

Max Prantl

Astrologie

*als dieptepsychologie
en zielengeneeskunde*

Max Prantl

Astrologie

als dieptepsychologie en zielengeneeskunde

Oorspronkelijke uitgave: 'Astrologie als Tiefenpsychologie und Seelen-Heilkunde',
Turm-Verlag, Bietigheim/Württemberg 1967.

ISBN 90-806534-4-6

NUGI 621

© 2002 De Nederlandse rechten voor vertaling, uitgave en verspreiding berusten bij A.
van Gemert en erfgenamen, Lange Nieuwstraat 110, 3512 PP Utrecht
(info@maxprantl.org). Van deze uitgave mag op geen enkele wijze iets gekopieerd
worden, tenzij met schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze elektronische uitgave is gepubliceerd in 2019.

*Scheuch die Gedanken fort. Ein Wehn aus ewigen Lenzen
Dir allen Suchens müh und Sucht erfüllt.
Sieh, an den Anfang und des Endes Grenzen
Wird Bild Erkenntnis und Erkenntnis Bild.
Es ist des Senkens greller Schein verborgen
Und in den Duft des Morgenlichts gehüllt
Den Kindern, die ins Buch der Wunder staunen,
Der letzten Weisheit, so der Gottheit Saunen
Des Suchens Quai in reinem Schauen stillt.*

Inhoud

Voorwoord	7
Wezen en werkkerrein van de astrologie	10
Het geboortebeeld (de horoscoop)	12
De twaalf velden van de dierenriem (de dierenriemtekens)	15
Relaties van de dierenriemvelden met het materiële menselijke lichaam	28
De huizen	31
De krachten van de planeten	38
De relaties (aspecten) van de planeten	49
Zinvol vormgeven aan het leven	57
Twee voorbeelden van het duiden van een geboortebeeld	60
Aanvulling door een persoonlijk 'jij' (huwelijk, partnerschap, verbond)	82
Beroep en geestelijke roeping	84
Drie wegen naar gezondheid	88
Magie en mystiek	89
Het bewustzijnsbeeld van de mens	91
Materie en ether	99
Max Prantl, mysticus, dichter, schilder en astroloog	102
Brieven	121
Over de boeken van Max Prantl	128

Opmerking vertaler:

In dit boek wordt het Duitse 'übersinnlich' vrijwel steeds niet met 'bovennatuurlijk' maar met 'bovenzinnelijk' vertaald. Met dit woord wordt immers vooral bedoeld op een manier van waarnemen die als zodanig vanuit geestelijk oogpunt volkomen 'natuurlijk' is, waarbij e.e.a. echter niet via de 'natuurlijke', materieel gerichte zintuigen maar via de hogere, geestelijke zintuigen van de ziel verloopt.

Verder wordt in navolging van de Duitse tekst consequent onderscheid gemaakt tussen 'verstand' (Duits: Verstand - het aan de materie gebonden vermogen om te scheiden, onderscheiden en analyseren) en 'inzicht' (Duits: Vernunft - het inzichtelijke vermogen om innerlijke samenhangen te onderkennen).

Voorwoord

In onze tijd, die met haar nuchtere zakelijkheid iedere bemoeienis met metafysische waarden schijnt af te wijzen, is het geloof in de astrologie — de bovenzinnelijke relatie van de mens met de kosmos — toch in brede kringen van de mensheid in stand gebleven. Weliswaar onttrekt dit geloof zich aan iedere rationele grondslag, omdat het zijn oorsprong in andere lagen van het bewustzijn heeft dan het aan ruimte en tijdgebonden intellect. Maar diep verborgen rust in de mens een oer-weten van zijn eeuwige geestelijke wezen — een wezen dat meer omvat dan zijn aards begrensde dagbewustzijn hem kan meedelen. Alle religies, alle geestelijke leringen zijn ontsproten aan een innerlijke visie, die de mens de ware samenhangen tussen enerzijds zijn geestelijke oorsprong en doel en anderzijds zijn aardse weg door de materie openbaart.

De esoterie kenschetst de mens als een microkosmos, die als een getrouw evenbeeld het grote universum weerspiegelt. Astrologie, de leer van de geest der sterren, onderscheidt zich van astronomie, de kennis der hemellichamen, ongeveer zoals de metafysica van de fysica of de alchemie van de chemie. Voor het begrijpen van het wezen van de astrologie als zielenleer is één absolute voorwaarde gesteld, namelijk: te beseffen dat het materiële heelal slechts de zichtbare uitdrukking is van daarachter heersende scheppende ideeën en krachten die in gelijke mate zowel in de kosmos als in de mens werkzaam zijn.

In de drie-eenheid van geest, kracht en stof (of: geest, leven en vorm) vormt in de mens het krachtveld 'ziel' een tweevoudige, polaire schakel tussen enerzijds zijn goddelijke deel, het eeuwige ik, en anderzijds zijn aan de materieel-zintuiglijke wereld gebonden bewustzijn. Via haar hogere zielebeginsel (de 'geestesziel') is de ziel in staat de stralingen van de zuivere goddelijke impuls in haar 'hogere bewustzijn' waar te nemen. Met haar lagere zielebeginsel (de 'lichaamsziel') is ze via het 'onderbewustzijn' toegankelijk voor de invloeden van de submenselijke, natuurlijke gebieden. Beide polariteiten geven vanuit hun diepten vorm aan het aardse dagbewustzijn van de mens, wiens vrije wil de laatste, bindende keuzes maakt die zijn denken en handelen en daarmee ook zijn lot bepalen.

Over deze zielegebieden als levende krachtvelden gaat de astrologie als geesteswetenschap, die niet rationeel te leren maar wel wezenlijk te ervaren is. Om die ervaring te bereiken bestaan er echter wegwijzers die een diepere toegang verlenen dan de meestal al te spitsvondig uitgedachte leerboeken van de astrologie. Want van de oude, geestelijk gefundeerde sterrenwijsheid zijn wat de kunst van het duiden betreft enkel nog resten zonder samenhang overgebleven, en in de huidige profanatie daarvan als weekendastronomie en waarzeggingshoroscoop is niets van de vroegere 'koninklijke kunst' meer te herkennen.

Zo'n wegwijzer naar de geestelijke gebieden van de astrologie, echter geheel en al verbonden met de praktische toepassing op ieder geboortebeeld, is het voorliggende geschrift van Max Prantl. De geringe omvang van dit werk staat in geen verhouding tot de inhoudelijke grootte en diepgang ervan. Want het is ontsproten aan een volmaakte innerlijke visie, waarvoor de rondgang van geestes- en levensstromen in de kosmos evenmin verborgen bleef als het siderische ziele firmament van de mens, waarvan de

geaardheid harmonisch of in disharmonisch tegenover de uitstralingen van het geestelijke heelal kan staan. Vanuit deze visionaire waarneming verkrijgt de duiding van een geboortebild een ander gewicht en gezicht, dat zich dikwijls wezenlijk onderscheidt van de gebruikelijke regels van de moderne leerboeken. Hier toont de astrologie zich als werkelijke dieptepsychologie, een zielenleer en zielengeneeskunde waar niets gelijkwaardigs naast gesteld kan worden.

Dit kleine geschrift uit de nalatenschap van een grote geest, de diepzinnige ziener Max Prantl (gest. 1957), wil geen leerboek in de gebruikelijke zin zijn. Het verlangt van de lezer geen kennis van wiskundige constructies, maar enkel het verschaffen van de noodzakelijke basiselementen (planeetstanden, ascendant, MC - Zenit) door een vakman op basis van geboortetijd en -plaats; echter niet een uitgewerkte horoscoop, die de lezer vervolgens moeiteloos voor zichzelf kan samenstellen. De aanwijzingen daarvoor staan in het eerste hoofdstuk van het boek. Daarentegen moeten lezers die reeds in het bezit zijn van een horoscoop die op de inequale huizenverdeling is samengesteld, deze omzetten naar de equale manier (met 12 even grote velden). Ook daarvoor bevat het boek een gemakkelijk te begrijpen handleiding.

Prantls 'astrologie' is dus uitsluitend een werk dat aan het geestelijk interpreteren van geboortebildern gewijd is. Maar hier bewijst het zich juist als een hogeschool van ziele-doorlichting, die iedere bezitter van een horoscoop naar het ware 'Ken u zelf leidt. Het opent voor hem de zwakke en sterke punten waar het 'lof van zijn aardse weg uit voortkomt. Het toont hem in de opposities de aard van zijn psychische spanningen en in de vierkanten de bedreigende disharmonieën, en ook hoe deze door de vrije wil van de mens veranderd kunnen worden (door het geestelijk verplaatsen van planeten). Want een van geluk vervulde orde van het aardse levensgebied is voor de mens alleen maar bereikbaar door inzicht en een zinvol gebruik van zijn krachten van gezond verstand en gemoed.

Zo bezien ontvouwt de astrologie een hoge ethische waarde en is er ver van verwijderd om ruimte aan een fatalistisch noodlots geloof te geven. Daarom laat Max Prantl ook de grenzen van de astrologie zien, die liggen bij de wilsvrijheid van de mens, overeenkomstig de oude spreuk: 'De sterren doen neigen, maar ze dwingen niet!' Boven het firmament van de ziel straalt de reine goddelijke geest als zijn eeuwige Ik, dat vrij is van alle bindingen aan elementen en kosmos. Het is echter juist door dit zelf ervaren schouwen, dat de werkelijk grote geest van Prantl het recht had dit boek te schrijven. Wie niet een blik in de wonderen van zijn eigen zielenfirmament kan werpen, kan de levende zonnestromen van de geestelijke kosmos niet onderkennen en hun overeenstemming in de mens beschrijven. Wie geen weet heeft van de vrije wil van de goddelijke geest, van het eeuwige Ik van de mens, kan niet wijzen op de mogelijkheid om door 'verplaatsing' van disharmonische zielekrachten (planeten) naar een positiever werkingsgebied de taken van het leven op aarde harmonisch en zinvol meester te worden.

Niet zonder speciale reden werden aan dit geschrift enkele uiteenzettingen over het bewustzijn van de mens en over het innerlijke wezen van de materie toegevoegd. Ze willen een brug slaan van het aan ruimte en tijd gebonden denken naar een hoger

kosmisch bewustzijn, het enige van waaruit het wezen van de astrologie niet alleen op inzichtelijke wijze begrepen maar vanuit het 'hartscentrum' geestelijk beleefd kan worden. Prantls geschrift is daar een stralende wegwijzer voor, meer niet. Want iedereen moet de weg zelf gaan om het doel van dieper inzicht, van innerlijk schouwen te bereiken, waar 'inzicht tot beeld en beeld tot inzicht wordt'.

Hoe volkomen verschillend de aard van de interesse in de astrologie ook moge zijn: dit geschrift zal overal wel bepaalde snaren tot klinken brengen, en er zal geen vriend van geestelijke sterrenwijsheid zijn die dit boek weglegt zonder er geestelijk rijker door te zijn geworden.

Herfst 1967

M. Kahir

Wezen en werkterrein van de astrologie

De astrologie, de leer van de bovenzinnelijke levensrelaties van het heelal, zou op haar belangrijkste terrein - het doorlichten van de menselijke persoonlijkheid - *de* dieptepsychologie en dus ook *de* zielengeneeskunde kunnen zijn. Daartoe zouden haar middelen ter beschikking staan zoals geen enkele psychologie - die puur experimenteel en analytisch verkregen en derhalve onvermijdelijk typologiserend is - die bezit. De astrologie is *als enige* zielenkunde in staat om door te stoten tot de oergronden van de psychische sterke en zwakke punten. Ze kan als het ware met röntgenstralen de gehele opbouw van de persoonlijkheid doorlichten, want het inzicht in het aards- geestelijke beeld van de meest innerlijke kern van de persoonlijkheid is haar *rechtstreeks* gegeven.

Ze zou dus voor ieder mens de volgende vragen ondubbelzinnig moeten kunnen beantwoorden: Wat is mijn door mijn diepste wezen bepaalde taak in de wereld? Hoe dien ik mij tegenover de wereld in te stellen? Welke talenten zijn mij meegegeven en in welk beroep kan ik die het beste inzetten? Wat voor karakter heeft de huwelijkspartner die met mijn diepste wezen overeenstemt? Welke karakterzwakten verminderen of belemmeren mijn levensprestatie en de geluksvervulling van mijzelf en mijn partner? Hoe kan ik deze zwakheden uit de weg ruimen? Waar leef ik aan het leven voorbij, zodat er tenslotte lege ruimten in mij en om mij heen, instortingen, psychische en uiterlijke catastrofes ontstaan? Op welk terrein van het leven ben ik onvrij, verkrampd en derhalve in gevaar? Welke levensuitingen ben ik geneigd te onderdrukken, te misvormen, te verdringen, zodat ze voor mijn ziel en lichaam verwoestend, vergiftigend en ziekmakend werken?

Kan de huidige astrologie al deze vragen bevredigend beantwoorden? Niet alleen ik zet hier een vraagteken bij. De reden voor deze onzekerheid ligt in het feit dat de huidige astrologie nog slechts op de *resten* van een vroeger innerlijk samenhangende wijsheid steunt - een wijsheid verkregen door het rechtstreeks schouwen van het wezen der dingen, door *geestelijke* helderziendheid. Van deze kennis zijn hier en daar enkele, door twijfels en haarkloverijen misvormde pijlers bewaard gebleven. Het geheel, de brug tussen deze wereld en die daarboven, die door de pijlers werd gedragen, is allang ingestort.

Wie deze brug opnieuw wil bouwen moet hetzelfde rechtstreekse inzicht in de bovenzinnelijke levensbetrekkingen van de kosmos bezitten, dat ook vroeger de astrologie heeft geschapen. Deze constatering is voor de verstandelijk vernauwde, louter wetenschappelijke geest van onze tijd wellicht een uitdaging. Maar ik doe slechts één concessie: de taal waarin deze *geschouwde* inzichten gekleed zijn is niet meer de mythisch duistere, astrale beeldentaal van onze voorvaders; het is de wetenschappelijk nuchtere, in veel opzichten abstract geworden taal van *onze* tijd.

De lezer die nog geen geboortebeeld kan berekenen en tekenen - meer astrologische kennis veronderstelt dit boek niet - zou dit door een astrologisch deskundige vriend kunnen laten uitleggen, of laat hij deze geringe kennis uit een of ander leerboek van de astrologie halen.

Voor het praktische werk is het berekenen van de ascendant en sterrenposities tot op een halve graad nauwkeurig voldoende. Voor de gehele indeling der huizen is het aantal graden van de *ascendant* voldoende. Volgens de antieke of equale wijze van indelen, waar ook dit boek aan vasthoudt, is het aantal graden van de ascendant tevens het aantal graden van het midden van *alle overige* huizen (Als de ascendant bijvoorbeeld in 17° Leeuw staat, ligt het midden van het tweede huis op 17° Maagd, enzovoort. De grenzen van de huizen staan steeds 15° rechts en links van het midden. In dit voorbeeld zijn de grenzen van het eerste huis dus 2° Leeuw en 2° Maagd).

Als het geboortemoment onnauwkeurig - slechts tot op een uur nauwkeurig - bekend is moet men de huizenindeling ongeveer als houvast aannemen. Is het helemaal niet bekend, dan moet men zich beperken tot de planetenposities en hun aspecten, die ook al waardevolle conclusies in de zin van dieptepsychologie opleveren. Een ervaren astroloog kan echter, als hij de overige posities van het geboortebild kent, met zekerheid uit de gelaatstrekken en het algemene gedrag - mimiek, gebaren, manier van lopen - het teken van de ascendant bepalen en uit enkele belangrijke gebeurtenissen tevens het aantal graden van de ascendant vaststellen. Hier geven alle astrologische leerboeken informatie over. In het bijzonder verwijs ik naar de methode van Johannes *Veblow*.

Het geboortebeeld (de horoscoop)

De grafische weergave van het geboortebeeld, de horoscooptekening, is niets anders dan een verticale doorsnede door het bovenzinnelijke *stralenlichaam* van de mens - of van een ander wezen of van een werk van mensenhand - en wel in dat vlak waar een verticaal staande, in twaalf gelijke velden verdeelde, ongeveer 20° brede band (beeld van de eveneens bovenzinnelijke 'dierenriem' aan de hemel) rondom het meestal bolvormige stralenlichaam van de mens loopt.

Het op de gebruikelijke wijze berekende oost- en westpunt van het geboortebeeld, de ascendant en descendant, is het cirkelsegment - in de horoscooptekening een punt - waar het middenvlak van de *dagbewustzijnsbrug*¹ door de band van de dierenriem heen stoot. De gehele brug snijdt in deze (op zichzelf al twaalfdelige) band aan elke kant een veld met de breedte van een twaalfde deel van de cirkel (30°, de hoogte van de brug): het eerste en het zevende horizonhuis. Vanuit deze velden rangschikt het hele bolvormige omhulsel zich tot in totaal twaalf *krachtvelden* - horizonhuizen, in het vervolg steeds 'huizen' genaamd - van gelijke breedte, die op het bolvormige omhulsel dus recht tegenover elkaar staan, aangezien de middens van deze huizen door het middelpunt van de bol gaan.

Het bij elkaar horen, het polaire aanvullen van de tegenover elkaar liggende huizen (bijvoorbeeld het eerste en zevende, tweede en achtste huis, enzovoort) blijkt uit het feit dat ze op het bolvormige omhulsel van het stralenlichaam gesloten zones vormen die naar zowel rechts en als naar links in de richting van de band van de dierenriem in toenemende mate gepolariseerd zijn, d.w.z. aan elkaar tegengesteld in de zin van *aanvullend*.

Rondom het in de horoscooptekening onbenoemde middelpunt ligt in het stralenlichaam het bovenzinnelijke orgaan van het *hartsentrum*, de *zetel van het bewuste ik*. De astrologie laat deze plaats onbenoemd: ze kan er niets over zeggen omdat hier de *vrije* beslissingen van de mens genomen worden, waarvoor het astrologisch begrijpelijke randgebied van het stralenlichaam (het bolvormig omhulsel met de dierenriemtekens, huizen en planetenposities) het voorwerk en de uitvoerende krachten leveren. Precies zo zit het met de vrije ruimte *boven* het middelpunt in de horoscooptekening - het bewustzijn van het geestelijke zelf - en *onder* het middelpunt - het onderbewustzijn. Het astrologisch begrijpelijke randgebied levert echter tastbaar duidelijke verwijzingen naar de wezenlijke aard van deze innerlijke gebieden, zodat men met recht kan spreken van het tot in details 'doorlichten' van de totale persoonlijkheid - met uitzondering van de vrije keuzes.

De brug van het dagbewustzijn, waarvan het middenvlak in de horoscooptekening door de lijn ascendant-descendant (de lijn van de horizon) is aangegeven, maakt een hoek van ongeveer 30° met het vlak van de aarde-horizon. De *ik-kant* - het eerste huis - staat hoger dan de *jij-kant* - het zevende huis (bij kinderen in de zuigelingenleeftijd is deze

¹ Zie de afbeelding bij het hoofdstuk: 'Het bewustzijnsbeeld van de mens' in dit boek. In de daarbij behorende tekst (uit zijn boek 'Het stralende hart') geeft Max Prantl een uitgebreide beschrijving van dit bewustzijnsbeeld.

hellingshoek nog ongeveer 80°). Dit betekent voor het ik een opwaartse *aandrang*, die door de belichaamde geestelijke wezens op fundamenteel verschillende manieren opgevat kan worden: verachting van 'jij', eigendunk, heerszucht, machtswaan - of een liefhebbend optrekken, hoger ontwikkelen van 'jij' en daarmee van de wereld naar de eigen hoogte van ontwikkeling, het zich verbinden met degenen die zwak en belast zijn (christusbeginsel). Bij kleine kinderen betekent de bijzondere verhoging van hun ik-kant hun biologisch begrijpelijke 'uitgesproken egoïsme' dat een volwassene, ongeacht de richting van zijn wil, onbekwaam zou maken om te leven.

Voor astrologen die het geboortebild met de equale indeling² opstellen verandert er door deze weergave niets in de berekening van het geboortebild. De wiskundige speculaties die aan de andere indeling, de inequale, ten grondslag liggen hebben met de feitelijke ordening van de geestelijke en psychische aura van de mens, dus van zijn stralenlichaam, niets van doen. Er bestaan weliswaar nauwe *overeenkomsten* - gelijktijdigheden en resonantieverschijnselen - tussen de zintuiglijke, astronomisch begrijpelijke en bovenzinnelijke kosmos enerzijds en de microkosmos van de mens anderzijds. Deze rechtvaardigen het overdragen van het te berekenen uiterste oostelijke punt (van de opkomende graad van een dierenriemteken en van de planetenposities) in de *uiterlijke* wereld op het niet te berekenen stralenlichaam. Maar verder gaat de overeenstemming niet, zoals trouwens de hele astrologie met de astronomie slechts zoveel gemeen heeft dat men ondanks enkele raakpunten van gescheiden, qua wezen volkomen *verschillende* gebieden moet spreken. Er bestaat hier al evenmin een gemeenschappelijke methode als tussen anatomie en fysiologie.

Op het moment van de eerste zelfstandige handeling van het pasgeboren wezen - ook *hogere* dieren hebben een op dat van mensen gelijkend bewustzijnsbeeld - op het moment van de eerste ademhaling, van de eerste schreeuw (niet: het afbinden van de navelstreng!) worden de betrekkingen van de uiterlijke kosmos in het stralenlichaam ingeprent, natuurlijk voor zover het in staat is daarop te resoneren. Met deze inprentingen begint het een zelfstandig leven, zonder natuurlijk ooit de verbinding met de kosmos als geheel te verliezen (invloed van progressies en transits).

Wat is nu de '*dierenriem*' in het geboortebild? Het is het krachtveld van de - in eerste instantie bovenzinnelijke - buitenwereld, van de uiterlijke astrale wereld waar de eigenaar van het geboortebild mee te maken heeft. Al naar gelang zijn verbindingen met de huizen en de planetenposities toont de *dierenriem* de inwerking van de *buitenwereld* op de mens en de inwerking van de mens op de buitenwereld.

Wat zijn de *huizen*? Ze tonen de *innerlijke wereld* van de mens, maar laten alleen het dagbewuste zieleven en de daaruit voortvloeiende handelingen zien: het zijn *velen van het dagbewustzijn*. Door hun verbindingen met de dierenriemtekens en de planeten kenschetsen ze de aard en kracht van het voelen, denken en handelen op alle levensgebieden. De aard en werkwijze van het dagbewustzijn wordt dus door de astrale buitenwereld van het geboortemoment bepaald (de aard en werkwijze van het

² D.w.z. de indeling in twaalf even grote huizen.

onderbewustzijn worden door het fysieke lichaam - erfelijke aanleg - bepaald; ze zijn astrologisch te begrijpen door de positie van de Maan en de positie van het Nadir - zie verderop).

Beide bepalingen stemmen echter overeen met de vrije wil van het incarnerende geestelijke wezen. Ze zijn vanuit de geestelijke wereld vrij gekozen. De aard en de diepgang van het beleven van de wereld (de bewustzijnsvelden) zijn dus voor iedere incarnatie verregaand vastgelegd. Maar welke *waarde* de mens aan zijn belevenissen hecht, in hoeverre hij zijn mogelijkheden uitputtend benut, welke conclusies hij voor zijn innerlijke, geestelijke leven uit zijn 'levenslot' trekt - dat is ook in de dagbewuste, verregaand vastgelegde sfeer nog aan zijn *vrije keuze* overgelaten.

Wat zijn de *planeten* - met de Zon en de Maan - in het geboortebeeld? Het zijn krachtcentra van de astrale wereld, die op het gehele geïncarneerde wezen invloed hebben. Ze werken ook in op het fysieke lichaam - dat in het geboortebeeld niet rechtstreeks getoond wordt - op de celstructuren en organen die in staat zijn ermee te resoneren, langs de omweg van de 'chakra's' (stralencentra) van het etherlichaam, die met de planeten overeenstemmen.

De twaalf velden van de dierenriem (de dierenriemtekens)

De *dierenriem* in het geboortebeeld is evenals de binnenste velden (huizen) een uitstraling van ons Hoger Zelf, ons geestelijke wezen (via het hartscentrum). Hij stelt ons aandeel in de wereld voor. Daarom staat hij ook in een resonerende relatie met ons materiële lichaam en de bovenzinnelijke lichamen. Het overeenstemmende beeld van ons Hoger Zelf in de buitenwereld is de *zon*. Ook de dierenriem aan de hemel is een bovenzinnelijke uitstraling van de zon. De sterrenbeelden van de dierenriem stemmen in hun *bovenzinnelijke* uitstraling overeen met het vibrerende karakter van deze zonnekrachtvelden.

De *stroom van zonnekracht* die door de uiterlijke dierenriem en de dierenriem van het geboortebeeld loopt gaat uit van het zonnekrachtveld zelf, het teken *Leeuw*, en stroomt naar links *en* rechts door de hele kring naar zijn oorsprong terug: als een onderste en bovenste stroom die over elkaar heen liggen. De *linksdraaiende*, onderste stroom (gaande in de gebruikelijke volgorde van de tekens, van Leeuw naar Maagd enz.) is de basis van het *organische* leven, van het 'Lagere Zelf. De *rechtsdraaiende*, bovenste (tegen de gebruikelijke volgorde in, van Leeuw naar Kreeft enz.) is de basis van het *geestelijke* leven, van de geestelijke ontwikkeling tot zonneklare helderheid. Daarmee stemt overeen het verplaatsen van het voorjaarspunt *tegen* de tekenvolgorde *in*, waardoor de zonnetijdperken (Vissentijdperk etc.) als fasen van de geestelijke wereld-ontwikkeling bepaald worden³.

De Openbaring van Johannes spreekt van zeven zegels: inprentingen, ontwikkelingsfasen c.q. -niveaus van de mensheid. Daarmee zijn - als zonnetijdperken - de *zeven* tekens van Leeuw via Kreeft, Tweelingen enz. tot *Waterman* bedoeld. Voor de individuele persoonlijkheid kunnen echter alle astrologische tekens tot één van *deze ontwikkelingsfasen* behoren. Met betrekking tot de individuele persoonlijkheid betekenen de tekens - met uitzondering van het teken van de maanpositie - enkel *karaktertypen*. De zeven zegels c.q. ontwikkelingsfasen van de Openbaring wijzen daarentegen op *graden van rijpheid* van de geestelijke ontwikkeling. Zo kan ook het zevende ontwikkelingsniveau, als symbool gerelateerd aan het teken en het zonnetijdperk Waterman, voor de individuele persoonlijkheid in *alle* zonnetijdperken en door *alle* karaktertypen bereikt worden. - Waterman in oppositie (zevende teken) met het Godsteken *Leeuw*, het oer-thuis van alle kinderen van God: het ontwaken tot zelfstandige goddelijke persoonlijkheid, het kennen van God als JIJ; een vrije, gelijkberechtigde liefdesrelatie tussen God en zijn kinderen; het polaire aanvullen en tegelijkertijd de eenheid van IK en JIJ, overeenkomstig de gelijkenis van het aardse huwelijk; de UNIO MYSTICA - of: het definitief afwijzen en zich losmaken van het oer-thuis.

In de Openbaring van Johannes zijn voor de zeven ontwikkelingsniveaus slechts *vier* tekens genoemd ter verduidelijking van wat er gebeurt: Leeuw, Stier, Mens en Adelaar.

³ Zie afbeelding A aan het eind van dit hoofdstuk: De twee krachtstromen.

Deze vier tekens omvatten en overlappen alle *zeven* ontwikkelingsniveaus. De verbinding van het getal vier (het aardse kruis, de gespletenheid) met het volle getal zeven (geestelijke voleinding) duidt op de zwaarte en gespletenheid van de ontwikkelingsweg. Met het teken 'Leeuw' van de Openbaring stemmen het meest de tekens Ram, Leeuw en Boogschutter overeen; met het teken 'Stier' de tekens Stier en Kreeft; met de gestalte van de 'Mens' de tekens Stier, Tweelingen, Kreeft, Maagd en Steenbok; met de gestalte van de vliegende 'Adelaar' de tekens Leeuw, Weegschaal, Schorpioen, Boogschutter, Waterman, Vissen.

Het teken Ram is - gerekend vanaf de oorsprong van de dierenriem (Leeuw), linksdraaiend en dus de organische ontwikkeling volgend - het negende teken (vrijheid, vrije ontwikkeling van de persoonlijkheid, opklimming uit het onvrije dierenrijk; rechtsdraaiend gerekend, de *geestelijke* ontwikkeling volgend, het *vijfde* teken (zelfontplooiing tot polaire aanvulling, tot het zevende veld, tot 'IJ' en daarmee ook tot God). - Met het teken Ram *begint* de eigenlijke ontwikkeling van de mens: *organisch* gezien vanuit de materie opklimmend via het planten- en dierenrijk: het rechtop gaan van de mens ter onderscheid van het dierenrijk. *Geestelijk* gezien vanuit nog onontwikkelde engelenwezens tot zelfbewustzijn; unieke, afgegrensde persoonlijkheid ter onderscheid van engelen. Het teken Ram is voor de *mens* dus het *eerste* teken van de dierenriem, van zijn kringloop als mens (verhoging, het oprichten van de zon, van het zelfbewustzijn, van de zelfstandigheid - rechtop gaan).

Eerste dierenriemtekens: Ram

Negende fase (vrije ontwikkeling) van de *organische* ontwikkelingsreeks; vijfde fase (stralende ontplooiing) van de *geestelijke* ontwikkelingsreeks.

Het *wezen van het teken* is: morgenlicht, zonsopgang, het waaien van de vroege ochtendwind, het bruisen van het voorjaar, opbreken naar vrijheid, naar een eigen persoonlijkheid, het doordringen in de wereld.

Vanuit deze wezenlijke aard vloeit voort: de wil tot eenduidigheid (scherp licht en harde schaduwen bij zonsopgang). Vandaar de neiging tot scherpe contrasten, tot het bruuske, het besliste, tot bevelen. De wil om een eigen persoonlijkheid te worden, vandaar nietsontziendheid. De wil om vooruit te gaan, vandaar een afschuw voor tijdsverspilling, voor omwegen, de neiging om frontaal aan te vallen, om te improviseren. De kracht om zijn wil door te zetten, om vooruit te komen. De neiging om weerstanden, het verouderde en afgeleefde snel af te breken (voorjaarsstorm). De wil om zich opnieuw in te stellen, om nieuwe vormen te zoeken (nieuwe dag). De neiging om onbetreden wegen, nieuw land te veroveren. De neiging om 'grenzen te overschrijden' (zonsopgang, recht van de eigen persoonlijkheid). De neiging om het verleden opzij te schuiven (overwinnen van de nacht). Het vermogen om te enthousiasmeren, bruisende dadendrang (voorjaarsstorm, zonsopgang, nieuwe dag), verbonden met zakelijkheid en nuchterheid (ochtendkoelte). Talent om leiding te geven voor de aanval, overtuigingskracht, overtuigende kracht van de persoonlijkheid (overwinnend licht, zonsopgang). Ongeduld, prikkelbaarheid, neiging om te vechten en te veroveren (optrekken naar de vrijheid), ruw, 'primitief, rechtlijnig, eenvoudig (ochtendvroegte).

Tweede dierenriemteken: Stier

Tiende fase (hoogtepunt, hoogste stand) van de *organische* ontwikkeling; vierde fase (rustpositie) van de *geestelijke* ontwikkeling (stilte voor de storm van de Ram).

Het *wegen van dit teken* is: 'Meidag', de jeugd in de tijd van de eerste liefde (Waterman, Vissen en Ram duiden de tijd van de puberteit aan). Bloeitijd, gelukzaligheid, innigheid, gebalde kracht, genot, organische levensvervulling, zaligheid, roes. Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: geduld, tevredenheid, harmonie (geluk van het hoogste punt van het organische leven) in de uiterlijke lagen van de persoonlijkheid, echter met gevaarlijke ondergrondse spanningen (stilte voor de storm in de geestelijke ontwikkeling). In aardse zin 'zalig bloeiend', in het geestelijke 'onverlost'. (De bevrijdende belevenis van de vijfde *geestelijke* fase, die van de Ram, moet nog komen en kondigt zich door 'onderaards gerommel', door onverwachte 'aardschokken' aan. De bedreigde aardse bloeitijd, waarbij in het geheim de belangrijkste beslissing over de latere oogst valt). - Lieflijkheid, bevalligheid, genotsliefde (bloeitijd, uitrusten op de top). Neiging tot lichtzinnigheid (dans op de vulkaan), die vroeger of later door ervaring in een behoefte aan zekerheid overgaat (vlucht in materiële, vaste, zekere en toch beweeglijke waarden - vast als zekerheid en beweeglijk vanwege de voortdurende dreiging vanuit de onopgehelderde geestelijke achtergrond).

Vanuit deze behoefte aan zekerheid het aanleunen tegen de traditie, tegen het veiliggestelde verleden, tegen veilige *grondbeginselen* (dogma's, doctrines, ideologieën, principes). Het uitdiepen van het moment, van de huidige situatie (de toekomst is onzeker). Mens van het 'heden', realistische instelling. Angst voor de toekomst, voor de neergang (hoogste positie van het organische leven), voor de ouderdom, voor ziekte en dood. De eeuwige jeugd van de geest, die voor het niveau van de Ram reeds zekerheid is, schijnt hier hoogstens door als een ver en vaag vermoeden.

Derde dierenriemteken: Tweelingen

Elfde fase van de *organische* ontwikkeling (terugkeren naar de oorsprong, naar de oorspronkelijke vorm, tijd van rijping en zaadvorming). - Derde fase van de *geestelijke* ontwikkeling (het duidelijk worden van het geestelijke eigen karakter, zich afscheiden van de vormloze massa, schiften van invloeden vanuit de omgeving, kiezen en aanknopen van relaties met de omgeving, begrip voor de wereld, voor het 'object' en het 'objectieve').

Het wezen van dit teken is: ontzuivering, zakelijk worden, afkeer van overdaad, het leven van alledag (af dalen van de top van de organische ontwikkeling, tijd van rijping). Begrip voor alles (kiezen van invloeden uit de omgeving), zich uitbreiden in de omgeving, veelvuldige betrekkingen met de wereld, opbouwen en aanknopen van relaties met de omgeving.

Vanuit deze wezenlijke aard vloeien voort: aandacht, aanpassingsvermogen, opmerkingsgave, gave om te combineren, handigheid, bereidheid om op te nemen, leergierigheid, dorst naar kennis. Honger naar relaties met de omgeving, naar het uitwisselen van krachten. Veelzijdigheid, streven om voor allen begrijpelijk te zijn,

overwinnen van afgrenzingen door verbindingen, relaties. Het 'slaan van bruggen', begrip zoeken en geven.

Vierde dierenriemteken: Kreeft

Twaalfde fase van de organische ontwikkeling (het schenken, offeren van aardse krachten aan de vrucht, aan het zaad, aan de kinderen). - Tweede fase van de *geestelijke* ontwikkeling (het samenballen, verdichten, 'belichamen' van geestelijke krachten om contact met de wereld te krijgen).

Het *wezen van dit teken* is: teruggang, verinnerlijking, terugtocht, rustpositie, geborgenheid, terugblik, binding met het verleden (twaalfde fase: eindpositie, ophouden van de eigen organische ontwikkeling). - Verdichten van geestelijke krachten, binding aan de materie. Eerste bewegingen van eigen zelfbewustzijn in de diepe geestelijke slaap (de laagste ontwikkelingsniveaus van belichaming in materie, plant, dier en mens).

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: schroom, geslotenheid, psychische en lichamelijke gevoeligheid (sensitiviteit, kwetsbaarheid, neiging om psychisch en lichamelijk vormloos te worden). Intense gevoelens, verlangen naar geborgenheid (thuis), naar 'nieuw leven', naar de oorsprong van het leven, naar het 'oerlicht' (zaad, kinderen, oer-thuis, geborgenheid: niveau van Leeuw). Om die reden liefde voor thuis en kinderen, binding aan het verleden *en* aan de toekomst. Neiging om te verzamelen, om te bewaren en geborgen te zijn. Hangen aan herinneringen en toekomstdromen. Verlangen naar belevenissen, ervaringen, naar begrijpen en begrepen worden (niveau van Tweelingen).

Vijfde dierenriemteken: Leeuw

Eerste fase van de *organische* ontwikkeling (oer-atoom, oer- cel, kiemcel, zaad, kind, nieuw leven). - Eerste fase van de *geestelijke* ontwikkeling (engelen).

Het *wezen van dit teken* is: het 'centrale vuur', 'oerlicht', oorsprong, bron, volheid van leven, vervulling, eenheid, middelpunt, begin van nieuw leven.

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: oorspronkelijkheid, ongebrokenheid, zelfverzekerdheid, overvloed van leven. Grootmoedigheid, ruimhartigheid, vreugde om te geven. De wil om te komen tot eenheid, tot het geheel, tot de volheid van wat leeft. Probleemloosheid (alles is vanzelfsprekend). Zorgeloosheid, kinderlijkheid, zekerheid in geloof en vertrouwen, duidelijkheid, eerlijkheid.

Zesde dierenriemteken: Maagd

Tweede fase van de *organische* ontwikkeling (celdeling, samenballen, samenbinden. Het integreren van afzonderlijke atomen, individuele cellen, individuen, bouwstenen en elementen **lot** een gerangschikte ordening, tot materie, tot meercelligen, tot opbouw van de samenleving). - Twaalfde fase van de geestelijke ontwikkeling (het integreren en ordenen van geestelijke persoonlijkheden, die in het teken Weegschaal tot karaktergroepen, tot een geordende levensgemeenschap werden samengenomen - vrijheid *en* orde, 'hiërarchie').

Het *wezen van dit teken* is: organische opbouw, organisch gegroeide orde. Positie in het leven als geheel, in de gemeenschap (verschillen in werkterrein bij gelijke waardigheid en gelijke levensrechten). Aandrift tot presteren, tot werken, tot dienst aan de gemeenschap.

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: gevoel voor organische orde, voor gerechtigheid op de manier van: 'ieder het zijne' overeenkomstig zijn prestatie. Gevoel voor structuur, rangschikking, overzichtelijkheid, gebrek aan of te veel orde, voor matiging, zelfbeheersing (op deze manier ook de gave om op te voeden). Gevoel voor bedachtzaamheid, zindelijkheid, helderheid, prestatie.

Zevende dierenriemteken: Weegschaal

Derde fase van de organische ontwikkeling (groepsvorming binnen een meercellig geheel. Afgegrensde, een eigen taak vervullende en toch met elkaar verbonden, in levende relatie staande, elkaar aanvullende organen. Vorming van afgegrensde, elkaar aanvullende beroepsgroepen bij het opbouwen van de samenleving. - Elfde fase van de geestelijke ontwikkeling (aaneensluiten van geestelijke persoonlijkheden tot karaktergroepen op grond van hun geestelijke verwantschap, wier taakgebieden elkaar aanvullen. Einde van de individuele geestelijke ontwikkeling).

Het *wezen van dit teken* is: 'zonsondergang' (het scheiden van het geestelijke en het aardse). 'Avondlicht' (verzoenen van wat verzoenbaar is, elkaar aanvullende, polaire tegenstellingen). 'Avondwind' (de roep om terug te keren tot de gemeenschap). Afscheid (van de dag, van de ten einde geleefde ontwikkelingsfasen). Ontspanning (einde van het werk van de dag). Vredesverdrag en vrede (einde van de strijd tussen licht en schaduw). 'Oogst' (avond van het jaar, van de tijd van groeien en rijpen). De *scheiding der geesten* (oogsttijd, het scheiden van de tarwe en het onkruid van de ten einde lopende ontwikkelingen. - Maaïen (met de zeis). - Het bundelen van de vruchtdragende schoven en het onkruid. Het scheiden van het levende (tarwekorrels) van wat afgestorven is (kaf). - Scheiding der geesten: het scheiden van wat verschillend van aard is, verbinden van wat bij elkaar hoort (Solve et coagula - ontbind en bind!).

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: Gevoel voor evenwichtigheid, harmonie (welke kleuren, lijnen, klanken, persoonlijkheden, geestelijke richtingen passen bij elkaar, vullen elkaar aan, stimuleren elkaar of scheppen een kwellende tweespalt. Welke levensuitingen bevorderen de gemeenschap of werken storend, vernietigend. 'Smaak', 'tact'). Speciale gevoeligheid voor verstoring van het evenwicht, van de harmonie (seismograaf). Gevoel voor het in evenwicht brengen van spanningen door diplomatie, hoffelijkheid, ontwapenende beminnelijkheid, als scheidsrechter, als vredestichter. - Gevoel voor het scheiden van vijandige, onverzoenbare tegenstellingen (echtscheiding, scheiding van geesten en geestelijke richtingen) door strijdbare inzet, door hardheid, onverbiddelijkheid (maaïen, dorsen). - Gevoel voor de scheppende betekenis van van polaire aanvulling (groepsvorming binnen de gemeenschap, huwelijk, UNIO MYSTICA). - Gevoel voor gerechtigheid op de manier van: 'Ontbind en bind'. - Het wezen van het teken Weegschaal verenigt dus een evenwicht brengende aard (hoffelijkheid, beminnelijkheid,

toegeeflijkheid, gevoel voor ontspanning) met hardheid, onverbiddelijkheid (evenwicht brengende gerechtigheid, karma).

Achtste dierenriemteken: Schorpioen

Vierde fase van de *organische* ontwikkeling (rustpositie, pauze in de organische ontwikkeling, ontbinding en uitscheiding van wat verbruikt en aan het leven vijandig is. Over de organen van verwekking en ontvangenis: zie later). - Tiende fase van de *westelijke* ontwikkeling (hoogste positie van de *individuele geestelijke ontwikkeling*, van het verder ontplooiën van geestelijk bewustzijn na het geestelijke ontwaken op de het Waterman-niveau).

Het *wezen van het teken* is: 'nacht van transformatie', 'transformerende crisis' (uitscheiden van wat verouderd, verbruikt, afgestorven is, van verkeerde of te nauw geworden begrippen. Het vastklampen aan deze dingen, die voor de geestelijke vooruitgang belemmeringen vormen, veroorzaakt de 'crisis'. Ook iedere ernstige lichamelijke ziekte is een uitscheidingsproces). - Aardse dood, mystieke dood (het doods-*oordeel* van het teken Weegschaal - teken van de rechter, van karma, van de 'maaier' - wordt in Schorpioen voltrokken). Uitscheiding van wat verouderd, vergaan, verbruikt of het leven onwaardig is uit het gebied van het lichaam, van het bewustzijn of van de gemeenschap. Ook de 'mystieke dood' is voor een deel een gebeuren in het *aardse* bewustzijn: het uitscheiden van alle verkeerde of te beperkte voorstellingen (voordien is er geen ontwaken, waar immers het aardse bewustzijn aan deelneemt). - Reiniging, heiliging, genezing, verheldering (door het uitscheiden van wat verbruikt of wezensvreemd is). - Splitsing, afbraak, vernietiging, ontbinding (om het verbruikte uit de weg te ruimen). - Transformatie naar vrijheid (pas een van al het verbruikte en wezensvreemde gereinigd wezen kan vrij zijn). - Hoogtepunt en einde van de geestelijke ontwikkeling als individu (vanaf dit punt verdere geestelijke ontplooiing door aanvullende relaties - Weegschaal - en door de dienst aan het geheel - Maagd). - 'Diepte en hoogte' (het verenigen van alle extremen). Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: scheppende kracht in de zin van herwaardering en nieuwvorming van verbruikte of misvormde cultuurgoederen, ideeën, geestelijke richtingen. Talent voor kritiek (in de zin van het vernietigen en uitscheiden van wat mislukt of versleten is). - Revolutionaire instelling (ontbinding, vernietiging van het bestaande, van het verbruikte, en nieuwvorming). Neiging tot extreme veranderingen, tot wendingen van 180° (afwisselen van vernietigen en nieuwe opbouw, van genegenheid en afkeer, van onverschilligheid en vurige betrokkenheid). - Neiging tot vernietigende satire, tot drastische maatregelen, tot draconische gestrengheid (om het vergane zo snel mogelijk uit te scheiden). - Hoog zelfbewustzijn (hoogste positie). - Kennis van de kosmische wetten. Het schokken en opnieuw opbouwen van zelfbewustzijn door een jij- relatie (vooruitgang in de richting van Weegschaal).

Negende dierenriemteken: Boogschutter

Vijfde fase van de *organische* ontwikkeling (stralende ontplooiing, kindertijd van het lichamelijke wezen na zijn lichamelijke geboorte in het teken Schorpioen). - Negende fase

van de *geestelijke* ontwikkeling (vrije ontplooiing, verdere ontwikkeling van het geestelijke bewustzijn in het individu tot aan het hoogtepunt van het teken Schorpioen).

Het *wezen van dit teken* is: vrijheid, geloof, vertrouwen (kindertijd, 'Zo gij niet wordt als de kinderen...'). - Moeiteloze groei (vrije ontwikkeling). - Vrolijk spel. - Verbreding van de horizon (opklimming naar de top). - Overwinnen van alle begrenzingen (nabijheid van de top). - Beschikking, leiding, uitgestrektheid.

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: vrijmoedigheid, zuiverheid, eerlijkheid, ongedwongenheid, vrijheidsliefde. Vertrouwen in het leven, in de goddelijke leiding van het leven. - Grote verscheidenheid aan jij-relaties, uitgebreidheid van het beleven van de wereld. - Beweeglijkheid, elan, vermogen om te enthousiasmeren, verbonden met gelatenheid. - Wijd overzicht en derhalve leiderscapaciteiten in de zin van het ontwikkelen naar vrijheid en zelfstandigheid. Talent voor opvoeding door met name de organische ontwikkelingswetten te begrijpen. Ongedwongen leiding. Inzicht in de wetten van de wereld (dicht bij de top). - Gerechtigheid in de zin van eisen: gelijke ontwikkelings- en opklimmingsmogelijkheden voor allen.

Tiende dierenriemteken: Steenbok

Zesde fase van de organische ontwikkeling (versteving van het skelet, verhouding van stam en twijgen. Verkalking van het skelet. - Stevig worden van het 'karakter', vastleggen van staatswetten, van de grondwet). - Achtste fase van de geestelijke ontwikkeling (transformerende crisis na het geestelijk ontwaken in Waterman, vastleggen van geestelijke levenswetten, doorbraak naar de vrijheid van het Boogschutter-niveau, vrijheid en orde in het geestelijke leven van het individu).

Het *wegen van dit teken* is: fundament, grondsteen, fundering, pijler, drager. - Grondwet, constitutie, richtlijn, codex, grondgedachte, programma. - Organisatie, tektoniek, statica. - Karakter, type, norm, systeem, schema.

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: streven naar versteving, naar fundamentele waarheden, naar het algemeen geldige, naar veilige grondslagen. - Uitwerken van richtlijnen, programmapunten, grondgedachten. - Geneigdheid tot normen, geboden en verboden. - Zoeken naar het achterliggende systeem, naar dragende ideeën, naar houvast gevende grondbeginselen; naar algemeen geldige regels, naar algemeen verplichtende ethische normen; naar begrenzing, afgrenzing, vereenvoudiging, uniforme gerichtheid; naar normering en normalisering, naar systemen zonder fouten, naar regels zonder uitzondering; naar dwingende bewijzen, naar eenheidswaarden, uniforme bouwstenen, axioma's. - Neiging om de grote verscheidenheid door regels, wetten, formules, vergelijkingen aan banden te leggen, om de onderliggende wetmatigheden uit te kristalliseren. - Streven naar kristalheldere duidelijkheid in denken en voelen, naar het 'juiste' geloof, naar de rechte weg, naar het goede spoor. - Gerechtigheid in de zin van trouw aan de wet, plichtsvervulling, normaal gedrag, uitvoeren van een doorsnee prestatie.

Elfde dierenriemteken: Waterman

Zevende fase van de *organische* ontwikkeling (keerpunt in de ontwikkeling, het zelfstandig worden, opgroeien van de unieke persoonlijkheid uit het 'type'. Vervulling van het door anderen gevormde 'karakter' - de ethische opvoeding - met een eigen, persoonlijk leven). - Zevende fase van de *geestelijke* ontwikkeling (keerpunt. Geestelijk ontwaken, zelfstandigheid van 'ik'. Herkennen van 'jij' als completering van 'ik'. Voleinding en ondergang van 'ik', opgang van 'jij', wederopstanding van 'ik' in 'jij' (JIJ BENT IK EN IK BEN JIJ)). Unio Mystica.

Het *wezen van dit teken* is: 'Ondergang *en* opgang'. - Zelfstandigheid *en* gemeenschap. - Wedergeboorte, ondergaan in de oorsprong, opkomen uit de oorsprong. - De 'wijsheid der dwazen': het absurde, paradoxale. - Opgeven en herwinnen ('Wie zijn leven ter wille van Mij *verliest*, zal het *behouden*'). - Overwinnen door een nederlaag, door weerloosheid, veroveren door toegeven, omsluiten door zich te openen. - De 'wet der wetteloosheid' (schijnbare willekeur, de val van *aardse* wetten, opkomst van geestelijke wetten). - Het onberekenbare, het systeemloze, het onverwachte, het toeval, het 'totaal andere'.

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: sprongsgewijs, schijnbaar tegenstrijdig, onberekenbaar gedrag (de tekens Waterman, Vissen en Ram behoren tot de puberteitsperiode; Waterman is het begin, Vissen de belangrijkste crisis, Ram het aflopen van de puberteit). - Neiging om in strijd met de heersende orde te handelen. Trots, niet toegankelijk voor leiding, afstotend en tegelijkertijd aantrekkelijk. - Neiging tot een zigzagkoers in het leven, snel einde en snel begin van gemoedsbewegingen, liefde *en* haat ('haat-liefdeverhouding'). - Afwijzen *en* beamen, onberekenbaar afhaken, schijnbare trouweloosheid (ten gunste van een hogere trouw aan de geestelijke lijn van ontwikkeling). - Neiging tot speelsheid, om (schijnbaar) zonder plan te handelen ('Wie altijd weet waar hij heen gaat, komt niet ver'). - Neiging om vanuit 'invallen', vanuit de intuïtie te leven. Neiging tot het 'toevallige', tot het absurde en groteske, tot het paradoxale (hogere wijsheid).

Twaalfde dierenriemteken: Vissen

Achtste fase van de *organische* ontwikkeling (transformerende crisis van de 'seksuele revolutie', biseksualiteit wordt tot monoseksualiteit. - Scheiding, verheldering, reiniging ten gunste van één overheersend geslacht. Het teken Ram geeft het begin van de 'man' of de 'vrouw' aan). - Zevende fase van de *geestelijke* ontwikkeling (versteving van het skelet, 'structuurvorming' van het geestelijke wezen vóór zijn ontwaken. Geestelijke versteving en ordening. - Ontwikkelen van geestelijke wetmatigheden door vernietiging [achtste organische fase van de tot dan toe geldende aardse wetten van het geestelijke leven. Vernietiging van de 'moraal' ten gunste van een hogere ethiek).

Het *wezen van dit teken* is: 'Chaos' (in het aardse). Onbegrensde mogelijkheden, ontstaan van het nieuwe, drempel van wedergeboorte. - Weerloosheid, nederlaag, ongeluk, dwaasheid. - 'Teleurstelling' (vernietiging van de slechts voorlopige aardse wetten, van het 'bedrog der zintuiglijke wereld', van de 'maya'). - Het teken Vissen is *aards* gezien een veld van onheil, *geestelijk* gezien een veld van 'hoop'. Maar in beide gebieden is Vissen een

‘voorgevoel van het voorjaar’, een ‘allereerste begin van het voorjaar’, een ‘uitbottend, kiemend leven’ (in aards opzicht in de richting van Ram, in geestelijk opzicht in de richting van Waterman: ontwaken als geslachtelijk wezen, ontwaken als eeuwige geestelijke persoonlijkheid, in beide richtingen het voorjaar van de liefde tegemoet).

Uit deze wezenlijke aard vloeien voort: het oneindig stromen van gevoelens, gedachten en wilsbewegingen. Lang dromerig, onbeholpen, besluiteloos in het uiterlijke leven. - Schroom, kwetsbaarheid, onzekerheid, zonder houvast. - Afkeer van de wereld, liefde voor eenzaamheid, neiging tot afstand doen, tot opoffering. Zich niet thuis voelen, het gevoel wereldvreemd te zijn. Streven naar ongereptheid, reinheid, heiligheid. Hulpvaardigheid vanuit eigen beleving en ‘verzoek om hulp’. Hartroerende weerloosheid. - Medegevoel, medelijden, innerlijke verbinding met alles wat leeft, met de kosmos. - Onbegrensde belevingsmogelijkheden van de eigen ziel. Behoeftte aan warmte, behoefte tegen iemand aan te kruipen, honger naar tederheid, naar liefde vanwege de biologisch en geestelijk bepaalde kwetsbaarheid.

Het *ongeluk* van dit teken komt in *aards* opzicht voort uit het willen vasthouden aan de biologisch vrijblijvende, ‘geslachtsloze’ of geslachtelijk niet verantwoordelijke kindertijd, en *geestelijk* uit het zich vastklampen aan het aardse, wat hier gebroken moet worden om de geestelijke zonsopgang van Waterman, de eeuwige lente van de geest mogelijk te maken. Het *geluk* van dit teken is de wensloosheid met betrekking tot het heden, de hoop op het grote ‘morgen’, het ‘voorgevoel van de lente’ (aards en geestelijk). - Het ‘geluk van de knop’, van de ingehouden verwachting. - De tijd vóór Pasen, in wezen adventstijd, afzien van het lagere ik dat in Waterman verenigd met het hogere ik weer opstaat (vernietiging van de zelfzucht, van het egoïsme, dat een vasthouden aan het lagere ik is, moet daaraan voorafgaan). Het teken Vissen eist het dragen en overwinnen van het (aardse) kruis, van het lijden dat uit de gespletenheid (kruispositie, onverenigbare tegenstelling, ‘kwadraat’) tussen de richting van het lagere ik (horizontaal) en de richting van het hogere ik (verticaal) in het aardse zieleven ontstaat.

Met de gebruikelijke indeling van de tekens - vuurtekens enz., kardinale tekens enz., mannelijke en vrouwelijke, positieve en negatieve, elektrische en magnetische tekens enz. - is in deze beschrijving geen rekening gehouden, omdat die grotendeels niet meer dan een voorlopige, typologiserende ordening van de grote verscheidenheid vormt. ‘*Vuur*’ (Ram, Leeuw, Boogschutter) staat voor uitstromende wilskracht. - ‘*Lucht*’ (Tweelingen, Weegschaal, Waterman) staat voor het uitbreiden in de omgeving. - ‘*Water*’ (Kreeft, Schorpioen, Vissen) staat voor een stromende gevoelswereld. - ‘*Aarde*’ (Stier, Maagd, Steenbok) staat voor de gehechtheid aan het aardse.

Een kardinaal teken (Ram, Kreeft, Weegschaal, Steenbok) wijst op insnijdingen, keerpunten in de ontwikkeling. Een vast teken (Stier, Leeuw, Schorpioen, Waterman) op gelijkblijvende trajecten in de ontwikkeling. Een gewoon of gemeenschappelijk teken (Tweelingen, Maagd, Boogschutter, Vissen) wijst op lange trajecten van ontwikkeling naar een keerpunt. - ‘Mannelijk’, positief, elektrisch (Ram, Tweelingen, Leeuw, Weegschaal, Boogschutter, Waterman) betekent voorwaarts dringend, naar buiten gekeerd, extravert. ‘Vrouwelijk’, negatief, magnetisch (Stier, Kleef, Maagd, Schorpioen, Steenbok, Vissen)

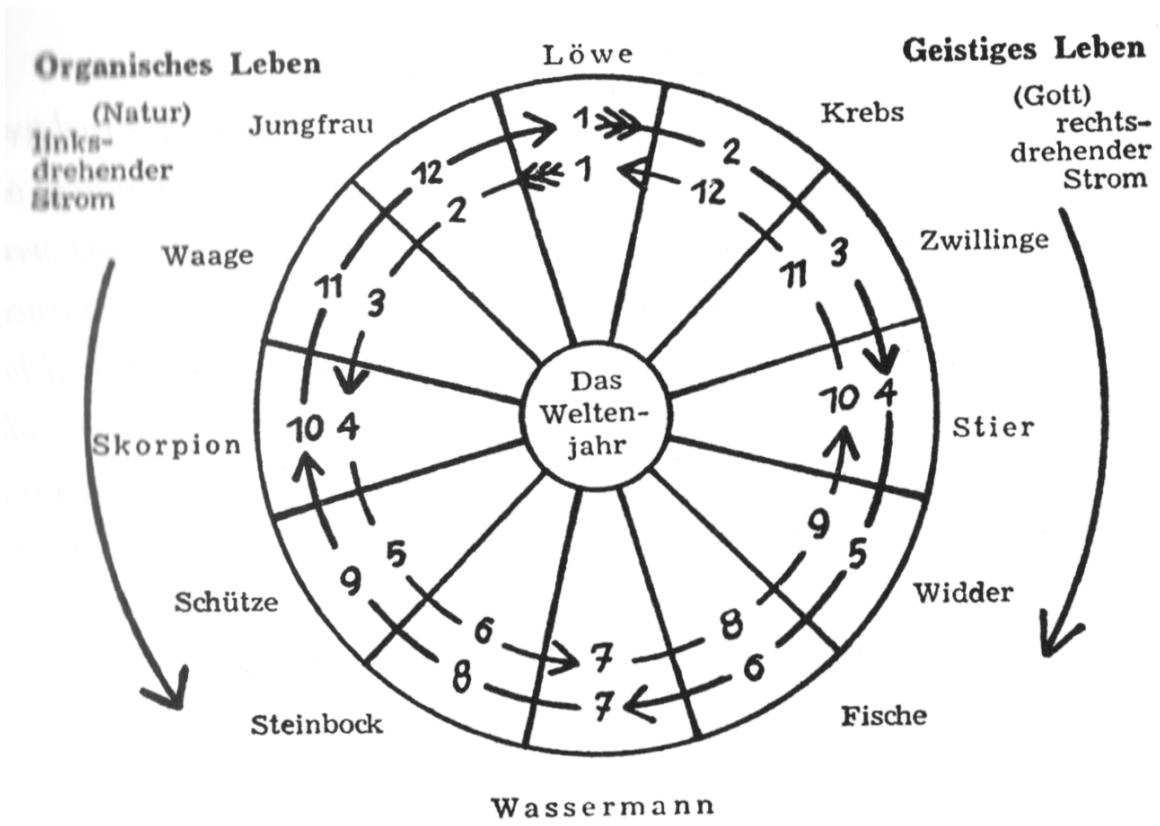
betekent 'zich terugtrekkend', naar binnen gekeerd, introvert. *'Dagtekens'* zijn de tekens van de positieve, *'nachttekens'* de tekens van de negatieve reeks.

De organische, *biologische* ontwikkeling van het individu en van de wereld, de ontwikkeling van het lagere ik, begint in het teken *Leeuw* (oorsprong, verwekking, geboorte op het aards- psychische, aards-geestelijke en goddelijk-geestelijke gebied). Deze ontwikkeling loopt via *Maagd* (embryo op het materieel- lichamelijke vlak), *Weegschaal* (foetus), *Schorpioen* (samen met Leeuw, Maagd en Weegschaal: verwekking, zwangerschap en geboorte op het materieel-lichamelijke vlak) door alle tekens heen tot aan *Kreeft* (het samenvallen van IK en JIJ - *Ram* en *Weegschaal* - tot een conjunctie, tot volledige levensgemeenschap, tot een gezin) en tot aan *Leeuw* (ontstaan van nieuw leven, *tweede* generatie). - De ouders doorlopen over het algemeen voor de tweede maal, samen met hun kinderen, de gehele dierenriem tot aan *Kreeft* (stichten van een gezin door de tweede generatie) en weer tot *Leeuw* (kleinkinderen, derde generatie). Vanaf hier loopt over het algemeen het leven van de eerste generatie via *Maagd* en *Weegschaal* (levensavond, ontbinding van de ten einde toe geleefde levensfase) uit in het doodsteken *Schorpioen* (geboorte in de nu zuiver bovenzinnelijke wereld van *Boogschutter*: vrije verdere ontwikkeling tot aan een nieuwe belichaming in *Leeuw*).

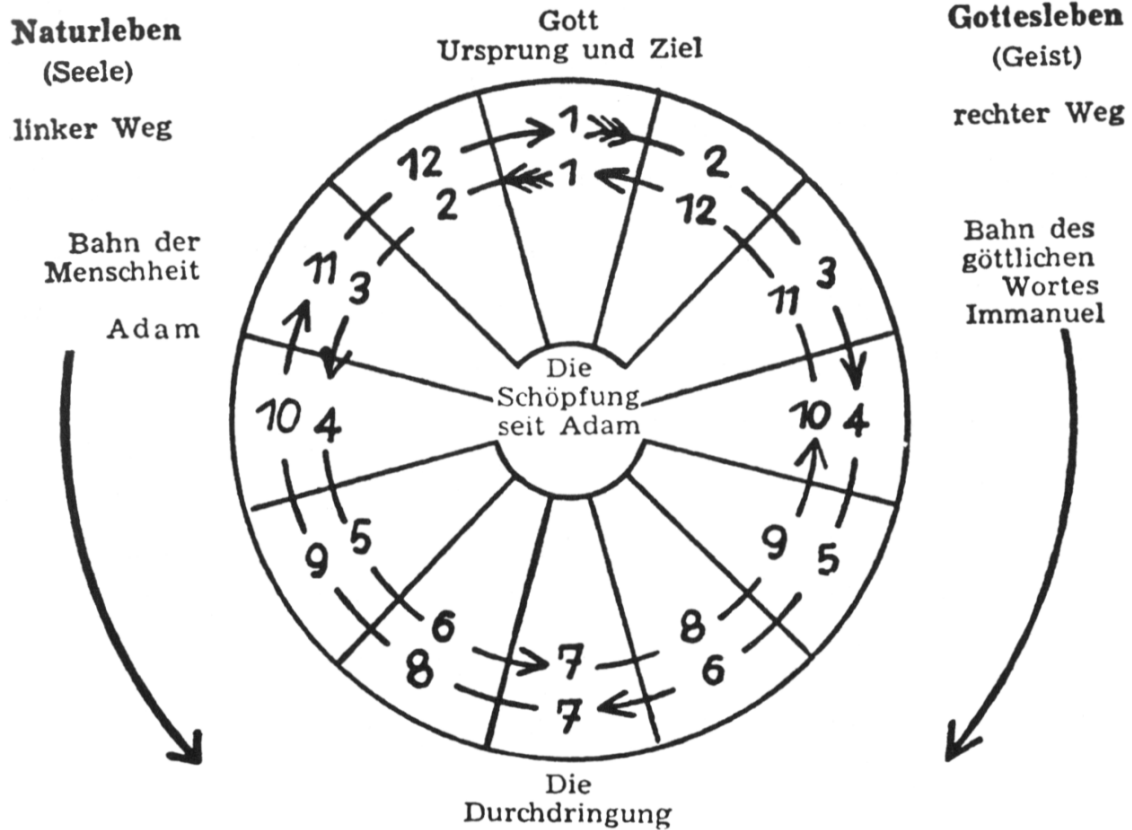
Het tijdsbestek van een volledige cyclus van de organische ontwikkeling wordt mede door ras, klimaat en persoonlijke aanleg bepaald. Bij de mens bedraagt het in doorsnee 17 tot 30 jaar. Deze levenscyclus bepaalt de organische ontwikkeling van het individu slechts in grote trekken. De persoonlijke aanleg (geboortebeeld) en vooral de loop van zon en maan - en van de planeten tot en met *Saturnus* - verbinden talrijke andere omlopen door alle tekenen met de *basiscyclus*, zodat altijd verscheidene tekens bij een levensperiode betrokken zijn. Informatie daarover geven het geboortebeeld, de progressies en de transits.

De *organische ontwikkeling* verloopt linksdraaiend (van *Leeuw* naar *Maagd* enz.), de *geestelijke ontwikkeling* rechtsdraaiend (van *Leeuw* naar *Kreeft* enz.). Een cyclus van geestelijke ontwikkeling van de wereld omvat ongeveer 24.000 jaar. Sinds het begin van de schepping, sinds het begin van de tijd heeft de wereld al talloze van dergelijke cycli doorlopen - overigens ook wat de organische ontwikkeling betreft - voordat het tot de huidige hoogte van ontwikkeling kwam. De *geestelijke ontwikkeling* van het individu is astrologisch (afgezien van de ontwikkelingsrijpheid) alleen voor een momentane incarnatie te bepalen. Een fase (een teken) kan verscheidene belichamingen tot aan hun volledige vervulling in beslag nemen. Maar ook kunnen alle fasen in één *enkele* incarnatie doorlopen en vervuld worden. De hoogte van de geestelijke ontwikkeling van het individu kan de wereldontwikkeling ver vooruit zijn (taak als leider), of ze kan achter de wereldontwikkeling aan lopen. Een groot deel van de mensheid staat nu op de drempel van het *Watermanteken*, van het geestelijke ontwaken. Dit is onafhankelijk van het zonneteken van hun geboortebeeld, dat niet naar de hoogte van geestelijke ontwikkeling verwijst maar - evenals de ascendant - naar de *karactergroep* waar ze toe behoren. Aan het geboortebeeld kleeft dus altijd nog iets van een 'groep'. De unieke geestelijke persoonlijkheid openbaart zich pas bij het geestelijke ontwaken en kan uit het

geboortebeeld slechts in vage aanduidingen bepaald worden. Het geboortebeeld spreekt in eerste instantie over de momentane incarnatie, en wel over de geestelijke ontwikkelingstaak tegenover zichzelf of de wereld.

Abbeelding A

Afbeelding B

Opmerking M. Kahir bij afbeelding A en B:

In deze schets betekenen de ingeschreven getallen kosmisch de twaalf krachtvelden in de Grote Kosmische Mens, aan wiens geestelijke en organische impulsen ook ons zonnestelsel deelheeft (doordat het rond Sirius cirkelt, die op zijn beurt weer rond andere centraalzonnen cirkelt). De afzonderlijke zonnetijdperken - waarneembaar door het verschuiven van het lentepunt - vormen in de menselijke spelenwereld bepaalde geestelijke karakterisering en culturen, waar in het scheppingsplan ter voleinding van de mensheid en ter vergeestelijking van de materie in voorzien is. Daarbij worden de overgangen tussen de tijdperken steeds gekenmerkt door een bijzondere onrust in het menselijke bewustzijn als ook in de wereld der elementen, aangezien de nieuwe geestelijke impulsen eerst door de pelen wereld geassimileerd moeten worden.

Relaties van de dierenriemvelden met het materiële menselijke lichaam

In de bovenzinnelijke werelden, waar het stralenlichaam en daarmee ook het geboortebeeld met de gehele astrologie toe behoren, gelden niet de mechanische wetten van de met de uiterlijke zintuigen waarneembare materiële wereld, maar wetten van een psychisch en geestelijke samenhang (zo is ook de ruimtelijke nabijheid of afstand van twee mensen dikwijls volkomen in tegenspraak met hun psychische of geestelijke nabijheid in de bovenzinnelijke werelden). In het materiële lichaam liggen op mechanische gronden - daarbij de wetten van de materie volgend - veel organen en celgroepen op een andere plaats en zijn ze anders verbonden dan in het oerbeeld ervan, de dierenriem. Enerzijds zijn ze in elkaar gewikkeld, in elkaar gestulpt en anderzijds over vele lichaamsgebieden verdeeld. Zo stemmen reeds de drie groepen van de embryonale ontwikkeling (entoderm, mesoderm en ectoderm) niet alleen maar overeen met afzonderlijke dierenriemtekens of groepen van tekens. *Alle* dierenriemtekens zijn bij deze groepen betrokken, zij het ook in een verschillende rangorde. Net zo is het gesteld bij het ontwikkelde lichaam. *Ieder* teken van de dierenriem is bij *alle* organen en celgroepen betrokken. Toch springen bepaalde tekens en groepen van tekens eruit, die op speciale wijze de wezenlijke aard van een orgaan of cellengroep kenmerken:

Skelet, (botten, kraakbeen, bindweefsel): Steenbok met Stier en Maagd

Spiieren (lang- en dwarsgestreepte): Ram en Weegschaal met Leeuw, Boogschutter, Kreeft en Steenbok.

Vaten (slagaders, aders, lymfevaten) en zenuwen: Tweelingen en Boogschutter met Kreeft en Steenbok.

Huid en huidachtige structuren (slijmvliezen, borstvlies, buikvlies, hersenvlies, pezen, zenuwscheden enz.): Kreeft en Steenbok met Weegschaal, Schorpioen en Vissen.

Pezen en gewrichten-. Tweelingen en Boogschutter met Steenbok.

Bloed. Leeuw en Waterman met Ram, Weegschaal, Boogschutter, Kreeft en Maagd.

Lymfe-. Stier en Kreeft.

Zenuwcentra (hersenen, ruggenmerg, ganglia, zenuwvlechten): Leeuw en Waterman met Tweelingen,

Boogschutter, Ram en Weegschaal.

Klieren (met afvoergang en endocrien): Stier en Schorpioen met Kreeft, Leeuw, Vissen, Ram en Weegschaal.

Zintuigen: Tweelingen en Boogschutter

1. *ogen* met Leeuw en Waterman (uitstralend, lichtgevend) en met Kreeft, Schorpioen en Vissen (licht zoekend).
2. *oren* met Kreeft, Schorpioen, Steenbok en Vissen.
3. *reuk- en smaakorganen* met Stier, Maagd en Schorpioen.
4. *tast- en warmtezintuigen* met Stier, Weegschaal en Schorpioen.

Afzonderlijke lichaamsdelen en organen: *Hoofd* als geheel: Ram met alle overige tekens.

Hals en nek. Stier met Tweelingen, Schorpioen, Boogschutter.

Armen en handen, benen en voeten: Tweelingen en Boogschutter.

NB: Binnen deze rangschikking bestaan speciale, bijzonder nauw verbonden *subgroepen*: *Hoofd, handen en voeten*: Ram en Weegschaal met Leeuw en Waterman en alle overige tekens.

Hals, armen en benen-. Tweelingen en Boogschutter met Stier, Steenbok en alle overige tekens.

Hoofd, hart en geslachtsorganen-. Leeuw en Waterman met Schorpioen en alle overige tekens.

Hoofd (voorhoofd, neus en kin), *penis en clitoris*: Ram met Leeuw.

Hoofd (neus, lippen, tong en mondholte), *mannelijke en vrouwelijke borst, hart, penis en vagina*-. Leeuw met Stier en Schorpioen, Weegschaal en Waterman.

Hoofd (als geheel), *hart, vrouwelijke borsten, testes, uterus en ovaria*-. Leeuw met Schorpioen en Waterman.

Romp als geheel: Kreeft en Steenbok, Stier en Maagd met alle overige tekens.

Borst als geheel (met de rug tot aan het middenrif): Leeuw met Kreeft en Steenbok.

Longen. Tweelingen en Boogschutter, Weegschaal, Schorpioen, Vissen.

Hart: Leeuw en Waterman met Ram, Kreeft, Weegschaal, Boogschutter, Steenbok en alle overige tekens.

Middenrif. Weegschaal met Tweelingen en Boogschutter.

Lever en nieren: Weegschaal met Schorpioen. Bij de lever zijn bovendien Stier, Kreeft, Maagd, Steenbok en Vissen met alle overige tekens betrokken.

Buik als geheel: Maagd met Stier, Kreeft en Weegschaal, Schorpioen en Vissen.

Lendenen en heupgebied. Weegschaal met Tweelingen, Boogschutter en Steenbok.

Maag en twaalfvingerige darm: Kreeft met Schorpioen en Maagd, en alle overige tekens.

Darmen: Maagd met Schorpioen, Stier en Kreeft, Ram en Weegschaal.

Uitscheidings- en geslachtsorganen: Schorpioen met Stier, Leeuw, Weegschaal en Vissen.

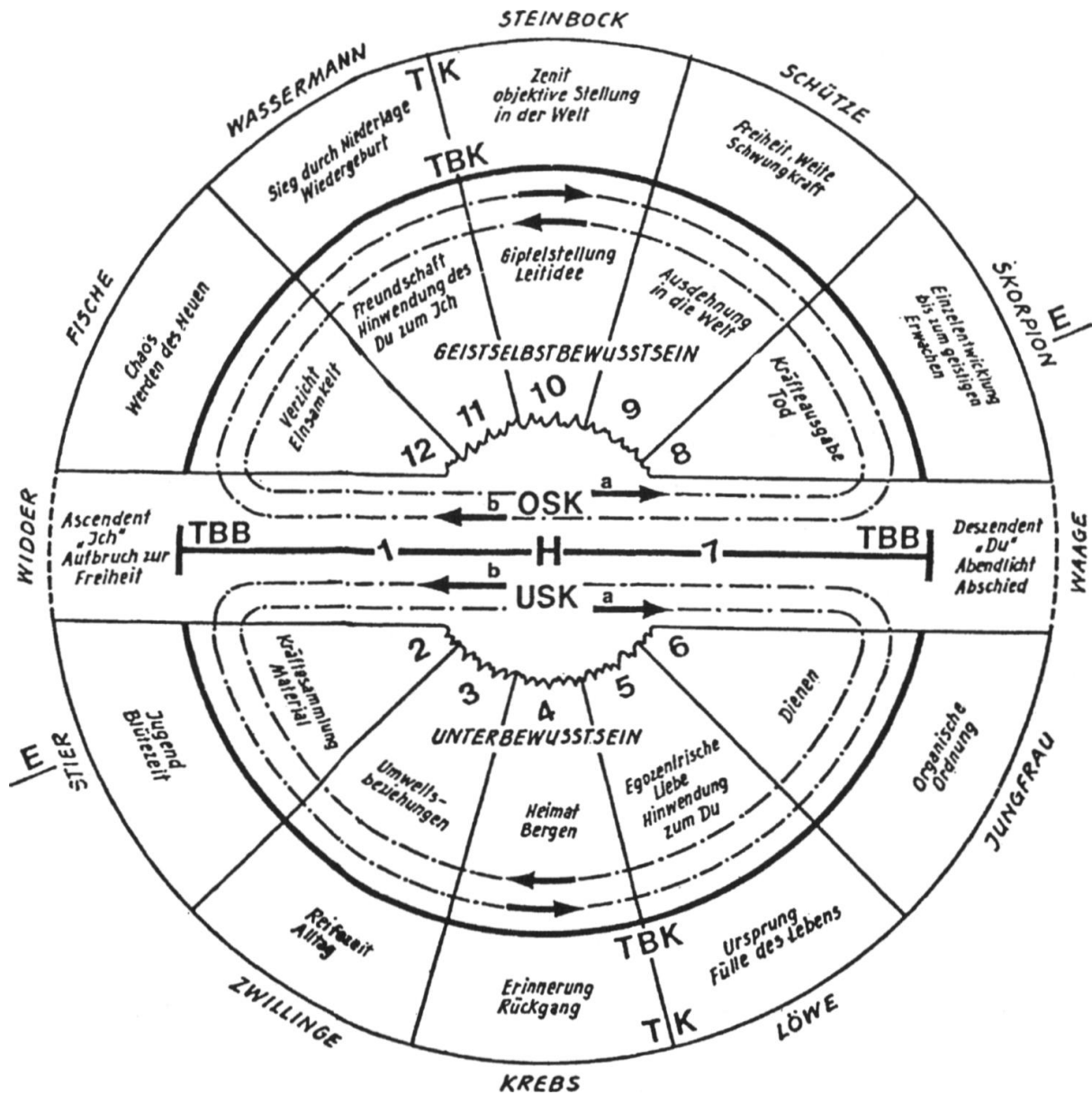
NB: Deze organen zijn in het fysieke lichaam op materiële gronden met elkaar verbonden. De uterus bijvoorbeeld moet in de onderste buikholte liggen waar hij met het minste gevaar groter kan worden, zo ver mogelijk verwijderd van de belangrijkste levenscentra en toch beschermd in het inwendige van het lichaam. Deze noodzaak bepaalt de ligging van de overige geslachtsorganen in het mannelijke en vrouwelijke lichaam, voor zover ze rechtstreeks met verwekking en geboorte in verband staan. De vrouwelijke borsten, die niet aan deze materiële noodzaak onderworpen zijn, hebben hun plaats in de nabijheid van het hart behouden en behoren in eerste instantie tot het teken Leeuw. Voor de aards-psychische en aards-geestelijke beleving behoren alle mannelijke en vrouwelijke geslachtsorganen echter tot het gebied van het hartcentrum, tot het teken Leeuw (= nieuw leven). Psychisch en geestelijk zijn Eros en Sexus een oorspronkelijke *eenheid*, ook al lijken ze in het fysieke lichaam gescheiden te zijn. Dienovereenkomstig loopt ook de uitwisseling van krachten op het geestelijke vlak - waarvan de aardse seksuele beleving een min of meer reine of geperverteerde, vervormde afglans is - van hart tot hart.

De huizen

Terwijl de dierenriemtekens en de planeten in hun geestelijk vibrerende deel - geestelijke ontwikkeling - met het *bovenbewustzijn* (bewustzijn van de geest) en in hun aardse deel - organische ontwikkeling - met het *onderbewustzijn* van de mens, zijn lichaamsziel en zijn etherlichaam overeenstemmen, zijn de huizen velden van het *dagbewustzijn*. Dit bewustzijn, waarvan het hartcentrum de oorsprong en krachtbron is, bevindt zich midden tussen het bovenbewustzijn en het onderbewustzijn (lichaamsziel), en wordt door allebei beïnvloed en bepaald.

De twaalf huizen tonen de verschillende levensgebieden van het dagbewuste voelen en denken, en de daden en gebeurtenissen die daaruit voortkomen. De huizen als zodanig tonen dus alleen maar: *wat* wordt er gevoeld, gedacht, gedaan, ondergaan. *Hoe* dat gebeurt, daar drukken de dierenriemtekens en planeten, die met dat afzonderlijke huis verbonden zijn, hun stempel op (als een deel van huis, bijvoorbeeld een derde, in een ander teken staat, dan wordt met dit andere teken voor datzelfde deel rekening gehouden wat betreft het karakter van dat huis).

Vanuit de sfeer rondom het middelpunt van het geboortebestand, vanuit het bewustzijnscentrum, vanuit het hartcentrum vloeit een dubbele stroom die zich niet vermengt: een onderste, aards-psychische en een bovenste, aards-geestelijke, en wel naar links en rechts naar het eerste en zevende huis, naar de ascendant en de descendant. De *onderste stroom* (zieleëther, afkomstig uit het veld van het onderbewustzijn) vloeit vanaf de ascendant door de velden *beneden* de horizontale lijn naar de descendant, en tevens van de descendant in omgekeerde richting via de onderste velden naar de ascendant en terug naar het centrum (beide tegelijkertijd). - De *bovenste stroom* (geestether afkomstig uit het veld van het geestbewustzijn, uit het bovenbewustzijn) vloeit evenzo vanaf de ascendant en descendant door de *bovenste* velden, kruist zichzelf en keert steeds via de tegenpool naar het hartcentrum terug.

Abbeelding C: astrologische weergave van het bewustzijnsbeeld

H = hartcentrum (bewustzijnscentrum); TBB = brug van het dagbewustzijn; OSK = bovenste zonnekrachtstroom a en b (geestether) - bewustzijn van de geest; USK = onderste zonnekrachtstroom a en b (zielether) - onderbewustzijn; TBK — kring van het dagbewustzijn; TK = dierenriem (zonnekracht-velden); 1-12 = horizonhuizen (velden van het dagbewustzijn); E = imaginaire lijn van de aardas

De onderste velden worden dus vanaf de ik-zijde (ascendant) en de jij-zijde (descendant) met aards-psychische vibraties gevuld (verstand en aards-psychische, door de materiële bepaalde gevoelens). Evenzo worden de bovenste velden vanaf de ik- en jij- zijde met aards-geestelijke vibraties gevuld (inzicht, aanvoelend of schouwend kennen in tegenstelling tot het logisch concluderende, berekenende verstand, en geestelijke, vanuit de goddelijke wereld bepaalde gevoelens die men enkel nog samenvattend met het woord 'vreugde' kan aanduiden - dit in tegenstelling tot 'lust' - of 'behagen' - en 'onbehagen' in de onderste velden).

Er loopt dus geen doorgaande levensstroom door de gehele kring van huizen. De onderste en bovenste helft van de cirkel (in werkelijkheid zijn het holle halve bollen) zijn gescheiden. De vormgevingen van de onderste velden weerspiegelen zich in de leeds daar tegenover liggende velden (huizen) van de bovenste helft (bijvoorbeeld het tweede in het achtste) en omgekeerd. Ze worden al naargelang de aard van de onderste of bovenste helft *opgevat* (lust in de onderste velden *kan* in de bovenste velden als vreugde opgevat worden en omgekeerd), *beoordeeld* en *benut*. - Het definitief aannemen of afwijzen van gevoelens en gedachten, vermoedens en innerlijke waarnemingen - namelijk als inzichten en besluiten - zijn overgelaten aan de vrije keuze in het hartcentrum, in het bewustzijnscentrum, in het geweten, voor zover er zoiets nog bestaat. Anders bepaalt de lust of het onbehagen in de onderste velden het gehele gedrag.

De *wezenlijke inbond* van de huizen stemt verregaand overeen met de wezenlijke inhoud van de dierenriemtekens met hetzelfde getal (bijvoorbeeld het tweede huis hetzelfde als het tweede dierenriemteken Stier). De betekenissen van de tekens voor de organische en de geestelijke ontwikkeling, die elkaar in de huizen kruisen, vallen echter samen in de huizen, in overeenstemming met de middenpositie van het dagbewustzijn tussen het geestelijke en het aardse. De huizen laten alleen de som, het resultaat van de *twee* verschillend gerichte betekenissen zien voor het dagbewustzijn van de momentane incarnatie.

Evenals twee tegenover elkaar gelegen dierenriemtekens (bijvoorbeeld Maagd = opbouw van het lagere ik, van het aardse omhulsel, Vissen = vernietiging van het lagere ik; Stier = bloeitijd, Schorpioen = afsterven) vullen twee tegenover elkaar liggende huizen elkaar steeds aan tot een *polaire eenheid* (bijvoorbeeld tweede huis: samenballing van krachten, achtste huis: verbruik van krachten. Voor zover de bovenste huizen een aardse betekenis hebben, betekenen ze de ontbinding van het aardse).

Het eerste en zevende huis (het midden ervan wordt gevormd door de ascendant en de descendant) zijn al naargelang de karakteriserende invloed van planeten en tekens de rechtstreekse *uitdrukking* van het bewustzijnscentrum, van het bewuste ik, van het hartcentrum. De twee huizen laten de ik-zijde en de jij-zijde van de geïncarneerde persoonlijkheid zien. De overige huizen met hun door planeten en tekens beïnvloede karakter *vullen* deze rechtstreekse uitdrukking van de persoonlijkheid *aan* tot een totaalbeeld. Ze tonen de persoonlijke handelwijze van het individu op de verschillende levensterreinen.

De polariteiten van de twaalf huizen

Eerste huis: Opkomst van het ik-bewustzijn, zich bewust worden van alle indrukken, voor zover ze op het eigen ik betrokken worden. De aard van de beweegredenen (motieven) die tot besluiten leiden. De aard van het bewuste beleven van de wereld, van handelen en ondergaan. Aard van de ideeën die het ik-bewustzijn bepalen. Aard van het begrip van de wereld, het opvatten van de wereld, van de werelddbeschouwing.

Zevende huis: Ondergang van het ik-bewustzijn, opkomst van het jij-bewustzijn. Zich bewust worden (bewustzijnsdrempel) van alle indrukken voor zover ze op het 'jij'

betrokken worden. Aard van de houding tegenover 'jij', voorstelling van het 'jij', aard van de invloed op 'jij'. (Onder 'jij' vallen alle persoonlijkheden en gemeenschappen die nog als tegengesteld aan 'ik' worden beleefd en het karakter van een noodzakelijk *aanvulling* bezitten: God als doel van het verlangen of als tegenpool, als vijand. - De wereld als van het 'ik' gescheiden buitenwereld. - Huwelijkspartners, deelnemers, vrienden of tegenstanders van doorslaggevende, levensbepalende betekenis voor zover ze een openlijke confrontatie, aanvulling of tegenstander - zevende veld - betekenen. 'Jij' is dus alles wat vriendelijk of vijandig *tegenover* iemand komt te staan en voor kortere of langere tijd van doorslaggevende betekenis is).

Tweede huis: Verzamelen van krachten, samenballen van krachten. Innemen (voedsel, geld, goederen, grondstoffen, materiaal, basismateriaal om te bewerken). Ophopen van roerende materieel waardevolle zaken (hun betekenis kan van geestelijke aard zijn, bijvoorbeeld boeken, kunstwerken). Verrijken, verdichten (samenballen van waarden). - Ter beschikking zijn, ter beschikking houden, op voorraad (voor het grijpen) hebben.

Achtste huis: Besteding van krachten, krachtsverbruik, afscheiden, besteden en uitgeven (van voedsel, geld, goederen). - Afzetten, afstoten, verbranden, ontbinden, vernietigen, afgeven (belasting etc.). - Waardevermindering, verbruik, slijtage. - Krachtsverlies door het 'jij' en krachtstoename van het 'jij' (gebruik van seksuele krachten, zwangerschap, geboorte, scheiden van eigen bezit). - Het verliezen van processen (de waardetoename door erfenissen behoort tot het tweede veld). - Relatie tot het seksuele, tot zwangerschap en geboorten, stoornissen, remmingen en ontremmingen van het seksuele leven vanuit het bewustzijn. - Deze negatieve betekenis van het achtste huis - zoals bij alle bovenste huizen - voor het *aardse* (omkering van het tweede huis) komt in gelijke mate overeen met een samenballen en verzamelen van krachten, een waardetoename in het *geestelijke* leven. Evenzo stemt het samenballen van aardse krachten in het tweede huis overeen met het binden van geestelijke kracht, een verlangzaming of stilstand van de geestelijke ontwikkeling die het antwoord van het achtste huis vereist.

Derde huis: Zich uitbreiden naar de omgeving, relaties met de omgeving. - Zoeken naar raakpunten met de omgeving, waarnemen en verbinden van details, uitwerken van details. - Veld van 'elementaire kennis' (lezen, schrijven, rekenen als basisbeginselen van ieder handwerk en geestelijk werk). Veld van voorbereidende kennis (minimumkennis op alle levensgebieden. In deze zin is ook 'elementaire kennis' slechts voorbereidende kennis, geen grondbeginselen. - Axioma's = 10e huis). - Veld van het vormen van woorden en gedachten, van de logische, formeel juiste gedachteverbindingen, van het verstand. Veld van begrip, van opnamebereidheid in de zin van het verstand. - Veld van 'nabijheid', van dichtbij liggende doelen, van het voor de hand liggende, het algemeen begrijpelijke.

Negende huis: Zich uitbreiden naar de verte, relaties met de verte, met de grote wereld, met de kosmos. - Verbreken van relaties met de omgeving. - Zoeken naar grote, omvattende verbanden. Ontbinden van de puur logische, louter formeel ware gedachteverbindingen. Verenigen van de 'ware feiten', van juist waargenomen details (derde huis) tot een gesloten, innerlijk waar geheel vanuit hogerstaande gezichtspunten. - Opbouwen van een wereldbeschouwing (de uitgewerkte wereldbeschouwing toont zich in het eerste huis). -

Veld van aanvoelende of schouwende kennis, van inspiratie, van het 'horen', van het gelovig opnemen van als waar erkende aanwijzingen (bovenbewust). - Veld van het inzichtelijk vermogen. - Veld van de opnamebereidheid in de zin van geloof en vertrouwen. - Veld van ver liggende doelen, van de verte, uitgestrektheid en verwijding.

Vierde huis: Rustpositie, uitrusten, laagste stand van het bewustzijn. - Beveiligen en wegbergen. Verzamelen, bewaren in de zin van veilig stellen. - Veld van het (bewuste) geheugen (onderbewust geheugen = Kreeft). Veld van de zekerheid van het leven, van vast, onbeweeglijk bezit. - Relatie met thuis, met het vaderland. - Opslaan van voorraden als veiligstelling ('conserveren'). Relatie met voorraden in de zin van reserve, met veiligheidsmaatregelen, in veiligheid brengen. - Omheinen (hek, muur, ook psychisch), bijhouden. - Veld van droom en dagdromen, van het bewust beleven van de astrale wereld, van astrale helderziendheid, van 'trance', van schemertoestanden.

Tiende huis: Hoogste positie, worstelen om het hoogste. - Uiterste inspanning, hoogste helderheid van bewustzijn. - Veld van geestelijke helderziendheid. Uitstallen, naar voren halen, zich blootstellen (zich poneren). - Bedreigen, intimideren, dwingen. - Zoeken naar grondbeginselen, graven naar 'axioma's', opstellen van richtlijnen, programma's. - Veld van leidende gedachten, van 'ethische normen'. Veld van ethische overkoepeling (van de laagte van een 'morele codex' tot de hoogte van goddelijk-geestelijk gefundeerde ontwikkelingswetten). - Relatie met statuten, reglementen, regels, wetten, richtlijnen, programma's, normen (het ontwikkelen en laten heersen van dogma's, doctrines, ideologieën, dwangbegrippen, dwangideeën, 'meerderwaardige' en vaste ideeën, van alle mogelijke 'ismen' komen voort uit stoornissen van het *tiende* huis). - Veld van 'waardigheid'. Relatie met titels, onderscheidingen, ereposities, met autoriteit, met 'eer'. - Relatie met het beroep (de 'roeping' en het soort beroep van de levensprestatie is te herkennen in het *eerste* huis samen met de positie van de Zon en de overige posities).

Vijfde huis: Stralende ontplooiing van het ik-bewustzijn, van de eigen persoonlijkheid. - Het zich keren van 'ik' naar 'jij', op 'ik' betrokken, bij het lagere ik egocentrische, bezitterige liefde (bij het hoger zelf vallen de op 'ik' en op 'jij' betrokken, zichzelf wegschenkende liefde samen. Er bestaat geen egoïsme in de hogere sferen: 'Jij bent ik en ik ben jij'). - Liefde voor vader, moeder, kind, broers en zusters, vrienden, voor het andere geslacht; bij het lagere ik in egocentrische zin (in de echte, niet egocentrische geslachtelijke liefde vibreren ook de liefde voor vader, moeder, kinderen en vrienden mee. De man is tegelijkertijd vriend en vader, geestelijke leider en kind van de beminde vrouw, de vrouw is tegelijkertijd vriendin, moeder en kind van de man). - Oorsprong van de gemeenschap (voortschrijdend naar het vierde huis - de stroom van de descendant vanaf de jij-zijde: samenvallen van ik en jij, gezin; en voortschrijdend naar het zesde huis - de stroom van de ik-zijde, vanaf de ascendant: levensprestatie voor de gemeenschap en in de gemeenschap.).

Elfde huis: Stralende ontplooiing van het jij-bewustzijn, van de aanvullende persoonlijkheid. - Het zich wenden van het 'jij' naar 'ik', voorrang aan 'jij' boven 'ik', op 'jij' betrokken, zichzelf wegschenkende liefde. Geestelijke liefde (ook binnen de aardse liefde). - Kameraadschap, vriendschap als zichzelf wegschenkende liefde (voortschrijdend

naar het tiende huis, naar het hoogtepunt van de vervulling, naar het doei van de worsteling). - Samenvallen van ik- en jij-bewustzijn, Unio Mystica - en voortschrijdend naar het twaalfde huis, naar het opgeven van ieder aanspraak, erkenning, naar het pretentieloze dienen ten behoeve van 'jij'.

Zesde huis: Op 'ik' betrokken dienen, dienst aan en in de gemeenschap voor loon, dank, erkenning. - Aard en nut van eigen werk, van levensprestatie. - Betrekking tot collega's, superieuren, ondergeschikten. - Indeling van het werk, vormgeven van het leven. - Indeling van het leven van alledag, van de betrekkingen met de omgeving. 'Gewoonten'. - Veld van de orde, van de prestatie.

Twaalfde huis: Op 'jij' betrokken, pretentieloos dienen, belangeloos werk voor 'jij'. - Losmaken van hechting aan het aardse: veld van eenzaamheid, van afgeslotenheid, van bezinning, van begeerteloosheid, van onthouding. Relatie met dit levensterrein. - Ontbinding van de aardse orde en indeling (kastenstelsel, voorrechten van maatschappelijke klassen, ontwaarding van titels, aardse eer en waardigheid). - Ontbinding van het lagere ik. Het overwinnen van het aardse, van de 'wereld', van de aardse (dwingende) bindingen, begrenzingsen, vooroordelen. Voortschrijdend naar het *elfde* huis (zichzelf wegschenkende liefde) en naar het *eerste* huis, naar de *bovenste*, geestelijke helft ervan die belangeloos handelen betekent. De onderste, aardse helft van het eerste huis betekent handelen vanuit eigenbelang (bij het *zevende* huis betekenen de *onderste* helft een - aardse - verbinding met 'jij' vanuit eigenbelang, en de *bovenste* helft een belangeloze, geestelijke bepaalde 'jij'-verbinding.

De *onderste* huizen - beneden de lijn ascendant/descendant - tonen dus het aardse-*psychische* leven (verstand en aardse, aan materie gebonden gevoelens, lust, onbehagen, genot, kwelling, pijn, ergernis, woede, hechten aan het aardse, liefde voor bezit, handelen/denken/voelen vanuit eigenbelang, bezitterige liefde).

De *bovenste* huizen (met de *bovenste* helft van het eerste en *zevende* huis) tonen het aardse-geestelijke leven (voorbij woorden en gedachten). - wereld van de Wereldgeest. Geestelijke wereld van de geïncarneerde of gestalte bezittende wezens (in tegenstelling tot de gestalteloze goddelijke geesteswereld). - Inzicht, inspiratie en in het geestelijke wortelende gevoelens; zichzelf wegschenkende liefde, geloof, vertrouwen, vreugde, zaligheid (de in de *bovenste* velden optredende, aan transformerende crises ontspringende gevoelens zoals leed, droefheid, toorn, vertwijfeling zijn *overgangsvormen* naar vreugde en zaligheid *ofwel* naar geestelijke dood).

De *onderste* velden betekenen het 'grijpen van het aardse' (noodzakelijk voor de ontwikkeling), verdichten, binden van het geestelijke. - De *bovenste* velden betekenen het 'loslaten, vervloeien van het aardse' (daarom tekenen zich *ook* in de *bovenste* velden aardse gebeurtenissen af, echter met de betekenis van oplossing). Het zich openen voor het geestelijke, het beleven van en vormgeven aan het geestelijke.

De onderste en bovenste velden staan in een noodzakelijke *wisselwerking* met elkaar, ze 'roepen' elkaar, ze vullen elkaar aan. Wat *beneden* beleefd, gedacht en gesproken wordt weerspiegelt zich *boven* (steeds in het tegenoverliggende huis) en wordt daar 'gewogen',

getoetst en geestelijk beleefd en krijgt daar gestalte. Wat *boven* beleefd wordt en daar gestalte krijgt (ontspringend aan geestelijke of aardse bronnen) weerspiegelt zich *beneden* en krijgt een aards-tastbare verschijningsvorm (gedachten, woorden, lijnen, kleuren, tonen. - Woorden, gedachten, begrippen etc. en ook de aards waarneembare kleuren en klanken behoren dus uitsluitend tot het onderste, *aardse* gebied).

De as Zenit/Nadir

Bij de *inequale* huizenindelingen is de middagpositie van de Zon, het *Zenit*, de top van het tiende huis; de middernachtpositie, het *Nadir* (dat precies tegenover het Zenit ligt, op hetzelfde aantal graden van het tegenoverliggende teken) de top van het vierde huis. Bij de *equale* indeling, die uitsluitend door de ascendant wordt bepaald, hebben de twee punten niets met de middens van de huizen van doen. Ze hoeven ook niet in het tiende en vierde huis te vallen.

Het Zenit betekent - in tegenstelling tot het tiende huis, dat de persoonlijke inspanning en instelling laat zien - de objectieve positie in de wereld, gekenmerkt door het dierenriemteken en het huis waar het in staat en door zijn verbindingen met de planeten (in aanmerking komend of niet in aanmerking komend, toenemend of afnemend in de algehele geldigheid, val, dikwijls verregaand onafhankelijk van de feitelijke persoonlijke inspanning en instelling). Het *Nadir* betekent de afkomst, vooral het lichamelijke en aards-psychische *erfgoed*, de 'erfenis der vaders', dat herkenbaar is in het dierenriemteken en huis waar het Nadir in staat en in zijn verbindingen met de planeten (voor voorbeelden daarvan: zie later).

De krachten van de planeten

Voor het geboortebeeld worden de Zon en de Maan als van dezelfde orde beschouwd als de planeten. Deze staan als *bovenzinnelijke* krachtcentra in de sfeer van de dierenriem en rond liet als een zon stralende middelpunt van het stralenlichaam, rondom het *hartcentrum*. Evenzo is onze *aarde* in de bovenzinnelijke wereld de zetel van het bewuste ik voor de *gehele kosmos*: Het hartcentrum, het *vlak van beslissing* waar alle wezens van de kosmos hun definitieve keuze voor of tegen het goddelijke licht maken (evenmin als de structuur en tektoniek van ons fysieke lichaam de ordening ervan in de bovenzinnelijke werelden dekt, stemt de *astronomisch* meetbare positie van de aarde en ons zonnestelsel in het geheel van de kosmos met haar bovenzinnelijke, *geestelijke* betekenis overeen).

De *planetaire krachten* van de dierenriem zijn krachtcentra op alle bovenzinnelijke gebieden van de wereld, op de gestalte bezittende aards-geestelijke gebieden (die rechtstreeks tot de Wereldgeest behoren, de wereld van de Wereldgeest, de uitstroming van de gestalteloze goddelijk-geestelijke wereld), op de aards-psychische gebieden (de neutrale, aan gene zijde van goed en kwaad staande astrale of zielenwereld die voor iedereen open staat) en op het vlak van de materie-ordenende etherwereld (de levenswereld, vlak van het organische leven van de materie tot aan de mens, eveneens goed noch slecht en voor allen toegankelijk).

In het middelpunt van het geboortebeeld, in het bewustzijnscentrum van de geïncarneerde persoonlijkheid, in het hartcentrum, in de hartstreek van het fysieke lichaam snijden alle niveaus van de wereld elkaar en kunnen deze als een eenheid met veel geleidingen beleefd worden. In woorden uit te spreken zijn alleen de structuren van de aards-psychische, de materie-ordenende en de uiterlijke wereld. Met woorden aan te duiden (door middel van vergelijkingen, gelijkenissen) zijn de structuren van de aards-geestelijke en de goddelijk-geestelijke wereld (de wereld van de tot gestalte komende en gestalteloze Oneindige Liefde). Zo kan ook het wezen van de unieke geestelijke persoonlijkheid astrologisch en in het algemeen met woorden en gedachten slechts aangeduid worden. Het geboortebeeld bepaalt enkel met zekerheid de geestelijke *karaktergroep* waar de persoonlijkheid toe behoort, niet het gehele wezen van de unieke persoonlijkheid zelf ('IK BEN DIE IK BEN'). Dit dient men zich voor ogen te houden als in het navolgende over de *uitdrukking* van het hartcentrum en van de geestelijke persoonlijkheid gesproken wordt.

De Zon

Oorsprong, levensbron voor alle niveaus en gebieden van de wereld. Uitdrukking van het hogere ik, van de bovenbewuste geestelijke persoonlijkheid (ascendant en descendant zijn uitdrukkingen van het hartcentrum, van de aards bewuste persoonlijkheid). *Bovenbewuste* leiding van het leven, waar de bewuste leiding van het leven (ascendant/descendant) ondergeschikt aan is (als de bewuste leiding van het leven zich verzet tegen de bovenbewuste, zetten de impulsen van de zonnepositie zich als 'gebeurtenissen van het lot' door). - Geestelijke karaktergroep (al naargelang het dierenriemteken waar de Zon in staat). Elk van deze twaalf karaktergroepen heeft twaalf subgroepen, die door het

dierenriemteken van de ascendant worden bepaald. Verdere subgroepen komen tot stand door de positie van de 'geboorteheerser' (zie later) en door de overige kenmerkende constellaties van het geboortebeeld met uitzondering van de maanpositie, dus al met al een aantal van miljoenen. Verder dan tot zulke sterk gedifferentieerde typen komt de astrologie niet, maar dat is onvergelykelijk veel *verder* dan alle andere typologieën. Echter zelfs bij volkomen gelijke geboortebeelden, dus bij een volkomen gelijke geestelijke karaktergroep staat daarachter nog een unieke geestelijke persoonlijkheid.

Geestelijke taak in het leven (die op de manier van de ascendant en de overige posities vervuld wordt). Glans, macht in de zin van 'levensovervloed' (het teken en huis waar de Zon in staat, en de met de Zon door aspecten verbonden posities krijgen deze kenmerken). - Voornaamste steunpilaar van het organische leven (de orgaangroep van het teken waar de Zon in staat vormt de steunpilaar van het lichamelijke leven. De orgaangroep van de ascendant vormt de voornaamste steunpilaar van de activiteit van het dagbewustzijn).

De positie van de Zon in een dierenriemteken (boven- en onderbewuste uitstraling, uitstraling in de geestelijke wereld en in de astrale wereld) en in een huis (dagbewuste uitstraling, invloed <>p liet dagbewustzijn van de persoonlijkheid zelf en van de omgeving) betekent bovendien: 'Het inzetten van alle krachten voor...', 'vitale belangen...', kernpunt van het leven, uitgangspunt van nieuwe ontwikkelingen, oorsprong van lotsbepalende gebeurtenissen. Bijvoorbeeld Zon in *Ram* of in het *eerste* huis: inzet van alle krachten voor het ontplooiën van de eigen persoonlijkheid, voor het verruimen en doen toenemen van het ik- bewustzijn, voor de levensvolheid van de eigen wereldbeschouwing, voor de macht van de eigen persoonlijkheid.

Vitale belangen: doordringen in de wereld. - kernpunt van het leven: het lagere of hogere ik. - Uitgangspunt van nieuwe ontwikkelingen, oorsprong van lotsbepalende gebeurtenissen: veranderingen van het zelfbewustzijn, van het ik-gevoel, het zich bewust worden van tot nu toe onder- of bovenbewuste processen, veranderingen van het wereldbeeld, belemmerende invloed op de persoonlijke vrijheid van handelen.

De Maan

Uitdrukking van het lagere ik, lichaamsziek Afglans van het hogere ik, van de ontwikkelingsrijpheid van de geestesziel (het teken waar de Maan in staat geeft de enige aanwijzing in het geboortebeeld voor de geestelijke rijpheid van ontwikkeling. Bijvoorbeeld Maan in *Vissen*: de geestelijke persoonlijkheid staat op het zesde geestelijke ontwikkelingsniveau, de natuurlijke mens op de drempel naar de geestelijke mens. Alle andere posities van het geboortebeeld duiden enkel op de geestelijke karaktergroep waar de persoonlijkheid toe behoort. - Maan in *Leeuw* kan bij alle ontwikkelingsniveaus horen. - Aardse levenswil. Vormkracht van het wordende, wenskracht (de onderbewuste of bewust geworden *wens*, dikwijls abusievelijk 'wil' genoemd, is de afglans van de bovenbewuste goddelijke wil. De aardse levenswil, het wensenleven, vormt in wezen vanuit het onderbewustzijn de zintuiglijk waarneembare en bovenzinnelijke structuren). - Kracht van plastische, aards-ruimtelijke vormgeving, vormgeven aan het materiële.

Kracht van materiële belichaming. Moederschoot van hetgeen op het materiële vlak ontstaat. Ontwikkelingsbasis voor allen (de 'mantel van de Wereldziel'). - Collectief onderbewustzijn, groepsziel, openbare mening, voelen en denken van de massa, massa-psyché.

De hoger bewuste lagen, namelijk het menselijke gebied van het *collectieve* kosmische onderbewustzijn, van de *astrale wereld*, zijn sinds het aardse leven van Christus - de zelfstandigheid van het ik - niet meer noodzakelijk. Ze zijn dan ook in toenemende mate ontaard geraakt, ontwikkelingsremmend en vijandig aan het leven, rijp voor vernietiging geworden. Een deel van de maankrachten moet nu de zelfverantwoordelijke vormgeving dienen, de mens moet zijn weg vinden uit alle collectieve gemeenschappen die voor hem voelen, denken en handelen, hij moet *zelfstandig*, zelfverantwoordelijk worden. Anders zal hij samen met de collectieve gemeenschappen ten onder gaan.

Fantasie, vormgevende kracht van het onderbewustzijn. - Geestelijke taak in het leven van alledag. Overheersende gemoedstoestand, de 'stemming' in het gewone leven. - Overheersende lichamelijke constitutie. Het teken van de Maan toont de belangrijkste steunpunten van het vegetatieve leven (de stofwisseling, opbouw en afbraak, die tegelijkertijd de belangrijkste orgaangroep tijdens de slaap vormt). Kracht van slapen en dromen. Om te kunnen inslapen moet de maankracht de kracht van het dagbewustzijn in het bewustzijnscentrum overwinnen en tot uitdoven brengen. De 'slaapstand' van het lichaam is een uitgeschakeld dagbewustzijn, heerschappij van de maankracht bij een 'nulstand' van de kracht van het dagbewustzijn, die van het hartcentrum uitgaat. De 'droomstand' van het lichaam is de heerschappij van de maankracht bij een 'stationaire' stand van het dagbewustzijn; dit betekent een passief openstaan van het dagbewustzijn voor de bovenzinnelijke werelden).

De positie van de Maan in *teken* en *huis* betekenen bovendien: 'Speciaal gevoelig voor indrukken van 'bijzonder vormbaar en te bepalen door...?', 'bijzonder ontvankelijk voor...?'. Bijvoorbeeld Maan in *Leeuw* of in het *vijfde* huis: 'Speciaal gevoelig, ontvankelijk voor macht, glans, levensovervloed, oorspronkelijkheid, enz. Bijzonder vormbaar en te bepalen door liefde voor kinderen, vader, moeder of het andere geslacht.

Mercurius

Kracht voor relaties, verbinding, denkkraft. - Kracht om zich in de omgeving uit te breiden, zich wijd te vertakken, een netwerk te vormen, afzonderlijke delen met elkaar te verbinden, relaties en verbindingen te leggen, 'wegen', 'straten', 'leidingnetten' te vormen. - Kracht van het waarnemen, van het 'opmerken', van oplettendheid. - Kracht van het verbinden van letters, woorden en gedachten, van tonen, klanken, melodieën, van punten, lijnen, kleuren, vormen - zonder rekening te houden met het samenklinken, ritme, harmonie (Venus), zonder rekening te houden met de betekenis, de innerlijke samenhang, de innerlijke waarheid (Jupiter), zonder rekening te houden met noodzaak, belang, duurzaamheid (Saturnus). Kracht van het lagere kennen, het kenvermogen van het lagere ik (kracht van het verstand), begrijpen, bevatten, verstaan van de in getal, maat en gewicht te bepalen materiële wereld.

De positie van Mercurius in teken en huis betekent bovendien: ‘Speciaal denkvermogen, verstandelijke kracht op het gebied van...’, ‘bijzondere opmerkingsgave voor...’, ‘bijzonder vermogen om verbindingen, relaties te leggen op het gebied van...’. Bijvoorbeeld Mercurius in Maagd of in het zesde huis: bijzondere verstandelijke kracht voor indeling, ordening, organisatie. Speciale opmerkingsgave voor arbeidsprocessen, voor structuur. Bijzondere aandacht, opmerkingsgave voor sociale vraagstukken, voor rechtvaardig indelen en afmeten. Speciaal vermogen om verbindingen te leggen tussen gescheiden kennisgebieden, sociale groepen, staten, enzovoort.

Venus

Kracht van vereniging, bindende kracht in de zin van elastische bindingen. Gemeenschap vormende kracht in de zin van een orde van gelijkheid (Zon: gemeenschap vormende kracht rondom een centrum; Saturnus: gemeenschap vormende kracht in de zin van schematisch lagere en hogere posities, ‘hiërarchie’). - Schoonheid in de zin van evenwichtigheid, beminnelijkheid (Zon: schoonheid in de zin van stralende kracht, levensovervloed). - Bekoring die verlangen (Maan) en begeerte (Mars) wekt. - Gelukzaligheid (Maan: lust - onbehagen; Zon: vreugde). Zaligheid (gelukzaligheid en zaligheid behoren tot het geestelijke deel van de Venuskracht). - Liefde op basis van genot, liefde voor bezit (aardse deel van de Venuskracht). Gevoel van harmonie (bij elkaar passen of niet).

De positie van Venus in teken en huis betekent bovendien: ‘Speciale verenigende kracht voor...’, bijzondere evenwicht brengende kracht in...’, ‘bijzonder bekoorlijk in...’, ‘speciale gelukzaligheid, zaligheid in...’, ‘speciale bezittende of genietende liefde voor...’, ‘bijzonder gevoel voor harmonie (tact, smaak, het vermogen om wat bij elkaar past te verenigen en wat niet bij elkaar past te scheiden) in...’. Bijvoorbeeld Venus in Ram of in het eerste huis: ‘speciale verenigende kracht voor zelfstandige, strijdlustige, eenduidige, grove persoonlijkheden. Bijzondere gemeenschap vormende kracht voor eenvoudige, ruwe maatschappelijke kringen die nog maar net enige invloed hebben gekregen. - Speciale evenwicht brengende kracht in twisten met een persoonlijk karakter, ruzies om het verkrijgen van persoonlijke invloed. - Bijzonder bekoorlijk, aantrekkelijk, hartveroverend in een eenvoudige, ruwe, soldateske omgeving. - Speciale gelukzaligheid, zaligheid door zichzelf te bewijzen, door strijdlustige inzet, door in de wereld door te dringen - Speciaal gevoel voor harmonie bij het vormgeven van de eigen persoonlijkheid. - Bijzonder vermogen om dat wat het eigen ik eigen is te binden en dat wat het eigen ik vreemd is af te stoten. - Bijzonder genot door veroveringen, liefde voor omstreden, felbegeerd en toch onbepakt, eenduidig bezit (gevaarlijke Venuspositie).

Mars

Slagkracht, stootkracht, kracht om aan te vallen en verdedigen. Kracht van het begeren, van hartstochtelijke betrokkenheid. Dapperheid, moed. - De positie van Mars in *teken* en *huis* betekent: ‘Bijzondere slagkracht, stootkracht in...’, speciale aanvals- en verdedigingskracht in...’, ‘speciale begeerte naar...’, ‘bijzondere, hartstochtelijke betrokkenheid bij...’, moedige, dappere inzet voor... of tegen...’. Bijvoorbeeld Mars in *Vissen* of in het *twaaftde* huis: bijzondere slagkracht, stootkracht in afgesloten

gemeenschappen, in de eenzaamheid, in het ontbinden van het lagere zelf, in bedreigde, chaotische, wanhopige situaties. - Speciale aanvals- en verdedigingskracht tegen warhoofden, dwarsliggers, profiteurs van de chaos, tegen intriges. - Bijzondere begeerte naar reiniging, heiliging, naar ontbinden van aardse gehechtheden en belemmeringen. Moedige bescherming van hen die onbeschermd en weerloos zijn, dappere inzet ondanks eigen weerloosheid (de perversie van deze positie - onruststoker in afgesloten gemeenschappen, speciale aanvalskracht als opruier, dwarsligger, bijzondere begeerte naar slachtoffers, naar roven of beroofd worden, naar ongeremdheid, naar geestelijke en aardse zelfvernietiging, 'moedige' inzet tegen eenzamen en weerlozen, lafheid, wreedheid, brutaliteit - komt evenals bij alle andere planetenposities pas naar voren door het beamen van disharmonische aspecten; zie later).

Jupiter

Kracht om te leiden en te ontwikkelen, kracht om te beschermen en te behoeden (christusbeginsel). - Kracht van moeiteloze uitbreiding, ontwikkeling, ontplooiing, van uitbreiden naar de verte. - Kracht van relatie en verbinding in de zin van innerlijke waarheid, voor wat ver en wijd verstrooid is. - Genade, begaafdheid, talent (genie, d.w.z. *algehele* scheppende kracht, behoort bij de positie van de Zon). - Kracht van inzicht, van innerlijk gevoel voor de waarheid; van instinct tot geestelijk schouwen, boven-logisch, vreemd aan maar niet vijandig tegenover de logica (aanvulling door Mercurius). - Kracht van het vooruitzien, van een wijd overzicht over ruimte en tijd, samenvattend overzicht en synthese. NB: Mercurius = analyse. Mercurius - verstand - levert voor Jupiter - inzicht - het *voorwerk* (het opzoeken van details, waarnemingen, feiten) en het *nawerk* (het vormen van woorden en gedachten, de logische verbinding, het uitspreekbaar en mededeelbaar maken van de boven of voorbij woorden en gedachten staande structuren en vormen van het inzichtelijke vermogen, van de inspiraties van Jupiter).

De positie van Jupiter in *teken* en *huis* betekent: 'gave om te leiden en ontwikkelen bij... 'moeiteloze uitbreiding, vergroting, verbreding in...', 'bijzondere verbindende kracht op basis van de innerlijke waarheid, voor dat wat ver en wijd verstrooid is in...', 'speciale gave voor...?', 'wijd overzicht, bijzondere vooruitziendheid in...'. - Bijvoorbeeld Jupiter in *Stier* of in het *tweede* huis: gave om mensen in hun aardse bloeitijd, jongeren na de puberteit, op het gebied van de aardse liefde, te leiden en te ontwikkelen. - Moeiteloze uitbreiding, vergroting, moeiteloze relaties op afstand op het gebied van roerend goed, in geldzaken, in zaken van waarde, enzovoort. - Speciale verbindende kracht op basis van innerlijke waarheid voor wat wijd verstrooid is en ver weg ligt, op het gebied van culturele bloei (samenvattend overzicht, inzicht in de ontwikkelingswetten). - Genadige beschikkingen, bijzonder inzicht, wijd overzicht, vooruitzien t.a.v. de tijd tussen puberteit en rijpheid. - Gave om krachten en woorden samen te ballen, voor het ontwikkelen en leiden van culturele bloeiperioden.

Saturnus

Kracht om onwankelbaar te volharden, trouw te zijn. - Bindende kracht in de zin van duurzame, onwrikbare bindingen. Draagkracht, indrukwekkende kracht. - De positie van Saturnus in *teken* en *huis* betekent: 'Trouw, volharding, uithoudingsvermogen in...',

duurzame bindingen in..., bijzondere draagkracht, indrukwekkende kracht in...'.
Bijvoorbeeld Saturnus in *Boogschutter* of het *negende* huis: Trouw, volharding, uithoudingsvermogen bij het opbouwen van een wereldbeschouwing, in religieuze ontwikkeling, in het uitbouwen van relaties op afstand, in de opvoeding. - Trouw aan ver-gelegen doelen, aan het voortdurend verbreden van de geestelijke horizon. - Bijzondere, indrukwekkende draagkracht, uitgesproken 'tektoniek', heldere en zekere opbouw van geestelijke scheppingen, van wereldbeschouwing. - Bijzondere draagkracht voor de last van opvoeding, ontwikkeling, leiding. - Trouw aan wat wijd verstrooid is (aan de over de hele wereld verstrooide kinderen, volks- en geloofsgenoten, waarheden, inzichten).

Uranus

Explosieve kracht. Kracht van kennis, als synthese van Mercurius, Mars en Jupiter: kracht van het rechtstreekse schouwen, het kennen van het geheel, het kennen van oorsprong en doel, van de ontwikkeling als geheel, van nabijheid *én* afstand, van dichtbij en verafgelegen doelen, door het openbreken van alle grenzen van tijd en ruimte. - Kracht om volkomen plotselinge ontwikkelingen in gang te zetten, kracht om te schokken, wakker te schudden, open te breken. - De positie van Uranus in *teken* en *huis* betekent: 'Neiging en vermogen om te schokken, wakker te schudden, open te breken in..., plotselinge ontwikkelingen in..., verrassingen of catastrofes in...'. Bijvoorbeeld Uranus in *Weegschaal* of in het *zevende* huis: neiging om te schokken, wakker te schudden, open te breken t.a.v. een huwelijksband, het openbare leven, vennootschappen, verbonden. Verrassende, plotselinge ontwikkelingen, 'aardschokken', catastrofes op dit gebied.

Neptunus

Kracht om te verlichten en te verlossen, als synthese van Mercurius, Venus en Jupiter. Kracht om het aardse met het eeuwige te verzoenen. - Kracht van gesloten, veelzijdige, geheimzinnig opbloeiende ontwikkelingen. Kracht om het nabije met het verre te verenigen, om alle niveaus van de wereld met de goddelijke geestenwereld te verenigen. Kracht van samenwerking, van het elkaar aanvullen van geloof en kennis, van verstand en inzicht, van waarnemen en schouwen, van religie, kunst en wetenschap. - Kracht van de polaire aanvulling van 'ik' en 'jij', van man en vrouw, van innerlijke en uiterlijke wereld, van hoger en lager ik, van inhoud en vorm. - De positie van Neptunus in *teken* en *huis* betekent: 'Gesloten, veelzijdige, geheimzinnig zich ontplooiende, zich uitbreidende ontwikkeling in..., neiging tot omvattende syntheses, tot alomvattend overzicht, tot samenwerking, aanvulling op het gebied van..., neiging tot uitbreiding tot in het grenzeloze, wereldomvattende in...'. - Bijvoorbeeld Neptunus in *Maagd* of in het *zesde* huis: veelzijdig, onvermoed, verreikend beroepswerk, veelzijdige, geheime betrekkingen met collega's, superieuren en ondergeschikten. Geheimzinnig streven naar een diepingrijpende en verreikende orde, organiserende plannen. Samenwerking met geheimzinnige, veelzijdige, breed getalenteerde persoonlijkheden. Kracht tot een alomvattend overzicht en het verenigen van verschillende arbeidsterreinen en collega's. - Het verenigen van waarnemen en schouwen op het gebied van de levensorde (volken, rassen, soorten, geestelijke richtingen, tijdperken). - Alles omvattend overzicht, als het laten zien van overeenstemmingen en aanvullingen tussen alle levensniveaus.

Pluto

Kracht van transformatie. Verbindende en scheidende kracht (scheiding der geesten, van ik-jij verbindingen) als synthese van Venus, Mars en Jupiter. - Vernietigende kracht. Kracht tot het ophelderen van de diepste, innerlijkste samenhangen. Kracht van aardse en geestelijke dood. Kracht om te verenigen door te scheiden (van wat wezensvreemd is). Kracht om te ontsluiten, van het oplossen van geheimen (aanvullende kracht bij Neptunus). 44

Kracht van verlichting (reiniging, opheldering, uitscheiding van wat wezensvreemd is). De positie van Pluto in *teken* en *huis* betekent: 'Neiging tot transformatie (ingrijpende, wezenlijke veranderingen, radicale omschakelingen) in..., bijzondere kracht om te verbinden en te scheiden (analyse *en* synthese) in..., neiging om te verstrooien, om geheel en al te ontbinden in..., neiging tot zelfvernietiging in..., neiging tot ontsluiten, oplossen van geheimen, raadsels, tot dan toe onopgeloste kwesties in..., neiging tot verheerlijken, tot als vlekkeloos' zien of vlekkeloos maken in...'. - Bijvoorbeeld Pluto in *Ram* of in het *eerste* huis: neiging tot ingrijpende, wezenlijke veranderingen, radicale omschakeling, tot 'wendingen van 180°' in de aard en sterkte van het zelfbewustzijn, van het persoonlijke handelen, van de wereldbeschouwing, van het optreden, van het handschrift, van de manier van lopen. Bijzondere kracht om te verbinden en te scheiden (onlosmakelijke verbinding, messcherpe scheiding) in de opbouw van de eigen persoonlijkheid. Scheiding tussen wat eigen en vreemd aan het eigen ik is, tussen eigen en andermans machtsgebieden. Kracht om de diepste samenhangen in de persoonlijkheidsopbouw op te lossen (of aan te tonen, duidelijk te maken). - Kracht om het wezensvreemde binnen de persoonlijkheid geheel en al te ontbinden (voor zichzelf en anderen). Neiging tot zelfvernietiging door (overdreven) zelfhandhaving, door te streven naar een 'volkomen eigen' persoonlijkheid (afwijzen van iedere 'jij'-verbinding). Eenwording door vernietiging van wat wezensvreemd is binnen de eigen persoonlijkheid (indien vervormd: zelfverminking op lichamelijk, psychisch en geestelijk vlak, of de neiging tot fanatisme binnen de eigen wereldbeschouwing, vernietiging van 'andersgelovigen', 'afvalligen', 'kettters', 'verraders'). Neiging tot het onthullen van geheimen van de persoonlijke levenswijze, persoonlijke instelling, wereldbeschouwing (van zichzelf of van anderen).

De '*lagere*', dicht bij de Zon staande planeten (Maan - Mercurius, Venus, Mars met Jupiter en Saturnus) behoren bij het lagere zelf, bij de aardse niveaus en de beginniveaus van de geestelijke ontwikkeling. De '*hogere*', ver van de Zon staande planeten (Uranus, Neptunus, Pluto, met Jupiter en Saturnus) behoren bij de hogere *geestelijke* ontwikkeling. Het punt van de grootste afstand tot de zon, grootste afstand van de oorsprong, speciaal van betekenis voor het zevende, verst van de oorsprong verwijderde veld, *keerpunt* van de ontwikkeling, Waterman: geestelijk ontwaken, hereniging met de oorsprong als 'jij'.

De belangrijkste kracht van de hogere planeten is *Jupiter* (Christusbeginsel), waar zich steeds twee van de lagere planeten bij voegen. Jupiter en Saturnus vormen samen het midden tussen het lagere en hogere leven en behoren tot beide gebieden. Zonder Jupiter is er geen ontwikkeling op welk levensniveau dan ook, zonder Saturnus geen bestendigheid, geen trouw. Tegelijkertijd is *Saturnus* de 'wachter op de drempel', de

rechter over geestelijke rijpheid. Slechts wie het lagere deel van Saturnus overwonnen heeft (aards kruis, splitsing tussen het lagere en hogere zelf, starre bindingen, extreem uiterlijke versteviging van het aardse door steunende structuren⁴, door begrippen, aardse wetten, systemen, schema's) bereikt via het hogere deel van Saturnus, via de wachter op de drempel het hoogste gebied: via de grondtrilling - Saturnus - van het teken Waterman naar *Uranus* (octaaf of verhoogde trilling in Waterman), naar het verbreken van alle aardse gehechtheden, naar het rechtstreekse aanschouwen van het geheel, naar het geestelijke ontwaken.

De *Zon* (en alle zonnen van de kosmos als innerlijke eenheid), het geheel, het leven, is oorsprong, middelpunt en doel van alle planetaire krachten en hoort bij alle levensterreinen, alle niveaus van de wereld (behalve Uranus, Neptunus en Pluto zijn er nog andere, ver van de zon staande planeten, die vooral voor een synthese van de krachten van Jupiter en Saturnus staan en een aanvullende hulp voor de geestelijke ontwikkeling betekenen).

Eigen *tekens* en *contratekens* (tegenover het eigen teken van de planeet liggend. 'Vernietiging' is een onjuiste uitdrukking voor 'contrateken'). Tekens van de 'verhoging' van de planeten en tekens van de 'val' (tegenover het teken van verhoging gelegen):

De positie van een planeet in zijn *eigen* teken betekent een zuivere, onvermengde uitwerking van de planetaire kracht (gelijkheid van vibratie, van de totale vibratie, van de basistrilling of verhoogde trilling van het dierenriemteken en de planeet. In alle andere tekens moeten de planeten een confrontatie aangaan nul de andersoortige trilling van dat teken en zich daaraan aanpassen - zoals een plant zich aanpast aan de aarde waar ze in wortelt). - 'Contrateken' betekent een 'strijdlustige zelfhandhaving' in een moeizame omgeving, moeilijke aanpassing van de planetaire kracht. - '*Verhoging*' betekent: hoogste punt, hoog oprijzen, opbloeit, eervolle worsteling, het extra naar voren komen van de kracht van de planeet. - '*Val*' betekent: binding, inperking, begrenzing van de kracht van de planeet (plaatsen van verhoging enz. van een planetaire kracht zijn de *gehele* tekens, niet enkel bepaalde graden van dat teken).

Ram: Eigen teken van Mars. - Contrateken van Venus, Neptunus en Pluto. - Verhoging van de Zon. - Val van Saturnus.

Stier: Eigen teken van Venus. - Contrateken van Mars, Neptunus en Pluto. - Verhoging van de Maan. - Val van Uranus.

Tweelingen: Eigen teken van Mercurius. - Contrateken van Jupiter. - Verhoging van *geen enkele* planeet. - Val van Neptunus.

⁴ Prantl gebruikt hier het woord 'Stützgerüst', dat letterlijk zoets als 'steunende constructie' betekent en elders wel vertaald is met 'skelet'. In die zin is het ook hier min of meer bedoeld, namelijk alles wat de uiterlijke vorm en functie als dragend element ondersteunt.

Kreeft: Eigen teken van de Maan. - Contrateken van Saturnus. - Verhoging van Jupiter. - Val van Mars (de stootkracht van Mars mag hier alleen ter verdediging van thuis, van het vaderland ingezet worden, de 'kettinhond').

Leeuw: Eigen teken van de Zon. - Contrateken van Uranus en Saturnus. - Verhoging van Pluto. - Val van *geen enkele* planeet.

Maagd: Eigen teken van Mercurius in zijn basistrilling en van Saturnus (en de trans-saturnische planeten) in zijn verhoogde trilling. Contrateken van Jupiter, Neptunus en Pluto. - Verhoging van *geen enkele* planeet. - Val van Venus.

Weegschaal: Eigen teken van Venus in zijn basistrilling en van Neptunus en Pluto in zijn verhoogde trilling. - Contrateken van Mars. - Verhoging van Saturnus. - Val van de Zon. Al met al een heel moeilijk teken. *Verhoging* van Saturnus: trouw aan verdrag of verbond, echtelijke trouw, hoogste betoon van bestendigheid en trouw (dit als eis van het teken, ook als Saturnus niet zelf in Weegschaal staat. De kenmerken verhoging, contrateken enz. behoren tot het wezen van het teken zelf). - *Wal* van de Zon: afscheid van het leven (tot nu toe), van een ten einde geleefde ontwikkelingsfase. - Neptunus en Pluto *boven* de basistrilling van Venus: ondergang van het oude, opkomst van het nieuwe, doodsoordeel over wat afgeleefd is, scheiding der geesten, definitieve bindingen en ontbinding, verzoening van hemel en aarde. - Harmonie, evenwichtigheid, gerechtigheid in de zin van rechtvaardige vereffening (Venus) ondanks zeer grote moeilijkheden (Saturnus, Neptunus, Pluto).

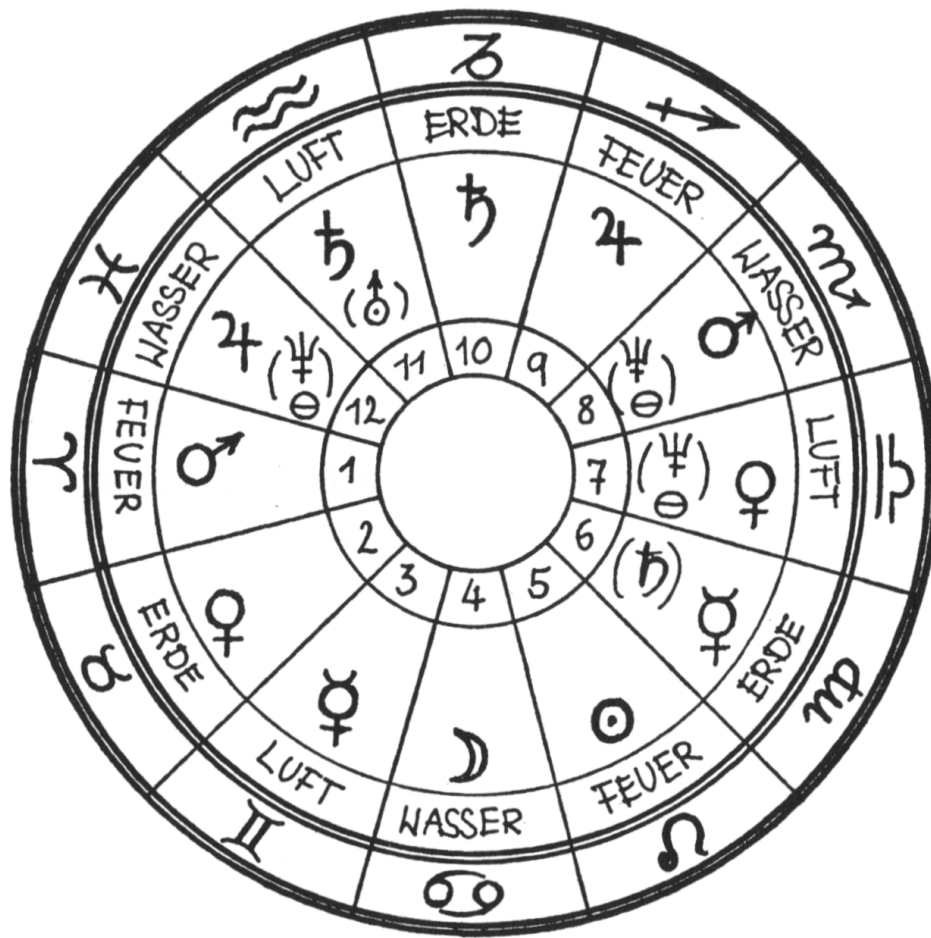
Schorpioen: Eigen teken van Mars in zijn basistrilling en van Neptunus en Pluto in zijn verhoogde trilling. - Contrateken van Venus. - Verhoging van Uranus. - Val van de Maan. Een erg *moeilijk* teken. - Verhoging, sterkste explosieve kracht van *Uranus* (vernietiging van wat verouderd is). Hoofdtkenen van *Pluto*: ontbinding, transformatie van wat 'aan de dood gewijd' is, het voltrekken van het 'doodsoordeel' van het rechtersteken Weegschaal. - Verheerlijking van het hoger zelf, hoogste positie van het bewustzijn van de individuele geest (tiende niveau van de geestelijke ontwikkeling). - Medeheerschappij van *Neptunus*: fase van hoogste verlichting en hoogste inzicht van het individu - tiende geestelijke niveau, samen met de verhoging van *Uranus*: verlossing uit de eenzaamheid van de hoogste positie naar de ik/jij-gemeenschap van Weegschaal (elfde geestelijke niveau). - Topprestaties op strijdlustige basis (basistrilling van Mars).

Boogschutter: Eigen teken van Jupiter. - Contrateken van Mercurius. - Verhoging van Neptunus. - Val van *geen enkele* planeet. - Verhoging van Neptunus via de basistrilling van Jupiter: Jupiter draagt naar de top van wereldwijde verlichting en verlossing, van de verzoening van hemel en aarde, van de verheerlijking van de geestelijke persoonlijkheid (negende niveau).

Steenbok: Eigen teken van Saturnus. - Contrateken van de Maan. - Verhoging van Mars. - Val van Jupiter. Moeilijk teken. Begrenzing van de gevoelswereld, van het vrije scheppen en vormgeven door wetten. Verhoging van Mars via de basistrilling van Saturnus: harde worsteling om de basiselementen van het leven, om fundamentele inzichten, om leidende ideeën.

Waterman: Eigen teken van Saturnus in zijn basistrilling en van Uranus in zijn verhoogde trilling. - Contrateken van de Zon. - Verhoging van *geen enkele* planeet. - Val van Pluto (einde van de transformerende crisis met het geestelijke ontwaken, 'val' van een geslacht met het begin van de puberteit).

Visser: Eigen teken van *Jupiter* in zijn basistrilling en van *Neptunus* en *Pluto* in zijn verhoogde trillingen. Contrateken van Mercurius en Saturnus. - Verhoging van Venus. - Val van *geen enkele* planeet. Heel moeilijk teken. - Hoofdteken van Neptunus en medeheerschappij van Pluto: ontbinding van aardse betrekkingen (contrateken van Mercurius) en van aardse begrenzingen (contrateken van Saturnus). - Transformatie naar verlossing, naar verwijding tot in het grenzeloze. - Groei door onthouding, rijk worden door los te laten en door offers, groot worden door pretentieloosheid (deemoed), zekerheid krijgen door ontbinding van alle aardse zekerheden. - Hoogste bekoorlijkheid (verhoging van Venus) te midden van chaos, evenwichtigheid in volkomen verwarde situaties, opbloei ondanks weerloosheid, tere schoonheid ondanks een ruwe omgeving (bedreigde, hartroerende schoonheid van de eerste voorjaarsbodem in het stormachtige begin van het voorjaar, eerste opbloei van de jeugd in de stormen van de puberteit. - Verhoging van Venus: hoogste betoon van de Venuskracht als eis van het teken). Belangrijkste crisis van de puberteit, belangrijkste crisis vóór het geestelijke ontwaken. - Venus, Neptunus en Pluto boven de basistrilling van Jupiter: opbloei in het aardse en in het geestelijke, transformatie en verlossing tot man of tot vrouw; in geestelijke zin tot Oneindige Liefde en vrijheid, veiliggesteld door de leidende en ontwikkelende kracht van Jupiter, door de dragende en leidende krachten van geloof en vertrouwen. NB: Zie bij dit hoofdstuk onderstaande afbeelding D.

Afbeelding D:

Planeet	Eigen teken	Contrateken	Verhoging	Val
Zon	Leeuw	Waterman	Kam	Weegschaal
Maan	Kreeft	Steenbok	Stier	Schorpioen
Mercurius	Tweelingen, Maagd	Boogschutter, Vissen	-	
Venus	Stier, Weegschaal	Schorpioen, Ram	Vissen	Maagd
Mars	Kam, Schorpioen	Weegschaal, Stier	Steenbok	Kreeft
Jupiter	Boogschutter, Vissen	Tweelingen, Maagd	Kreeft	Steenbok
Saturnus	Steenbok, Waterman, (Maagd)	Kreeft, Leeuw, (Vissen)	Weegschaal	Kam
Uranus	Waterman, (Saturnus)	Leeuw	Schorpioen	Stier
Neptunus	Weegschaal, Schorpioen, Vissen	Kam, Stier, Maagd	Boogschutter	Tweelingen
Pluto	Weegschaal, Schorpioen, Vissen	Kam, Stier, Maagd	Leeuw	Waterman

De relaties (aspecten) van de planeten

De huidige kennis en duiding van de aspecten (de 'aanzichten') is slechts een armzalig restje van de vroegere veelomvattende kennis. Iedere planetaire kracht werpt vanaf haar standplaats in de dierenriem op het tijdstip van de geboorte (deze standplaats blijft voor het hele leven het 'brandpunt' van de planetaire kracht) een stroom van haar kracht naar *links* en naar *rechts* door de gehele dierenriem: een linksdraaiende *aards-psychische* en een rechtsdraaiende *aards-geestelijke* stroom, die door de gehele kring loopt en naar zijn oorsprong terugkeert, als overlappende lagen over de krachtstromen van de Zon.

Dit heeft niets te maken met de zogeheten progressies of directies, die met een groei van het brandpunt zelf naar links en rechts overeenkomen, in verschillende ritmes van groei - een graad is een jaar, enz. Steeds bewerkstelligt de buitenste laag van het groeiende brandpunt - dat groeit als de kroon van een boom - gebeurtenissen, zodra deze laag andere brandpunten, middelpunten van huizen of buitenste lagen van andere brandpunten raakt. Deze gebeurtenissen kunnen alleen op het astrale vlak plaatsvinden, zodat de dagbewuste mens er op het moment dat ze vrijgemaakt worden niets van waarneemt en soms pas veel later de gevolgen in het uiterlijke leven bespeurt.

Iedere planetaire krachtstroom is in twaalf gelijke velden (planetaire velden) verdeeld. De middens (vibratieknopen) en grenzen (keerpunten, plaatsen van ompoling) van deze planetaire velden komen overeen met de zogeheten '*aspecten*' (die echter deels een willekeurige keuze uit het gehele systeem en bovendien een onnauwkeurige interpretatie van deze krachtvelden vormen). Hier zal *alleen* gesproken worden over de planetaire velden van de naar linksdraaiende, *aards-psychische* stroom, aangezien de naar rechts draaiende, *aards-geestelijke* stroom geen voor duiding vatbare planetenrelaties vormt. Aspecten of planetaire relaties betekenen het bevorderen of belemmeren door een deelkracht van het geheel of door het geheel, de Zon. Dat bestaat enkel in het aards-psychische leven. Het aards-geestelijke leven kan alleen door vrije keuzes bevorderd of belemmerd worden, onafhankelijk van astrologische krachten.

De betekenis van de *planetaire velden* (ze worden dus evenals de huizen alleen naar *links draaiend* geteld) komt overeen met de tekens en huizen met hetzelfde getal, alleen gaan ze uit van een bepaalde planetenkracht en hebben een dienovereenkomstige uitwerking (de 'orb' ofwel de cirkelomtrek van de aspecten, planetaire velden, d.w.z. de afstand tot het midden van het veld waarbinnen de aspecten werkzaam zouden zijn, is een handige vuistregel die veel belangrijke betrekkingen buiten beschouwing laat). *Iedere* planeet staat met *alle* andere en met *alle* tekens en huizen in verbinding. - *Nauwe*, nauwkeurige aspecten betekenen een snelle uitwerking, *nijde* aspecten betekenen een langzame of late, maar daarom niet mindere uitwerking. De positie op de grens van een planetair veld - een omstreeks 15° onnauwkeurig aspect - d.w.z. de positie op een *keerpunt*, een plaats van ompoling van de planetaire kracht, *verenigt* de betekenis van de twee planetenvelden die elkaar hier raken. Evenals bij zulke posities in de tekens en huizen geeft deze dus een gespleten, dissonante, remmende werking die naar oplossing verlangt (zie daarover later).

Alle psychische ontfaardingen en zwaktetoestanden, alle psychische en lichamelijke ziekten komen uitsluitend voort uit verstoorde, dissonante planetenrelaties (met elkaar en met de ascendant/descendant), nooit uit de planeten, tekens en huizen als zodanig. Er bestaan geen 'slechte', minderwaardige planeten, tekens en huizen. Alle dissonante planetenrelaties verwekken in onrijpe of kwaadwillige mensen (of wezens) *angst*, met daaropvolgend de neiging om te *dwingen* of *gedwongen* te *worden* (uitgangspunt van alle fouten en ontfaardingen). Deze gespannen relaties zijn nodig ter wille van de vrijheid, aangezien ze de kwaadwillige wezens juist de mogelijkheid geven om zich al naargelang hun aard uit te leven en te ontfaarden.

Persoonlijk kan de mens deze spanningen om drie redenen dragen. 1. Hij *wil* ontfaarden. Voor zichzelf zet hij de spanningen om in actief of passief leedvermaak (sadisme of masochisme). Het leed dat uit de spanningen ontstaat wentelt hij af op anderen. - *Of 2*: De mens wordt zich door het leed dat uit de spanningen ontstaat bewust van een verkeerde geestelijke instelling die anders niet te genezen was en kiest vervolgens de juiste instelling (leed vanuit karmische belasting). - *Of 3*: Hij draagt de spanningen (het 'kruis') en het daaruit voortvloeiende leed ter wille van de wereld om de gevolgen van verkeerde geestelijke instellingen voor allen zichtbaar te *tonen*, en om de wereld als geheel zoveel mogelijk het leed te besparen dat door de kwaadwilligen onvermijdelijk wordt teweeggebracht. Dezen mogen zich op grond van hun vrije keuze uitleven en door leedvermaak en wreedheid hun krachten verbruiken tot in hun volledige ontbinding. - Andere redenen zijn hier niet naar voren te brengen.

Uit slechte aspecten mag men dus niet de conclusie van 'slecht of goed' trekken, maar alleen tot de mogelijkheid van een verkeerde instelling, van ontfaarding of van leed besluiten. Alle gevaarlijke gespannen relaties moeten stap voor stap *opgelost* en in harmonische betrekkingen veranderd worden. Dat is een levenswerk dat voor het grootste deel door middel van een dagbewuste zelfopvoeding verricht moet worden (zie later).

Werking van de aspecten

Het *eerste* planetaire veld (conjunctie, vereniging van twee of meer planeten): wederzijdse doordringing van twee of meer planetaire krachten, waarbij de eigenschappen van de afzonderlijke krachten volkomen behouden blijven. De sterkte van iedere kracht wordt echter bevorderd of in eerste instantie geremd tot de wederzijdse aanpassing gelukt is. - Bijvoorbeeld Venus in het *eerste* veld van Saturnus (d.w.z. tot 15° naar links of rechts van de positie van Saturnus. Vanzelfsprekend kan men evenzo zeggen: Saturnus in het *eerste* veld van Venus): geneigdheid tot duurzame verbintenissen of permanente scheidingen, de voorkeur geven aan of scheppen van constructieve, helder opgebouwde, strikte, vereenvoudigde, 'gestileerde' schoonheid ('doelmatige schoonheid'), zuiverheid van stijl, strenge ritmes, grote vlakken van klassiek conventionele, 'algemeen geldige' vorm. - Zoeken naar de wetten van de schoonheid (gulden snede, maatstaf van schoonheidsverhoudingen, symmetrie, strikte overeenstemmingen), naar evenwichtige, harmonische grondslagen van het leven, levenswetten, naar flexibele, aanpasbare ethische normen (goed of slecht). - Streven naar duurzame gelukzaligheid, voortdurende bloeitijd,

permanente soepelheid, elasticiteit (alle andere Saturnus-Venusrelaties werken fundamenteel op dezelfde wijze).

Tweede en twaalfde planetaire veld (tot nu toe abusievelijk met 'half-sextiel' aangeduid, een afstand van meer dan 16° en minder dan 45° van een planeet, *precieze* positie 30°). - De planeet in het *tweede* veld van een andere (linksdraaiend, tegen de klok in gerekend) of in het tweede horizonhuis beschikt over de samengebalde kracht en krijgt 'vorm' door de samengebalde kracht van die eerste planeet of de ascendant. - Daarentegen staat de eerste planeet of de ascendant in het *twaalfde* huis van de tweede planeet; zijn rechtstreekse uitwerking moet terugtreden ten gunste van de tweede, hij moet zich aan de tweede opofferen. Bij zwakheid of kwaadaardigheid kunnen daaruit in het innerlijke en uiterlijke leven parasiterende omstandigheden ontstaan, geheime verzwakking, uitbuiting, beroving van de eerste planeet, d.w.z. van de persoonlijkheid die met die planeet overeenstemt.

Voorbeeld: *Mars* in het tweede veld van *Venus*: Mars beschikt over de verzamelde, samengebalde, verenigende en scheidende kracht van *Venus* en wordt in het geheim door haar bepaald, gevormd. Bekoorlijkheid, gevoel van schoonheid, tact, smaak, kunstzinnige begaafdheid worden uitsluitend ingezet om te veroveren. Aanval of verdediging, veroveren, breken van weerstanden, ontrukken, overweldigen, alle soorten strijd vormen het enige levensgenot (*Venus*), alleen deze maken het leven de moeite waard (goed of slecht, in ieder geval eenzijdig zoals al dat soort planetaire relaties). De mogelijkheid om beminnelijke, tot liefde bereide mensen (*Venus*) schaamteloos uit te buiten (materieel en seksueel) of zelf uitgebuit te worden. - Omgekeerd: *Venus* in het tweede veld van *Mars*: ongewone slagkracht bij het streven naar vereniging of scheiding. Daarvoor wordt de gehele energie aangesproken, of ook voor levensgenot en liefde met betrekking tot bezit, voor het samenballen van roerende materiële waardevolle bezittingen (vereniging), voor kunstzinnige activiteit, voor het ontplooiën van liefalligheid, voor het scheppen van evenwichtigheid en schoonheid, voor beminnelijke, aantrekkelijke mensen. De mogelijkheid om energieke, daadkrachtige mensen (*Mars*) schaamteloos uit te buiten, hen voor het eigen karretje te spannen of zelf op deze manier uitgebuit te worden.

Derde en elfde planetaire veld: 'sextiel', een afstand van meer dan 45° en minder dan 75° , *precieze* positie 60° . - Een planeet in het *derde* veld van een andere of in het derde huis krijgt de mogelijkheid om een 'verkeersknooppunt', een middelpunt van betrekkingen en verbindingen naar de aard van de eerste planeet of naar het karakter van het derde huis te worden. - De eerste planeet of de ascendant staat in het *elfde* veld van de tweede planeet en krijgt 'zichzelf wegschenkende liefde' al naargelang de aard van de tweede planeet. Tussen deze twee ontstaat een netwerk (derde veld) van liefdesrelaties (elfde veld), een wederzijds doordringen tot in de uiterste details van het leven.

Voorbeeld: *Mars* in het derde veld van *Jupiter*: De gevechten, uitvallen en veroverende bedoelingen van de eigenaar van het geboortebestand worden door talrijke inspiraties, intuïtieve inzichten of verstandige adviezen van anderen bevorderd, zeker gesteld. Een goede raadgever in agressieve confrontaties, of hij krijgt daarbij goed advies. Energieke, daadkrachtige mensen schenken de eigenaar van de horoscoop vanwege zijn verstandige inzicht, zijn goedheid, zijn vooruitziende blik hun belangeloze liefde. Belangeloze hulp

van energieke daadkrachtige mensen op het gebied van opvoeding, leiding, wereldbeschouwing. Wederzijdse nauwe verbindingen tot een verbintenis van liefde of vriendschap.

Vierde en tiende planetaire veld: 'vierkant', een afstand van meer dan 75° en minder dan 105° , *precieze* afstand 90° . - Een planeet in het *vierde* veld van een andere of in het vierde huis is al naar gelang de aard van de eerste planeet of van de ascendant in 'rustpositie' (d.w.z. dat de uitwerking tot een klein gebied is ingeperkt) of hij wordt naar de achtergrond gedrongen, weggedrukt, vervormd, misvormd, onderworpen, vertrapt, verbrijzeld. - De eerste planeet of de ascendant staat in het *tiende* veld van de onderworpen planeet. Hij is gedwongen tot grotere inspanningen (tiende veld) om zijn onnatuurlijk verhoogde positie in stand te houden. Hij loopt steeds gevaar, zijn positie wordt onophoudelijk ondergraven, uitgehold (het lot van iedere heerschappij door macht, iedere dictatuur, iedere tiran), de onderworpen werkt constant aan zijn val (zo werkt ook de ascendant [het zelfbewustzijn] aan de val van de planeten die in het tiende horizonhuis staan, aangezien ze hun vierde veld, hun vierkant op de ascendant werpen en het zelfbewustzijn, de vrijheid van het persoonlijk handelen inperken of vervormen tot het onherkenbaar is [gevaarlijke invloed van starre leidende ideeën]). - Al met al: een gevaarlijke uitwerking van iedere verdringing (vierkant), van iedere dwang, van iedere 'totale overwinning' (over het oplossen van het vierkant: zie later).

Voorbeeld: *Saturnus* in het vierde zonneveld of vierde huis: de aards-psychische kant van de zonnekracht ofwel de kracht van het zelfbewustzijn wordt gebruikt om de algemeen geldige wetten, de levenswetten buiten werking te stellen, de levensrechten van anderen met voeten te treden, om plichten, verdragen, verbonden willekeurig op te heffen, beloften te breken, perfide en trouweloos te handelen. Dit leidt in eerste instantie tot een onnatuurlijk hoog zelfbewustzijn, gewoonlijk verbonden met een glanzende, machtige positie in het leven (tiende veld van Saturnus boven de ascendant of boven de Zon - een overheersende toppositie, ten gunste waarvan Saturnus [de trouw] onderdrukt wordt). - *Langzaam* opkomend (Saturnus) moeten de persoonlijke inspanningen (tiende veld) noodgedwongen (vierkant) toenemen om de hoge positie te handhaven totdat de machthebber, murw geworden en uitgeput door de voortdurend zwaarder wordende last van zijn inspanningen, samen met zijn positie instort. Bovendien betekent onderdrukking van Saturnus door een vierkant - ook door andere planetaire krachten: zwakheid van a priori weinig draagkrachtige fundamenten, steunende structuren, dragende pijlers, fysieke, financiële en wereldbeschouwelijke 'onderbouwning'. Zware belastingsproeven doen het bouwwerk tot op de fundamenten instorten.

(Omgekeerd: de *Zon* in het vierde veld van Saturnus: de uiterlijke trouw, uiterlijke wetten, puur formeel juiste beloften, verbintenissen, wetsregels, leidende ideeën en ideologieën worden als zo belangrijk beschouwd dat ter wille daarvan de innerlijke levenswetten, vreugde, waarheid, vrijheid en liefde (*Zon*) of het zelfbewustzijn en de persoonlijke vrijheid van handelen (*Saturnus* in het tiende huis, vierkant op de ascendant) onderdrukt, vervormd, verkracht, uitgeschakeld worden (dwanghandelingen vanuit een idee fixe, vooral vanuit een machts- en zekerheidswaan). - Vrijheid, waarheid, liefde en stralend

leven worden tot doodsvijanden die ter wille van uiterlijke wetten uitgeroeid moeten worden (het vermoorden van Siegfried door Hagen, ondergang van de 'Nibelungen' vanwege verkeerd begrepen, starre trouw). - De ideologie, het systeem of de persoonlijkheid die andere persoonlijkheden, de natuur of de geestelijke waarheid en liefde *geweld* aandeden en op hun kosten een overheersende macht uitoefenden (tiende huis, tiende veld van de Zon) storten tenslotte (in een heel langzaam proces, overheersende invloed van Saturnus) in vanwege een gebrek aan innerlijke levenskracht, vanwege levenszwakheid en innerlijk gestorven-zijn (na verscheidene schijnbare versterkingen).

Dit vierkant - het 'wurg van de Zon' - is door de hele geschiedenis heen steeds weer het kenmerk van alle vertegenwoordigers van het 'dier' uit de Openbaring van Johannes, van de confessies, van de geheime wereldverbonden, van alle soorten absolutistische en totalitaire stelsels.

Vijfde en *negende* planetaire veld: 'driehoek', een afstand van meer dan 105° en minder dan 135° , *precieze* positie 120° . - Een planeet in het *vijfde* veld van een andere of in het vijfde huis krijgt de impuls tot 'stralende ontplooiing' door de kracht en in de zin van de eerste planeet of het teken van de ascendant. - De eerste planeet of de ascendant staat in het *negende* veld van de tweede: impuls tot vrije ontwikkeling in de zin van de tweede planeet of van de planeet van het vijfde huis. - Al met al: wederzijdse vermeerdering naar het wijde en lichte; wederzijdse liefdesrelatie.

Voorbeeld: *Venus* in het vijfde veld van Jupiter: bekoorlijkheid, schoonheidsgevoel, kracht om te verenigen en te scheiden, gevoel voor evenwichtigheid, harmonie, kunstzinnige capaciteiten en een talent voor het vorm geven aan harmonische, gelukkige jij-relaties ontplooiën zich tot leidende, omvattende, uitblinkende betekenis. - Inzicht, goedheid, de gave om te leiden en op te voeden, wijs overzicht en vooruitziendheid ontwikkelen zich tot een verenigende, harmonie verspreidende, gelukbrengende kracht. - Betoverende goedheid, een zeker 'vingertoppengevoel' in alle jij-verbindingen. Bevalligheid, liefvalligheid, evenwichtigheid, hoffelijkheid, beminnelijkheid. - 'Elegantie', een zekere hand in leidende posities.

Zesde en *achtste* planetaire veld: 'quincunx', een afstand tussen 135° en 165° , *precieze* positie 150° . - Een planeet in het *zesde* veld van een andere of in het zesde huis: arbeidsprestatie, inzet ten gunste van de eerste planeet of ten gunste van de ascendant (toename van het zelfbewustzijn, van de persoonlijke vrijheid van handelen). - De eerste planeet of de ascendant staat in het *achtste* veld van de tweede planeet: transformatie, diepingrijpende verandering van wezen van de eerste planeet of van de ascendant in de zin van de tweede planeet.

Voorbeeld: *Jupiter* in het *zesde* veld van Saturnus: de gave om te ontwikkelen en te leiden, inzicht, het vermogen van een wijd overzicht en vooruitziendheid, van een alomvattend overzicht en van synthese wordt gebruikt voor het vormgeven van filosofische stelsels, voor het veilig stellen van de grondbeginselen van de 'exacte wetenschap' (Saturnus), ten behoeve van organisaties en machtsstructuren of daarentegen voor het vervullen van

verplichtingen, het uitvoeren van verbintenissen, verdragen en beloften van trouw. In beide gevallen verkrijgt het gebied van Saturnus daardoor een overtuigende kracht (*Mercurius overreedt*, *Jupiter overtuigt*). De gave om op te voeden wordt ingezet voor moeilijk opvoedbare kinderen, voor moeilijk te beïnvloeden mensen (Saturnus) of voor het opbouwen van zinvolle, dichtbij het leven staande ethische normen en leidende ideeën.

Saturnus staat daarbij in het *achtste* veld van *Jupiter*: De met Saturnus overeenstemmende mensen, systemen en dergelijke ervaren door de arbeidsinzet van *Jupiter* een diepingrijpende verandering van hun wezen. Ze worden in relatie gesteld tot het leven als geheel, ze verliezen hun starheid, hun eenzijdigheid, hun aan het leven vijandige nuchterheid of overdrevenheid, hun bedrukkende zwaarte (zoals een kaal rotslandschap dat langzamerhand door korstmossen, mos, gras, struiken en bomen in de levensgemeenschap - *Jupiter* - van het bos wordt veranderd).

(Omgekeerd: *Saturnus* in het *zesde* veld van *Jupiter*: het vrij heersende, ieder afzonderlijk geval van binnenuit beoordelende inzicht, het overzicht, de vooruitziendheid en goedheid worden door het opbouwen van algemeen geldige regels, normen en leidende ideeën ondersteund. De ongebonden vrijheid van een jonge gemeenschap, van een wereldbeschouwing krijgt een 'constitutie', een dragende, steunende structuur van wetten, regels, voorschriften en leidende gedachten. - De jonge gemeenschap enz. ervaart daardoor een transformatie, een diepingrijpende verandering van wezen, ze krijgt stevigheid, macht, gewicht, indrukwekkende grootheid en kracht.

(Dit geldt eveneens voor het inzicht, de vooruitziendheid, het alomvattende overzicht van het geboortebeeld van het individu)

Deze planetaire relatie betekent verder het verhoornen, verhouten, verkalken (stevig worden van de steunende structuur) - in het algemeen gegeven door de ontwikkeling van Boogschutter naar Steenbok - van de *organische* structuren en het ontwikkelen van aardswereldse *structuren*. De geestelijke ontwikkeling, ook die van geestelijke gemeenschappen, moet omgekeerd verlopen: van Steenbok (achtste niveau) naar Boogschutter (negende niveau), van het vastleggen van geestelijke levenswetten naar de volledige vrijheid van ontwikkeling.

Zevende planetaire veld: 'oppositie', een afstand van meer dan 165° en minder dan 195° , *precieze* positie 180° . - Een planeet in het zevende veld van een andere of in het zevende huis: openlijke confrontatie, meten van krachten, doorbraak naar het eigen karakter, het openbaar worden van het eigen wezen (van elk van de betrokken krachten of van het zelfbewustzijn en het jij- bewustzijn). - Vechten om de voorrang, strijd om vereniging of scheiding, wederzijdse toetsing, beoordeling, het tegenover elkaar stellen en vergelijken van krachten, kritiek. - Dit alles geldt over en weer (ook 'kritiek op de kritiek' is mogelijk), aangezien elk van de betrokken planeten - of de ascendant - in het zevende veld van de *andere* staat. Als een planeet in het zevende *huis* staat oordeelt hij over de persoonlijkheid van de eigenaar van het geboortebeeld; de mens zoekt het oordeel van anderen over

zichzelf. - Versterkte neiging tot jij-relaties, tot activiteit in de openbaarheid, tot aansluiting bij de wereld.

Voorbeeld: *Mars* in het *zevende* veld van *Venus*: schoonheidsgevoel, streven naar evenwichtigheid, naar evenwichtige en harmonische omstandigheden, bevalligheid, liefvalligheid, betoverende, verleidelijke bekoorlijkheid, liefde voor genot en bezit hebben sterk de nadruk, zijn *uitgesproken aanwezig* (het effect van iedere oppositie). Maar ze vereisen voortdurend strijd, confrontaties, toetsing, de bereidheid om aan te vallen en te verdedigen. Constante strijd om te verenigen of te scheiden. - Bevalligheid en liefvalligheid in de strijd, in de confrontatie ondanks dat zelfstandigheid de nadruk heeft (*Mars*), liefde voor genot en bezit ondanks een constante, zelf gewilde bedreiging. - Er is voortdurend sprake van een soort vete waarin het evenwicht gezocht wordt, wat betreft: hoffelijkheid en beminnelijkheid versus grofheid en beslistheid, genoeg in het gevecht versus de bereidheid tot verzoening, tact en goede smaak versus de neiging tot opvallen en uitdagen.

Iedere *oppositie* betekent een 'gevecht om de conjunctie', om de definitieve vereniging. Bij beide tegenstanders wordt door deze strijd hun eigen aard bijzonder duidelijk naar voren gehaald, vervolgens leren ze hun begrenzing en behoefte aan aanvulling kennen en verenigen ze zich (uitwisseling van krachten), maar ze zijn steeds bereid zich opnieuw met elkaar te meten en aan hun vervolmaking te werken (dit is de zin van het huwelijk en iedere jij-relatie op het aardse vlak).

Overeenstemmingen van de huizen en planeten met het fysieke lichaam

De horizonhuizen tonen de beïnvloeding van de organen door het *dagbewuste* zielenleven, en wel van de organen die bij de dierenriemtekens met hetzelfde getal ingedeeld zijn (het eerste huis werkt op de met *Ram* overeenstemmende organen, etc.). - De *planeten* bepalen het verloop van de functies, de prestatie van de organen die bij *hun* eigen teken ingedeeld zijn (snelle of langzame, toereikende of ontoereikende, normale of verstoorde, veranderde prestatie). Bovendien beïnvloedt het dagbewuste zielenleven van de huizen de in het geboortebild daarmee verbonden *dierenriemtekens* en *planeten* (bijvoorbeeld het derde huis in *Leeuw*: verstandelijke activiteit, schrijven etc. beïnvloedt bijzonder nadrukkelijk de hartactiviteit en de binnenste zenuwcentra. - *Mars* in het zevende huis: iedere jij-relatie beïnvloedt nadrukkelijk sterk en snel de besluitvaardigheid - voorhoofdshersenen - en de geslachtsorganen).

Men kan dus alle organen verregaand vanuit het dagbewuste zielenleven op afzonderlijke terreinen *beïnvloeden*: positief door vreugde, elan, gelatenheid, orde; negatief door ergernis, woede, zorg, lichtsinnigheid, zich laten meedrijven. Zo wordt bijvoorbeeld de activiteit van de lever en de nieren beïnvloed door harmonische, gelukbrengende jij-relaties en door het zielegebied van het huis dat met het teken *Weegschaal* verbonden is. Bijvoorbeeld het zesde huis in *Weegschaal*: orde, veerkracht en gelatenheid bij het werk van alledag beïnvloeden verregaand de activiteit van lever en nieren. Dagbewuste zelfopvoeding in deze richting kan tot het opruimen van ernstige ziekte toestanden leiden

(zie daarover het volgende hoofdstuk en als aanvulling voor moeilijke gevallen het hoofdstuk 'Drie wegen naar gezondheid').

Zinvol vormgeven aan het leven

Het dagbewustzijn van grijpte, zelfstandige wezens en het dagbewustzijn van geestelijke leiders van onzelfstandige wezens (opvoeders van kinderen, genezers en verzorgers van zieken, oppassers van huisdieren of gevangen dieren) heeft de taak om alle gevaren van eenzijdigheid, wrijving, tweespalt, dwang en onderdrukking die ontwikkeling met zich meebrengt te registreren (waarnemen, verklaren, ontleden, analyseren, verstand) en ze zinvol in evenwicht te brengen, d.w.z. de remmingen voor de ontwikkeling op te lossen (het geheel overziend, aan de hand van hoger staande gezichtspunten, met behulp van intuïtie en inzicht).

Een astroloog kan deze aan ontwikkeling inherente *gevaren* in het geboortebestand met indringende duidelijkheid herkennen, en wel in de *verstoorde* relaties der planeten (aspecten). Tussen deze aspecten en hun uitwerking staan echter de *huizen*, de verschillende levensgebieden van het dagbewustzijn. - *Alle* lichamelijk en aards-psychische ziekten van dagbewuste wezens ontspringen aan niet overwonnen spanningen van het dagbewustzijn, die vroeger of later naar het onderbewustzijn *verdrongen* worden (opvoeders, verzorgers en genezers zijn daarin voor hun beschermelingen mede actief en medeverantwoordelijk). Alleen het zelf gewilde aards-geestelijke ontaarden, dat het aards-psychische en tenslotte ook het lichamelijke verval met zich meebrengt, is door niemand anders dan door de wezens zelf te beïnvloeden (*vrije* keuze).

Iedere spanning die vanuit de astrale wereld het *onderbewustzijn* bereikt, komt in eerste instantie het dagbewustzijn binnen. Pas wanneer het dagbewustzijn die spanning - uit angst - *afwijst* of ze later opnieuw naar het onderbewustzijn verdringt, kan deze spanning een aards-psychisch en lichamelijk ziekmakende invloed krijgen (dezelfde weg wordt ook gevolgd door alle spanningen vanuit de etherwereld: etherlichaam - onderbewustzijn - dagbewustzijn - onderbewustzijn - etherlichaam - effect op het fysieke lichaam).

Het *vierde* planetenveld, het *vierkant*, is de hoofdoorzaak van de neiging tot verdringen (vierkant: niet een polaire, elkaar aanvullende tegenstelling zoals de oppositie, maar een elkaar uitsluitende, *onverenigbare* tegenstelling). Bij alle planetaire *posities* in tekens en huizen is het voldoende om de aandacht op aanpassingsmoeilijkheden (contratekens etc.) te vestigen. Bij alle *relaties* van de planeten (aspecten), behalve het vierkant, hoeft men enkel het gevaar van eenzijdigheid, van overdrijving en de mogelijkheid om te ontaarden duidelijk te maken. Maar vierkanten *moeten opgelost* en in andere planetenrelaties - op zijn minst in een oppositie of een quincunx - omgezet worden.

De planetaire kracht (of de ascendant) in het vierde veld van een planeet, onder zijn vierkant, is min of meer misvormd, verlamd, beschadigd. Men dient eerst de zuivere wezenlijke aard en het levensbelang van de beschadigde planeet als zodanig indringend duidelijk te maken (in eerste instantie zonder rekening te houden met zijn positie in teken en huis). Vervolgens moet men de invloedssfeer van de beschadigde planeet *tot nu toe* schetsen, dat van nu af aan in betekenis *terug moet treden*.

Bij deze beschrijving moet men zich vooral houden aan de betekenis van het huis waar de planeet in staat, omdat dit voor het dagbewuste bevattingvermogen toegankelijker is). Hierna moet men met degene die advies zoekt een nieuwe mogelijkheid bespreken om de planetaire kracht in te zetten in een ander huis en teken, dat vooral bij het karakter van de *zonnepositie* (geestelijke levenstaak) past. Natuurlijk mogen door de nieuwe positie van de planeet geen nieuwe vierkanten ontstaan (de oude positie van de planeet blijft het hele leven door een gevoelig punt dat constant enige aandacht vraagt - terugval van de planeet in zijn oude positie, terugval in de oude, reeds overwonnen fout). *Planeten laten zich verplanten* als bomen in een tuin, wanneer ze te dicht bij elkaar of anderszins op ongunstige plaatsen staan. Dit 'verplanten' van planeten komt nauwkeurig overeen met iedere echte opvoedende of genezende activiteit, die onbewust hetzelfde resultaat oplevert.

De positie van de *Zon* (geestelijke taak en karaktergroep) stemt over het algemeen overeen met de werkelijke geestelijke persoonlijkheid en moet blijven bestaan, behalve wanneer ze op de *grens* van twee tekens staat, wat altijd een 'ombouwen naar eenduidigheid' eist. Welk van de twee aangrenzende tekens (andere komen niet in aanmerking) voor de definitieve positie het juiste is, kan uit de overige planetaire posities en de ascendant geconcludeerd worden. - Bij alle andere planeten dient men aan de hand van de volgende grondbeginselen te werk te gaan: planetenposities in het eigen teken en in het teken van hun verhoging moeten zo mogelijk *in stand* blijven. Een beweging in de zin van de geestelijke ontwikkelingsrichting, dus *tegen* de gebruikelijke volgorde van de tekens *in*, is in het algemeen zinvoller dan een beweging in de gebruikelijke draairichting.

Planetenposities in het *vierde* huis kunnen blijven bestaan wanneer gunstige verbindingen met andere planeten (sextiel, driehoek, quincunx) het hun mogelijk maken hun kracht via die planeten tot uitdrukking te brengen. - Planetaire posities in het *tiende* huis (vierkant op de ascendant) moeten naar het negende of elfde huis 'verplant' worden. De 'heerser' of 'tiran' (tiende huis) moet 'vriend' (negende huis) of 'geestelijk leider' (elfde huis) worden.

Een voorbeeld: *Mars* in het vierde veld van *Venus*, in *Tweelingen* en in het achtste huis; *Venus* in *Vissen* en in het vijfde huis; *Zon* in *Ram* en in het zesde huis. - *Geestelijke taak*: persoonlijk gekleurde, stoutmoedige, onbekrompen en consistente levensprestatie, vereist sterke *Mars*-krachten om deze te realiseren, is echter onmogelijk zolang het *vierkant* van *Venus* op *Mars* bestaat. - *Venus* in *Vissen* (teken van verhoging) en in het vijfde huis (stralende ontplooiing in de richting van 'jij') staat heel gunstig. Haar positie moet dus behouden blijven. Positie van *Mars tot nu toe*: weke, toegeeflijke, gemakkelijk af te leiden en aan alle genotmogelijkheden toegevendende energie. Hartstochtelijke begeerte naar talrijke, vrijblijvende, slechts het genot dienende seksuele ervaringen. - *Nieuwe positie van Mars*-. *Mars* in *Ram*, in conjunctie met de *Zon*, in het zesde huis: hartstochtelijke begeerte naar stoutmoedige, onbekrompen, pionierachtige levensprestaties, brandende vreugde (*Mars - Zon*) door resultaten bij de levensprestatie. Seksueel leven verdiept, van geestelijke betekenis, overeenstemmend met de geestelijke jij-relaties.

De dagbewuste *medewerking* van degene die raad zoekt: bewust gewilde inzet van energie voor een verbeterde, levende levensprestatie. Al het overige in de onder- en bovenbewuste gebieden voltrekt zich dan vanzelf.

Twee voorbeelden van het duiden van een geboortebeeld⁵

Horoscoop A

Zon: 1,5° Stier. - Ascendant: 24° Weegschaal. - Zenit: 1° Leeuw. - Maan: 6° Steenbok. - Mercurius: 25,5° Ram. - Venus: 17° Stier. - Mars: 16° Stier. - Jupiter: 8° Steenbok. - Saturnus: 13,5° Leeuw. - Uranus: 19,5° Weegschaal. - Neptunus: 1° Tweelingen. - Pluto: 4,5° Tweelingen.

Karaktergroep van de geestelijke persoonlijkheid: (dierenriemteken Stier). Samengebalde kracht. Vasthouden en tot uitdrukking brengen van geestelijke verworvenheden die vorm hebben aangenomen.

Geestelijke ontwikkelingsrijpheid: achtste fase (Maan in Steenbok). Transformatie tot vrije geestelijke ontwikkeling, ontbinden van de laatste aardse wetten, tot uitdrukking brengen van de geestelijke levenswetten.

Geestelijke taak van de huidige incarnatie: het inluiden van een nieuwe aardse bloeitijd (positie van de Zon) door strijdlustige activiteit in de openbaarheid (Zon in het zevende huis, dat in Ram staat). - De positie van de Zon toont - behalve de dagbewuste uitstraling in haar horizonhuis - de onder- en bovenbewuste uitstraling en uitwerking van de geestelijke persoonlijkheid, waarvan de effecten in de materiële wereld pas via de ascendant en de overige posities zichtbaar worden.

De *dagbewuste* geestelijke persoonlijkheid, de uitdrukking van het bewustzijnscentrum, het hartcentrum, het dagbewust uitvoeren van de geestelijke taak, uitwerking in de dagbewuste buitenwereld: *elfde* niveau (dierenriemteken Weegschaal): scheiding der geesten, het samenbrengen van wie geestelijk bij elkaar horen, het scheiden van geestelijk onverzoenbare tegenstellingen. Het oplossen van de ten einde toe geleefde ontwikkelingsfasen (maaier, oogster). Evenwicht brengende gerechtigheid (het vrijmaken van karmische ontwikkelingen). Verzoening van hemel en aarde. - (Het uitvoeren en de uitwerking van deze taak alsook de werkingsbreedte ervan - omgeving of wereld - blijkt uit het karakter en de planetenbezetting van de horizonhuizen).

Samenvattend overzicht van deze kenmerken van de geestelijke taak: het vasthouden en tot uitdrukking brengen van geestelijke verworvenheden door het inluiden van een nieuwe aardse bloeitijd. 'Inluiden', dus een *voorbereiding* van de aardse bloeitijd door een scheiding der geesten, door het ontbinden van ten einde geleefde ontwikkelingsfasen, door het vrijmaken van karmische ontwikkelingen, door het ontbinden van tot dan toe geldende aardse wetten en het zichtbaar maken van de geestelijke ontwikkelingswetten, door het transformeren naar een vrije geestelijke ontwikkeling. - Verzoening van hemel en aarde door het oplossen van aardse gehechtheden (liefde voor bezit en genot, heerszucht). -

⁵ Horoscoop A is die van Adolf Hitler, horoscoop B die van Max Prantl.

Het ten uitvoer brengen van de taak als geheel door strijdlustige jij-relaties (met individuen of de wereld).

Aardse karakterisering van de persoonlijkheid: *ascendant/descendant* = Weegschaal/Ram, met een invloed van Schorpioen en Stier (ongeveer een derde deel van het eerste huis in Schorpioen en van het zevende huis in Stier). Meevibreren van Stier en Tweelingen: de geboorteheerser, de heersers van het ascendantsteken Weegschaal (Venus, Neptunus en Pluto) in Stier en in Tweelingen. - Meevibreren van sterke Mars-invloeden (geboorteheerser Venus in conjunctie met Mars).

In een *harmonische* omgeving komt naar voren: hoffelijk, beminnelijk, bevallig, betoverend, gevoelig, schoonheid minnend. Evenwicht brengend wezen, goede metgezel, adviseur of scheidsrechter (Weegschaal). - Geduldig, genot en bezit beminnend, voorliefde voor jonge mensen, afkeer van ouderdom, ziekte en dood (Stier). - Begripvol, beweeglijk, veelzijdig begaafd en betrokken, heel aandachtige, scherpe waarnemer (Tweelingen). - Neiging tot voorzichtig afwachten, diep van binnen gesloten, ondoorzichtig, fascinerend (invloed van Schorpioen). - In een *disharmonische* omgeving, bij tegenspraak, bij confrontaties: uiterst prikkelbaar, opvliegend (sterke Mars-invloed), grof, opspelend (vierkant Venus-Mars-Saturnus), geneigd tot onbeheerste uitbarstingen (Mars en Venus in het achtste veld van Uranus), geneigd tot vernietiging (Mars-Venus met hun planetenrelaties in het achtste huis). - Volkomen onberekenbaar, geneigd tot verrassende uitbarstingen, tot bliksemsnel aangrijpen, tot het verbreken van verbonden en verplichtingen, tot het verscheuren van verdragen, tot het verwoesten van evenwichtstoestanden en allerlei openbare instellingen (Uranus op de ascendant in Weegschaal, in het zesde Venus/Marsveld uit het achtste huis, in het zevende zonneveld dat door de heersers van de zonnepositie in het achtste huis op *transformatie* of vernietiging gericht is). Met deze positie van Uranus op de ascendant: een *catastrofen brengende* persoonlijkheid.

Tweede huis, gekarakteriseerd door Schorpioen (met de invloed van het tevens daarbij betrokken teken - hier Boogschutter - heb ik alleen bij het eerste huisrekening gehouden): verzamelen, samenballen van transformerende of vernietigende krachten. Gebalde kracht tot transformatie, herwaardering, het toekennen van nieuwe waarden, scheppende nieuwvorming of vernietiging en dood. - Mars, Neptunus en Pluto als heersers van het teken en daarmee van het huis in Stier - in conjunctie met Venus (heerseres van Stier en Weegschaal, dus van de ascendant en Uranus) en in Tweelingen, wier heerser in het Marsteken Ram staat - in conjunctie met de Zon in het zevende huis, en Mars, Neptunus en Pluto in het achtste huis, - Mars samen met Venus in het vierkant op Saturnus geeft als resultaat:

Massieve, karmische ontwikkelingen (Weegschaal), ontbindende, ongekend omvangrijke (Neptunus), zich bliksemsnel en catastrofaal in het openbare leven uitbreidende (Uranus en Weegschaal), in de omgeving of wereld binnendringende (Ram), persoonlijk gestuurde (ascendant) transformerende krachten, die door het verbrijzelen van wat afgeleefd is (vierkant Mars-Saturnus met de relatie Mars-Uranus) tot een alomvattende geestelijke vernieuwing of tot alomvattende vernietigingen leiden. Als alles versterkende factor ligt

bovendien het achtste veld van de Zon boven het tweede huis: de *geesteswil* van de persoonlijkheid is gericht op de taak om de samengebalde (latente) transformerende of vernietigende krachten actief te laten worden.

Derde huis, gekarakteriseerd door Boogschutter: alomvattende relaties met de wereld. Het denken en plannen maken is gericht op *ver weg gelegen doelen*, op leiden en ontwikkelen. Begrip voor grote samenhangen, voor een omvattend overzicht van verleden, heden en toekomst. Streven naar een algemene begrijpelijkheid van wereldbeschouwing. - Jupiter (door Boogschutter de heerser van het derde huis) in Steenbok, in het eerste veld van de Maan: streven naar zekere, algemeen geldige fundamenten, naar een ondersteunend systeem, naar een stevige organisatie voor het in zijn greep nemen van de omgeving, voor het veiligstellen van ver weg gelegen doelen, voor het verspreiden van de wereldbeschouwing, voor het leiden en ontwikkelen van de 'grote massa' (Maan). - *Negende* veld van de Zon boven het derde huis en boven Jupiter en de Maan: een vrije, uitgestrekte, alomvattende ontwikkeling van deze strevingen. - Maan en Jupiter in Steenbok, in het derde huis (Jupiter tegelijkertijd als heerser van het derde huis): het organiseren van de massa omvat verstand en inzicht, wetenschap en wereldbeschouwing, nabijheid en afstand, relaties met de omgeving (relaties tot de naaste, tot de medemens) tot in het kleinste en grootste. - Dit hele complex in het achtste veld van Neptunus en Pluto in Tweelingen, waarvan de heerser in Ram en in het zevende huis (tegenstelling) staat: vernietiging, vergiftiging, ontbinding van deze massaorganisatie door een wereldomvattend (Neptunus) 'netwerk' (Tweelingen) van verbonden (zevende huis).

Vierde huis, gekarakteriseerd door Steenbok: bescherming, beveiliging van wat in wording is door stevige fundamenten, door wetten, vaste organisatie, 'macht'; door beschermende wallen, 'bolwerken', onneembare steunpunten, 'vestingen'. - Saturnus, door Steenbok heerser over het vierde huis, in Leeuw, met de heerser ervan (de Zon) in Stier en in het zevende huis, in conjunctie met Mercurius in Ram: machtige, glanzende, indrukwekkende, massieve, krachten samenballende en van kracht overstromende (Stier) veiligheidsmaatregelen, 'beschermende constructies' die het openbare leven beheersen (Zon in het zevende huis) en waarover in het openbaar op een uitdagende, strijdlustige manier wordt gesproken (Mercurius in Ram in het zevende huis). - Saturnus onder het vierkant van Venus en Mars vanuit Stier en het achtste huis (tweede huis van de jij-zijde, samengebalde kracht van partner of tegenstander): het ondergraven, uithollen (het vierkant komt van onderaf) en tenslotte volkomen vernietigen (Mars) van alle beveiligende structuren door de samengebalde kracht van de openlijke tegenstanders (deze positie als geheel betekent ook dat partners tot doodsvijanden worden).

Vijfde huis, gekarakteriseerd door Waterman: de stralende ontplooiing van de eigen persoonlijkheid in de richting van 'jij' (in bezitnemende liefde) komt pas na een lange, moeizame worsteling (Saturnus = grondvibratie van het teken) op gang en licht plotseling, verrassend, in een flits, overweldigend, catastrofaal op (Uranus - hogere vibratie van Waterman). - Saturnus en Uranus (door Waterman de heersers van het huis) in Leeuw en in Weegschaal: lange, moeizame worsteling om algehele (Leeuw), totale macht. Dan het plotselinge, verrassende, catastrofaal oplichtende doorbreken naar de

openbaarheid (Uranus in Weegschaal) als 'in bezitnemende liefde' in een totale machtspositie tegenover 'jij', tegenover een individu, een vereniging of de wereld.

Zesde huis, gekarakteriseerd door Vissen: de levensprestatie richt zich op het ordenen van chaos. Inzet van de werkkraft voor weerlozen, voor onderdrukten, rechtelozen, voor zieken of voor chaotische mensen, volkeren of ontwikkelingsniveaus binnen de mensheid. - Jupiter, Neptunus en Pluto in conjunctie met de Maan en in Tweelingen in het achtste huis: het ordenen van chaos door een massale organisatie die alle levensterreinen omvat, een onverwacht ver reikende (Neptunus) en diep ingrijpende (Pluto) wezensverandering (achtste huis) van de denkwijze (Tweelingen) in het openbare leven, van partners en tegenstanders (Mercurius, de heerser van Tweelingen, in het zevende huis), machtig oplichtend, het openbare leven beheersend (Mercurius in conjunctie met de Zon in het zevende huis). - Onverwacht ver reikende en diepingrijpende gevolgen van het levenswerk in de zin van vormverandering of vernietiging. Verandering of vernietiging van de massaorganisatie en het materiële deel van de levensprestatie (Jupiter - Maan in het achtste veld van Neptunus-Pluto) door een onverwacht omvangrijk (Neptunus) netwerk (Tweelingen) van verbonden (positie Mercurius).

Zevende huis, gekarakteriseerd door Ram: strijdlustige jij- relaties met een individu of met de wereld. Jij-relaties met mensen van de daad, met barse, eenduidige, aan bevelen gewende, uitgesproken, impulsieve, veroveringsgezinde persoonlijkheden. - Mars (door Ram de heerser van het huis) in Stier, in conjunctie met Venus (heerseres van Stier) in het achtste huis, in het tiende veld van Saturnus, in het vijfde veld van Jupiter-Maan, in het tweede veld van Zon-Mercurius, in het achtste veld van Uranus: de relaties met 'jij', met individuen of met de wereld, de verbonden en vijandschappen zijn elastisch, rekbaar, bijna niet te verbreken (Venus), van een massieve, samengebalde, duurzame kracht (Stier) en door een extreme, mateloze (achtste huis), gigantische (tiende veld van Saturnus, hoogste kracht) opeenhoping van beweeglijke, materiële vernietigingsmiddelen (Stier, achtste huis) veiliggesteld (Stier). Ze dwingen beide partners (vriend en vijand) tot ongehoorde, slopende, uitputtende inspanningen, tot gigantische, totale prestaties (tiende veld van Saturnus vanuit Leeuw). Ze leiden tot overspanning van de energie, tot een constante overprikkeling, tot strijd om de grondslagen van het bestaan, tot strijd op leven (Saturnus in Leeuw) en dood (Mars in het achtste huis), tot het oprichten van 'als een leeuw vechtende fronten' (Saturnus in het vierde veld van Mars, Mars in het tiende veld van Saturnus); tot inspanningen voorbij de grens van de rekbaarheid, tot uiterste beproevingen (Venus-Mars-Saturnus), tot diepste uitputting van materiële middelen, lichamelijke reserves en roerende goederen (Venus in Stier in het tiende veld van Saturnus), tot een 'totale oorlog' (Mars in het achtste huis - Saturnus in Leeuw).

Het vermogen tot verrassende, bliksemsnelle vernietigingslagen (Venus-Mars in het achtste huis en het achtste veld van Uranus vanuit het teken van de maaier, de Weegschaal). Ontwikkeling naar omvangrijke (Neptunus) vernietigingen (Pluto), tot het inzetten van de massa (Maan), tot massaal sterven (Maan- Jupiter in het achtste veld van Neptunus-Pluto, Venus-Mars in het vijfde veld van Maan-Jupiter en in het achtste huis).

‘Stralende ontplooiing’ van Mars en Venus in de zin van grootscheepse massale bewegingen (Maan-Jupiter) als dood brengende krachten (achtste huis). De verzamelde, samengebalde kracht van denken, plannen maken en alle levensenergie van de eigenaar van de geboortehoroscoop, van zijn partners (verbondspartners) en tegenstanders vloeien naar deze dodelijke Mars-Venuspositie in het achtste huis toe (Mars-Venus in het tweede veld van Zon- Mercurius).

Mercurius in het zevende huis, in Ram, in het eerste veld van de Zon, negende veld van Saturnus, zevende veld van Uranus, vijfde veld van Maan-Jupiter: de denkkraft en de wijze van spreken en schrijven is eenvoudig, eenduidig, vastbesloten, stoutmoedig, op strijd en verovering ingesteld. Vermogen om te bezielen en enthousiasme opwekkend, aanvurend, stormachtig, bedwingend, ingesteld op activiteiten in het openbaar, het plannen van partnerships, verbonden, strijd tegen openlijke of openbare vijanden en vijandige gemeenschappen. - Levendige, heldere wijze van denken, spreken en schrijven (Mercurius in het zevende huis, in Ram, in het eerste veld van de Zon). - Vrije ontwikkeling van denken en plannen maken tot het ontplooiën van totale macht (Mercurius in het negende veld van Saturnus, Saturnus in Leeuw in het vijfde veld van Mercurius). Onberekenbaar en voor anderen onbegrijpelijk denken, flitsende impulsen volgend en tegen bliksemsnelle verrassingen gewapend, het vermogen om een situatie bliksemsnel en helder te beheersen (Mercurius in het zevende veld van Uranus). - Stralende ontplooiing van het denken, spreken en schrijven met invloed op de brede massa, religieuze bezieling wekkend (Mercurius in het vijfde veld van Maan-Jupiter). - Zon in het zevende huis en in Stier: inzet van de gehele levenskracht voor jij-relaties, met individuen of met de wereld. Een als een zon stralende, gebiedende positie in het openbare leven; massieve, aanhoudende, tot opbloeï van de aardse leidende invloed. - Mars-Venus in het achtste huis, in het tweede veld van Zon-Mercurius: het totaal aan activiteit in het openbaar, het denken en plannen maken dient de vormverandering of de vernietiging.

Achtste huis, gekarakteriseerd door Stier: massieve, aanhoudende veranderingscrises. Opbloeï, welvaart, welstand door verandering of vernietiging van wat aan het leven vijandig dan wel puur traditioneel, versleten is. - Wezenlijke verandering of dood van de eigen persoonlijkheid door opeenhoping van materiële waarden (opwekking van de roofzucht van anderen), door zich te verbinden met jongeren of onrijpe ontwikkelingsniveaus. - Inzet van krachten voor opbloeï van het aardse, voor de lust en gelukzaligheid van zichzelf of anderen, voor het tot uitdrukking brengen van geestelijke waarden of voor het verzamelen, samenballen van roerende materiële waarden. - Venus (door Stier de heerser van het achtste huis) in Stier en in het achtste huis, in het eerste veld van Mars, tweede veld van Zon-Mercurius, tiende veld van Saturnus, achtste veld van Uranus, vijfde veld van Maan-Jupiter: enorme, door duur, omvang en diepte (Saturnus, Maan, Mars) slopende transformerende crises voor de eigenaar van het geboortebeld *alsmede* voor allen die door liefde of haat met hem verbonden zijn. Van grote afstand zichtbare, tot het hoogste toegenomen opbloeï van materieel bezit door vernietiging van wat aan het leven vijandig of wat verouderd en versleten is.

Reusachtige, vertwijfelde inzet van krachten voor de opbloei van het aardse, voor het samenballen van roerende materiële waarden of voor het vasthouden en tot uitdrukking brengen van geestelijke waarden, voor het strijdlustig uitbreiden van de massaorganisatie, voor uitgebreide, omvangrijke veiligheidsmaatregelen. - Neptunus en Pluto in het achtste huis, in het verstandsteken Tweelingen, in het achtste veld van Uranus, terwijl ze hun achtste veld over Maan-Jupiter werpen: *vernietiging* van het vormen scheppende onderbewustzijn (voorstellingsvermogen, fantasie, Maan) en het vermogen tot overzicht, vooruitziendheid, inzicht, goedheid, religieus gevoel en van vertrouwen, door een hypertrofisch (Neptunus), extreem (Pluto), veelzijdig, splijtend en ontledend (achtste huis), op uiteenrukken en vernietigen ingesteld *verstand*. Samen met de relatie Mercurius-Mars-Venus: schizofrenie. - Vernietiging van de massaorganisatie (Maan-Jupiter in Steenbok) door geheime (Neptunus) ondermijning (Pluto), door een wereldomvattend (Neptunus) netwerk (Tweelingen) van verbonden (Mercurius in het zevende huis).

Negende huis, gekarakteriseerd door Tweelingen: het opbouwen van een wereldbeschouwing door het verbinden van details, waarnemingen, ware feiten, discussies, debatten, samen met een streven naar algemene begrijpelijkheid van de wereldbeschouwing. - Mercurius (door Tweelingen heerser van het negende huis) in Ram en in het zevende huis, in het eerste veld van de Zon, vijfde veld van Maan-Jupiter, zevende veld van Uranus, heerser over Pluto en Neptunus: een als een zon stralende, het totale leven omvattende wereldbeschouwing. Eenvoudig, 'primitief, oorspronkelijk, groots, stoutmoedig, onverbidlijk, belust op aanval en verovering, heroïsch, gericht op het openbare leven en op macht. Invloed op de massa, aanvurend, hartstochten opzweepend, tot transformatie, herwaardering of vernietiging leidend. Door deze eigenschappen en door het teruggrijpen op voorbije zonnetijdperken (Ram- tijdperk, Stier-tijdperk, 'bloedband', 'bodem', 'ras') algemeen begrijpelijk (het denken en voelen van de massa steunt qua inhoud altijd op allang voorbije tijden).

Tiende huis, gekarakteriseerd door Kreeft: uiterste inspanning van alle krachten. Ideaal, leidende gedachte: veiligstellen, bergen, voeden, beschermen van wat in wording is (kinderen, gemeenschappen, gezinnen, volkeren, ontwikkelingsniveaus). - Maan (door Kreeft de heerser van het huis) in het derde huis, in Steenbok, in het eerste veld van Jupiter, het vierde veld van Uranus, zesde veld van Saturnus, achtste veld van Neptunus-Pluto, negende veld van Mars-Venus, negende veld van Zon-Mercurius: omvangrijke veiligheidsmaatregelen door een netwerk (derde huis) van steunpunten, 'beschermingswallen' (Steenbok); door het uitbouwen van wereldbeschouwing en positie in het openbare leven; door ver gelegen doelen aan te geven, door het ontketenen van vernietigende krachten om de tegenstander te verzwakken en te vernietigen. - Het inzetten van de massaorganisatie om de totale macht veilig te stellen (Maan- Jupiter in het zesde veld van Saturnus). Lang uitblijvende, plotseling inzettende vernietiging van de veiligheidsmaatregelen door sprongsgewijze, willekeurige, voor anderen onbegrijpelijke persoonlijke besluiten met een noodlottige, doorslaggevende betekenis (Maan-Jupiter in het vierde veld van Uranus, vierkant, wijde positie, Uranus op de ascendant in Weegschaal).

Elfde huis, gekarakteriseerd door Leeuw: een als een zon stralende, grootmoedige, alomvattende, totale, de laatste en diepste krachten inzettende, zichzelf wegschenkende liefde. - Zon (door Leeuw de heerser van het huis) in Stier, in het zevende huis, in het tiende veld van Saturnus, eerste veld van Mercurius, zevende veld van Uranus, vijfde veld van Maan-Jupiter: de belangeloze, zichzelf wegschenkende liefde is gericht op het opbloeien van het openbare leven; op het opbloeien van jij- verbanden, van de partner, van de eigen verbanden met de wereld. Enorme liefdeswil *ofwel* een enorme eerzucht, geldingsdrang (Zon in het zevende veld van Saturnus). Reusachtig zware, uiteindelijk slopende, uitputtende beproevingen van deze liefde voor 'jij', voor individuen of voor de wereld. Veelzijdige, begripvolle liefde, probeert alles te begrijpen (conjunctie Zon-Mercurius). Verrassende, onbegrijpelijke bindingen en scheidingen (Zon in het zevende veld van Uranus). Stralende ontplooiing van deze liefde door de voorliefde voor massaorganisaties (vijfde veld van Jupiter-Maan). NB: het *einde* wordt getoond door de positie van de heersers van het eerste veld van de Zon, Mars en Venus, in het achtste huis: extreme omkering, volkomen verandering van deze liefde van de eigenaar van het geboortebild in gloeiende haat tegen 'jij', tegen individuen of tegen God en de wereld.

Saturnus in het elfde huis, in het vijfde veld van Mercurius, *vierde* veld van de Zon, *vierde* veld van Mars-Venus, derde veld van Neptunus-Pluto, elfde veld van Uranus, achtste veld van Maan-Jupiter: de zichzelf wegschenkende liefde heeft op zichzelf een aanleg tot ernst, tot duurzaamheid, tot trouw. Genegenheid, hulp en vriendschap van beroemde sprekers en schrijvers (positie van Mercurius), van uitvinders, vernieuwers en tot vernieuwing bereide gemeenschappen (positie van Uranus). Talrijke nauwe betrekkingen met mystici, esoterici, geheime genootschappen (positie van Neptunus-Pluto). Daardoor versterking van de totale macht (Saturnus in Leeuw), die op de centrale positie binnen een vriendenkring gericht is (Saturnus in Leeuw in het elfde huis). - Verandering, vernietiging van al deze liefdes- en vriendschapsrelaties door de - altijd heilloze - invloed van de georganiseerde massa's (achtste veld van Maan-Jupiter vanuit Steenbok): ontaarden van de eigen persoonlijkheid tot starre machtswaan, waar stap voor stap een innerlijk uiteenvallen en geestelijk-psychische ontbinding (achtste veld in deze verbanden) op volgt. Ontaarding van de genegenheid van de massa's tot hielenlikkerij, kritiekloze aanbidding, byzantinisme (het wezen van de psyché der massa). - Het verbreken van trouw, van verplichtingen, van verdragen, van algemeen geldige wetten, van dragende, fundamentele pijlers van het leven ter wille van het schitteren in de openbaarheid, roem en macht (vierde veld van de Zon boven Saturnus), ten gunste van het in aardse zin opbloeien en samenballen van vernietigingsmiddelen (zucht om te vernietigen, vierde veld van Mars-Venus vanuit Stier en het achtste huis boven Saturnus).

Dit geldt op gelijke wijze voor zowel deze persoonlijkheid als voor haar partner en openlijke of openbare tegenstanders, omdat de Zon in het zevende huis met haar Mercurius-Mars- Venus-Pluto-Neptunus-relaties zowel de aard van de persoonlijkheid zelf als die van haar positieve en negatieve jij- verbanden kenmerkt. Tegelijkertijd betekent de moeizame, gespannen conjunctie (coalitie, alliantie, geallieerden, vereniging van twee persoonlijkheden of machtsgroeperingen) van Mars en Venus in het achtste huis met hun planetenrelaties - in het bijzonder die met Saturnus - het uiteenvallen van

het verbondsnetwerk van tegenstanders, het ondergraven, uithollen en tenslotte instorten van hun macht. NB: Een geboortebestand blijft ook na de aardse dood van de persoonlijkheid bestaan, zolang de persoonlijkheid nog in de astrale wereld in een lichaam verkeert, d.w.z. zolang bindingen aan het aardse, genegenheid met een aards karakter, liefde voor bezit, zucht naar macht, haat of wraakzucht nog levend actief zijn.

Twaalfde huis, gekarakteriseerd door Maagd: belangeloos dienen ten behoeve van de algemene levensorde, ter verhoging van de algemene levensprestatie. Afzien van het ordenen en regelen van het eigen leven, van het voordeel van eigen arbeid. Eenzaamheid binnen de arbeidende gemeenschap. - Mercurius en Saturnus (door Maagd de heersers van het huis) in Ram en Leeuw; Mercurius als heerser over de kracht van Neptunus en Pluto, Saturnus als heerser over de kracht van Jupiter en Maan: vastbesloten, stoutmoedige, op zelfuitdrukking of zelfvernietiging gerichte (dienen omwille van de liefde of de macht), grootmoedige of onverschillige, onbarmhartige, de innerlijkste krachten inzettende of - geestelijk gezien - verspillende bereidheid tot dienen. - Geheimzinnig ver reikende en diepingrijpende, omvangrijke, veranderingen aanbrengende uitwerking van deze inzet (Mercurius als heerser over de kracht van Pluto en Neptunus) op de algemene levensorde en levensprestatie. Mystiek eenzame, geheimzinnige, ondoorzichtige positie binnen de arbeidsgemeenschap. Omvangrijke, onbegrijpelijke prestaties van de georganiseerde massa's (Saturnus als heerser over de kracht van Maan-Jupiter in Steenbok).

Het instorten van deze prestaties en de persoonlijke inzet door de vierkantsrelaties van Saturnus. *Voorbereiding* om de wereld te veranderen: het instorten van de overdreven waardering van het aardse, het aardse leven, aards bezit. NB: Het wereldgebeuren van de laatste tientallen jaren werd door het collectieve onderbewustzijn van de wereld zelf vanuit de geestelijke wereld opgeroepen, om de algemene gehechtheid aan het aardse, die vijandig tegenover ontwikkeling staat, te breken.

Het *Zenit* (de objectieve positie in de omgeving of in de wereld), gekarakteriseerd door Leeuw. De heerser van het Zenit (Zon) in Stier en in het zevende huis, in conjunctie met Mercurius en hun overige planetenrelaties. Het Zenit in het tiende huis, in het eerste veld van Saturnus, derde veld van Neptunus-Pluto, derde veld van Venus, *vierde* veld van Zon-Mercurius, achtste veld van Maan-Jupiter, tiende veld van Uranus: middelpunt, centrum, bepalend midden van zijn omgeving. Langdurige, taaie worsteling (eerste veld van Saturnus) om opklimming en het in standhouden van een positie in omgeving of wereld. Uiterste persoonlijke inspanningen (tiende huis) om zich objectief te laten gelden in de omgeving of de wereld. Veelomvattende, geheimzinnige, diepingrijpende relaties (derde veld van Neptunus-Pluto) met de omgeving of de wereld. Talrijke relaties met bronnen van geld en grondstoffen, met plaatsen waar vernietigingsmiddelen worden geproduceerd (derde veld van Venus vanuit Stier en het achtste huis). - Het verpletteren van de objectieve, 'reële' positie in de wereld door talrijke machtige, onderling verbonden openlijke of openbare vijanden en door de geesteswil van de persoonlijkheid zelf (Zenit beneden het vierde veld van Zon-Mercurius met de Zon-Mercurius-Venus-Mars-Pluto-Neptunus-relaties).

Uitputtende, zenuwslopende inspanningen van de dagbewuste persoonlijkheid door steeds weer nieuwe, bliksemsnelle slagen ('schaakzetten') om de ineens stortende positie te behouden (tiende veld van Uranus vanaf de ascendant boven het Zenit). - Definitieve instorting door de vierkantsrelaties van Saturnus in het Zenit-veld.

Het *Nadir* (fysiek erfgoed, erfenis der voorvaderen), gekarakteriseerd door Waterman, in het vierde huis en in de polaire overeenstemmingen met de planeetvelden van het Zenit (het derde veld boven het Zenit is boven het Nadir het negende veld, enz.):

Geërfde neiging om aardse wetten open te breken (Waterman); om naar totale macht te streven (Saturnus, samen met Uranus heerser van Waterman, in Leeuw in het eerste veld van het Zenit); om gemeenschappen, openbare instellingen en verbanden open te breken (Uranus in Weegschaal met zijn planetenrelaties). - Veilig stellen van het leven (Nadir in het vierde huis) door terug te grijpen op het erfgoed der voorvaderen (Nadir), op vroegere verworvenheden en ordes, op vroegere zonneprijden (bloedbanden, clan, ras - Saturnus in Leeuw, Uranus in Weegschaal). - Uitbouwen van deze *overgeërfde* neigingen tot een alomvattende, diepgaande, totaal veranderende of vernietigende wereldbeschouwing (negende veld van Neptunus- Pluto boven het Nadir), als bindende en scheidende rassenleer (negende veld van Venus boven het Nadir). - Uiterste inspanning om deze leer tot gelding te brengen en te laten heersen (tiende veld van Zon-Mercurius). Het inzetten van de samengebalde kracht van de georganiseerde massa voor deze leer (tweede veld van Maan-Jupiter). Het eigenzinnig doorbreken daarvan en onbegrijpelijke persoonlijke overtredingen ervan. De neiging om deze door vernietiging *zelf* uit de weg te ruimen (vierde veld van Uranus met de relaties van Uranus met Venus en Mars in het achtste huis boven het Nadir).

Samenvattend geheel van het leven en uitloop naar de toekomst: een nieuw opbloeien van het aardse door verwoesting van wat vijandig tegenover leven en ontwikkeling staat, van wat verouderd en versleten is, door de tot dan toe geldende aardse orde te verbreken (bijzondere vruchtbaarheid na vulkaanuitbarstingen): Venus met Mars in het achtste huis in Stier.

Venus is de enige planeet die zonder beperkingen in zijn eigen teken staat. Daarmee heerst ze over *alle* andere planetaire krachten, tekens en huizen en hun deel-invloeden. De positie van Venus betekent derhalve het totale resultaat van het leven, dat hier pas na de dood van de eigenaar van het geboortebestand (Venus in het achtste huis) vruchtbaar wordt. - Venus als heerseres van het geheel: Zon in het teken van Venus, ascendant en Uranus in het teken van Venus, medeheersers Neptunus en Pluto in Tweelingen, hun heerser Mercurius in Ram en de heerser daarvan in het teken van Venus. Jupiter en de Maan in het teken van Saturnus, Saturnus in het teken van de Zon, de Zon in het teken van Venus. Deze heersers-reeks wordt tevens door alle tekens en huizen, alle 'sensitieve punten', Zenit en Nadir gevolgd.

De *innerlijke naam* van de geestelijke persoonlijkheid: Gabriël (Neptunus). - De *dagbewuste* geestelijke persoonlijkheid: binding aan Lucifer (Uranus op de ascendant in oppositie met

de Zon). - Bovenbewuste binding van de geestelijke persoonlijkheid aan Michael (Pluto in conjunctie met Neptunus).

Horoscoop B

Zon: 13,5° Schorpioen (oppositie met de Zon in geboortebeeld A). - Ascendant: 25° Weegschaal (in geboortebeeld A: 24° Weegschaal). - Zenit: 2° Leeuw. - Maan: 6,5° Weegschaal. - Mercurius: 2° Boogschutter. - Venus: 15,5° Boogschutter. - Mars: 13° Schorpioen. - Jupiter: 17° Boogschutter. - Saturnus: 2° Tweelingen. - Uranus: 30° Steenbok. - Neptunus: 26° Kreeft. - Pluto: 30° Tweelingen.

Karaktergroep van de geestelijke persoonlijkheid: *tien* (dierenriemteken Schorpioen): Transformatie, verheerlijking. Strijd om de hoogste positie in het geestelijke leven. Verlossing tot geestelijke gemeenschap.

Geestelijke ontwikkelingsrijpheid. *Elfde* niveau (Maan in Weegschaal): scheiding der geesten.

Geestelijke taak van deze incarnatie: transformatie, vernietiging van wat aan leven en ontwikkeling vijandig is, van wat verouderd, versleten en vervallen is. Strijden om de hoogste geestelijke prestaties. Verheerlijking van het lichte en vernietiging van het duistere voleindigde geestelijke wezen, om te komen tot de ontplooiing van een nieuwe bloeitijd en tot het tot uitdrukking brengen van geestelijke waarden (Zon in het tweede huis) in de zin van een eigen dagbewuste geestelijke persoonlijkheid (Zon aan het begin van het tweede huis, gezien vanaf de ascendant) alsook om te komen tot het beëindigen van de aardse bloeitijd van de tegenstanders (Zon aan het einde van het tweede huis, vanaf de descendant, vanaf het zevende huis gerekend).

Dagbewuste geestelijke persoonlijkheid, uitdrukking van het hartcentrum, het dagbewust uitvoeren van de geestelijke taak, het uitwerken ervan in de dagbewuste buitenwereld: elfde niveau (Weegschaal):

Scheiding der geesten. Verbinden van wat geestelijk bij elkaar hoort, scheiden van onverzoenbare tegenstellingen. - *Ontbinden* van ten einde toe geleefde levensfasen (maaier, oogster). –

Verkondiging van het doodsoordeel over wat vijandig tegenover leven en ontwikkeling staat, over wat verouderd, versleten en vervallen is, door terug te grijpen op vroegere ontwikkelingsniveaus. - Evenwicht brengende gerechtigheid (ontbinden van karmische ontwikkelingen tot het instorten van afgeleefde levensvormen, het voltrekken van de geestelijke keuzes op het aardse vlak. De wet van karma).

Verzoening van hemel en aarde (het uitvoeren en de uitwerking van deze taak op aards vlak en de invloedssfeer ervan, de uitwerking ervan in kleine kring of wijdere omgeving of in de wereld wordt getoond door het karakter en planetenbezetting van de huizen).

Verbinding van de onder- en bovenbewuste geestelijke taak, van de ontwikkelingsrijpheid en het dagbewustzijn: verheerlijking van in de zin van het licht voleindigde geestelijke wezens, vernietiging en ontbinding van wezens die in de zin van het duister voleindigd zijn. - Ontplooiing van een nieuwe aardse bloeitijd in de zin van het licht, beëindiging van

de aardse bloeitijd van onkruid en voorbije zonnetijdperken (Stier, Ram, Vissen) door een *scheiding* der geesten, door een scheiding van parasieten van hun slachtoffers, door *afsluiting* van ten einde toe geleefde ontwikkelingsfasen. - Verbinding, verzoening van het aardse met het hemelse door vernietiging en *ontbinding* van wat antigoddelijk, aan het leven vijandig en verdorven is, van rijp geworden onkruid: door geestelijke topprestaties die een binding van het aardse aan het hemelse betekenen. De vorming van geestelijke gemeenschappen (Weegschaal) door een scheiding der geesten, door verbinding van wat bij elkaar hoort en scheiding van wat tegengesteld is.

Aards karakter van de persoonlijkheid: *ascendant* Weegschaal met Schorpioen-invloed (een derde van het eerste huis in Schorpioen). - Sterk meevibreren van Boogschutter en Kreeft: Venus (heerseres van de ascendant en van de Maan) in Boogschutter in conjunctie met Jupiter (heerser van Boogschutter). Neptunus en Pluto (medeheersers van de ascendant, de Maan en de conjunctie Zon-Mars) op Kreeft in een beheersende positie in het tiende huis en in een leidende positieve op de grens van Kreeft in het negende huis. - Mee-vibreren van Tweelingen (positie van Pluto):

In een harmonische omgeving: hoffelijk, beminnelijk, aantrekkelijk, betoverend, evenwichtig van aard, rechtvaardig afwegend, een goede adviseur en scheidsrechter (Weegschaal). - Vrijmoedig, open, eerlijk, lang tot ontwikkeling in staat, vrijheidslievend, verlangend naar weidsheid en verte. Nadrukkelijke gave om te leiden en ontwikkelen (opvoeden), vermogen tot algeheel overzicht, tot synthese, tot een breed overzicht en vooruitziendheid, tot het aangeven van ver liggende doelen, tot verzoening van verstand en inzicht (derde huis en geboorteheerser Venus, Jupiter en Mercurius in Boogschutter). - Vastbesloten, innerlijk zeker en niet van de wijs te brengen (Jupiter - het herkennen van de innerlijke waarheid - in zijn eigen teken). - neiging en vermogen om te beschermen, beveiligen en veilig dragen van wat in wording of nog hulpeloos is. Zoeken naar thuis en geborgenheid. Het terugleiden van beschermelingen naar de oorsprong van het leven, naar Leeuw (accent van Kreeft). - Begripvol, veelzijdig, opmerkzaam en een talent voor waarneming (Tweelingen). - Extreme gevoeligheid en extreem vermogen om te lijden, extreem toegenomen onderscheidingsvermogen tussen wat al dan niet bij elkaar hoort; extreem toegenomen neiging en vermogen tot het verbreken van alle aardse bindingen en begrenzingsen, tot het zich verwijderen in het grenzeloze (het losmaken van iedere gehechtheid aan het aardse, extreme neiging tot opoffering, tot onthouding). Geestelijke verbinding met de wezenlijke inhoud van het teken Vissen (twaalfde veld van Zon- Mars vanuit het Marsteken Schorpioen via de ascendant en de Maan).

Tweede huis, gekarakteriseerd door Schorpioen: het verzamelen en samenballen van transformerende of vernietigende krachten. Samengebalde kracht van omvormen, veranderen van waarden en opnieuw waarderen, van scheppende nieuwvorming ofwel vernietiging, dood. - Mars, Neptunus en Pluto (door Schorpioen de heersers van het huis) in het Marsteken Schorpioen en in conjunctie met de Zon in het tweede huis, in Kreeft en in het tiende huis, tussen Kreeft en Tweelingen in het negende huis: strijdlustige, op veel punten samengebalde, vlammeende, als een zon stralende transformerende kracht; doodsvuur, vernietigende branden, verpletterende straling, als een samenballing van alle

niveaus van de wereld, uit de gehele wereld (Zon). - Het inzetten van deze krachten om te beschermen, beveiligen en beschermend dragen van wat in wording of nog hulpeloos is, van wat weerloos, rechteloos en vervolgd is, van mensen en wezens in transformerende crises (Neptunus als eigenlijke heerser van het teken Vissen en als medeheerser over het twaalfde veld van Zon- Mars, van ascendant en Maan). Zich inzetten voor wereldomvattende, geheimzinnig opbloeiende ontwikkelingen en gemeenschappen (Neptunus in Kreeft in het tiende huis in het eerste veld van het Zenit), voor het leiden en ontwikkelen van de omgeving en in wording zijnde gemeenschappen in de zin van transformatie en verheerlijking, uitreikend naar de verte en de weidsheid, het alomvattende (Pluto tussen Tweelingen en Kreeft in het negende huis, bovendien Mercurius, heerser van Tweelingen in Boogschutter, en de Maan, heerser van Kreeft, in Weegschaal en in het twaalfde huis en in het twaalfde veld van Zon-Mars (verwijding naar het kosmische, het wereldomvattende).

Mercurius in het tweede huis en in Boogschutter: verzamelen, samenballen van leidende en ontwikkelende krachten, van krachten voor alomvattend overzicht, voor een breed overzicht en vooruitziendheid, ten behoeve van ver liggende doelen en toekomstige ontwikkelingen. Mercurius in het tweede veld van Zon-Mars vanuit Schorpioen en het tweede huis, in het elfde veld van Uranus, in het zevende veld van Saturnus, zesde veld van Pluto, vijfde veld van Neptunus, derde veld van de Maan, twaalfde veld van Venus-Jupiter: de manier van spreken en schrijven is stoutmoedig, alomvattend, vrijmoedig, gericht op vrije ontwikkeling en totaaloverzicht, op het verbinden van details, ware feiten en hoger staande gezichtspunten, vanuit het gezichtsveld van de innerlijke waarheid (Boogschutter), aanschouwelijk, beeldend, geneigd tot vergelijkingen en gelijkenissen (Boogschutter en tweede huis). - Vol leven, vlammend, aanvurend, scherp, beslist, compact (geconcentreerd), bruusk, vol spanning, dramatisch (tweede veld van Zon-Mars).

Zonder remmingen, vrij van aardse overwegingen en begrenzingen, als een pionier het meest nabije en veraf gelegene verbindend. Bekwaam om het rechtstreekse aanschouwen van het geheel mededeelbaar te maken (elfde veld van Uranus). - Hard, 'hoekig', gewapend tegen harde of begripsloze kritiek, geschikt voor taaie, verbitterde, uitputtende confrontaties. - Oog voor draagkracht en tektoniek. Kritisch en strijdvaardig tegenover wat verouderd, verkalkt, afgestorven, versleten is (zevende veld van Saturnus uit het achtste huis). - Geschikt om waarden te veranderen, om opnieuw te waarderen, te ontleden, op te splitsen, te ontbinden; geneigd tot sarcasme, ironie, satire (zesde veld van Pluto, het inzetten van de denkkraft ten gunste van Pluto).

Geschikt om - als het ware oplichtend van gene zijde - geheimzinnige, vanuit de wereld aan gene zijde opbloeiende ontwikkelingen zichtbaar aanschouwelijk te maken, vorm te geven; mystieke transparantie van woorden, gelijkenissen (vijfde veld van Neptunus). - Talrijke relaties met het vormen scheppende onderbewustzijn, met het voorstellingsvermogen, met de plastische vormkracht van het onderbewustzijn. Netwerk van verbindingen met de astrale wereld (derde veld van de Maan, wereldomvattende relaties met de astrale wereld vanwege de positie van de Maan in de twaalf velden). De

verzamelde, samengebalde kracht van Mercurius vloeit naar de positie van Venus-Jupiter in Boogschutter en in het derde huis (Jupiter-Venus in het tweede veld van Mercurius).

Derde huis, gekarakteriseerd door Boogschutter: alomvattende relaties met de omgeving. Het denken en plannen maken is gericht op ver liggende doelen, op leiding en ontwikkeling. Begrip voor grote samenhangen, voor een samenvattend zicht op verleden, heden en toekomst. Streven naar algemene begrijpelijkheid van de wereldbeschouwing. - Jupiter (door Boogschutter heerser van het derde huis) in Boogschutter en in het derde huis, in conjunctie met de geboorteheerseres Venus, tussen het zevende en achtste veld van Saturnus, in het zevende veld van Pluto, zesde veld van Neptunus, derde veld van de Maan, tweede veld van Zon-Mars-Mercurius, in het twaalfde veld van Uranus:

In veel opzichten versterkte verbinding van de gebieden van verstand en inzicht, van het aardse met het eeuwige. - Bijzondere geschiktheid om de geestelijke wereld (inzicht) die boven woorden en gedachten leeft, alomvattende levenswetten, toekomstige ontwikkelingen (vooruitziendheid) begrijpelijk te maken en geschikt voor een samenvattend overzicht van deelgebieden, individuele persoonlijkheden en geestelijke richtingen (breed overzicht). - Bijzonder vermogen om wat bij elkaar hoort te verbinden en wat qua wezen vreemd is te scheiden. Elastische, tot aanpassing bekwame, begrijpende, intuïtieve, vanuit het geestelijke gewaarborgde gave om te leiden en te ontwikkelen. - Speciaal het tot uitdrukking brengen van het eigen karakter van Venus en Jupiter (Boogschutter, derde huis, conjunctie Venus- Jupiter. Iedere conjunctie draagt de kenmerken van een gunstig overwonnen oppositie in zich en brengt speciaal de wezenlijke aard tot uitdrukking). Worstelend strijden om hardheid, draagkracht, helderheid en trouw op het terrein van scheppende vormgeving en dat van de taak om te leiden en te ontwikkelen. Strijden tegen verkalkte, star en tegenover het leven vijandig geworden mensen en systemen, tegen verstandelijke constructies op het gebied van de eeuwige waarheid, tegen de wurgende, verstikkende, dodelijke macht van het intellect, tegen dwang en intimidatie in het religieuze leven, tegen aan het leven vijandige machtsorganisaties (Jupiter met Venus vanuit Boogschutter en vanuit het zevende en achtste veld - openlijke doodsvijandschap - van Saturnus in het verstandsteken Tweelingen en in het achtste huis.

Vechten voor transformatie, herwaardering, verheerlijking van voor het leven belangrijke jij-relaties (lichaam en ziel, individu en wereld, het aardse huwelijk, individuele mens en God), voor het vervullen van deze relaties met geloof, vertrouwen en innigheid (Venus en Jupiter in het zevende veld van Pluto). - Het inzetten van de gave om te leiden en te ontwikkelen en de gave om spanningen in evenwicht te brengen ten behoeve van de verlichting en verlossing van zich ontwikkelende gemeenschappen; ten behoeve van de opbloei van wereldomvattende ontwikkelingen en het vervullen daarvan met aards (Venus) en eeuwig geluk (Jupiter). - Zich inzetten voor de verzoening van het aardse met het hemelse door de lagere en hogere wereld samen te brengen (Venus en Jupiter in het zesde veld van Neptunus, Neptunus in Kreeft en in het tiende huis). - Een vlechtwerk, netwerk van verbindingen van de dragende en leidende Jupiter-kracht en de verlossende en bindende Venus- kracht met het vormen scheppende onderbewustzijn en met de

astrale wereld, het onderbewustzijn van de individuele persoonlijkheid en het collectieve onderbewustzijn van de gehele levende wereld (Venus en Jupiter in het derde veld van de Maan).

De samengebalde transformerende en leidende krachten van de Zon-Mars-Mercurius-positie uit Schorpioen, Boogschutter en het tweede huis vloeien naar de Venus-Jupiter-positie in Boogschutter en het derde huis. - De levensovervloed, algehele, alle levensterreinen omvattende kracht (Zon), slagkracht, verpletterende macht (conjunctie Zon-Mars), veelzijdig en alomvattend begrip en alomvattende rijkdom aan verbindingen en relaties (Mercurius in Boogschutter) vloeien, verenigd met levenswarmte, overvloed en rijkdom van zintuiglijk leven (Venus in Boogschutter) naar het dragende en leidende gebied van de Jupiter-kracht.

Uitbuiting (parasitisme) van dit Venus-Jupiter-centrum met zijn geconcentreerde Zon-Mars-Mercurius-krachten door luciferische mensen en wezens (langs astrale weg: Venus en Jupiter in het twaalfde veld van Uranus, uit het vierde veld en het Saturnus-teken Steenbok), waardoor de doodsvijanden, individuen, systemen en machtsorganisaties een verrassende, met het verstand niet te begrijpen ontplooiing bereiken (Saturnus in het vijfde veld van Uranus), terwijl de luciferische wezens een verrassend vrije, ongehinderde, saturnisch onaantastbaar lijkende ontwikkeling doormaken (Uranus in het negende veld van Saturnus).

Vierde huis, gekarakteriseerd door Steenbok: bescherming, beveiliging van wat in wording is door vaste fundamenten, door wetten, een vaste organisatie, macht, door verschansingen, 'bolwerken', 'onneembare steunpunten', 'vestingen'. - Saturnus (door Steenbok de heerser van het huis) in Tweelingen en in het achtste huis: de zekerheid van het leven, de mogelijkheid om uit te rusten, opnieuw krachten op te doen en te herstellen wordt aan de doodsvijanden (Saturnus) overgelaten. Veelzijdige (Saturnus in Tweelingen in het achtste huis) bedreiging van het leven, onbeschermdheid, weerloosheid, machteloosheid van het aards- persoonlijke leven: een constante uitdaging voor alle negatief ingestelde mensen en geestelijke wezens om daar hun krachten door wraakzucht, de zucht om te kwellen en wreedheid tot vernietigingswoede toe op uit te leven (Saturnus in het achtste huis en achtste veld van Zon-Mars uit het achtste teken en het tweede huis, een samengebalde toestroom van vernietigende krachten, als wraakzucht, wreedheid, algemene zucht tot kwellen, gemaskeerde seksuele krachten die door de doodsvijanden, verenigd met hun eigen aan ontbinding onderhevige geestelijke krachten, tegen hun tegenstanders gericht worden). Ongehinderde ontwikkeling van doodsvijanden tot beïnvloeding van de massa, wereldomvattende massale aanvallen vanuit alle niveaus van het leven als geheel in het astrale gebied (Saturnus in het negende veld van de Maan uit het twaalfde huis en twaalfde veld van Zon- Mars).

Uranus in het vierde huis, in Steenbok, in het vijfde veld van de Maan, derde veld van Mercurius, tweede veld van Venus- Jupiter, negende veld van Saturnus, zevende veld van Neptunus, achtste veld van Pluto en vierde veld van Zon-Mars: verbinding van de toegang van het dagbewustzijn tot de astrale wereld (*vierde* huis) met de onder- en bovenbewuste hoogste helderheid van bewustzijn van het teken Steenbok {*tiende* teken)

door de verbrekende kracht van Uranus. - Verbrijzeling van de bewustzijnsdrempel tussen onderbewustzijn en dagbewustzijn (de bescherming, beveiliging van beide gebieden tegen het ongehinderd in elkaar overvloeien van onderbewuste en dagbewuste vibraties). - Het ongeremd binnendringen van de astrale wereld en haar uranische (catastrofale) en saturnische (slopende, wurgende, verstikkende) massale aanvallen in het dagbewustzijn (Uranus in het vijfde veld van de Maan, Saturnus in het negende veld van de Maan, Uranus en Saturnus in vernietigingsvelden en huizen). - Rechtstreeks schouwen van het geheel (Uranus), hoogste helderheid van bewustzijn (Uranus in Steenbok) voor de onderbewuste (astrale) en bovenbewuste (geestelijke) ontwikkelingen en gebeurtenissen in verleden, heden en toekomst. Ongehinderd binnendringen van gebeurtenissen uit alle niveaus van de wereld in het dagbewustzijn.

Vlechtwerk, netwerk van relaties, verbindingen van luciferische krachten met het persoonlijke denkgebied van de eigenaar van het geboortebeeld. - Uitwisseling van intellectuele krachten (derde veld van Mercurius via Uranus). - Speciaal het uitdrukken van de kracht van kennis, verlichting en verlossing (onafhankelijk van hun geestelijke dragers) in hun eigenlijke karakter als deelkrachten van de Wereldgeest. - Vechten voor hun vereniging om de strijd tussen kennis en verlichting, verlossing te beëindigen (Uranus in het zevende veld van Neptunus). - Uitputtende worsteling om kenniskrachten (strijd tegen Lucifer). Hoogste helderheid van het dagbewustzijn, die boven tijd en ruimte uit het geheel ziet, en daarmee van het *hartcentrum* (tiende veld van Uranus via de ascendant). - Het verpletteren en doen ontbinden van het geestelijke wezen van Lucifer (*vierde veld van Zon-Mars vanuit het doodsteken* Schorpioen en het tweede huis - samengebalde macht - en achtste veld - doodsveld - van de doodsplaneet *Pluto* via Uranus). - Nieuwe vormen, herwaardering, scheppende nieuwvorming van de kracht tot rechtstreeks schouwen van het geheel (geestelijke helderziendheid, Uranus).

Vijfde huis, gekarakteriseerd door Waterman: stralende ontplooiing van de eigen persoonlijkheid naar 'jij' toe (in bezitnemende liefde) pas na een lange, moeizame worsteling (Saturnus - grondvibratie van het teken) plotseling, verrassend, bliksemsnel, overweldigend oplichtend (Uranus - hogere vibratie van Waterman). - Saturnus en Uranus (door Waterman de heersers van het huis) in Tweelingen en in het achtste huis, in Steenbok en in het vierde huis, met hun planetenrelaties: veelzijdige *gerichtheid* op 'jij', op individuen of de wereld, die na een slopende lange tijd tot transformatie, herwaardering, ontbinding of nieuwvorming van deze relaties leidt. - Het catastrofaal, onbegrijpelijk, bliksemsnel oplichten van deze gerichtheid op 'jij', op de wereld.

Transformatie van deze in bezitnemende liefde tot zichzelf wegschenkende liefde onder de slagen van het vierkant van Zon-Mars vanuit het doodsteken en het tweede huis op Uranus (Zon samen met Mars heerser van het *elfde* huis). - Het op aards vlak zich toewenden van het 'ik' naar 'jij', naar de wereld, als zichzelf schenkende liefde (in het algemeen is het zich toewenden van 'ik' naar 'jij' gesplitst in een aardse, bezitterige liefde - vijfde huis - en een geestelijke, zichzelf wegschenkende liefde - elfde huis - die elkaar aanvullen als willen-hebben en willen-geven).

Zesde huis, gekarakteriseerd door Vissen: de levensprestatie richt zich op het ordenen van chaos. - Het inzetten van de arbeidskracht ten behoeve van weerlozen, onderdrukten, rechtelozen, voor zieke of chaotische mensen, volkeren en ontwikkelingsniveaus binnen de mensheid. - Jupiter, Neptunus en Pluto (door Vissen de heersers van het huis in Boogschutter en in het derde huis) in conjunctie met Venus, in Kreeft en in het tiende huis, tussen Tweelingen en Kreeft in het negende huis, met hun planetenrelaties:

Alomvattende uitbreiding van de levensarbeid in nabijheid en verte op de grondtoon van geloof, vertrouwen, levenswarmte, dragen en leiden, ontbinden en binden. - Omvormende leidende kracht in de omgeving en in groeiende gemeenschappen, gericht op de verte, overgrijpend naar het alomvattende (Mercurius, de heerser van Pluto in Tweelingen, in Boogschutter). Oprichten van het teken van verlichting en verlossing boven de wereld, in de astrale gebieden (onderbewustzijn, onderbewuste levensgemeenschap van alle belichaamde wezens) en in de openbaarheid, als levensarbeid en gezamenlijke prestatie (Neptunus in Kreeft en in het tiende huis in het eerste veld van het Zenit; de Maan, door Kreeft heerser van Neptunus, in Weegschaal in het twaalfde huis en twaalfde veld van Zon-Mars).

Zevende huis, gekarakteriseerd door Ram: strijdlustige jij- relaties, met een individu of met de wereld. Jij-relaties met daadkrachtige mensen, met ongenaakbare, aan duidelijke bevelen gewende, uitgesproken, impulsieve, op verovering beluste persoonlijkheden. - Mars (door Ram heerser van het zevende huis) in Schorpioen en in het tweede huis, in conjunctie met de Zon: de jij-relaties bezitten een vlamme, als een zon stralende, verbrandende, vernietigende, transformerende en nieuwvormende of vernietigende, ontbindende indringendheid, sterkte en samengebalde innerlijke kracht.

Achtste huis, gekarakteriseerd door Stier: massieve, aanhoudende transformerende crises. - Opbloei, welvaart en welstand door transformatie of vernietiging van wat aan het leven vijandig of verouderd en versleten is. - Wezensverandering of dood van de eigen persoonlijkheid door ophoping van materiële waarden, door verbindingen met jongeren of onrijpe ontwikkelingsniveaus. - Inzet van krachten voor het opbloeien van het aardse, voor genieten of gelukzaligheid van zichzelf of anderen, voor het tot uitdrukking brengen van geestelijke waarden *of* voor het verzamelen, samenballen van roerende materiële waarden. - Venus (door Stier de heerseres van het huis in Boogschutter) in conjunctie met Jupiter, in het derde huis: teweegbrengen van een nieuwe aardse bloeitijd in nabijheid en verte door vernietiging van het tot nu toe bestaande, verenigd met de dragende en leidende kracht van Jupiter (christusbeginsel), met de kenmerken van vrijheid, van vervulling van veraf gelegen doelen, van de levenswarmte van vrede, van veiligheid, van een zintuiglijke en geestelijke overvloed van leven (Venus in Boogschutter in conjunctie met Jupiter in het tweede veld van Zon-Mars).

Saturnus in het achtste huis in Tweelingen, in het achtste veld van Zon-Mars uit het achtste teken en tweede huis, in het twaalfde veld van Pluto en de overige planetenrelaties: slopend langdurige, uit talrijke bronnen gevoede transformerende crises. Veelvuldige, zware hindernissen, zeer hard verzet tegen de transformatie tot vrijheid, zich uitbreidend naar alomvattende relaties met de wereld (Mercurius als heerser van Saturnus

in Boogschutter). - Het onder- en bovenbewust sturen van doodsvijanden, van individuele persoonlijkheden en machtsorganisaties door de dragende en leidende kracht van Jupiter en de ontbindende en bindende, verenigende en scheidende kracht van Venus, door het dagbewust *openbreken van de bewustzijnsdrempel* tussen hartcentrum en onderbewustzijn (Mercurius als heerser over Saturnus in Boogschutter, Jupiter met Venus als heerser over Mercurius). - Veroorzaken (Jupiter-Venus) van een catastrofale ontplooiing (Saturnus in het vijfde veld van Uranus) van wereldomvattende massaorganisaties (Saturnus in het negende veld van de Maan uit Weegschaal, het twaalfde huis en het twaalfde veld van Zon-Mars), van antichristelijke machtsstructuren (relatie Jupiter-Saturnus). - Het zich catastrofaal laten uitleven van antigoddelijke krachten door het laten toestromen van samengebalde levens- en stootkracht, geconcentreerde kracht om te leiden en ontwikkelen, kracht om te verenigen en te scheiden, om te verbinden, om te denken, kracht om te ordenen en plannen te maken - dit om de geesten te scheiden en ten behoeve van de opklimming naar de bloeitijd en de rijping van het onkruid.

Doodsoordeel (zevende veld van Jupiter en zevende veld van Venus, de heerseres van de ascendant en de Maan in Weegschaal) over deze machtsstructuren, massaorganisaties en over de geestelijke wezens die zich hierin hebben uitgeleefd. - Het verpletteren, verbranden, vernietigen en ontbinden van de antigoddelijke machtsstructuren en de daarbij behorende geestelijke wezens in het doodsvuur, in de verpletterende straling van het achtste veld van Zon-Mars vanuit het doodsteken en het tweede huis: door aardse zelfopoffering van de verenigde krachten van Jupiter en Venus - vergevende liefde die de pijn, de kwelling van de vernietiging zelf draagt (achtste veld van Jupiter via Saturnus); door het veld van vernietiging en ontbinding aan gene zijde van de doodsplaneet Pluto (twaalfde veld van Pluto via Saturnus). - Wereldomvattende vernietiging en ontbinding tot in de laatste vertakkingen (relaties van Tweelingen - Mercurius - Boogschutter - Zon - Mars - Neptunus - Pluto).

Negende huis, gekarakteriseerd door Tweelingen: het opbouwen van een wereldbeschouwing door het verbinden van details, waarnemingen, ware feiten, discussies, debatten, samen met het streven naar algemene begrijpelijkheid van de wereldbeschouwing. - Mercurius (door Tweelingen heerser van het tweede huis) in Boogschutter en in het tweede huis, met zijn planetenrelaties: samenvattend overzicht van afzonderlijke details en feiten in de zin van innerlijke waarheid. Beeldende, aanschouwelijke, voor vrij geworden, rijpe ontwikkelingsniveaus algemeen begrijpelijke beschrijving van de wereldbeschouwing. Levensoervloed, als een zon stralende lichtkracht, kleurigheid, een 'generzijds' stralen van de beschrijving, leidend tot het rechtstreeks schouwen van het geheel, tot geestelijk ontwaken: als verbinding van het meest nabije met het verste, als verzoening van het aardse met het eeuwige. Opgebouwd volgens hogerstaande, on-aardse, geestelijke gezichtspunten, derhalve verstandelijk gezien grillig, onsystematisch, willekeurig, niet 'logisch'.

Pluto in het negende huis, in Tweelingen en Kreeft, in het tiende veld van de Maan, negende veld van Zon-Mars, zevende en achtste veld van Venus, zevende veld van

Jupiter, achtste veld van Mercurius, zesde veld van Uranus, twaalfde veld van Neptunus: omvorming, transformatie, vernietiging of verheerlijking van het nabije en het verre, van de wereld, door vernietiging en scheppende nieuwvorming van wereldbeschouwingen voor een gemeenschap in wording. - Uiterste, slopende, schijnbaar eindeloze, 'oeverloze' inspanningen (tiende veld van de Maan, de zee van de astrale wereld) om de astrale wereld, de levensgemeenschap van alle belichaamde wezens van de kosmos om te vormen, te ontbinden, te verheerlijken.

Vrije, als een zon stralende, vlamme uitbreiding (negende veld van Zon-Mars) in de (astrale) omgeving en de wereld, tot gericht-geconcentreerde gevechten van doorbraak en vernietiging, als transformatie naar de vrijheid. - Uitputtende strijd voor vereniging (op aardse gebied) van de transformerende kracht van *Pluto* met de dragende en leidende kracht van *Jupiter* (zevende veld van Jupiter). - Transformatie van de extreem eenzijdige, generzijdse kracht van Pluto tot aardse levenswarmte, innigheid, evenwichtigheid (achtste veld van Venus), tot aardse bereidheid om te begrijpen, aanpassingsvermogen, veelzijdigheid, aardse begrijpelijkheid, mededeelbaarheid, beschrijfbaarheid (achtste veld van Mercurius). Inzetten (dienen) van de Pluto-kracht voor de aardse doelen van luciferische groepen en individuen, door hen herwaardeerd - overeenkomstig hun vrije keuze - tot seksuele wreedheid, moordlust, massavernietigingswaan, extreme vernietigingswoede.

Tiende huis, gekarakteriseerd door Kreeft: uiterste inspanning van alle krachten, idealen, leidende ideeën: veiligstellen, dragen, voeden, beschermen van wat in wording is (van kinderen, groeiende gemeenschappen, families, volkeren, ontwikkelingsniveaus). - De Maan (door Kreeft de heerser van het huis) in Weegschaal, in het twaalfde huis en twaalfde veld van Zon-Mars; als heerser Neptunus in het midden van het tiende huis, de voornaamste heerser over het zesde huis (door Vissen), in het elfde veld van Jupiter-Venus, Venus en Jupiter als heersers van de Maan: het leidende idee is veiligstellen, dragen, koesteren, omarmen, thuisbrengen in de bescherming, de geborgenheid, de levenswarmte. - Het inzetten van de uiterste krachten voor weerlozen, bedreigden, gewonden, zieken, voor individuen of gemeenschappen in transformerende crises. Uiterste inspanningen, worstelen om de wereldomvattende werkzaamheid van de kracht tot verlichting en verlossing.

Uiterste inspanningen voor het scheiden der geesten (via de astrale wereld; Maan in Weegschaal in het twaalfde huis), voor het verbinden van wat bij elkaar hoort en scheiden van wat onverenigbaar is, vooral binnen de geestelijke persoonlijkheden zelf - voor het losmaken van aardse gehechtheden, van ten einde geleefde levensfasen; ten behoeve van het thuisbrengen door loutering, door het oplossen van slakken, van 'aardse resten', van aardse vernauwingen en begrenzingen - of ten behoeve van het loslaten van het geweten, voor het oplossen van de goddelijke krachten - als 'resten' binnen de duidelijk negatieve geestelijke persoonlijkheden ten behoeve van de razende lust van hun zelfvernietiging. - Uiterste inspanningen om gemeenschappen die vijandig tegenover transformatie staan, om antigoddelijk geworden gebieden van de astrale wereld te ontbinden.

Neptunus, in Kreeft en in het midden van het tiende huis, in het brandpunt van de grootste helderheid van het dagbewustzijn, in het elfde veld van de Maan, negende veld van Zon-Mars, negende veld van Mercurius, achtste veld van Venus- Jupiter, in het eerste veld van het Zenit: in het brandpunt van het aardse bewustzijn staat als leidende idee het verlichten en verlossen. NB: Verlichten wil zeggen: de weg naar het vaderhuis, naar de oorsprong wijzen, wegwijzer naar het bovenaardse zijn. Verlossen wil zeggen: de lasten, de pijnen, de kwellingen van anderen afnemen en zelf dragen. De dragende en leidende kracht van Jupiter geldt voor het gebied van het leven als geheel en is tevens de dragende kracht van Neptunus. - Liefde die zichzelf schenkt aan het lagere zelf, aan het gehele gebied van het astrale leven (elfde veld van de Maan via Neptunus; op zichzelf wederkerig, maar door de astrale wereld tot bezittende, aardse liefde ten opzichte van Neptunus herwaardeerd). Vlechtwerk van relaties met de astrale wereld. Nauwe, sterk vertakte verbindingen van de astrale wereld met Neptunus (derde veld van Neptunus boven de Maan).

Als een zon stralende, vlammend brandende, wereldomvattende ontplooiing van de verlichtende en verlossende kracht om te verbinden wat nabij en veraf is - ontwikkeling naar een leidende positie in de wereld (negende veld van Zon-Mars en Mercurius, Neptunus in het eerste veld van het Zenit uit het zonneteken Leeuw). - Transformatie van de verlichtende en verlossende kracht, de kracht van Neptunus (*niet* van de geestelijke persoonlijkheid die deze kracht bezat) tot een kracht die de eeuwige Wording dient als deelkracht van de Wereldgeest door de dragende en leidende, ontbindende en bindende, verenigende kracht van Venus-Jupiter (Neptunus in het achtste veld van Venus-Jupiter). - Deze gelouterde kracht werkt als een dragend, verenigend, als een zon stralend vlammenspel (verbindingen van Neptunus - Jupiter - Venus - Zon - Mars) - verenigd met de gelouterde kracht van rechtstreeks schouwen (Uranus), met de gelouterde kracht van onwankelbare volharding en trouw (Saturnus) en met de kracht van Pluto - dat vanuit de dragende grond van Zon, Jupiter, Venus, Mars en Mercurius in de toekomst over de wereld uitstraalt. Een geheimzinnig opbloeien van nieuw leven op alle niveaus van de wereld met een tot nu toe ongekende veelvuldigheid, diepte, levenswarmte en levensvolheid, vrijheid en weidsheid.

Elfde huis, gekarakteriseerd door Leeuw: een als een zon stralende, grootmoedige, alomvattende, 'totale', de laatste en diepste krachten inzettende toewending naar 'jij', als zichzelf schenkende liefde. - De Zon, door Leeuw de heerser van het huis, in Schorpioen en in het tweede huis, in conjunctie met Mars, in het tweede veld van de Maan, tiende veld van Uranus, zesde veld van Saturnus, vijfde veld van Pluto, vijfde veld van Neptunus: brandende, vlammende, verterende liefde als zichzelf schenkende toewending naar 'jij', naar individuen en naar de wereld. - Transformerend of doods vuur ter verheerlijking of ontbinding, in aardse zelfvernietiging aan vrienden en doods vijanden de diepste, innerlijkste krachten schenkend, om overeenkomstig hun eigen wil op te klimmen naar het licht dan wel om zichzelf geestelijk te vernietigen. - Slopende, uitputtende inspanningen, de last en kwelling van langdurige vernietigingsgevechten tegen de luciferische machten (tiende veld van Uranus via Zon en Mars uit het Saturnusteken Steenbok, Uranus in het negende veld van Saturnus). - Alle krachten van het lagere zelf

stromen naar de geestelijke taak van het gevecht: verheerlijking of vernietiging (Zon-Mars in het tweede veld van de Maan) - Stralende ontplooiing van de geestelijke taak als toewending naar 'jij', naar de wereld in de zin van transformatie, verlichting en verlossing, van wegwijzer en lastdrager zijn (Zon-Mars in het vijfde veld van Pluto-Neptunus). - Het inzetten van deze krachten voor transformatie, loutering, verheerlijking van de nog *besluiteloze* antigoddelijke machten en voor de vernietiging en ontbinding van de *uitgesproken* antigoddelijke geestelijke wezens.

Twaalfde huis, gekarakteriseerd door Maagd: belangeloos dienen ten behoeve van de algemene levensorde, ter verhoging van de algemene levensprestatie. Afzien van de orde, het regelen van het eigen leven. Afzien van het voordeel van de eigen arbeid.

Eenzaamheid binnen de arbeidende gemeenschap. - Mercurius en Saturnus (door Maagd de heersers van het huis) in Boogschutter en in het tweede huis, in Tweelingen en in het achtste huis, met hun planetenrelaties: dienen ten behoeve van 'jij' in een kleine of grote kring, door het beschrijven en vormgeven van de innerlijke waarheid en van alomvattende levensbetrekkingen. De zwaarte, de last, de dragende en zwaarwegende arbeid in de levensprestatie dient gedurende lange tijd de doodsvijanden. Veelzijdige, murw makende, uitputtende inzet ten behoeve van verstarde systemen en machtsstructuren, ten behoeve van verkalkte, verstarde, harteloze individuen.

De *Maan* in het twaalfde huis in Weegschaal, in het twaalfde veld van Zon-Mars, elfde veld van Mercurius, elfde veld van Venus-Jupiter als heerser van de Maan, in het negende veld van Uranus, vijfde veld van Saturnus, derde veld van Neptunus, *vierde* veld van Pluto: het wezen van het lagere zelf, van de onderbewuste persoonlijkheid is verregaand gelijk aan de dagbewuste geestelijke persoonlijkheid (ascendant in Weegschaal, in het twaalfde veld van Zon-Mars, Venus-Jupiter als heerser). - Begripvol, bereid tot aardse en geestelijke liefde. Extreem vermogen om te lijden, extreme neiging tot onthouding, tot opoffering. Extreme gevoeligheid, weerloosheid van de aardse persoonlijkheid tegenover de invloeden en aanvallen vanuit de astrale wereld. - Neiging om zich uit te breiden tot in het grenzeloze, om zich te verenigen met de kosmos. - Ontwikkeling en ontplooiing van het lagere zelf in de zin van de doodsvijanden tot een onbuigzame volharding (in opofferingsgezindheid) en blinde trouw met een onbegrijpelijke, aards onzinnige, alomvattende uitbreiding en duur (negende veld van Uranus uit Steenbok en vijfde veld van Saturnus uit Tweelingen).

De geestelijke macht *Pluto* in het tweede veld van Saturnus balt de vrijkomende saturnische krachten der doodsvijanden samen (Saturnus in het twaalfde veld van Pluto - geheime ontbinding - en in het achtste veld van Zon-Mars - geestelijke zelfvernietiging door ijskoude wreedheid, berekenend sadisme, gemaskeerde en geperverteerde seksuele krachten, verkrachting, allerlei soorten van schending) en laat ze overeenkomstig de wil van hun veroorzakers, die zich op deze wijze uitleven, als satanische vernietigingskrachten naar de *dragere* van de Plutokracht, naar hun *lagere zelf* stromen (vierkant Pluto- Maan, schijnbare doodsvijandschap tussen het hogere en lagere zelf).

De geestelijke macht Pluto mag volgens de goddelijke wet haar taak om de antigoddelijke machten uit de wereld te verdringen en ze te vernietigen, alleen maar uitvoeren als zij zelf

in haar aardse deel aan de antigoddelijke machten de *tegenwaarde* voor het bevrijden van de wereld van hen en hun ontbinding biedt: het razende, orgastische genot van geestelijke zelfvernietiging, die een satanisch wezen als doel van zijn wil heeft gekozen, berust op het slopende, helse kwellen van weerloze slachtoffers. In innerlijk verband daarmee staat de *keruisiging van Christus*, die de beslissende gebeurtenis in de strijd tegen de antigoddelijke machten inleidde en zijn volgelingen pas de moed en het vermogen om stand te houden gaf om hetzelfde te volbrengen.

Het *Zenit* in het zonneteken Leeuw, in het tiende huis, in het eerste veld van Neptunus, elfde veld van de Maan, tiende veld van Zon-Mars, in het negende veld van Mercurius en Venus, achtste veld van Jupiter, zevende veld van Uranus, derde veld van Saturnus, tweede veld van Pluto: objectieve positie in de omgeving of de wereld: centrum, bepalend middelpunt van een geheime of geheimzinnig opbloeiende, wereldomvattende geestelijke gemeenschap. - Murw makende, uitputtende inspanningen in de transformerende en vernietigende gevechten van de wereld. - Vrije uitbreiding, verwijding van deze positie in de zin van de alomvattende verbindende kracht van Mercurius (Mercurius in Boogschutter) en de ontbindende, genezende kracht van Venus. –

Transformatie van de uiterlijke positie in de zin van de dragende en leidende kracht van Jupiter, verenigd met de Venuskrachten (geneeskracht). - Openlijke strijd tegen de luciferische machten, het uitspreken van het doodsoordeel over hun groeperingen, over hun geestelijke en wereldse machtsstructuren. Netwerk van betrekkingen met de uiterlijke doodsvijanden (derde veld van Saturnus). - De positie in de omgeving of de wereld verzamelt vooral op het *astrale* gebied de samengebalde vernietigende krachten van Pluto, die via het netwerk van verbindingen weer naar de doodsvijanden stromen.

Het *Nadir* in Waterman, in het vierde huis, in de polaire overeenstemmingen van de planetaire relaties van het *Zenit*: geërfde neiging van het lagere zelf, het aardse deel van de persoonlijkheid, om aardse wetten, verstarde conventies, aardse gehechtheden te verbreken. - Neiging om het leven veilig te stellen (vierde huis) door op het erfgoed der voorvaderen te leunen. Vernietiging van de afhankelijkheid van het erfgoed der vaderen, van ‘bloed en bodem’ en de dogma’s die deze vertegenwoordigen, in de zin van een doorbraak naar geestelijke vrijheid. - Het uiteen doen vallen van rassen-, klasse- of kastenwaan (Uranus-Lucifer), het uit elkaar slaan van verkalkte tradities, ‘eerbiedwaardige overleveringen’, hang naar titels, hang naar geestelijke of wereldse waardigheden (Saturnus).

Totaaloverzicht van het leven en een vooruitblik op de toekomst: het uitmonden van alle levensterreinen, van nabijheid en verte, van het leven als geheel, in de leidende en ontwikkelende kracht van de Wereldgeest. - Jupiter, de enige planeet die zonder beperkingen in zijn eigen teken staat, in Boogschutter en in het derde huis, is de heerser over alle andere planetaire krachten, tekens en huizen, over alle deelresultaten van het leven. - Uranus in Steenbok (waarvan de heerser Saturnus in Tweelingen is) is heerser van Saturnus en medeheerser over Pluto. - Mercurius in Boogschutter staat onder de heerschappij van Jupiter. - Neptunus in Kreeft, evenals Pluto medeheerser over Maan, ascendant, Zon, met Mars, heerser over Neptunus en samen met Mercurius heerser over

Pluto, Maan, in Weegschaal. - Venus (heerseres van de Maan en de ascendant) in Boogschutter, verenigd met Jupiter, de heerser van Boogschutter: het uitklinken van het leven en alle jij-relaties in de vervulling.

Aanvulling door een persoonlijk 'jij' (huwelijk, partnerschap, verbond)

Het beeld van de juiste aanvulling van het 'ik' maakt men in het geboortebild op uit het karakter van het *zevende* huis door het erboven staande teken, uit de positie van zijn heerser in teken, huis en planetaire relaties en uit de mogelijkheden tot aanvulling met de Zon, de ascendant, de Maan en de totale samenstelling van het geboortebild. NB: Het teken in het zevende veld, bijvoorbeeld Ram, betekent niet dat het ook in het geboortebild van de partner daar moet staan. Een sterke Mars-positie of een speciale nadruk op het eerste huis op een met Mars overeenstemmende manier is ook voldoende.

Als er twee geboortebelden voor een gepland of reeds bestaand huwelijk of een andere jij-relatie vergeleken moeten worden, gelden de volgende gezichtspunten: de grootste vrijheid in de wederzijdse relatie (driehoek, oppositie etc.) bestaat bij de positie van de Zon (Zon met Zon). Mogelijk is *iedere* relatie, *behalve* het vierkant. Als in de overige posities een innerlijke saamhorigheid te zien is, duidt een *vierkant* tussen twee belangrijke krachtcentra van de twee geboortebelden steeds op de noodzaak om een planetaire kracht te verplaatsen (evenals de Zon). Dan vertonen vierkanten zich op dezelfde positie binnen een geboortebild of tenminste een onbepaalde positie tussen twee tekens, die met name bij de Zon een ompoling naar volstrekte duidelijkheid verlangt.

Bij het huidige algemene ontwikkelingspeil zijn onder de zonneposities de quincunx-relaties (zesde veld - achtste veld) van bijzondere betekenis en bevorderlijk voor de ontwikkeling. Daarop volgen de sextiel-relaties (derde veld - elfde veld) en de driehoek-relaties (vijfde veld - negende veld). De oppositie en de relatie van het tweede met het twaalfde veld zijn het moeilijkst te overwinnen (met uitzondering van het vierkant). De conjunctie - d.w.z. gelijke zonneposities - betekent dat de geestelijke ontwikkeling *stilstaat*.

Voor de relaties tussen Zon en Maan van de twee partners en de relaties van Maan met Maan, en voor dezelfde relaties tussen Mars en Venus zijn het sextiel, de driehoek en quincunx het gunstigst, behalve de conjunctie tussen de Zon van de een en de Maan van de ander, Mars van de een en Venus van de ander; maar *niet* een conjunctie tussen Maan en Maan, Mars en Mars, Venus en Venus (verveling in het leven van alledag). Hetzelfde geldt voor de relaties van de twee *ascendanten*. Alle overige wederzijdse relaties, bijvoorbeeld tussen Mercurius en Mercurius of Jupiter van de een en Mars van de ander zijn daarentegen niet belangrijk als daartussen geen vierkanten bestaan, waar een slechte positie van de planeten van de een of van beiden mee overeenkomt.

Voor een huwelijk kunnen *sextiel*-relaties tussen Zon en Zon, Zon en Maan etc. betekenen: wederzijdse innige vervlechting, wederzijdse zichzelf schenkende liefde. - *Driehoek*-relaties: wederzijdse ontplooiing en vrije ontwikkeling van het innerlijke wezen. - Een *oppositie*: bijzondere uitgesprokenheid van de twee karakters, een van spanning vervulde maar ook scheppende relatie die de levensprestatie aan beide kanten verhoogt. - Een *quincunx*: dienende positie van de een, innerlijke verandering van de ander, uiteindelijk wederkerig (geestelijk gezien erg positief). - Een relatie tussen het tweede en

twaaftde veld (*halfsextiel*): belangeloos dienen van de een ten behoeve van de ander.
Opbloeï van de ander, bij een positieve richting van de wil wederkerig, bij een negatieve instelling van een of beide partners een parasitaire verhouding (vampierachtig uitzuigen, psychisch - langs astrale weg - of materieel).

Beroep en geestelijke roeping

Het *aardse* beroep is de aardse realisatie van de *geestelijke* roeping. Het wordt opgebouwd als een harmonische samenklank van bovenbewuste leiding (de eigen geestelijke ontwikkeling of geestelijke taak, het door het lot toegewezen arbeidsterrein), van in eerste instantie onbewuste talenten en neigingen en van de dagbewuste vormkracht. - *Vreugde* (uit het bovenbewuste), *genot* (uit het onderbewuste) en de dagbewuste *keuze* voor een bepaald levensgebied moeten in het dagbewustzijn tot een drieklank samenkomen en een bepaalde arbeidsinzet kunnen beamen, als het werk tenminste een zinvol beroep, een afglans van de geestelijke roeping wil worden. Puur aards uitgedrukt wordt deze drieklank als volgt opgebouwd:

- a) Welk levensgebied neem ik zo serieus, dat het mijn beroep kan worden: de positie van de *Zon*.
- b) Welke uitgesproken of speciaal voor ontwikkeling of vergroting geschikte talenten zijn mij meegegeven, op welk levensgebied richten mijn wensen en neigingen zich in eerste instantie: de *planetaire krachten* die door hun positie in teken en huis en hun verbindingen met andere planeten van bijzondere betekenis zijn, de tekens, huizen en planetenvelden die met speciaal belangrijke planetaire krachten in verbinding staan, of die op grond van hun rangnummer het meest frequent voorkomen of de sterkste nadruk hebben (bijvoorbeeld Schorpioen - achtste teken - achtste huis, achtste planetaire velden; ze hebben dezelfde betekenis, alleen gaan ze van verschillende bewustzijnsniveaus uit). En verder de positie van de Maan (wensen en neigingen).
- c) Voor welk levensterrein kan ik met innerlijke vreugde en met verantwoordelijkheid kiezen: de *ascendant* en *descendant* met al hun relaties.

De *positie van de Zon* geeft enkel algemene aanwijzingen. Ze toont de dragende grondslag, de *grondtoon* van het leven, de diepste binding aan de wereld (ter wille van de eigen geestelijke ontwikkeling of taak); pas uit het vervullen daarvan kan vreugde ontstaan. - Bijvoorbeeld: Zon in Boogschutter, in het tweede huis, in het vijfde veld van Jupiter, zevende veld van Mars, achtste veld van Saturnus, Jupiter als heerser van de zonnepositie in Leeuw en in het tiende huis: het leiden en ontwikkelen van jeugdigen of geestelijke jonge (onrijpe) ontwikkelingsniveaus, de stralende ontplooiing tot een algehele, alle levensterreinen omvattende leidende positie. - Vechten voor bepaaldheid, volstreekte duidelijkheid, strijdlustige vastbeslotenheid in de leidende positie, geschikt om weerstanden te breken, nieuw land te veroveren, de in eerste instantie sterk impulsieve gave om te leiden geleidelijk in ernst, plichtsbesef en trouw te veranderen.

Een *leidende taak* kan in de meest uiteenlopende beroepen vervuld worden. Als uit de overige krachtcentra van het geboortebild het beroep van handwerksman, opvoeder, advocaat, bedrijfsleider of arts naar voren komt, dan zal deze persoonlijkheid haar diepste vervulling vinden in het geestelijk, wereldbeschouwelijk en religieus opvoeden en leiden van haar leerlingen, pupillen, jeugdige cliënten, jonge arbeiders, jonge of geestelijk onrijpe, onzekere patiënten. Ze zal voor elk van hen al naargelang zijn eigen aard en

capaciteiten de poort naar een groter leven openen (grotendeels door het onder- en bovenbewust uitstralen van de meest innerlijke persoonlijkheid). *Boven* zijn aardse werkzaamheid zal altijd deze geestelijke taak staan en in deze zin aan zijn terrein van activiteiten richting geven.

De *ascendant* samen met het karakter van de descendant en de overige huizen, met name het zesde en tiende, toont het aardse beroep, maar in eerste instantie als een volgens astrologische gezichtspunten samengevatte *beroepsgroep*, waaruit men op grond van het totale geboortebestand afzonderlijke beroepen als speciaal geschikt moet kiezen (de astrologie bepaalt niet het beroep zelf, maar de beste *geschiktheid* voor een beroep). Bijvoorbeeld: ascendant Kreeft (zesde huis in Boogschutter, zevende in Steenbok, tiende in Ram): de beroepsgroep bestaat uit alle beroepen die te maken hebben met beveiliging en bescherming van wat groeiend is en behoefte aan rust en herstel heeft, met het voeden, afschermen, veiligstellen en beveiligen van het leven tegen aanvallen van buitenaf. Denkbare beroepen hierbij zijn bijvoorbeeld: huisvrouw, beroepen op het vlak van huisvesting, huismeester, beheerder van onroerende goederen, boer, tuinman, boswachter, architect, bouwvakker, kinderrecht, kinderverpleegkundige, het verzekeringswezen, brandweer, bewaker (dit laatste in de meest algemene zin als beschermer van eigendom dat met rust gelaten moet worden of van wezens die rust en herstel nodig hebben of die in de groei, in ontwikkeling zijn).

Een compleet voorbeeld van een astrologisch beroepsadvies

Zon: 28° Vissen. Ascendant: 15° Stier. Zenit: 22° Steenbok. Maan: 7,5° Weegschaal. Mercurius: 1° Vissen. Venus: 10,5° Stier. Mars: 22° Ram. Jupiter: 6° Steenbok. Saturnus: 14° Leeuw. Uranus: 21° Weegschaal. Neptunus: 30° Stier. Pluto: 4° Tweelingen.

Vóór het bepalen van het beroep moeten de onbepaalde zonnepositie en de vierkanten opgelost worden. De positie van de *Zon* (de geestelijke karaktergroep) tussen Vissen en Ram en tussen het elfde en twaalfde huis verlangt opheldering tot volkomen duidelijkheid. *Mars* in zijn eigen teken als medeheerser van het eerste veld van de *Zon* en van de descendant trekt als ‘voorvechter tot volkomen duidelijkheid’ (*Mars* in het pioniersteken Ram) de *Zon* naar zich toe: *Zon-Mars* conjunctie in Ram.

Het vierkant *Venus-Saturnus*: uitspringende positie van *Venus* in het eigen teken op de ascendant. Verzwakte positie van *Saturnus* in het tegengestelde teken Leeuw. *Saturnus* moet wijken en verhuist (in geestelijke overeenstemming met de pionierachtige *Zon-Mars*-positie) naar het teken van zijn hoogste en schoonste uitdrukking, naar Weegschaal en vanuit het vierde huis naar het zesde huis: in plaats van ‘totalitaire macht’ of een binding aan dergelijke machten en innerlijke loden zwaarte (*Saturnus* in Leeuw en in het vierde huis) komt *trouw* aan de grote geestelijke keuzes van onze tijd, trouw aan de echte jij-relaties en het verbreken van onechte, achterhaalde bindingen, systemen en tradities (conjunctie *Saturnus-Uranus* in Weegschaal), ernst en uithoudingsvermogen bij de levensprestatie (*Saturnus* in het zesde huis).

De vierkanten *Maan-Jupiter*, *Jupiter-Zon*, *Jupiter-Uranus*: bij de geestelijke taak van de *Zon-Mars-Ram*-positie, bij de geestelijke rijpheid van de *Maan-Weegschaal*-positie en bij de

belangrijke Uranus-Weegschaal-positie hoort het benadrukken van het vermogen tot vrije ontwikkeling. Jupiter schuift weg uit de negatieve Steenbokpositie (vanwege de vierkantsrelaties: het bevorderen van starre, achterhaalde bindingen) naar het midden van Boogschutter, naar het achtste huis (organische, zich als het ware vanzelf ontwikkelende transformatie tot het vrij zijn van zichzelf en de omgeving), naar het negende veld van Zon-Mars (speciale versterking van de Boogschutter-positie ervan).

De vierkanten *Mercurius-Neptunus-Pluto*: Mercurius verhuist naar Ram en verenigt zich met de Zon en Mars: het denkbaar, uitspreekbaar maken van de geestelijke wereld, het vermogen tot beschrijven in de zin van de geestelijke taak (pionierend doorbreken naar geestelijke vrijheid) om het denken, spreken, schrijven, handschrift en de uitdrukken bewegingen tot doelgerichtheid, volkomen duidelijkheid, strijdbare helderheid op te voeden. - Met deze veranderingen van posities is tegelijkertijd de vierkantsrelatie van *Saturnus* met de *descendant* opgelost (het bemoeilijken van jij-relaties door een op de drempel naar de uiterlijke astrale wereld - vierde huis - verankerde starheid en gevoelszwakte).

Geestelijke roeping. Zon met Mars en Mercurius in Ram, in het twaalfde huis, in het vijfde veld van Jupiter, elfde veld van Neptunus-Pluto, zevende veld van Maan-Uranus-Saturnus, twaalfde veld van Venus: het doordringen tot zonneklare helderheid, tot geestelijk ontwaken voor zichzelf en anderen. - Het duidelijk vestigen van het zelfbewustzijn, van de innerlijke, geestelijke zelfstandigheid door een nauwe geestelijke verbinding met de transformerende, verlichtende en verlossende kracht van *Pluto* en *Neptunus*. - Het ontplooiën van deze wilsrichting in de zin van een algemene verandering naar persoonlijke innerlijke vrijheid, door een strijdbare confrontatie met versterde, achterhaalde en aan het leven vijandige zaken, met geestelijk achterhaalde systemen en normen. Binding aan een levensterrein dat vóór het beëindigen van transformerende crises werkt: voor genezing, gezond maken, opnieuw oprichten, geestelijke, psychische of lichamelijke genezing, wedergeboorte, en wel door opmerkingsgave, vastbeslotenheid, weids overzicht, door de moed tot belangrijke, ingrijpende maatregelen (cardinaal teken Ram, en Mercurius, Mars en Jupiter in het negende veld van Zon-Mars- Mercurius, in Boogschutter, in het achtste huis). - De aardse uitwerking in een beroep dat de rechtstreekse persoonlijke inzet vereist (de geconcentreerde kracht van Zon-Mars-Mercurius stroomt naar Venus op de ascendant en naar deze laatste zelf).

Aardse beroepsgroep (ascendant Stier): alle beroepen die te maken hebben met het doen opbloeien van het aardse door schadelijke, versleten en aan het leven vijandige zaken te elimineren (descendant Schorpioen), door publieke inzet of in een arbeidsgemeenschap (zesde huis in Weegschaal), met als leidende gedachte: persoonlijke zelfstandigheid, persoonlijke verantwoordelijkheid (tiende huis in Waterman), bijvoorbeeld artsen, bepaalde groepen bij recherche, bankwezen en algemene ambtelijke functies. - Kernpunt van het beroep is: opbloei van het aardse (kernpunt van Schorpioen-beroepen: vernietiging van het schadelijke).

Speciaal benadrukte planeten, tekens, huizen, planetaire velden: Zon, Mars, Mercurius, Venus, Jupiter, Saturnus; Ram, Weegschaal, Tweelingen; twaalfde, zesde, achtste huis;

zevende, negende en twaalfde veld: *centrale positie* binnen een gemeenschap van zieken, rechtelozen en vervolgd of in een geheime gemeenschap, welke positie vastbeslotenheid, opmerkingsgave, evenwichtigheid, onderscheidingsvermogen, overzicht en vooruitziendheid vereist. - Binding van het dagelijks werk aan de openbaarheid, inspannende beroepsarbeid. - Binding aan het terrein van transformatie, verheldering, reiniging, ziekte, dood of genezing. - Binding aan een beroepsterrein dat ingrijpende maatregelen van beslissende betekenis vereist, met rechtstreekse persoonlijke inzet.

Speciale nadruk op genezen en helpen (Venus, negende en twaalfde huizen en velden). Meest geschikte beroep daarvoor: arts. NB: de hoge geestelijke ontwikkelingsrijpheid (Weegschaal) verwijst naar een ideëel, geestelijk leidend beroep. Het teken Stier op de ascendant met het teken Weegschaal op het zesde huis en Waterman op het tiende huis, met Mars in Ram en Venus in Stier wijst ondanks het ideële beroep op een *dichtbij de materie* staande, manuele bezigheid die een bijzondere fijngevoeligheid verlangt (Weegschaal) en een verregaande persoonlijke verantwoordelijkheid en bewegingsvrijheid toelaat (Waterman).

De *geestelijke taak*, wijst op bevrijden, genezen, verlossen. Nadruk op opmerkingsgave en het vermogen om te beschrijven, nadruk op het vermogen om details zinvol te verbinden (Mercurius-Jupiter), nadruk op intuïtie (Jupiter), nadruk op de gave om te genezen (Venus-Jupiter). Nadruk op ingrijpende maatregelen of gebeurtenissen (cardinale tekens Ram en Weegschaal, zevende veld). Een opvoedend beroep is *in tegenspraak* met de neiging en gave tot manuele bezigheid evenals de binding aan het gebied van ziekte en dood; een juridisch beroep is in strijd met de positie van Uranus in Weegschaal, met name in hun vereniging met Saturnus (het verbreken van aardse wetten). Een beroep als schrijver etc. is in tegenspraak met de aanleg tot persoonlijke inzet.

Drie wegen naar *gezondheid*

Drie wegen om geestelijk, psychisch en lichamelijk gezond te worden moest ik in dit boek laten zien:

De *eerste weg* is het opvoeden (zichzelf of anderen) aan de hand van het geboortebeeld, vooral het elimineren van de vierkantsrelaties, wat het opbloeien op geestelijk, aards-psychisch en lichamelijk gebied bewerkstelligt. - De *tweede weg* is het rechtstreeks beïnvloeden van de fysieke organen en de orgaangroepen vanuit de velden van het dagbewustzijn, vanuit de huizen naar de ermee verbonden dierenriemtekens, waarvan de vibraties op het etherische lichaam en daarmee op het fysieke lichaam overgaan. - De *derde weg* staat alleen voor een geestelijk ontwaakt mens open. Het is het lichamelijke, psychische en geestelijke genezen vanuit het bovenzinnelijke hartcentrum.

Een *geestelijk* ontwaakt mens kan bij vol dagbewustzijn zonder enige ruimtelijke begrenzing over de hele aarde werkzaam zijn: niet enkel met zijn menselijk begrensde denkende bewustzijn, maar met zijn *kosmische* organen die een rechtstreekse verbinding met alle wezens in de gehele wereld mogelijk maken. Deze kracht gaat niet uit van zijn uiterlijke, fysiek-aardse lichaam, maar van zijn zielegedaanten die - hoewel in organen opgebouwd zoals het fysieke lichaam - toch de volledige vrijheid bezitten om te transformeren, al naargelang de ontwikkelingsrijpheid en wilsrichting van de mensen en wezens die zijn nabijheid, verbinding met hem zoeken (zie daarover het volgende hoofdstuk). Het is volkomen onnodig, ja zelfs remmend voor zijn genezende kracht en helpende kracht om met een geestelijk ontwaakt mens uiterlijk in verbinding te treden. Voor iemand die psychisch of lichamelijk lijdt is het voldoende om zijn geestelijke wezen onvoorwaardelijk te vertrouwen. Hij zal geholpen worden voor zover hij zich *wil* laten helpen.

Magie en mystiek

Wat is mystiek? Het kennen en beleven van de heerlijkheid van het oerlicht door de tot gestalte komende en gestalte gevende Oneindige Liefde, door het wezen van de goddelijke Wereldgeest heen. - Wat is magie? Het scheppende *vormgeven* op de bovenzinnelijke niveaus van de wereld.

Alleen een *witte* magiër kan op de bovenzinnelijke niveaus *scheppend* vormgeven. Voor een *zwarte* magiër, een geestelijk negatief ingesteld wezen wiens wil op satanisch kwellen gericht is, wordt door de wereld-vormende machten een schijnwerkzaamheid mogelijk gemaakt, die enkel hun aardse *omhulsel* treft en hem het uitleven van zijn krachten in razende lust toestaat - zonder schade voor de uiterlijke wereld, voor zover het collectieve onderbewustzijn van de mensheid niet zelf uiterlijke catastrofes kiest om daar op het astrale gebied als lust van te genieten (de polariteit tussen de uiterlijke en de astrale wereld).

Het geboortebeeld als vibrerend geheel van bovenzinnelijke krachten biedt voor het denkende bewustzijn van astraal en geestelijk nog niet ontwaakte mensen, die enkel op hun *uiterlijke* zintuigen, op hun *dagbewuste* beleving zijn aangewezen, de beste toegang tot het langzamerhand gaan beleven van de bovenzinnelijke wereld: van het laagste, nog het dichtst bij het fysieke staande astrale niveau omhoog tot de geestelijke *hoogvlakten*, die natuurlijk alleen openbaar worden aan wie een onvoorwaardelijk vertrouwen in hun heerlijkheid bezit. Wie dit *wil* mag dit boek, dat een sleutel tot witte magie en tot mystiek is, niet enkel met verstand en geheugen maar ook voelend en belevend doorwerken. Het is daar in alle opzichten op gericht. Wie zich vanuit zijn belevende dagbewustzijn ontvankelijk en met vertrouwen openstelt voor de kracht van Venus, Jupiter, Saturnus, Neptunus en Pluto, zal de persoonlijke dragers ervan ontmoeten - al naargelang zijn ontwikkelingsniveau als fysieke, organisch opgebouwde zielegestalten, als bovenzinnelijk nog te bevatten geestesgestalten of als een kosmisch vlammend vuur. Al deze omhulsels van hun eigenlijke wezen zijn belichamingen van de leidende geestelijke machten op de verschillende bovenzinnelijke niveaus van de wereld.

Wie tot deze niveaus wil doordringen moet het geboortebeeld *anders bekijken dan tot nu toe gebruikelijk is geweest*. Het is het lichtende omhulsel van een geestelijk wezen, wanneer het denkend bezig is en dienovereenkomstig nauw met zijn fysieke lichaam verbonden leeft (zonder het fysieke lichaam is er geen aards denken, maar enkel een bovenzinnelijk beleven. Overledenen moeten zich met een aards levend mens in verbinding stellen om te kunnen denken). - Van het beleven van het geboortebeeld als *bovenzinnelijke* lichtstructuur is het maar één stap naar het beleven van het eigenlijke geestelijke wezen in zijn *psychische* (astrale) omhulsel. Om deze stap te kunnen doen moet men zich eerst volkomen vrij maken van de gedachte aan de uiterlijke *fysieke* verschijning van zichzelf of anderen, de gedachte aan volk, ras, leeftijd, uiterlijke geslachtskenmerken. Deze dingen hebben met het eigenlijke geestelijke wezen en zijn ziele-omhulsels allemaal niets te maken.

Niemand zal ook maar het laagste astrale niveau werkelijk kunnen beleven en schouwen als hij wat zijn instelling betreft aan de verschijnselen van de uiterlijke wereld gehecht

blijft. Een geestelijk wezen kan al naargelang zijn vrije keuze ook op het laagste, nog geheel aards lichamelijk, organisch levende astrale niveau als een mannelijke *of* vrouwelijke gestalte of als 'HET' vorm aannemen. Want in een geestelijk wezen zijn het mannelijke en vrouwelijke beginsel verenigd, niet afgescheiden zoals (om materiële redenen) in de met uiterlijke zintuigen te bevatten wereld. - Bovendien: het levensbeginsel van alle bovenzinnelijke niveaus is *beleven en schouwen*, niet: piekeren, rekenen, meten, systematiseren en registreren. Wie niet meer wil dan dat, laat die zich tevredenstellen met de uiterlijke wereld.

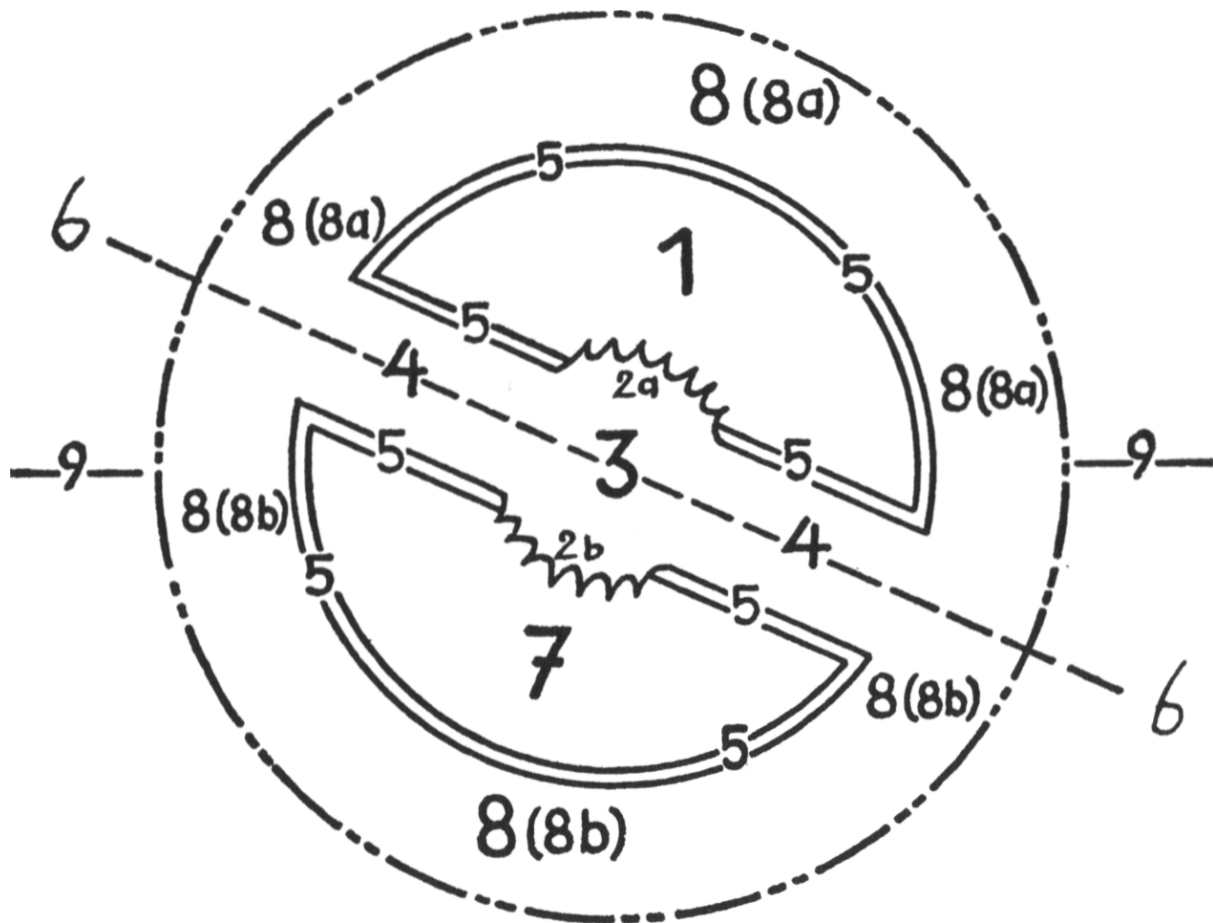
Men moet dus het fysieke lichaam in zijn bewustzijn laten verbleken en uitdoven. Het is onzin om het te willen 'verlaten', zich ervan 'los' te willen maken, want wij leven immers altijd en overal op alle bovenzinnelijke niveaus van de wereld. Alleen de instelling van het *bewustzijn* moet veranderen. Dit mag zich niet meer aan de verschijnselen, feiten en levenswetten van de uiterlijke wereld vastklampen.

De gemakkelijkste overgang van het totaal en algemeen vernauwde, eenzijdig op de aardse buitenwereld ingestelde *dagbewustzijn* naar een geleidelijk ontwakend *kosmisch bewustzijn*, als toegang naar de Oneindige Vrijheid van leven en scheppend vormgeven, is het *beleven* van de astrologische krachten en krachtvelden (planeten en tekens) als uitstraling van persoonlijke, geestelijke wezens die leven en vormgeven vanuit de goddelijke Wereldgeest, Maria, die hen leidt en draagt ('Maria': voor de wereld als geheel is dat de *zon* - de zonnen van het heelal zijn een innerlijke eenheid - voor de zielen- en geestenwereld is dat *Jupiter* als leidende en ontwikkelende kracht. De dragers van de planetaire krachten zijn kosmische *wezens* die rechtstreeks op de wereld als geheel inwerken. NB: voor ons zonnestelsel werken ze door de zon en de planeten en tekens van *dit* stelsel).

Witte magie: aan degene die vertrouwen opbrengt worden door de lichte geestelijke machten op de bovenzinnelijke wereldniveaus *krachten* gegeven, waar hij vrij over beschikken kan en waarmee hij vormen kan scheppen. Ook iedere scheppende daad, trouwens in het algemeen elke activiteit in de aardse uiterlijke wereld is het resultaat van een dergelijke toestroom van krachten op de bovenzinnelijke niveaus, die door het dagbewustzijn als 'plotselinge verlichting', als het opflitsen van een gedachte of inzicht, als het stromen van een gevoel, als innerlijke impuls, als genot, gelukzaligheid, vreugde en zaligheid gevoeld wordt.

Niemand hoeft ook meer bang te zijn om op de bovenzinnelijke niveaus machtige vijanden tegen te komen, verleiders, pijnigers, als hij niet welbewust *angst* voor hen heeft en aldus zijn krachten naar hen toe laat stromen. Niemand had ooit bang hoeven zijn, als hij de lichte machten van de goddelijke geestenwereld volkomen vertrouwd had. De geweldige kosmisch- geestelijke en astrale vernietigingsgevechten van de afgelopen tientallen jaren op alle niveaus van de wereld, die het dagbewustzijn van de mensheid slechts als een donkere dreiging van verschrikkelijke uiterlijke wereldgebeurtenissen binnendrongen, hebben deze wereld schoongeveegd en de scheiding der geesten voltrokken.

Het bewustzijnsbeeld van de mens

Afbeelding E: Het bewustzijnsbeeld van de mens (loodrechte dwarsdoorsnede door het bij benadering bolvormige stralenlichaam) 1. Bewustzijn van de geest (de geestesziel, doorstraald van de eigen goddelijke wil). 2a. Bovenste flexibele grenslijn van het bewustzijnscentrum. 2b. Onderste flexibele grenslijn van het bewustzijnscentrum. 3. Bewustzijnscentrum (hartcentrum). 4. Brug van het dagbewustzijn. 5. Vaste, ondoorlaatbare grenslijnen tussen enerzijds de cirkel van het dagbewustzijn en de brug en anderzijds de velden van het bewustzijn van de geest en die van het onderbewustzijn. 6. Imaginaire scheidingslijn tussen de geestelijke en astrale velden en de 'organen' van het stralenlichaam. 7. Onderbewustzijn (bewustzijn van het astraallichaam, de 'lichaamsel'). 8. Cirkel van het dagbewustzijn. 8a. Bovenste, geestelijke veld van de cirkel van het dagbewustzijn, het 'inzicht'. 8b. Onderste, astrale veld van de cirkel van het dagbewustzijn, het 'verstand'. 9. Imaginaire horizontale lijn (het aardoppervlak).

Nu zal ik je beschrijven hoe ik de *bewustzijnstoestand* van de mens waarneem en wat daaruit op te maken valt. Ik zie bij ieder mens het *bewustzijnsbeeld* als een loodrechte doorsnede door een ongeveer bolvormig stralenlichaam. Wanneer in het navolgende sprake is van cirkels en lijnen, dan wordt daarmee steeds de doorsnede door bolvormige, concrete structuren bedoeld.

Maar vooraf moet ik nog iets duidelijk maken. Iedere geïncarneerde geest, of die nu in de materie, in planten, dieren of in een menselijk lichaam geïncarneerd is, is een *drie-eenheid* bestaande uit een lichaamsziel (onderbewustzijn, min of meer individuele lichaamsziel of

groepsziel - al deze vormen zijn afgegrensd ten opzichte van de wereldziel), verder uit de eigen persoonlijke *geestesziel* en de eigen persoonlijke *goddelijke wil*. Wil en geestesziel stammen rechtstreeks uit God en zijn vóór en na hun incarnatie, na hun binding aan de wereldziel als *geest* verbonden tot een door anderen niet te scheiden en niet te vernietigen twee-eenheid; deze geest heeft niets of niemand nodig om in zichzelf gelukkig te zijn, wanneer deze twee-eenheid niet door het zich afkeren van God vernietigd wordt (zie later). Wil en geestesziel leven in zichzelf in een eeuwige liefdesgemeenschap (eeuwige zaligheid in de gemeenschap van het mannelijk principe - wil - en het vrouwelijk principe — geestesziel). Deze geest, het 'ik', heeft voor zijn zaligheid niets anders nodig dan zichzelf. God zelf heeft zijn volledige vrijheid en onafhankelijkheid gewild. Hij kan op zichzelf blijven (d.w.z. bewust; onbewust is hij toch met God verbonden - de eeuwige zaligheid van het 'Nirwana'). Als hij zich in *liefde* naar zijn oorsprong keert, dan laat hij op in een onmetelijke vreugde. Keert hij zich in vijandschap van God af, dan vernietigt hij zichzelf.

Maar nu naar het bewustzijnsbeeld. Het bovenste veld toont het bewustzijn van de *geest*. Hij kan nog *dromen*. In dat geval straalt het veld met een bijna onbeweeglijk, middelmatig helder licht, maar nooit mat of glanzend. De geest kan reeds tot zijn volle goddelijke zelfbewustzijn *ontwaakt* zijn (in zichzelf stromend licht, helder als een zon). Hij kan ook op weg zijn zichzelf te vernietigen (bij de bewust slechte mens, waarover later). Het bewustzijn van de geest heeft de 'structuur' van een *boom*, waarvan de wortels *boven* ontspringen, in de oneindigheid, en de kroon (het bewustzijnscentrum) naar het aardse neigt en daarmee verbonden is.

Het bewustzijnscentrum, de kern van het stralenlichaam, het '*hartcentrum*' van de geestelijke gestalte is verbonden met het hart van het aardse-materiële lichaam en van het astrale lichaam. Het is van het bovenste veld (bewustzijn van de geest) gescheiden door een 'grenslijn' (de bovenste grenslijn). Het bewustzijnscentrum is de zetel van het *bewuste ik*. Hier worden alle waarnemingen van de uitwendige en inwendige zintuigen, alle gedachten en gevoelens die in het *onderbewustzijn* worden gevormd, alle verlangens ('aandriften') van het lichaam, alle 'impulsen' van de goddelijke wil (afkomstig uit het bovenste veld) *bewust*, ze 'komen tot bewustzijn'.

Dit centrum waarborgt de eenheid van de persoonlijkheid. Het is het '*Eeuwige Licht*' (het 'hart' van de aardse mens en het eeuwige 'hartcentrum' van de voleindigde geest, dat in de verlostte, goddelijk vrije mens het materiële lichaam en de ziel, alle gevoelens, gedachten en wilsimpulsen doorlopend doordringt en verlicht. Hier doordringen en beïnvloeden de '*geestelijke mens*' (het Eeuwige Ik) van boven en de aardse, in tijd *begrensde persoonlijkheid* van beneden elkaar. Dit centrum is de zetel van het '*geweten*' (bij de geestelijk nog dromende mens) en de zetel van het *innerlijke woord* (bij de geestelijk ontwaakte mens). Van hieruit, vanuit het *hartcentrum*, stralen alle gedachten en gevoelens, alle wilskrachten van de geest en van de aardse mens via de 'brug' als licht of vuur uit naar de buitenste cirkels, naar de omgeving en naar de hele zielewereld.

Via het bewustzijnscentrum dringen alle belevenissen, besluiten en inzichten van de aardse mens, die door zijn geweten geaccepteerd, toegelaten of gebillijkt werden, langs de

bovenste grenslijn het bewustzijnsveld van de geest binnen en drukken hun stempel op de eeuwige persoonlijkheid. Al naargelang hun aard bewerkstelligen ze een misvorming of een verlichting en verdere ontwikkeling van de *geestelijke ziel*.

De goddelijke *wil* ontwikkelt zich niet; deze blijft eeuwig jong, eeuwig dezelfde. Hij is de *zon*, de krachtbron van de geest vanuit een eeuwige, oneindige volheid. Bij alle geesten — die zich niet van God hebben afgekeerd — is hij enkel Oneindige Vrijheid en Oneindige Liefde, Waarheid en Leven). Slechts de geestelijk ziel, het *vrouwelijke* principe van de geest, is in staat zich te ontwikkelen en bepaalt het *specifieke karakter* van de geest).

Vanuit het bewustzijnscentrum dringen alle bewuste wilsimpulsen, alle besluiten via de *onderste* grenslijn en het onderbewustzijn door naar het materiële lichaam en worden tot *aderlijke handelen* (spreken, gebaren, arbeidsprestatie).

Bij de meeste mensen is dit centrum van de bewuste persoonlijkheid door angst min of meer zwart geworden en vervormd, krampachtig overspannen of ziekelijk verlamd (een angstig of laks, inactief geweten). Het *remt* of vergroft daardoor het bewust worden van zintuiglijke indrukken (aards zien, horen en voelen, helder zien, horen en voelen, enzovoort), het maakt de gevoelens en gedachten onduidelijk, vermindert de besluitvaardigheid (o.a. gebrek aan ‘tegenwoordigheid van geest’) en belemmert of *vervormt* de ontwikkeling van de geest.

Het besluit om zich van iedere *angst* vrij te maken, om licht en vrij te zijn, laat het bewustzijnscentrum helder als de *zon* oplichten en *opent* daardoor het bewustzijn van de aardse mens voor de impulsen van en de zekere leiding door de eigen goddelijke wil. Het maakt helder, gericht denken en voelen en snelle besluiten mogelijk en maakt daardoor de weg vrij voor het innerlijke en uiterlijke levensgeluk. Hier moet je je weg naar de eeuwige zon aanvangen, heel eenvoudig met het steeds weer hernieuwde besluit: ik wil voor niets of niemand, maar ook om niets of niemand angst hebben. Ik wil geen onachtzaamheid dulden, ik wil opmerkzaam zijn en bereid om te helpen, maar ik wil geen enkele verkrampte spanning, zorgen, neerslachtigheid, kort en goed: angst in mij dulden, die alleen maar mijn denken en voelen onduidelijk maakt, mijn besluitvaardigheid (tegenwoordigheid van geest) verlamt, mijn zintuiglijke indrukken en mijn waarnemingen in de innerlijke en uiterlijke wereld vervormt en mijn bewustzijn uitsluit van het goddelijke licht, zodat de deur wijd open staat voor ieder innerlijk en uiterlijk onheil en iedere ziekte van lichaam en ziel. Ik wil licht en vrij zijn en mijn krachten licht, vrij en onvervormd uitstralen. Zo help ik mijzelf en anderen in elke levenssituatie het best, het snelst en het zekerst.

De *grenslijnen* van het bewustzijnscentrum staan onder controle van de bewuste wil. De bovenste reageert op de activiteit van het *geweten* en regelt de doorgang van belevenissen (daden en lijden), inzichten en besluiten naar het *bovenste* veld, naar het bewustzijn van de geest. Deze lijn maakt het doorkomen van de aanwijzingen van de goddelijke wil in het bewustzijnscentrum mogelijk of belemmert die. Hier worden ze als ‘bevel van het geweten’, als goddelijk weten, ‘verlichting’, aards bewust. - Aangezien de meeste mensen de aanwijzingen en verlichtingen van hun eigen goddelijke wil als ‘afschrikwekkend,

‘huiveringwekkend’, ‘ijselijk’ of als ‘gloeiend ijzer’ ervaren, sluiten ze zich daar in dodelijke angst voor af (door *verkramping* van de bovenste grenslijn en het bewustzijnscentrum). Daarentegen stellen ze zich bereidwillig open voor de ‘lokkende’, ‘betoverende’, ‘vleiende’, ‘verblindende’, heimelijk vergiftigende influisteringen van de demonische machten, die via de uiterlijke en innerlijke zintuigen op het onderbewustzijn en van daaruit op het bewustzijnscentrum inwerken).

De *onderste* grenslijn van het bewustzijnscentrum regelt de doorgang van waarnemingen van de inwendige en uitwendige zintuigen, van gedachten en gevoelens, van lichamelijke verlangens (aandriften) vanuit het onderbewustzijn naar het bewustzijnscentrum, waar deze *dagbewust* worden. Als deze grenslijn gesloten wordt is geconcentreerde gedachtearbeid mogelijk (in de buitenste cirkels van het dagbewustzijn), omdat er geen storende zintuiglijke indrukken en geen andersoortige gedachten en gevoelens meer naar de buitenste cirkels kunnen stromen (zo’n geconcentreerde gedachtearbeid is slechts mogelijk, zolang de astrale kracht van de in de buitenste cirkels vibrerende gedachten en gevoelens aanhoudt, omdat er immers geen nieuwe kracht meer kan toestromen).

Het *sluiten* van deze grenslijn maakt ook het inslapen mogelijk (wanneer het lichaam ‘overschakelt’ naar de slaap). Sterke zintuiglijke prikkelingen, verlangens of gevoelens van pijn in het lichaam, het opnieuw levendig opwekken van gedachten en gevoelens, kortom: een *opgewonden* onderbewustzijn, kunnen de gesloten grenslijn weer openbreken of het sluiten ervan verhinderen.

De grenslijnen kunnen ‘elastisch’ of ‘verkramp’t zijn, ja door langdurige verkramping ‘verhard’ zijn of ‘verlamd openstaan’. Ook bij hoog ontwikkelde *innerlijke* zintuigen, die op zichzelf helderziendheid en dergelijke mogelijk zouden maken, kan een verkrampte onderste grenslijn het bewustworden van deze indrukken verhinderen. Als hij *verlamd* is, dan is de mens prijsgegeven aan alle innerlijke en uiterlijke indrukken, zonder zich te kunnen verzetten. Hij kan zich niet ‘concentreren’, zijn slaap is doorlopend gestoord, zijn besluiten worden ongecontroleerd in uiterlijk handelen omgezet (omgekeerd maakt een *verkrampte* grenslijn handelingsonbekwaam).

De toestand van deze grenslijnen is afhankelijk van de toestand van het bewustzijnscentrum en kan van hieruit in orde gebracht worden (eenvoudig door het *besluit* om licht en vrij te zijn, vrij van spanning, zorgen, kramp en onachtzaamheid).

Het onderste veld toont het bewustzijn van de *zielsgestalte*, het astraallichaam, het ‘onderbewustzijn’. Het *astraallichaam* zelf is in het bewustzijnsbeeld niet zichtbaar, evenmin als het fysieke lichaam, maar alleen de bewustzijnstoestand ervan. Het astraallichaam is een lichtlichaam dat sterk overeenkomt met het fysieke lichaam. Het is in het algemeen nauw met het fysieke lichaam verbonden, maar in het bijzonder tijdens de slaap kan het zich daarvan scheiden en zelfstandig in de zielenwereld ‘rondzwerven’, persoonlijke verbindingen met anderen aangaan, zonder dat het fysieke (materiële) lichaam daarbij betrokken is. De zintuigen ervan komen overeen met de zintuigen van het materiële lichaam en maken helder zien, helder horen, helder voelen enzovoort mogelijk. Het materiële lichaam is een *getrouwe kopie* van het astraallichaam en wordt daar

ook door gevormd (via de bemiddelende tussenschakel van het 'etherlichaam'). Omgekeerd worden de krachten van het astraallichaam, die door gedachten en gevoelens 'verbruikt' worden, in het algemeen vanuit het fysieke lichaam aangevuld.

Het *astraallichaam* is de kweekplaats van alle gedachten en gevoelens, die vervolgens in het bewustzijnscentrum dagbewust worden. In het bewustzijnsbeeld manifesteren deze nieuwgevormde gedachten en gevoelens zich als stromingen en wervelingen in het onderste veld. Het onderbewustzijn (het astraallichaam) denkt, voelt en spreekt als de 'eenvoudige man uit het volk': aanschouwelijk-beeldend, a-logisch. Motiveringen, logische verbindingen, overwegingen kunnen alleen in de buitenste cirkels van het dagbewustzijn gevormd en begrepen worden. Alle *zintuiglijke prikkels* (zien, horen enzovoort) gaan van de organen van het materiële lichaam over naar het astraallichaam, het onderbewustzijn, en worden pas in het bewustzijnscentrum dagbewust. Daarom kunnen op deze lange weg alle zintuiglijke waarnemingen persoonlijk veranderd, zelfs vervormd en vervalst worden ('getuigenverklaringen', 'iedereen ziet de wereld anders'), ook al vindt de overdracht met 'zo snel als een gedachte' plaats.

Via de '*brug van het dagbewustzijn*' (eigenlijk een schijf, die de holle bol van het bewustzijnscentrum aan alle kanten met de holle bol van het aan de buitenkant gelegen dagbewustzijn verbindt) bereiken de in het centrum dagbewust geworden gedachten en wilsimpulsen als *stromend licht* (dat niet in rechte lijnen straalt, zoals het aardse licht) de aan de buitenkant gelegen cirkels van het dagbewustzijn (eigenlijk een holle bol), die het bovenste en het onderste veld aan alle kanten omsluiten. Hier aan de buitenkant vindt de *bewuste* geestelijke arbeid plaats, zoals het *logisch* ordenen, analyseren, overwegen en afwegen, het overzien, het integreren in grotere samenhangen en het ontwikkelen van inzichten. Van hieruit gaan de overwegingen als inzichten, besluiten, principes terug naar het bewustzijnscentrum, worden hier 'verankerd' en kunnen ook vanuit het centrum via het onderbewustzijn tot het materiële lichaam doordringen en tot uiterlijk handelen worden.

De *grenslijnen* tussen enerzijds de aan de buitenkant gelegen cirkels en de brug, en anderzijds het bovenste en onderste veld zijn *ondoordringbaar*. Ze verzekeren een ongestoorde gedachtearbeid en scheiden het bewustzijn van de geest van de directe inwerkingen van het aardse leven. Alle overwegingen, afwegingen en verbindingen van gedachten in de cirkels aan de buitenkant zijn *niet bindend* en kunnen het Eeuwige Ik, de geest, evenals het onderbewustzijn en het uiterlijke handelen niet direct beïnvloeden. Enkel en alleen het *bewustzijnscentrum*, het geweten legt de verbinding tussen de afzonderlijke wezensdelen van de aardse mens en neemt beslissingen van *bindend*, gevolgen dragend belang. Men hoeft dus van geen enkele nieuwe gedachte of gevoel te schrikken. Men kan die rustig *onderzoeken* (want zolang zijn ze niet bindend en onschadelijk) en vervolgens aannemen, afwijzen of de beslissing daarover 'verdagen', wanneer er zonder kwellende spanning ('piekeren') geen heldere beslissing te bereiken is. 'Piekeren', het kwellend heen en weer wentelen van gedachten, is zinloos en kan alleen maar op dwaalwegen leiden!

Tijdens diepe slaap, tijdens bewusteloosheid en bij het sterven verdwijnen de buitenste cirkels en de brug; het veld van het onderbewustzijn wordt uit het bewustzijnsbeeld *naar buiten gedrongen* (de geest scheidt zich af van het astraallichaam), en het bewustzijnscentrum wordt tot 'hartcentrum' van de *geestelijke gestalte*, die uit het stralenlichaam van het bewustzijnsbeeld ontstaat. De geestelijke gestalte lijkt op een menselijke gestalte, maar is wezenlijk anders dan het materiële en astrale lichaam die bij haar horen (alleen in de dood wordt de verbinding van de geest met deze lichamen volledig verbroken). De aardse lichamen, die tot de wereldziel behoren (materieel lichaam, etherlichaam, astraallichaam), lossen over het algemeen na de dood op. Alleen wanneer er nog *gevoelsmatige bindingen* aan de aarde blijven bestaan (aardse liefde, haat, wraakzucht, bezitsdrang enzovoort), kan het *astraallichaam* nog gedurende lange tijd blijven bestaan ('spook').

Ik zie het stralenlichaam van het bewustzijnsbeeld *verbonden* met het materiële lichaam en het astraallichaam. In de hartstreek bestaat er een directe verbinding. Het bewustzijnscentrum komt overeen met het materiële en astrale hart. De *cirkels aan de buitenkant* reiken ongeveer tot aan de knieën van het materiële lichaam, overlappen gedeeltelijk de handen, wanneer de armen horizontaal uitgestrekt zijn, maar reiken tot boven het hoofd. Hoofd en borst worden door het bewustzijnsveld van de geest omstraald, en de romp staat ongeveer tot halverwege het bovenbeen in het veld van het onderbewustzijn (dat zich echter aan beide zijden daarbuiten uitstrekt). Het lichaamsgebied van de zielegestalte ofwel het astraallichaam, dat overeenkomt met het gebied vanaf de knieën naar beneden en dan met name de voeten (ook de handen, bij uitgestrekte armen, behoren daartoe), ligt *buiten* de ondoordringbare grenslijnen van het stralenlichaam en dient voor het *opnemen* van trillingen uit de ziele-etherzee, de astrale wereld. Van hieruit dringen deze door tot de innerlijke zintuigen van het astraallichaam. Evenzo dienen de handen en de voeten voor het (onbewust) *uitstralen* van innerlijke krachten naar buiten.

De *organische overeenkomsten* met het bewustzijnsbeeld zijn echter gedeeltelijk anders. De ruimte van de longen *komt overeen* met het bewustzijn van de geest, wiens wortels, analoog aan de ademweg met de bronchiën, *boven* met de oneindigheid (met de luchtzee) in verbinding staan. Zoals gezegd komt het bewustzijnscentrum overeen met het hart, de grenslijnen van het bewustzijnscentrum komen overeen met de hartkleppen (maar ook het zogeheten 'remmingscentrum' in de hersenen is daar een organische analogie van). De grenslijnen van de brug komen overeen met het middenrif, de brug zelf komt overeen met de uitgestrekte armen. De grenslijnen van de buitenste cirkels met het bovenste en het onderste veld komen overeen met het borst- en het buikvlies. Het veld van het onderbewustzijn komt met name overeen met de zonnevlecht, het ruggenmerg, de buikganglia en een deel van de hersenen. De buitenste cirkels komen overeen met de grote hersenen en de handen.

Dromen worden in het *bewustzijnscentrum* beleefd. De buitenste cirkels zijn daarbij nagenoeg of volledig inactief, daarom ontbreken logische overwegingen en een logische orde in het verloop ervan. Daarom kan het verloop van de taferelen onvergelijklijk veel sneller

plaats vinden, snel als een gedachte, in tegenstelling tot het gewone dagbewuste waarnemen en overwegen. De dromen hebben hun *oorsprong* ofwel in het bewustzijnsveld van de geest ('profetische dromen' met een ethische betekenis, aanwijzingen van de eigen goddelijke wil) of in prikkeling van de uiterlijke of innerlijke zintuigen, die het onderbewustzijn in trilling brengen en tot het bewustzijnscentrum doordringen. Prikkelingen van de uiterlijke of innerlijke zintuigen (waarnemingen met de ogen, gestalten enzovoort, geluiden, woorden, gevoelsindrukken) kunnen door het onderbewustzijn onveranderd worden doorgegeven of *omgevormd* worden tot een 'vervullen van wensen' en 'angstvoorstellingen' (ook lichamelijke toestanden werken als zintuiglijke prikkels op het onderbewustzijn en kunnen optische, akoestische en motorische voorstellingen oproepen). Deze oorsprongen veroorzaken het verschijnen van de dromen als een aanschouwelijke en zintuiglijke opeenvolging van *beelden*, geluiden en gevoelsindrukken, omdat de verstandelijke verwerking ontbreekt. Het goddelijke bewustzijn *denkt in beelden* (het directe schouwen) en de prikkels, die uit het onderbewustzijn komen, zijn zintuiglijke prikkelingen van optische, akoestische of motorische aard.

De meeste dromen zijn afkomstig uit de zielenwereld (astrale wereld). Tussen waken en dromen in kunnen bijna alle mensen zulke astrale zintuiglijke prikkels in hun bewustzijn laten doordringen, omdat de *grenslijnen* van het bewustzijnscentrum en het centrum zelf dan slechts weinig of helemaal niet verkrampd zijn. Tegelijkertijd werkt echter ook de bewuste, ordenende wil ook maar zwak. Daaruit valt de chaotische ordeloosheid van de meeste dromen te verklaren.

Niet alleen het bewustzijnscentrum maar ook de brug, de buitenste cirkels en het veld van het onderbewustzijn (met uitzondering van het bewustzijnsveld van de geest) zijn bij verreweg de meeste mensen door angst voortdurend *zwart en vervormd*. Daardoor worden alle vermogens van de ziel in het innerlijke en uiterlijke leven, zoals verstand, rede, zintuiglijke waarnemingen, besluitvaardigheid, lichamelijke beweeglijkheid, arbeidsprestatie en de gezondheid van lichaam en ziel, *terneergedrukt*. De mens is in veel opzichten niet helder, gemakkelijk te vermoeien, gemakkelijk uit het evenwicht te brengen. Wie zelf in staat is deze zwartheid en vervormingen te zien of ze zich tenminste aanschouwelijk kan voorstellen, zal weten hoe het met zijn *vrij gijn van angst* op zichzelf gesteld is.

Ik raad je één enkele oefening aan, die je natuurlijk vaak en steeds weer opnieuw moet herhalen. Ze is de sleutel voor de poort naar de Eeuwige Zon.

Stel je het volgende zo aanschouwelijk mogelijk voor: laat je lichamelijke hart, alleen als aanschouwelijke voorstelling, opvlammen tot een stralende zon en zeg tegen jezelf:

Mijn goddelijk erfdeel licht als zaligheid, vrijheid, licht en liefde in mij op. God wil het go, en ik wil het. Ik ben één met de wil van God. Ik laat mijn hele lichaam vullen met dit licht; ik laat het bovendien nog naar buiten uitstralen, tot het in mij en om mij heen helder licht wordt als de zon'.

Deze mystieke zonsopgang, die jij in je materiële lichaam alleen als aanschouwelijke *voorstelling* beleeft, is in je astraallichaam en in het stralenlichaam van je bewustzijnsbeeld een direct werkzame, zichtbare *realiteit*.

Gedachten, gevoelens, voorstellingen en wilsimpulsen, die in de materiële wereld pas via omwegen werkzaam worden, zijn in de wereld van de ziel en de geest *reële*, zichtbare, vormende en veranderende *krachten*. Met het vuur van jouw goddelijke wil (het is voldoende om aanschouwelijk te denken: ik *wil* licht en vrij zijn) verbrand je *letterlijk en werkelijk* alle zwartheid en vervormingen van je bewustzijnsbeeld.

Als je lichamelijk ernstig ziek bent word je door dit vuur van je wil, deze innerlijke zon, nog niet zonder meer gezond. Maar je schept er alle *voorwaarden* voor. De materiële basis van ons leven is onvergelijkkelijk veel moeilijker in beweging te zetten en houdt alle beschadigingen en vervormingen veel hardnekkiger vast dan de wezensdelen van onze ziel en geest. Toch is ons materiële lichaam *afankelijk* van de wezensdelen van ziel en geest en laat het zich daardoor beïnvloeden en omvormen. Tegenover de traagheid van de materie en haar neiging de oude vorm vast te houden moeten wij onze onwrikbare *wil* en ons *geduld* stellen.

Door dit instellen op de *innerlijke* zon, op zaligheid, licht en liefde zul je ook alle acute lichamelijke ziekten, alle pijnen van lichaam en ziel onvergelijkkelijk veel gemakkelijker, sneller en vooral zinvoller te boven komen. Als er voor jou of voor je beschermelingen een innerlijk of uiterlijk gevaar dreigt, verhoog dan je *oplettendheid* en je *bereidheid* om te verdedigen en aan te vallen. Maar duld geen verkrampde spanning. Laat je bewustzijn niet meer door angst verduisteren en vervormen. Laat je innerlijke zon door niets meer vertroebelen of zelfs uitdoven. Gebeurt dat toch, laat hem dan weer in jezelf oplichten. Hij is jouw onvervreemdbaar eigendom, het persoonlijke *geschenk* van God aan al zijn kinderen, zolang zij zich niet bewust en definitief in vijandschap van hem afkeren. Wees licht en vrij!

Materie en ether

Materie is samengebalde wereldether van de oorspronkelijke vorm waarin de wereldgeest zelf de talloze vermogens van zijn ziel als afzonderlijke structuren verdicht heeft. Deze structuren zie ik als bollen van licht, die uit een als een zon stralende *kern* (afspiegeling van de goddelijke wil) en een zilver glanzend, *nevelig omhulsel* bestaan (afspiegeling van de goddelijke geestesziel van de wereldgeest). De aanblik van deze structuren lijkt precies op het stralenlichaam van het *bewustzijnsbeeld* van elke individuele geest, zolang deze nog in de materie en in de laagste plantaardige en dierlijke vormen geïncarneerd is. De wil en de geestesziel zijn als kern en omhulsel nog duidelijk gescheiden. Later vervloeit deze scheiding, totdat in het veld van de geest de wil en de geestesziel van de *mens* min of meer helder tot stralend als een geheel oplichten.

Deze etherstructuren van de oorspronkelijke vorm zou men *oeratomen* kunnen noemen. Het wetenschappelijk te begrijpen atoom is al een verdere ontwikkeling en verdichting van dit oeraatoom.

‘Materie’ vormt zich uit de wereldether door de onbewuste wil, door de ‘wensende macht’ van incarnerende geesten. Ze willen voor zichzelf een *lichaam*, een stevig omhulsel maken als sterke en toch beïnvloedbare ‘behuizing’, waarin de invloeden van de omgeving vastgehouden, verwerkt, ‘geassimileerd’, afgestoten of opgenomen kunnen worden. Deze gebeurtenissen in het stevige ‘omhulsel’ werken via bemiddeling van de ‘bovenzinnelijke’ lichamen (*etherlichaam* enzovoort, waarover later) in op de geestesziel en veranderen die uiteindelijk tot een unieke bestaansvorm, onder leiding en door de kiezende en hen ordenende invloed van de wil die het ontwikkelingsdoel kent - wat onbewust, halfbewust en tenslotte volledig bewust gebeurt.

De individuele geïncarneerde geesten zijn zelf dus geen materie of lichaam (materieel lichaam, etherlichaam, enzovoort).

Ze wonen er alleen in, ze zijn erin gehuisvest. Wat men organisch en ziele-’leven’ noemt is de *werkezaamheid* (het opbouwen, kiezen en ordenen) van de individuele geest in de materie, in de hogere levensvormen en in de bovenzinnelijke lichamen.

Zichtbaar en tastbaar wordt de materie door de *weerstand* die zij overeenkomstig de wil van de geest die haar opbouwt uitoefent tegen vormverandering en doordringing. Door de min of meer ‘starre’ verbinding tussen de afzonderlijke etherlichaampjes, die zelf weer een verschillende ‘dichtheid’ hebben, krijgt de materie een bepaalde duurzaamheid en eigen karakter in overeenstemming met de geesten die haar vroeger als hun ‘orgaan’ om de wereld te ervaren hebben opgebouwd en bewoond.

De materie vormende, beter gezegd: de zich tot materie te verdichten *oorspronkelijke* wereldether is in deze tijd door de activiteit van de geïncarneerde geesten reeds voor het grootste deel in *hogere* etherische vormen veranderd, en deze hogere vormen komen overeen met een helderder bewustzijnstoestand van de oorspronkelijk slapende wereldziel. Deze hogere ethervormen vertonen geen afzonderlijke kernzon (wil) en

nevelig omhulsel (geestesziel) meer. Ze stralen gelijkmatig, als geheel helderder. Bij deze ontwikkelde ethervormen onderscheid ik voorlopig en heel grofweg drie niveaus:

a) *materie-ordenende ethervorm*. De vrije wereldether van deze hoger ontwikkelde vorm vult de ‘tussenruimten’ in de min of meer dichte materiële en organische structuren en ook het menselijk lichaam als het *etherlichaam*, dat nauwkeurig overeenkomt met de materiële bouw en de buitenste grenzen ervan (het is het maatgevende *voorbeeld* van het materiële lichaam). Het is een reëel lichaam, de etherdeeltjes ervan staan in verbinding met elkaar. Het vibreert mee met het materiële lichaam en ordent de opbouw en afbraak van de materiële bouwstenen ervan.

b) *De ethervorm van de aardse ziel*, het daaropvolgende hogere ontwikkelingsniveau. Deze komt overeen met het bekende begrip ‘astraal’. De *zielegestalte* van hogere levende wezens (ze is reeds aanwezig in planten, ongeveer vanaf de mossen), het zogeheten ‘astraallichaam’, is een vanuit deze ethervorm verdichte structuur, de reeds in de vroegste stadia op een mens lijkende *wensgestalte* van een geïncarneerde geest (een ‘wens’ is de onbewuste of halfbewuste, dromende wil). Deze zielegestalte is vanaf de geboorte van een aards-lichamelijk wezen volledig ontwikkeld en heeft de gedaante, grootte en geaardheid van het volwassen wezen. Men kan bijvoorbeeld met de zielegestalte van een klein *kind* precies zo spreken als met een volwassene; ze heeft dezelfde gevoelens en gedachten (Het materiële lichaam van een klein kind echter, en vooral de hersenen, heeft nog niet de middelen om zich algemeen begrijpelijk te uiten en om gesproken woorden, beelden en dergelijke met zijn uiterlijke zintuigen zinvol op te nemen). De zielegestalte wordt door de incarnerende geest bij de *conceptie* gevormd en vormt op haar beurt het materie-ordenende etherlichaam (uit die soort wereldether), dat de opbouw van het materiële lichaam bepaalt en op elk moment even groot is als het materiële lichaam. Het uiterlijke lichaam ondergaat door uiterlijke invloeden en door overerving, die de nog dromende geest bij zijn incarnatie niet altijd juist onderkend heeft, dikwijls veranderingen en belemmeringen, die in tegenspraak zijn met de geaardheid van de zielegestalte. Dat legt grote beperkingen op aan het bepalen van zielekenmerken vanuit de uiterlijk zichtbare lichaamsbouw, de ‘fysionomie’.

Materiële veranderingen, allerlei soort toestanden van ‘opwinding’ en alle uiterlijke zintuiglijke prikkelingen delen zich via de zielegestalte aan het etherlichaam mee, en omgekeerd. De zielegestalte (het astraallichaam) komt overeen met het veld van het *onderbewustzijn* in het bewustzijnsbeeld. Alle lichamelijke veranderingen, alle uiterlijke en innerlijke zintuiglijke prikkelingen (die via de ziele-ether de zintuigen van de zielegestalte raken) beïnvloeden en stimuleren de zielegestalte (het onderbewustzijn), en zetten deze aan tot het vormen van gevoelens en gedachten.

Gevoelens zijn ‘toestanden van opwinding’, vibraties van de ziele-ether binnen de zielegestalte die zich van daaruit ook aan de nabije en verder verwijderde omgeving meedelen als een vibratie van de ether van de wereldziel, die vervolgens door andere wezens bewust of onbewust wordt opgenomen (het ‘aanstekelijke’ effect van gevoelens, massasuggestie en dergelijke). Al naargelang hun aard en sterkte hebben deze vibraties van de ziele-ether, de ‘gevoelens’, verschillende kleuren en lichtsterkten. *Gedachten* zijn tot

bovenzinnelijk-lichamelijke vormen verdichte gevoelens (hoe meer verdicht ze zijn, des te abstracter, 'gevoelsarmer', 'killer' en 'spitser' zijn de gedachten); verdichting kan tot verstarring en levenloosheid leiden). De levende vibraties van gevoelens kunnen veel moeilijker dan de min of meer stevige tot starre ruimtelijke vormen van gedachten in het 'geheugen' vastgehouden en weer tot leven gewekt worden. Gevoelens en gedachten roepen 'structuurveranderingen' op in de lichamelijke zenuwcellen, in de zielegestalte en uiteindelijk ook in de geestesziel, en deze kunnen bewust of onbewust als *vibraties* weer tot leven gewekt of als *lijnfiguren* als een 'schrift' gelezen worden (door het onderbewustzijn of door het bewuste 'ik' in het bewustzijnscentrum, dat het hele stralenlichaam en het materiële lichaam kan 'doorlichten' en 'afzoeken').

c) De *derde* ontwikkelde ethervorm, de hoogste, zou men *geestether* kunnen noemen. Deze is door de geïncarneerde, reeds hoogontwikkelde geesten vanuit de ziele-ether verder ontwikkeld. In het menselijke stralenlichaam vult hij het bewustzijnsveld van de geest, neemt hier de vibraties van de *geestesziel* op en dringt als 'inzicht', als activiteit van het hogere, niet meer door logica en verstand bepaalde inzicht door tot het bewustzijnscentrum en de bovenste helft van de cirkel van het wakend bewustzijn. De *geestelijke gestalte* van de op aarde geïncarneerde of op aarde werkzame geest is gevormd uit deze geestether, die evenals de andere ethervormen reeds de hele kosmos vult. Al deze ethervormen, in het bijzonder die qua niveau dicht bij elkaar liggen, beïnvloeden elkaar over en weer. De vibraties van de verschillende etherlichamen van levende wezens delen zich mee aan hun omgeving en uiteindelijk aan het hele heelal.

Al deze ethervormen werden door geïncarneerde geesten uit de oorspronkelijke wereldether ontwikkeld. Het zijn niets anders dan niveaus van toenemende helderheid van bewustzijn, toenemende *vergeestelijking*. Omdat het ene uit het andere ontwikkeld werd neemt het materiële en organische leven op aarde en in het heelal af. Nieuwvorming van materie vindt bijna helemaal niet meer plaats en de weelderigheid van het materiële en organische leven (materiële omwentelingen als ook uitbreiding, reuzengroei, vorming van nieuwe soorten e.d. binnen het organische leven) is merkbaar achteruitgegaan.

Het goede moet wijken voor het betere, het lagere (organische) leven voor het hogere, goddelijke, het 'leven' voor de 'geest' die eeuwig jong, eeuwig morgenlicht is. *Het licht, het vibreren van de goddelijke geestenwereld is God zelf, de Oneindige Liefde.* Als goddelijke geestelijke wezens vibreren en bewegen wij in God, in zijn oneindige zonnezee.'

Max Prantl, mysticus, dichter, schilder en astroloog

Voordracht, gehouden voor het Oostenrijkse Astrologisch Genootschap (ÖAG)

Wenen, 28 februari 1985

door *Alfred Brötz*

‘Als er een veertje op de grond valt, trilt het hele heelal’. Deze zin van Lao Tse is voor ons tegenwoordig geen louter poëtisch beeld meer, want het door mystici beleefde inzicht dat alles in de kosmos met alles samenhangt wordt steeds duidelijker ook van de kant van de wetenschap bevestigd.

En waar gaat de leer van de kwaliteit van de tijd en de cyclisch werkende krachten - de astrologie - anders over dan over de onverbreekelijke, doorgaande kosmische samenhang van al het leven?

Maar als het doel van de menselijke ontwikkeling het ervaren van deze eenheid, het kosmische bewustzijn is, dan is het heil voor de wereld en het lichtende voorbeeld voor iedere zoeker onder ons te vinden in de weinigen onder de miljoenen, die als eeuwige zonnen door de geschiedenis heen stralen - figuren als Christus, Boeddha, Lao Tse, Zarathustra, Eckehard, Franciscus van Assisi, Hildegard von Bingen, om er maar enkele te noemen; en alle heiligen in alle culturen, alle scheppers van grote gedachten, beelden en muziekstukken, maar ook al diegenen worden hier bedoeld die onbekend zijn gebleven: de verborgen activeerders en bevorderaars van ontwikkeling, die er in alle tijden geweest zijn. Vrijwel ieder van ons heeft wel eens iemand ontmoet die boven de anderen uitstak, die meer wist en een centrale kracht uitstraalde, die geen argumenterende overtuiging nodig had om veranderend op zijn omgeving in te werken. Het zijn vaak mensen in eenvoudige posities als ambtenaren, ziekenverplegers, boeren enzovoort, vrijwel nooit beroepsmatige priesters of artsen.

En de man die ik in mijn voordracht van vandaag aan de toehoorders van de ÖAG mag presenteren was eveneens nagenoeg onbekend, hoewel hij zonder twijfel één van de zeer zeldzame echte mystici was en, wat voor velen interessant geweest zou zijn: hij was bovendien schilder, dichter, astroloog en niet in de laatste plaats Oostenrijker.

Dat de boodschap van deze geest pas nu weer sterker in het bewustzijn van de mensen doordringt, is waarschijnlijk ook een kenmerk van het beginnende Watermantijdperk. Om die reden zou ik zijn lot tot nu toe niet als typisch Oostenrijks willen aanduiden, want geestelijke waarden van zulke kwaliteit worden waarschijnlijk overal slechts door een minderheid waargenomen. Daarbij zou een groot deel van onze tijdgenoten, in het bijzonder echter de bezitters van kerkelijke en wereldse macht, overal bewust of onbewust een dergelijke onaangename, röntgenachtige analyse van de menselijke natuur doodzwijgen en de gedachten van vrijheid onderdrukken. Niemand kan over zijn eigen schaduw heen springen. ‘Wie genoeg geslapen heeft, wordt vanzelf wakker’ (uit: ‘Die Antwort der Engel’ van Gitta Mallasz).

‘God is in alle mensen, maar slechts weinigen zijn in God’ (Ramakrishna). Bij ons allen is de weg naar het Zelf min of meer bedolven en geblokkeerd. De meeste mensen drijven met de stroom mee. Maar het is overduidelijk een voorwaarde om naar de bron terug te keren, dat men tegen de stroom van de tijd in zwemt. Maar wat een tegendruk, wat een consequenties! Daarom heeft mijn liefde en bewondering altijd die strijders gegolden die hun leven voor hun overtuiging gaven, en ik geloof dat ik tegenwoordig beter begrijp waarom velen op hun tijd moesten stukbreken, tenminste wat hun aardse persoonlijkheid betrof. Op de een of andere manier bestaat er een wonderlijke verbinding tussen mensen als Hölderlin, Nietzsche, Van Gogh, Trakl en Wittgenstein tot Max Prantl toe, over wie hier gesproken zal worden. Wat Prantl ons in onze door moord, terreur, onderdrukking en vernietiging van de natuur geschokte tijd wil zeggen is uiterst actueel voor ons, want het levensvijandige heeft in deze tijd voor een deel verfijnde, geraffineerde, geciviliseerde vormen aangenomen en verbergt zich dikwijls zelfs achter schijnbaar op vooruitgang gerichte doelen. Juist door de Michaëlische geest van Prantl kunnen wij leren te onderscheiden en alle vormen van angst in onszelf te doorzien en af te breken - de angst als grootste hindernis bij geestelijke ontwikkeling.

Nu is het voor een gewone sterveling bijna onmogelijk om iets te zeggen over iemand anders die veel verder in ontwikkeling is - en wat de mystieke verlichting aangaat, daarover zijn de uitspraken van alle mystici hetzelfde, namelijk dat woorden daarvoor niet meer toereikend zijn. Prantl zegt het als volgt: *‘... geen woord op de hele aarde is waar. Woorden kunnen slechts naar de waarheid toe leiden of daar bedrieglijk van wegvoeren. Daar moeten jullie hun waarde aan afmeten. Woorden die naar de waarheid leiden moeten jullie in ere houden en liefhebben. Maar klamp je in geen enkel opzicht vast aan het aardse, ook niet aan woorden. Woorden zijn schillen, aanduidingen, symbolen van een onuitsprekelijke inhoud, die in jullie zelf tot levende waarheid moet worden...’*

Toen mij door het ÖAG gevraagd werd om een voordracht over Max Prantl te houden was de beslissing niet eenvoudig, want ik was absoluut niet gewend een voordracht te houden. Maar ik voelde dat het geen toeval was en dat ik het moest doen. De bevestiging daarvan kreeg ik tenslotte een paar uur vóór de voordracht, toen meneer Belcsák de combinatie Belcsák/Brötz in de computer typte. Tot ons beider grote verbazing kwam er een ascendant naar voren die tot op een graad nauwkeurig met die van Max Prantl overeenstemde. Op deze graad staat bovendien mijn Jupiter, wat u bovendien nog mijn instelling tegenover Prantl kan illustreren.

Ik heb geprobeerd een paar contouren van dit complexe individu te tekenen en o.a. vast te stellen hoe een verlichting in astrologische zin zijn uitdrukking krijgt - aangenomen tenminste dat dat zo is. Omdat ik een zo afgerond mogelijk totaalbeeld van zijn leven en werken wilde geven was er dus maar één vorm mogelijk: met een groot eerste deel uit mededelingen van hemzelf, biografische notities en oordelen uit zijn en onze tijd.

Mevrouw Lotte Ingrisch, die ik als een geestelijke zuster van Max Prantl zou willen kenschetsen, heeft o.a. met twee bijdragen in de ORF en in ‘Esotera’ de openbaarheid opmerkzaam op hem gemaakt. Ik zal in mijn voordracht citaten uit zijn hoofdwerk met haar commentaren mee invlechten.

Nu dan naar het geboortebild van Max Prantl. Om mijn astrologische werkwijze te begrijpen wil ik nog opmerken dat de Münchener ritmeleer mijn astrologische grondslag vormt. Het directiesysteem van de ÖAG zal ik bij de belangrijkste tijdsonderzoeken ook toepassen, en het was verheugend voor mij om te constateren dat er bij beide resultaten voor een deel frappante overeenkomsten naar voren kwamen. Voor hen die niet met de Münchener ritmeleer vertrouwd zijn wil ik uitleggen dat deze fundamenteel van vier kwadranten uitgaat, als de vier oer- grondslagen van het zijn in de zin van Aristoteles. Het 1^e kwadrant is de materiële oer-grondslag en heeft betrekking op de lichamelijke kant van de mens, het 2^e kwadrant geeft het psychische deel weer, het 3^e het geestelijke en het 4^e is dat wat (hierdoor) bewerkstelligd wordt. Het systeem is excellent om reden dat daarmee tevens aan de gebeurtenissen een plaats toegekend kan worden. Vereenvoudigd gezegd vindt de duiding in drie hoofdstappen plaats, in overeenstemming met een hiërarchie van aanleg:

1. De ascendant geeft het basale materiaal, de ‘aanleg’ weer,
2. de Zon wekt het tot leven en
3. het MC beschrijft het resultaat, de som van het geheel.

In de ritmische uitwerking van 7 jaar per huis in de richting van de klok kan men dan nagaan op welk moment in de tijd de afzonderlijke begaafdheden (planeten) aangetroffen worden c.q. tot leven komen. In het voorbeeld van Prantl zouden dus de eerste 7 jaar het accent van Weegschaal hebben (ascendant – top van het 12^e huis). Men doorloopt dus het 12^e huis, maar draagt de twaalfdeling ook over op het 2^e huis omdat Venus, de heerseres van Weegschaal, zich daar bevindt. In een tijdsgebonden progressie zouden dus in de eerste 7 jaar de volgende planeten geactiveerd worden: Jupiter na een jaar, Venus na bijna anderhalf jaar, Mercurius met vierenhalf jaar en de Maan met vijf jaar.

Verder maak ik hier gebruik van twee factoren die waarschijnlijk niet algemeen bekend zijn en die door Landscheidt voor het eerst in de duiding zijn betrokken. Dit zijn het ‘galactische centrum’ (het centrum van onze melkweg) en de ‘apex’, dat is een punt in het sterrenbeeld Hercules waar ons zonnestelsel zich naartoe beweegt. De beweging is zo gering (ca. één boogminuut per jaar) dat deze punten pas door exacte aspecten in de radix individuele betekenis krijgen (met een orb van minder dan één graad). De planeet die met het galactische centrum een aspect vormt heeft dan voor de betrokkene ‘centrale betekenis voor het innerlijke evenwicht’, en in een aspect met de apex krijgt hij ‘richtinggevende betekenis’.

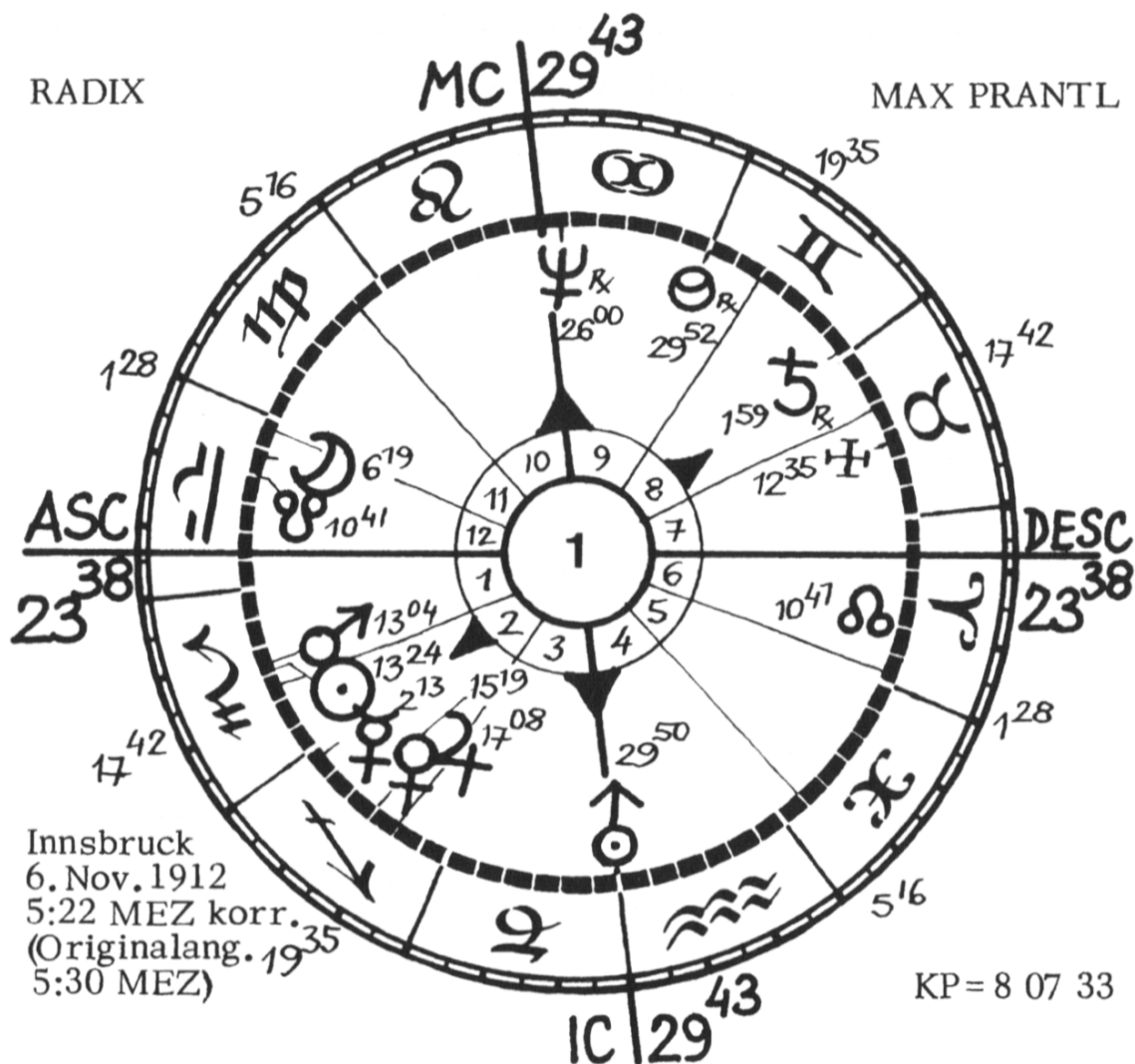
Met betrekking tot de radix van Prantl kunnen we nu de vraag stellen: ‘Wat heeft hij als materiaal ter realisering meegekregen, wat wil hij tot leven wekken?’ (zie horoscoop 1).

Bij de ascendant in Weegschaal is gegeven: het opnemen van beelden, het vermogen om contacten te leggen, het vermogen om dualistische zaken in evenwicht te brengen, het vermogen om harmonie te scheppen; volgens Prantl zelf heeft Weegschaal als voornaamste betekenis de ‘scheiding der geesten’, dus het scheiden van wat verschillend

van aard is en tevens het verbinden van wat geestelijk bij elkaar hoort, in de zin van 'ontbind en bind'. We kunnen nu zien waar deze aanleg toe leidt.

Venus als heerser van de ascendant bevindt zich in het tweede huis in Boogschutter in conjunctie met Jupiter in zijn eigen teken, Venus en Weegschaal staan dus in dienst van het leidende en ontwikkelende beginsel van de Christuskracht, zoals Prantl zelf Jupiter uitlegt.

Dat dit voorlopig nog latente pakket aan krachten en begaafdheden in het 2^e huis ook een kunstzinnig talent insluit is duidelijk, te meer daar Venus en Jupiter bij de equale huizenindeling die Prantl toepaste reeds in de nabijheid van het derde huis staan, ze staan rechtstreeks in het gebied van de beeldende weergave. Hoewel iedere werkelijke kunst religieus is, is ze dat in dit geval wel heel in het bijzonder, omdat Jupiter alles tot in het weidse, ideële verhoogt.

Horoscoop 1

Zoals ik van zijn zuster Elisabeth vernomen heb was hij ook muzikaal erg begaafd. Hij componeerde en kon meeslepend improviseren. Een kleine anekdote moge in dit

verband Prantls spontane humor illustreren, die dikwijls aan de dag trad als hij de zijnen wilde opvrolijken. Toen Prantl bij de toenmalige dirigent van het Tiroler Landestheater, Nessler, pianoles wilde nemen, stelde deze hem direct aan het begin op de proef door hem een melodie voor te spelen die Prantl moest herkennen. Het antwoord kwam prompt: Jozef Groen'. Nu was Nessler op zijn beurt een ogenblik lang op de proef gesteld, tot plezier van beiden. Het antwoord was natuurlijk juist, want het ging om een melodie van Giuseppe Verdi.

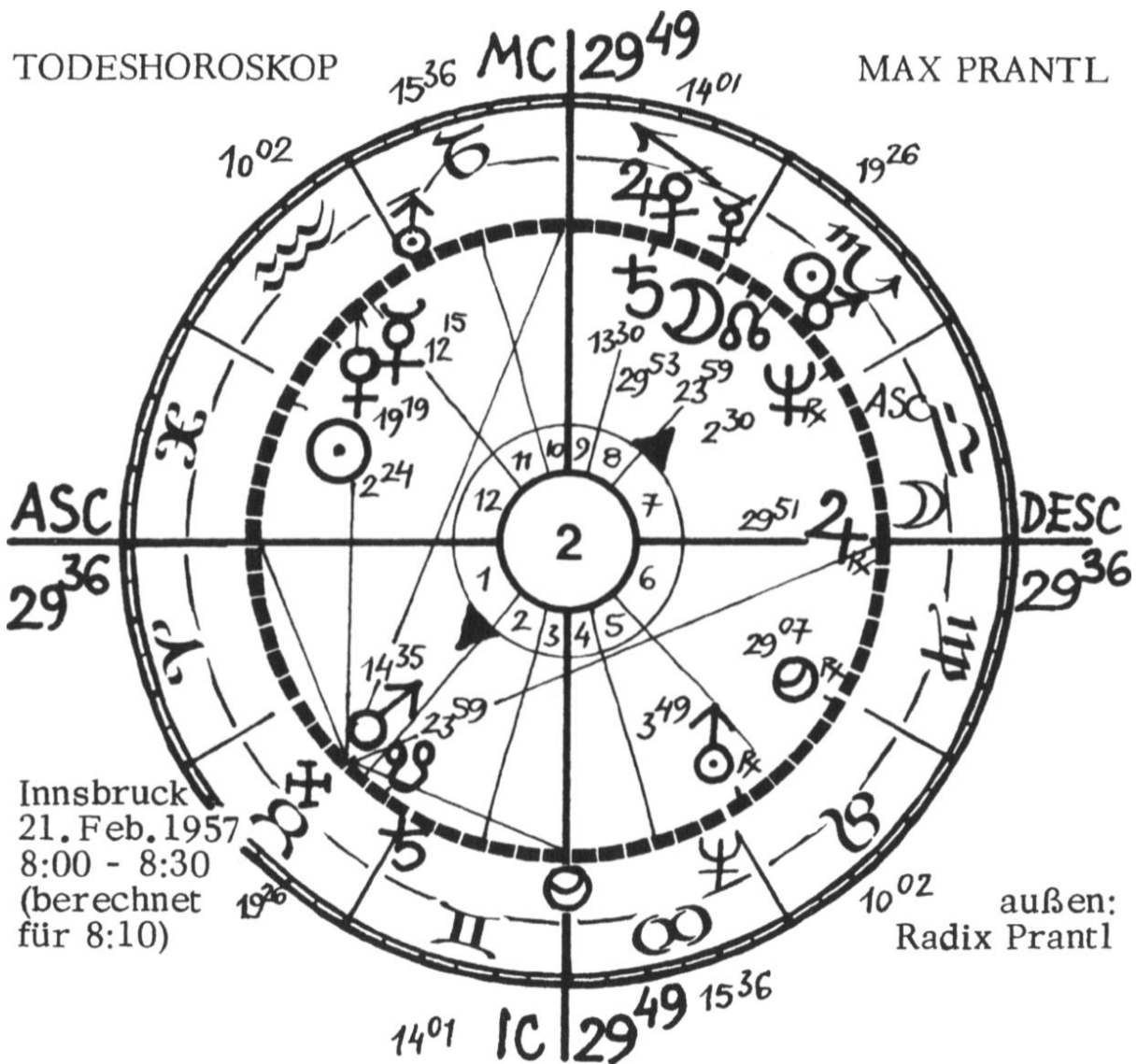
Terug naar de radix: de Zon laat ons nu zien hoe en op welke wijze deze aanleg tot leven wordt gewekt, het is de weg van handelwijze en realisering, in deze zin ook de hogere geestelijke opdracht. Ze staat in het 1^e huis in Schorpioen in een nauwe conjunctie met Mars. Duidelijker kunnen de symbolen van een strijder waarschijnlijk niet uitgedrukt worden. Het beeld van de engel met het zwaard krijgt scherpe contouren. Het motief van Weegschaal wordt dus met een hartstochtelijk vechtershart compromisloos en met absolute trouw aan zijn leidende beelden en hogere opdracht ten uitvoer gebracht, want Pluto staat in het 9^e huis, verder heeft de Zon een betrekking tot het 10^e huis omdat daar het teken Leeuw in besloten zit; daardoor was de strijd en de scheiding der geesten zijn beroep, of liever: zijn roeping. Deze strijd en de psychische identificatie met het Werkelijke maakt de betekenis van deze mens uit en geeft hem als het ware de bovenpersoonlijke, verplichtende invloed die van hem uitgaat, vooral omdat het 10^e huis Kreeft en Leeuw omvat.

In dit verband is het nog van belang dat de Zon en Mars in het 1^e huis ook in dienst van Venus-Jupiter staan - inderdaad zegt hij ergens een keer dat hij voor Christus de weg wil vrijvechten.

Behalve deze grondstructuur vallen natuurlijk onmiddellijk de twee opposities Mercurius-Saturnus en Uranus-Neptunus op, die in harmonische verbinding met elkaar een zogeheten 'magische rechthoek' (of: talentenschets) vormen. Tevens staan er twee drakenfiguren in zoals bij de doodshoroscoop (zie horoscoop 2).

Uranus op het IC, het punt van het onderbewustzijn, op het oorsprongspunt van het psychische waar de beleving van 'zichzelf vinden' naar boven komt, is als het ware het in een flits oplichten of belichten van psychische inhouden. Neptunus in culminatie, in het gebied van het bovenbewustzijn, als kenmerk van de visionair. Dat deze beelden voor hem wezenlijk waren toont ook het 150°-aspect met het galactische centrum.

Iets zwaars, onverbiddelijks, noodlottigs ligt er in de oppositie Mercurius-Saturnus, vooral omdat die in de huizen 2-8 valt. Hier wordt wel de zwaarte van zijn offergang begrijpelijk voor ons. Dat dit offer tot in het fysieke reikte is duidelijk herkenbaar door de betrekking tot het 1^e kwadrant. En inderdaad zullen we direct aansluitend kunnen constateren dat deze oppositie bij ziekte steeds aangesproken werd.

Horoscoop 2

‘Met de ogen van de Waterman, die van ons nieuwe tijdperk hebben wij de Indische goeroes en de indiaanse sjamanen ontdekt. In het westen treedt de oude mystiek van het oosten ons als nieuwe natuurwetenschap tegemoet. Twee drugs brengen ons bewustzijn in een kosmische roes: de moderne techniek en de toverplanten van het verleden. De ‘andere’ wereld opent zich.

Schrikken wij, als we plotseling beseffen dat de wachter op de drempel, die wij als vreemdeling in de verte zochten, de hele tijd door als een broeder dicht naast ons stond? We schrikken.’

‘Gisteren, zondag 1 augustus 1948, gebeurde er iets zo onbegrijpelijk. Sinds vele jaren had ik er een vermoeden van, dat ik vlak voor de poort van een niet te vatten, geweldige wereld stond. Maar ik kon de grendel niet vinden die de deur nog voor mij gesloten hield, want ik was blind, blind van angst, zoals ik nu weet. Nu werd ik ziende, nadat ik alle angsten die een mens kan voelen, ongegronde en gegronde, doorleefd en van mij afgeworpen had. Ik werd ziende, ik vond de grendel en de poort sprong open; het

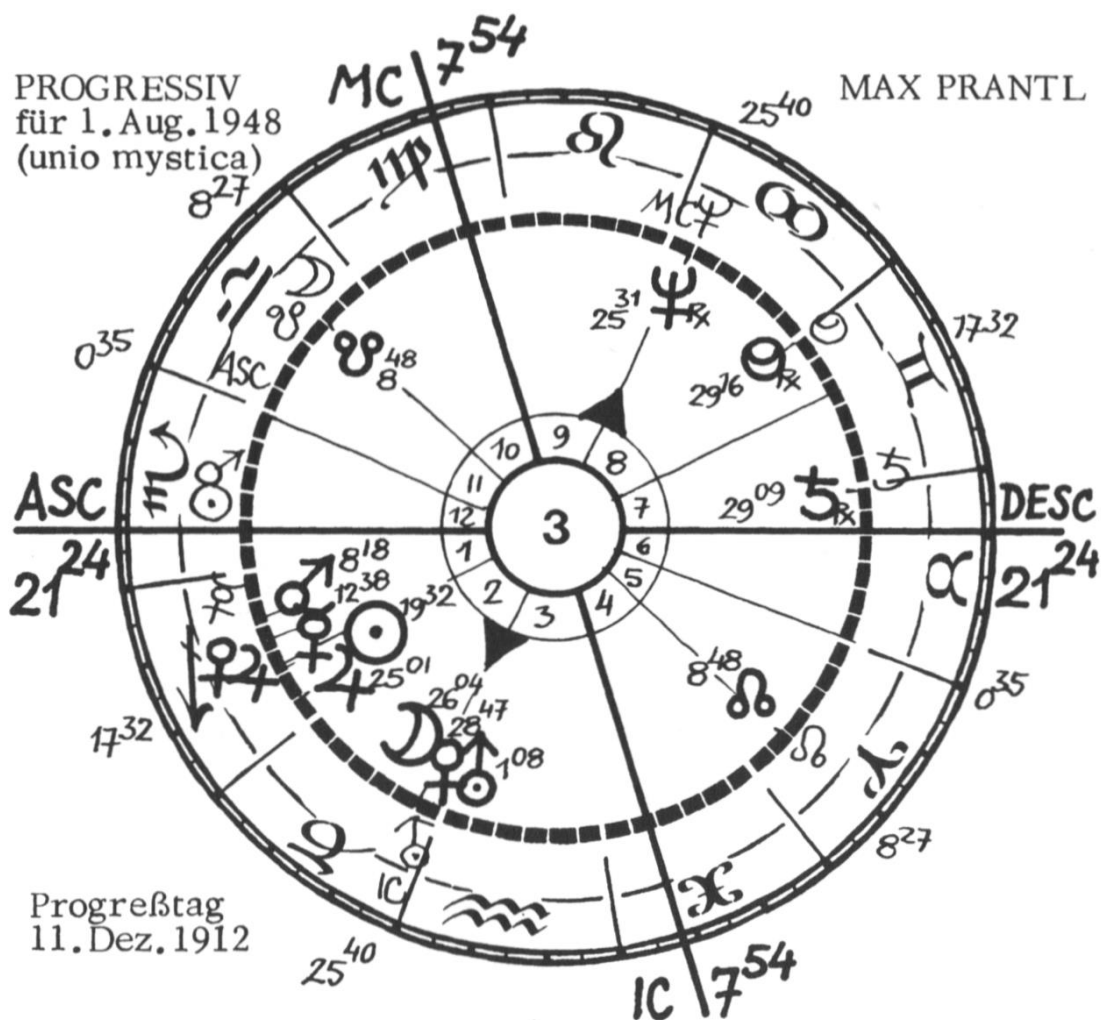
werd licht in mij en om mij heen, zo onbegrijpelijk plotseling, zo verpletterend, alsof midden in de nacht de zon met een donderslag boven de horizon geworpen werd'.

Zo begint Max Prantls mystieke reis. Hij was destijds vijfendertig jaar - de klassieke leeftijd voor het ervaren van kosmische bewustzijn, verlichting. De mens is een slaper, de mens is een dromer. Als hij ontwaakt is de droom, is de slaap, is hijzelf er niet meer. Het langzame ontwaken noemen we 'evolutie', en het plotselinge: 'mystiek'. In werkelijkheid is mystiek echter niet meer dan het einde van onze oude ontwikkeling en, misschien, het begin van een nieuwe. Luisteren we naar wat een ontwaakt mens zegt!

De laatste maanden beleefde ik mijzelf dikwijls als een lichaamsloos wezen, als iemand die in het onaardse rondwandelt. Sindsdien kon ik mijn innerlijke krachten vrijmaken en uitstralen, een blauwwit, verblindend aartsengelvuur om te strijden met de duivelse machten, en een purper-violet licht (dat ik echter beter fluweelrood kan noemen), dat ik als 'straling van vrede' voelde. Maar ik voelde dat het mij nog aan één straling ontbrak: die van de vreugde'.

Max Prantls leven was treurig. Als schilder en dichter bleef hij miskend, en slechts weinigen spitsten hun oren als hij een nieuw tijdperk verkondigde. 'Ik heb', zegt Max Prantl, 'op schokkende wijze het mysterie van de vrijheid ervaren'.

En toen gebeurde het. Met een geluidloze en toch verpletterende slag zoals wanneer er een granaat of een bliksem vlakbij inslaat, zodat men in een vermorzelend lichtschijnsel staat maar geen geluid meer hoort, scheurde de diepste en de hoogste grond van mijn wezen in mij open. Reeds maandenlang kon ik daar binnenvliegen, maar ik zag die altijd boven, buiten mijzelf. Ik voelde mijzelf in het middelpunt van een ruimte, die echter ook 'ikzelf' was. Boven dat middelpunt stroomde een levendig, verterend vuur als een levende zon. Het kwam deze ruimte niet van buitenaf binnen maar stroomde er binnenin. Onderaan stond een zacht ademend, blauwachtig licht, dat zich in de diepte als in een afgrond verloor. Dat zag ik in een onmetelijk kort ogenblik. Toen was alles een gouden vuurzee. Met een schok trof mij het besef: mijn goddelijke en mijn aardse wezensdelen hebben zich verenigd. 'Boven' en 'beneden' mijn hogere en lagere ik, geestelijke mens en aardse mens zijn één: de mystieke bruiloft. Wat er intussen met mijn lichaam gebeurde weet ik niet. Ik leefde zonder mijn lichaam, en vond het later pas terug. Als een geheel ander mens stond ik weer op. Het was alsof een afgrond mij scheidde van mijn leven tot dan toe. Deze afgrond is de mystieke dood'.

Horoscoop 3

Met deze beschrijving van zijn mystieke ervaring zijn we tot het brandpunt van zijn leven doorgedrongen, tot het belangrijkste jaar van zijn leven, 1948. Hier vond hij de geestelijke vervulling, maar de eerste werkelijke erkenning van zijn schilderend scheppen. Van prof. Boeckl kreeg hij in dat jaar de kunstprijz van Wenen.

Laten we zijn verlichting astrologisch onderzoeken (zie horoscoop 3); eerst aan de hand van een algehele beschrijving, waar u binnenin de radix vindt en in de buitenste cirkels van binnen naar buiten de progressieve posities, zonnebogen en transits. De 7-jarige periode van 35 tot 42 is aan de rand verduidelijkt. De driehoekige pijlen op de binnenste gradenschaal betekenen het punt van ritmische activering. Bij de verlichting was dus de conjunctie Venus-Jupiter van toepassing. Deze conjunctie in Boogschutter is, zoals we al bij de interpretatie van het geboortebeld hebben gezien, van uitzonderlijke betekenis. Terwijl hij heel in het algemeen geluk en harmonie belooft, werd hier klaarblijkelijk het hoogste denkbare niveau van deze krachtencombinatie beleefd als een extatische liefdesvereniging van de aardse en goddelijke wezensdelen van de horoscoopeigenaar, als diepste openbaring van goddelijke liefde.

Toen ik dit effect zag dacht ik daarbij aan het werk van Belcsák over dromen (= innerlijk schouwen en openbaring), waarin de rol van Jupiter naar voren gehaald wordt. Is het niet zo dat men altijd, wanneer het om hoger inzicht, intuïtie en inspiratie gaat, in de allereerste plaats en bijna uitsluitend de trans- saturnische elementen erbij haalt en daarbij gemakkelijk over het hoofd ziet welke centrale rol Jupiter (Boogschutter, 9^e huis) daarbij speelt? - Jupiter, het beginsel van inzicht in en begrip van al het leven buiten het ik. De volgende aspecten kunnen dit nog onderstrepen: Jupiter progr. bereikte het galactische centrum rad. en markeert verder een inzicht dat voor het innerlijke evenwicht van Prantl en daar bovenuit voor de hele wereld van centrale betekenis was. Jupiter rechtstreeks lopend bereikte exact Jupiter rad. De Maan, Venus en Uranus progr. verzamelen zich op dit tijdstip bij IC-Uranus rad., dus bij de onderste pool van die oppositie die heel duidelijk de visionaire begaafdheid van Prantl laat zien, en wijzen op het plotselinge oplichten of belichten van psychische inhouden. Opvallend is nog dat ook het galactische centrum in de beweging van de zonneboog juist op deze plaats bij Uranus-IC komt. Venus-Uranus rechtstreeks lopend kwamen precies op de radix-Pluto, waardoor de bovenpersoonlijke liefde tot een plotseling openbrekend beeld wordt. MC regr. bereikt eveneens deze radix-Pluto. Kan men daarin het bewustworden van zijn ware geestelijke naam zien? Want ook dat gebeurde in die dagen: nauwelijks had hij een poort opengestoten of daar dringen demonen op hem toe, honderden gestalten, waarvan sommige fel stralend. Achter engelenmaskers grijnzen ze. Ze spreken tegen hem, hij leest hun woorden als gedachten die in hun gestalten vibreren. Ze brengen hem in verleiding met macht en glanzende namen. Weerzin grijpt hem aan.

Nee. Mijn naam geef ik mijzelf. Vanuit mijn diepste innerlijk kwam er een naam in mijn bewustzijn. Een heel gewone naam. Heel veel mensen dragen hem. Maar ik voelde: dit is mijn naam. De innerlijke naam beduidt het wezen. Het wezen, zoals ik mijzelf in de geestenwereld heb herkend, wil ik ook hier op aarde zijn'.

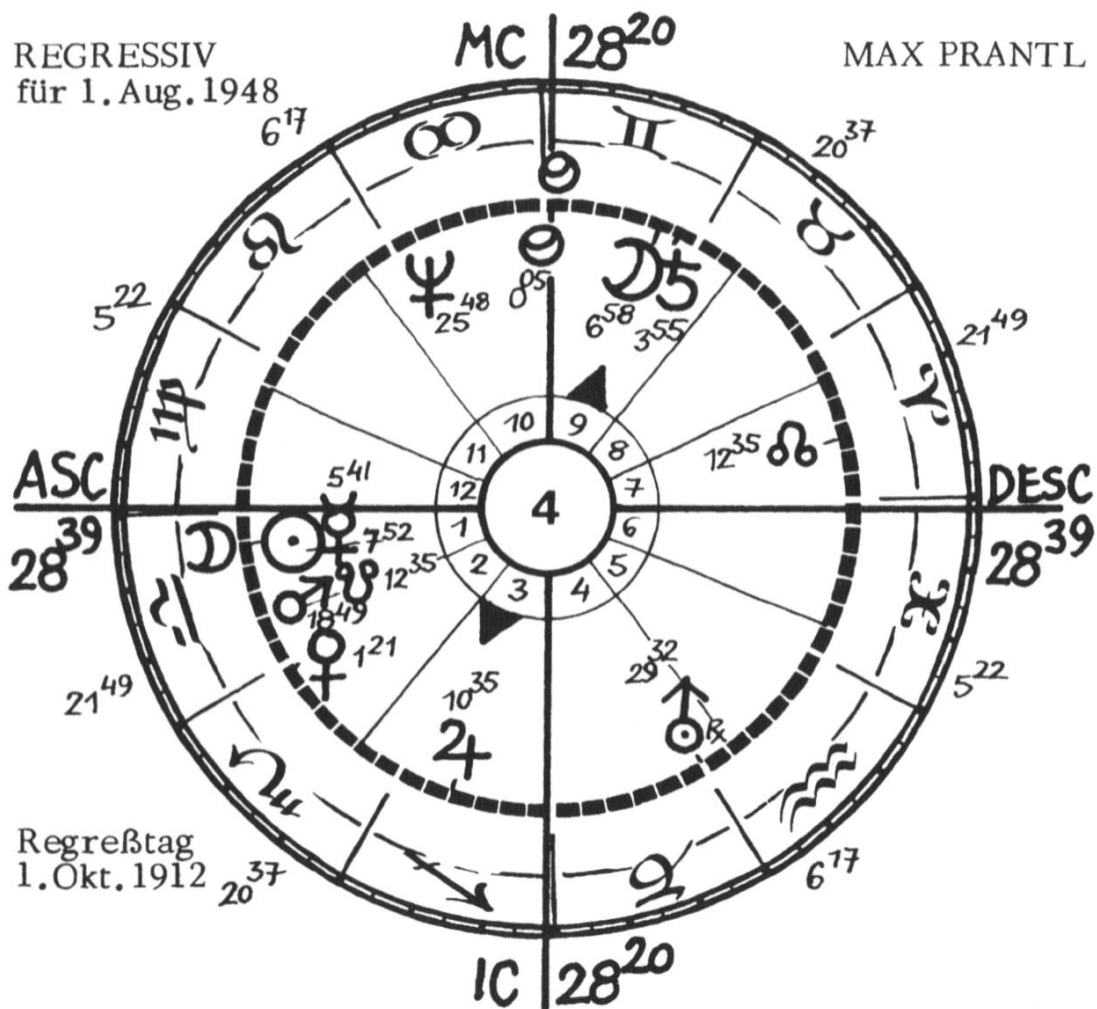
Tegelijk met de naam stijgt er een melodie in hem op, nuchter en hard als een strijdkreet, en ook deze herkent hij als van hemzelf. Gevolg gevend aan een plotselinge impuls slingert hij zijn naam met deze melodie de zielenwereld in. De naam staat als een stromende en wiegende lichtbaan boven de wereld en lost dan op in een in de verte weergalmende, rommelende donder die hem ijselijk diep aangrijpt. De lichte gestalten zijn verdwenen.

Laten mensen die hun traditie van rationalisme nog als algemeen geldig beschouwen, en psychiaters die nog altijd niet tot de socratische wijsheid van 'Ik weet dat ik niets weet' zijn gekomen, maar doorgaan met hun beperkte oordelen te geven. Ik vecht hun oordeel over de mysticus Max Prantl niet aan, maar ik geloof hem als hij zegt: *Mijn weg als mens met vermoedens en dromen is voltooid. Ik ben ontwaakt. Ik ben een Eeuwige Zon. Licht uit het Oerlicht, ik ben de oneindige liefde'.*

'Christus is de leidende ster in de nacht van hen die in geestelijk opzicht dromen. Om mij heen is het geen nacht meer, om mij heen is het licht van de ochtend. Ik ben de boeder van de drempel naar oneindige vrijheid en oneindige liefde. Ik wek de dromers die rijp zijn om te ontwaken, die willen ontwaken, en leid hen over de drempel, nog in dit aardse leven of in de dood'.

Maar laten we de sporen van zijn mystieke ervaring verder volgen en de progressie en regressie voor 1948 bekijken (zie de horoscopen 3 en 4). We zien een ingressie: Venus-Uranus op regr. MC; Zon progr. conj. 3^e huis rad. (Regiomontanus) en nog een serie andere aspecten die men uit de tekening kan halen laten mijns inziens de conclusie toe dat ook het beleven van een verlichting niet geheel en al buiten de horoscoop staat maar evenals al het andere zijn kosmische overeenstemming heeft. Het is naar mijn mening het moeilijkste in de astrologie om steeds het niveau te vatten waar een planetair principe zijn uitwerking heeft; dit hangt samen met het feit dat men, ook volgens Prantl, de eigenlijke ontwikkelingsrijpheid van een mens (vgl. Ring: het 'ontwikkelingsniveau') niet of vrijwel niet in de horoscoop kan onderkennen. Wat betekent het principe Uranus bijvoorbeeld voor een steen, voor een plant, voor een dier, voor een ongedifferentieerde c.q. uiterst complexe mens? Maar om nogmaals op Prantls lichtervaring terug te komen: het is wel een feit dat zo'n ervaring, zoals het woord 'verlichting' al laat zien, altijd van licht vergezeld gaat. Hoger inzicht is altijd verbonden met een toename van energie die uitstraalt, de gehele mens doorstraalt en de omgeving van licht vervult (aureool). Heel vaak wordt als vergelijking de zon erbij gehaald.

Landscheidt heeft er bij zijn voordrachten in Innsbruck op gewezen dat de lichtverschijnselen in de chromosfeer van onze werkelijke zon vaker voorkomen aan die kant van de zon, die naar het galactische centrum van onze melkweg gekeerd is. Men kan er zeker van zijn dat door de centraalzon geestelijke informatie naar onze zon gestuurd wordt (waarbij gravitatiegolven als overdrachtsmedium dienen). Hij was toen van mening dat deze zonne-erupties - ze worden vanwege hun flakkerende licht ook 'flares' genoemd - tegelijkertijd vlammen van geestelijk inzicht zijn, omdat ze zulke reusachtige energieën vrijmaken die ontegenzeggelijk met geestelijke informatie samengaan! En het was volgens hem veelbetekenend dat ook bij mystieke ervaringen inzichten als identiek met lichtverschijnselen beleefd worden. De magnetische velden van onze aarde zijn, zoals men heeft vastgesteld, ook niets anders dan informatiedragers c.q. ontvangers en doorgevers van dergelijke geestelijke impulsen - men heeft het neerkomen van de zonnewind op ons magnetische veld zelfs hoorbaar kunnen maken. Dat levert een wonderbaarlijke muziek op ('Nada Brahma - Die Welt ist Klang' van Joachim Ernst Berndt).

Horoscoop 4

Wat de uiterlijke levensloop van Max Prantls betreft heb ik helaas maar weinig gegevens tot mijn beschikking. De familie Prantl stamt van moederskant uit het Wipptal, van vaderskant uit het Achantal. Max, zijn twee broers en zijn zuster kwamen in Mühlau ter wereld.

Mühlau, tegenwoordig het noordoostelijke stadsdeel van Innsbruck, dat wil ik terzijde vermelden, schijnt van oudsher een bijzonder interessante plek te zijn; men zou het bijna 'de culturele hersenen' van het toenmalige Innsbruck kunnen noemen. Trakl heeft daar een tijdlang bij zijn begunstiger Ludwig von Ficker, de stichter en uitgever van de 'Brenner', gewoond en gewerkt, Karl Dallago, Leitgeb, Graf Hermann von Keyserling en zijn wijsheidsschool waren daar, verder de schilders Riß en Schnegg, om er maar enkele te noemen. Karl Kraus heeft eens gezegd dat hij met zijn 'Fackel' niet met de 'Brenner' kon concurreren. De opgroeiende Prantl werd dus omringd door het nog frisse, open, cultuurbewuste klimaat van de tussenoerlogse tijd in het overigens zo 'zwarte', traditionele Tirol.

Max was vanaf zijn vroegste jeugd ziekelijk, hij leed de eerste jaren al aan astma, met twaalf jaar aan tbc; in deze tijd valt ook een verblijf in een kuuroord in Zuid-Tirol, waar

hij bij een val op een rots een gescheurde lever opliep, met 19-20 jaar voorhoofdsholteontsteking en aansluitend een operatie. Van toepassing voor deze levenslange gevoeligheid is de oppositie Mercurius-Saturnus van 2 tot 8, die steeds een zwakke lichamelijke afweer met zich meebrengt.

Ook in de tijd gezien komt precies deze oppositie ritmisch iedere keer tot leven, inclusief de oorlogsverwonding in het voorjaar van 1945 op de leeftijd van 32,5 jaar. Voor deze laatste is er een parallelle constellatie in de progressie: MC progr. vierkant op Mercurius-Saturnus rad., en ook Mars rechtstreeks lopend vierkant op Mercurius-Saturnus rad. Zon-Maan progr. in conjunctie met Jupiter-Venus rad. betekent daarbij waarschijnlijk de relatief goede afloop: er werd een elleboog verbrijzeld.

Reeds op het gymnasium werd Prantl als een genie aangeduid. Hij was bij de Marianische Studentenkongregation en had in die tijd tegenover pater Miller van zijn helderziende ervaringen verteld. Gehinderd als hij was door zijn zwakke gezondheid kon hij de studie medicijnen, die hij wenste, niet afmaken. Zijn begaafdheid als schilder was even geniaal als zijn gave voor taal.

In een veldpostbrief schrijft hij:

‘Een september negentienvierendertig. Het is eigenaardig, hoe mij zo nu en dan steeds opnieuw het idee om medicijnen te gaan studeren als een storm overvalt. Ook deze keer kwam het als een plotselinge koorts. Ik had al bijna het besluit genomen om na de oorlog arts te worden. Toen pakte ik mijn horoscoop en zag dat er zo’n veertig bindingen met de kunst tegen twintig met medicijnen c.q. ziekte bestaan’. Tweëntwintig september. Nu zit ik weer zo vol mooie plannen, muziek en schilderijen, dat ik haast de grond onder mijn voeten kwijtraak. Bovendien staat steeds weer de onopgeloste kwestie van het artsenberoep te dringen. Mijn drang tot onderzoeken strijdt met de visioenen, die sterker zijn. Alleen: ik moet helpen. En doe ik dat met de kunst in voldoende mate? Het is ook de wil om macht te hebben over lichamen en zielen, die mij ertoe dringt om arts te willen worden.’

Wat de grote wereld van mensen betreft gal ik eenzaam gijn. Dat bleef hij, terwijl hij door de tijd tussen ruïnes en economische opleving heenging als door een woestijn. Wie zou de zuivere geest van zijn sprookjes begrijpen? Wie zijn schilderijen van bloemen, waarvan de ziel als licht uit alle kelken stroomt?

In 1938, de tijd dat Hitler Oostenrijk binnenrukte, wijzen de astrologische symbolen duidelijk op een beslissende ommekeer in zijn leven. In het 7-jaren ritme komt men met bijna 27 jaar in het 9e huis bij Pluto, die hier een verandering van leidende gedachten in wereldbeschouwelijk opzicht aanduidt. Door Pluto worden ook Zon-Mars in Schorpioen in 1 mede aangesproken, zodat men kan vermoeden hoe verleidelijk de op strijd gerichte houding van het nationaalsocialisme voor de 26-jarige Prantl geweest kan zijn. Hij was zich immers juist in deze tijdbewust geworden van zijn eigen strijdlustige levenstaak, die evenwel in een totaal andere, ja tegengestelde richting zou wijzen. In dat jaar valt ook zijn uittreden uit de katholieke kerk. In progressie en regressie komen eveneens heel markante, zeldzame constellaties naar voren: ascendant progr. in conjunctie met Zon-

Mars rad., ascendant regr. in conjunctie met Maan rad. In 1943/44 doorzag hij Hitler en de ware drijvende kracht achter het nationaalsocialisme, maar eveneens de rollen van Churchill, Stalin en Roosevelt; in brieven probeerde hij de zijnen daarover in gecodeerde vorm opheldering te geven, wat bij de toenmalige censuur gevaarlijk was. In de laatste oorlogsjaren moeten er geweldige gevechten in hem hebben plaatsgevonden, en hij vermoedde reeds dat hij iets groots naderde. Over deze transformatie, die toen plaatsvond, bericht zijn voornaamste boek 'Der Mensch ohne Angst' (later in 1985 herdrukt als 'Licht aus der Herzmitte', nu in Nederlandse vertaling: 'Het stralende hart'). In deze jaren ontwikkelde hij een overvloed aan kunstzinnige concepten.

Een paar zinnen uit een veldpostbrief uit die tijd kunnen u zijn toenmalige gesteldheid enigszins beter laten begrijpen:

'De dood ging als een ploeg door mijn hart en scheurde de diepste diepten open. Achter de Godsberg gaat mijn levenszon onder. Er komt een nieuwe op, die geen naam meer heeft...'. En voordien, in de schemering, de verlatenheid tussen twee werelden: 'Ik wacht go erg op een brief van jon, hoewel het haast onbescheiden is; je hebt me immers pas nog geschreven. Het is omdat ik me zo eenzaam voel, dat ik soms miauw (maar alleen zachtjes en als grapje). Mijn kameraden hier zijn in veel opzichten als kleine kinderen. Mij staat een grote innerlijke verandering te wachten...'

Als vijand van sekten en 'gedresseerd ontwaken' raadt de Oostenrijkse mysticus slechts één enkele oefening aan, die natuurlijk vaak en steeds weer opnieuw gedaan moet worden: *'Laat je lichamelijke hart, alleen als aanschouwelijke voorstelling, opvlammen tot een stralende zon en zeg tegen jezelf: Mijn goddelijk erfdeel licht als zaligheid, vrijheid, licht en liefde in mij op. Ik laat mijn hele lichaam vullen met dit licht; ik laat het bovendien nog naar buiten uitstralen, tot het in mij en om mij heen helder licht wordt als de zon'. Deze mystieke zonsopgang, die jij in je materiële lichaam alleen als aanschouwelijke voorstelling beleeft, is in het stralenlichaam van je bewustzijn een direct werkzame, zichtbare realiteit. Met het vuur van jouw goddelijke wil verbrand je letterlijk en werkelijk alle zwartheid en vervormingen van je bewustzijn'*.

Zijn God stond boven de kerken: 'een boven alle horizonten bruisend vuur, een voorbij alle grenzen en begrippen laaiend licht'. Vol vuur spreekt Max Prantl tot ons: *'Ik ben de dood, de kracht van transformatie. Ik, Michael...'* De innerlijke naam. Het wezen. De strijder. Herinneren wij ons de betekenis van deze aartsengel! Hij is de hoeder van de drempel, de wachter op de grens tussen dag en nacht. Hij zendt de dromen en geeft ze ook hun betekenis. Hij is de blauwe engel des doods, die onze zielen tegen demonen beschermt en naar de wereld aan gene zijde leidt. Hij geneest de zieken en overwint de chaos, de draak van de duisternis. Michaël is de boodschapper van het licht. De Grieken noemden hem Hermes, de Indiërs Indra, de Babyloniërs Marduk. Vanuit het wezen van Michaël werken alle sjamanen, want hij verbindt de wereld met God?

Aan het einde van zijn boek staat: *'Jullie vragen mij nu: 'Is dat allemaal waar, van het eerste tot het laatste hoofdstuk?'*

'Ik zeg jullie: 'Geen woord van dat alles is waar.'

'Dan is het dus leugen, bedrog, bedenksel of spotternij?'

'Nee. Niets van dat al.'

'Is het dan een dwaling, of zelfmisleiding?'

Nee. Niets van dat al.'

'Wil je ons belachelijk maken? Als jouw woorden ook maar enigszins serieus genomen moeten worden, dan kunnen ze toch alleen waarheid of dwaling of leugen zijn!'

Nee. Mijn woorden komen uit het diepst van mijn hart. Ze zijn eerlijk en kunnen tot het uiterste serieus genomen worden. Daar sta ik met mijn volledige aardse en innerlijke naam voor in. Maar mijn woorden zijn noch waarheid, noch dwaling, noch leugen. Ze zijn een weg naar de waarheid.

Niets wat aards is, kan waarheid zijn. Geen enkel woord op de hele aarde is waar. Woorden kunnen slechts naar de waarheid toe leiden of daar bedrieglijk van wegvoeren. Daar moeten jullie hun waarde aan afmeten. Woorden die naar de waarheid leiden moeten jullie in ere houden en liefhebben. Maar klamp je in geen enkel opzicht vast aan het aardse, ook niet aan woorden.

Woorden zijn schillen, aanduidingen, symbolen van een onuitsprekelijke inhoud, die in jullie zelf tot levende waarheid moet worden'.

Hoe is iemand, die zo durft te spreken, als mens? Elisabeth, zijn jongere zuster, antwoordt: 'Eenvoudig, bescheiden, zonder pretenties. Geen pathos. Hij kleepte zich heel eenvoudig, hield van kleuren. Aan stijve kragen en stropdassen had hij een hekel. Bij bijzondere gelegenheden droeg hij een zwart ribfluwelen jasje. Hij woonde op een eenvoudige kamer met een vleugel in de Anton-Rauch-Straße 41 in Innsbruck. Hij hield van bloemen en dieren en, in zijn jeugd, van edelstenen, die hij evenwel niet als sieraad droeg.'

'Hij was 1 meter 86 lang, slank, tener. Hij had wondermooie bruine, stralende ogen. Bij intensieve innerlijke activiteit kregen die een groene zweem. Zijn handen waren slank, zijn stem warm, welluidend, liefdevol. Hij was een uiterst hulpvaardig, ridderlijk mens...'. *'Er is te veel in mij dat vernietigt. Ben ik dan niet genoodzaakt mijn hele leven alleen te zijn? Ik ga door steeds weer nieuwe transformaties heen en moet in woede en hartstocht steeds weer opnieuw alle bindingen verbreken die mij daarin belemmeren. Mijn liefde verwarmt niet, ze brandt. Ik weet dat ik tot het verdoemde en toch zo zalige volk behoor van hen, die met duivelsarmen het licht omhoogtillen. Het is niet de weg van de zonnekinderen...'*

Het verschijnen van zijn belangrijkste werk ('Der Mensch ohne Angst - Licht aus der Herzmitte') in 1949 riep heftige kritiek op, met name van katholieke zijde. Pater Suso Braun zei: 'Dit boek hoort verbrand te worden!' Er vielen oordelen als 'demonie der onduidelijkheid' en 'begripsverwarring', en in een kritiek van de pers stond: 'Een boek dat op verschillende religieuze terreinen verwildering poogt te brengen. Het heeft een sektarisch karakter, zonder dat het een duidelijk standpunt inneemt. Het is niet duidelijk waar het naartoe wil. Bij het lezen ervan moet men denken aan een woord van Kierkegaard: Hoe minder geest, des te minder angst'. De hevigste aanvallen kwamen van de kant van de Jezuïeten. Het boek is toen waarschijnlijk op de katholieke 'index' (d.w.z. de lijst van door de RK-kerk verboden boeken) gekomen en verdween uit beeld, maar ik weet dat de weinige exemplaren die nog in omloop zijn als een schat gekoesterd worden. Er waren niet weinigen die hem begrepen en erkenden. De schrijver Emmerich Hirt zei over zijn boek: 'Er is iets groots gebeurd', en in het 'Kulturbericht' van de Tiroler

Landesregierung stond op 28 oktober 1949: 'Een boek dat geen literatuur of filosofie wil zijn, maar uit een aangrijpende confrontatie met de onzichtbare machten van het leven, uit visioenen en mystieke ervaringen is voortgekomen. Het gaat over God, over het kwaad, over de ziel en haar deel-zijn van beide, over geboorte en wedergeboorte, over vrijheid, leed, verlossing. Zou men het in een categorie willen onderbrengen, dan zou men het een plaats tussen theosofie en mystiek moeten geven; het is een gedachtewereld die sterk door Boeddha en het christendom beïnvloed is, maar toch in feite buiten het christendom staat. Wat het boek van een sterkere mate van belangstelling zal verzekeren is de omstandigheid dat er een kring van mensen achter staat en dat het uit het uitwisselen van hun innerlijke belevenissen, uit gesprekken en brieven is voortgekomen'.

Wat zijn astrologische werk aangaat wil ik u daarvan tenminste in grote lijnen een beschrijving geven; als u zich er preciezer mee wilt bezighouden kunt u tenslotte het boek 'Astrologie' van Max Prantl bestuderen - het is beslist niet omvangrijk, maar wat de inhoud betreft erg kostbaar. Ook zijn astrologische werk heeft - zoals al het andere - een speciale plaats, het laat zich met niets vergelijken.

Vehlow's leerboeken waren de enige die hij voor zover ik weet bestudeerd heeft, maar behalve de equale huizenindeling kan men nauwelijks enige beïnvloeding van die kant herkennen. Hij moet het wezenlijke dus inderdaad enkel en alleen uit zijn bovenzinnelijke schouwen verkregen hebben.

Uitgangspunt van Prantl is het bewustzijnsbeeld van de mens. Dit is niets anders dan het bovenzinnelijke stralenlichaam van de mens, dat volgens zijn beschrijving ongeveer tot aan de uitgestrekte handen en tot aan de knieën reikt. De grafische weergave van het geboortebeeld moet men als een loodrechte doorsnede door dit bolvormige lichaam opvatten. Is het niet wonderbaarlijk dat wij onze horoscoop als een zielenfirmament letterlijk met ons en in ons meedragen?! Ik herinner mij in dit verband dat reeds Reichenbach melding maakte van het feit dat de menselijke aura door twaalf gekleurde zones omgeven wordt - wat Prantls weergave lijkt te onderstrepen. Het overigens onbenoemde centrum van de horoscoop is hier het bewustzijnscentrum, met daarboven de ruimte van het geest-bewustzijn, eronder de zetel van het onderbewustzijn. De overeenstemming van het hogere zelf in de uiterlijke wereld is de zon; de eigenlijke ontwikkelingsrijpheid van de mens is in de horoscoop niet zichtbaar, maar als aanduiding nog het meest herkenbaar in de positie van de Maan.

Volgens Prantl staan de planetaire principes allemaal in relatie tot elkaar, dus niet alleen bij exacte aspecten. Elk van de ons bekende belangrijke aspecten heeft bij hem een speelruimte van 15° naar links en naar rechts. Als voorbeeld geef ik u uit zijn boek 'Astrologie' de beschrijving van de sextiel. Erg ongebruikelijk is zijn bewering dat planeten zich als bomen in een tuin laten 'verplanten'.

Derde en elfde planetaire veld: 'sextiel', een afstand van meer dan 45° en minder dan 75°, precieze positie 60°. - Een planeet in het derde veld van een andere of in het derde huis krijgt de mogelijkheid om een 'verkeersknooppunt', een middelpunt van betrekkingen en verbindingen naar de aard van de eerste planeet of naar het karakter van het derde huis te worden. - De eerste planeet of de ascendant staat in het

elfde veld van de tweede planeet en krijgt 'zichzelf wegschenkende liefde' al naargelang de aard van de tweede planeet. Tussen deze twee ontstaat een netwerk (derde veld) van liefdesrelaties (elfde veld), een wederzijds doordringen tot in de uiterste details van het leven.

Voorbeeld: Mars in het derde veld van Jupiter: De gevechten, uitvallen en veroverende bedoelingen van de eigenaar van het geboortebestand worden door talrijke inspiraties, intuïtieve inzichten of verstandige adviezen van anderen bevorderd, zeker gesteld. Een goede raadgever in agressieve confrontaties, of hij krijgt daarbij goed advies. Energieke, daadkrachtige mensen schenken de eigenaar van de horoscoop vanwege zijn verstandige inzicht, zijn goedheid, zijn vooruitziende blik hun belangeloze liefde. Belangeloze hulp van energieke daadkrachtige mensen op het gebied van opvoeding leiding wereldbeschouwing. Wederzijdse nauwe verbindingen tot een verbintenis van liefde of vriendschap'.

Nu komen we bij het laatste station in Prantls leven, bij het jaar 1957 (zie horoscopen 5 en 6): Saturnus, die in de radix in het 8^e huis staat, komt in de progressie precies op de descendant te staan - het beeld van afscheid nemen, van scheiding en van de dood. De transiterende Saturnus komt in conjunctie met de radix- Venus, in conjunctie met Mars progr. (Venus is geboorteherser, heerseres van de ascendant) - om slechts enkele van de meest markante aspecten eruit te lichten.

'Hij is erg ziek', schrijft Elisabeth op 1 april 1953 over haar broer Max. 'Nog slechts een schim van een mens. Medisch gezien is zijn lever volkomen verwoest. Hij ontmoet niemand meer en schrijft ook aan niemand'. Hij wees elke medische behandeling af. Zijn isolement werd totaal. Toen zijn boek klaar was zei hij: *'Ik niet lang meer hier zijn'*. Toen veranderde zijn wezen elementair.

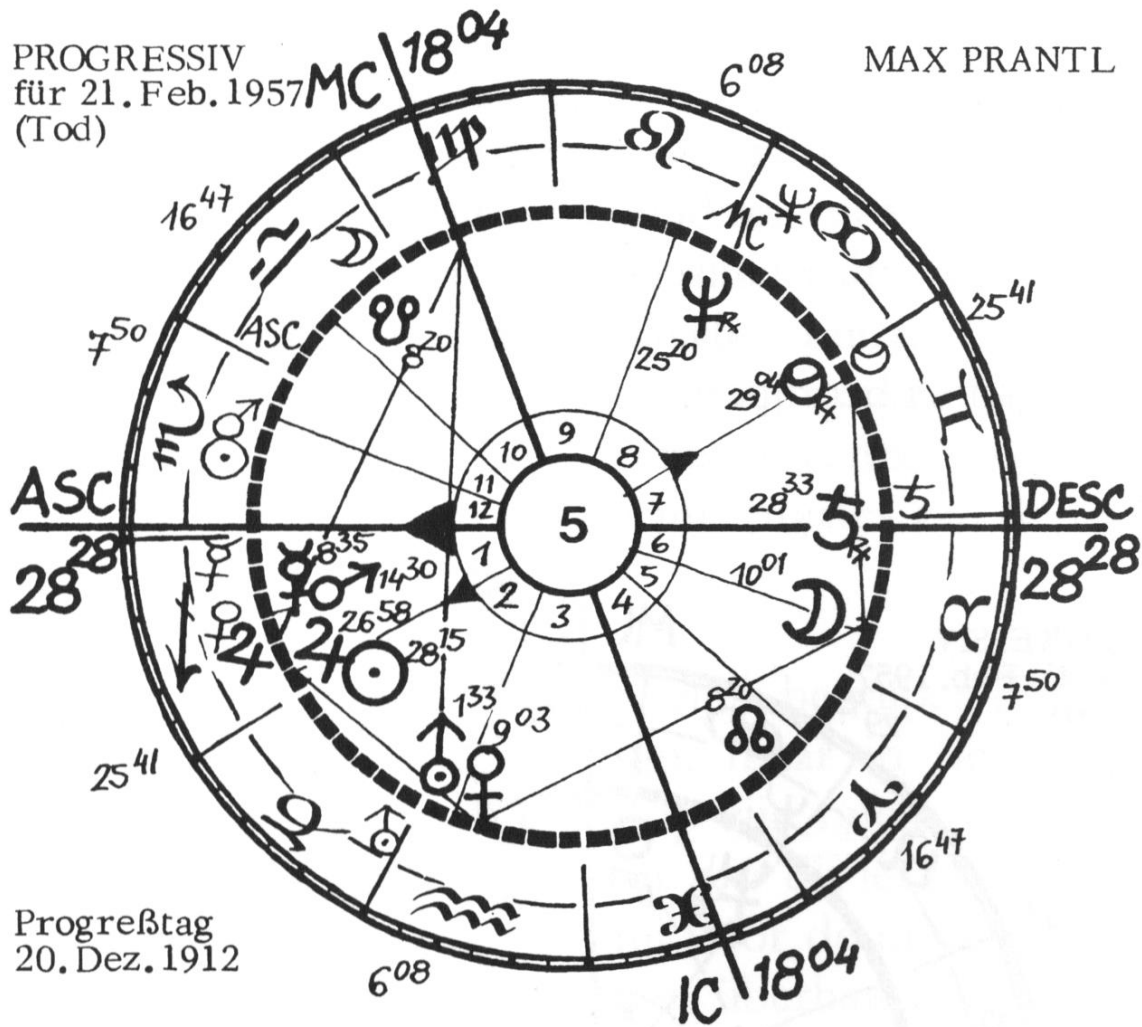
Het leek of Max Prantl die - bij een bescheiden, terughoudend karakter - een soort onaantastbare soevereiniteit uitstraalde, de kern van zijn persoonlijkheid verloor. Want in 1952 schrijft hij nog een keer aan een vriend: *'Wat u Michael noemt is er allang niet meer, dat is al naar het eeuwige thuis teruggekeerd'*.

Op 21 februari 1957 stierf Max Prantl, de onbekende mysticus, zonder te klagen, ja zonder überhaupt iets te zeggen. Als doodsoorzaak constateerde de arts een maagbloeding en buikvliesontsteking. Hij stierf op de drempel van het Watermantijdperk, dat ons onstuimiger verandert dan enig tijdperk daarvoor. Max Prantl werd 44 jaar oud.

Als we nu nog eens naar zijn doodshoroscoop kijken (zie horoscoop 2), wordt met één blik duidelijk dat een heel uitzonderlijk leven hier zijn afsluiting en voleinding vond. Wie van u heeft ooit een horoscoop gezien waarin de ascendant en het MC steeds in betrekking tot een draakenfiguur staan? Het is duidelijk het beeld van een voleindiger.

PROGRESSIV
für 21. Feb. 1957
(Tod)

MAX PRANTL

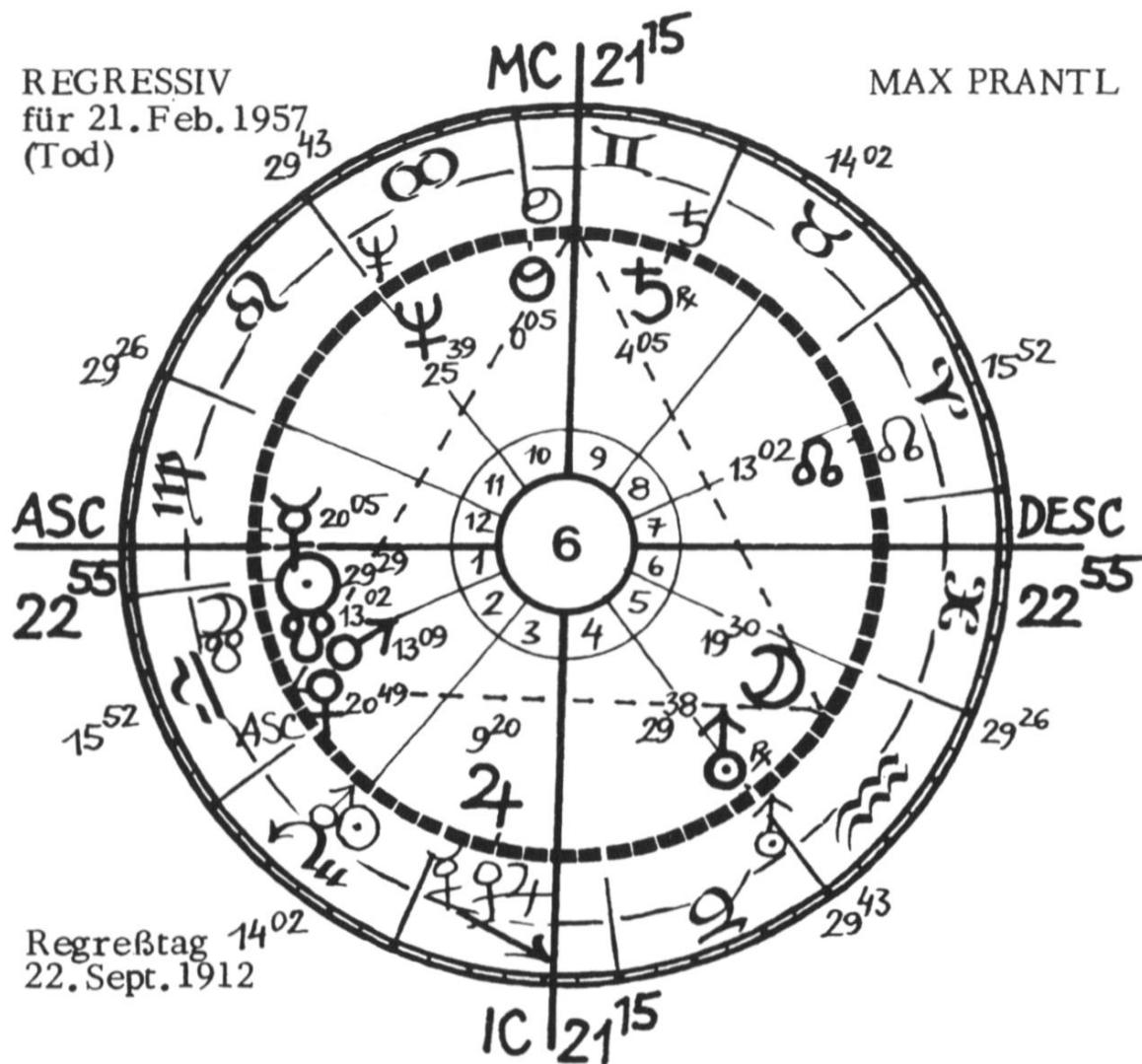

Horoscoop 5

De ascendant in einde Vissen, de Zon in Vissen en in het 12^e huis: de volkomen ontbinding van alle afhankelijkheden en bindingen, en het opgaan in een andere werkelijkheid. Bij het bovenzinnelijke verband van de horoscoop signaleert de ascendant op het Ram-punt het begin van een nieuw tijdperk. Het MC, dat in iedere horoscoop de betekenis, het einddoel van een persoon of zaak aangeeft, staat precies tussen het galactische centrum en apex, het centrum van onze Melkweg en het punt waar ons zonnestelsel zich binnen de galaxie naartoe beweegt; daarmee zou naar mijn mening zijn leven en werk van centrale, richting gevende betekenis kunnen zijn. De heerser van het MC, Jupiter, staat precies op de descendant, op de jij-zijde, en geeft ons het toekomstbeeld van een vrijere, gelukkigere, religieus gerichte mensheid. Neptunus, die eveneens in 7 staat, maakt de grenzen transparant en wekt het gevoel met alles verbonden te zijn.

Voor degenen die met de Münchener ritmeleer vertrouwd zijn haal ik nog het 10^e 'septair' aan, dat voor zichzelf spreekt en mijns inziens met niet mis te verstane duidelijkheid laat zien dat Max Prantl werkelijk Michaël of op zijn minst een drager van een Michaëlische kracht is geweest. Waarom? Heel in het algemeen kan men van het radix-MC zeggen dat

het in de horoscoop opheldering geeft over de betekenis als geheel van de mens, over dat wat tenslotte uitkristalliseert. Al naar gelang teken en huis kan ik dan op grond daarvan het eindresultaat of het ontwikkelingsdoel begrijpen.

Horoscoop 6

Nu bestaat er een methode om voor de elf jaren volgend op de geboorte steeds een 'solair' samen te stellen; samen met de radix levert dat twaalf afzonderlijke horoscopen op die de afzonderlijke huizen van de radix beschrijven. Het eerste solair, 'septair' genoemd, geeft dus uitsluitel over het eerste huis, het tweede over het tweede huis, enzovoort.

Men noemt ze 'septairen' omdat het trillingshoroscopen zijn, een soort ritmische uitvergroting die een nauwkeuriger, in de tijd verlopende opheldering geeft over een fase van 7. In een radix omvat een huis 7 jaar, in een septair 7 maanden.

Het 10^e septair nu geeft ons informatie over de betekenis van Max Prantl. Astrologisch gezien vertegenwoordigen Saturnus en het 10^e huis Michaël, de engel met het zwaard - de wachter op de drempel die het subjectieve van het bovenpersoonlijke scheidt. In Prantls 10^e septair nu staat Saturnus precies aan de top van het 10^e septairhuis!

Zeker, we kunnen maar moeilijk begrijpen dat in hem een engel naar ons afgedaald zou zijn, maar in het licht van de getoonde horoscopen kunnen we op zijn minst vermoeden welk mysterie zich in dit leven of veeleer *door* dit leven voltrokken kan hebben. Wie kan inschatten wat hij voor de ontwikkeling van de wereld gepresteerd heeft, ja wie kan überhaupt inschatten welke heldendaden van zelfoverwinning hier en daar in het verborgene verricht worden, absoluut niet spectaculair, zonder herkend te worden, die echter veel meer tot stand brengen dan het dagelijkse gekissebis van de politiek.

Ik geloof dat men zulke mensen nooit recht laat wedervaren als men niet ondanks de mogelijke afstand tevens de daarachterliggende menselijke, vriendschappelijke nabijheid, de eenvoud en bescheidenheid verstaat, de zelfopoffering die niets meer voor zichzelf wil. Dat onderscheidt hen van de onechte mystici in ivoren torens en de zogenaamde goeroes, die immers meestal niet de vrijheid van de leerling maar de aanbidding van hun eigen persoon willen.

Brieven

Brief aan Paul Bargehr (15-8-1950):

‘Mijn beste Paul,

Enige tijd geleden schreef ik je: ‘Ik moet nu zwijgen en wachten’. Destijds mocht ik niet méér zeggen. Niemand had zichzelf gijn diepste wegen kunnen vinden, zolang hij zich aan iets aards vastklampte - en daar hoort ook mijn aardse persoonlijkheid bij. Daarom moest ik allen door te zwijgen en door talloze mislukkingen en aards verkeerde disposities teleurstellen. Ik moest precies zoals Christus zelf een toestand creëren waarin ‘niemand meer wist wat hij met mij aan toe was’, zoals op Witte Donderdag⁶. Ik moest precies zoals Christus van deze aarde weggaan als datgene, wat ik voordien was - in deze tijd schreef ik het vijfde sprookje met de zelfverbranding in de vuurzee - opdat eindelijk allen de mogelijkheid gouden krijgen om zichzelf te vinden en van niets of niemand meer afhankelijk te gijn (‘Als ik niet heenga, kan de Heilige Geest van het ontwaken tot jezelf overeenkomstig de wil van God, niet naar jullie komen’).

Nu heb je precies als vele anderen die daar rijp voor waren deze weg naar jezelf gevonden. Mijn ‘dwaasheid’ stootte je af en deed je inzien dat inzichtelijk vermogen en geestvermogens jouw innerlijke wegen gijn, van waaruit je wilt en als enige kunt leven. Anderen gullen er andere woorden voor vinden om hun diepste wegen en daarmee hun geloof en hun innerlijk weten aards begrijpelijk te maken. Maar iedereen moet uiteindelijk zelf gijn wegen en het woord daarvoor vinden, anders zou het nog van buitenaf komen en zou hij het niet ten volle kunnen vertrouwen (‘Het rijk der hemelen is binnen in jullie’). Woorden, ook de beste en meest wijze, kunnen er alleen maar naartoe leiden maar gijn het nog niet.

Daarom moest ik het ook afwijzen om een ander dan een negatief programma op te stellen: het vrij-gijn van iedere angst. Wie dat realiseert is in staat gijn diepste wegen te vinden, en dat is nu bij velen gebeurd. Ook in het dagbewustzijn gullen de laatste resten van angst over enige tijd verdwijnen. Er is heel lang voor nodig geweest en het heeft tot op heden de bitterste gevechten gekost om de onzekerheid en onderworpenheid te breken, die volkomen tegen mijn wil in bij allen zonder uitzondering ten opzichte van mij zijn ontstaan. Er waren vele duizenden nederlagen van mijn kant voor nodig omdat woorden niets hebben geholpen. Daarom is mijn weg als die van Christus: ‘Overwin door volkomen nederlagen’ - want wij willen niets voor onszelf. Als wij iets voor onszelf wilden, zonden we wel een beter bestaansniveau weten te kiezen dan het aardse, dat wij niet meer nodig hebben.

Wat de ‘innerlijke stem’ betreft: sinds jaren hoor ik elke dag duizenden keren de innerlijke stem (in woorden), en ik volg die alleen voor Zover het met mijn diepste gevoel overeenstemt. Het is als een zachte fluistering of lichtende glans achter alle woorden,

⁶ Opmerking vertaler: in de christelijke traditie is dit de dag vóór Jezus’ gevangenneming; bedoeld is het moment dat vrijwel al zijn volgelingen hem in de steek laten.

achter al het zichtbare en hoorbare (ik Zeg dit alleen als vergelijking). En mijn diepste gevoel leidt mij evenals Christus ertoe om ter wille van alle anderen al mijn vrijheid en vreugde, succes, waardigheid en genegenheid te laten verwoesten. Want ieder succes van mijn kant zou voor alle onvrije wezens een keten geweest zijn die hen tot onvrijheid, tot onderworpenheid zou dwingen.

Ik herinner je aan de vraag van Christus twintig jaar geleden, waar ik je over vertelde: Wil je van ieder aards geluk en van ieder aards succes afzien om je taak volledig te kunnen uitroeren?' Ik heb dat toen beaamd, en ter wille van alle anderen heb ik van het atlasgewicht van dat 'ja' geen gram geschonken gekregen.

Hartelijke groeten aan jou en alle vrienden!

Brief aan Annemarie Koennecke (19-11-1951):

Beste Annemarie,

Iedere keer als ik een brief van jou krijg komen er wel een paar zinswendingen met een diepere achtergrond in voor, zoals in je laatste brief: '...ondanks de schijnbare tegenstrijdigheden (Boeddha - Gabriël) ...' Voor jou zijn het inderdaad tegenstrijdigheden, want jij bent niet in staat om ze op te lossen. Aan Wiktor heb ik een paar dagen geleden geschreven: Hees mijn geschriften nu, nadat je boek II hebt gelezen, dan zullen de schellen je van de ogen vallen. Alles wat ik nu geschreven heb wist ik destijds al, maar ik moest het achterhouden. Alleen het belangrijkste ervan mocht als gelijkenis uitgesproken worden, omdat jullie het anders überhaupt niet geaccepteerd zouden hebben. Lees vooral de laatste hoofdstukken van 'Het stralende hart', in het bijzonder hoofdstuk XVII en de Laatste Gelijkenis. Toen al waren het mijn laatste woorden, omdat ik jullie grotere dingen niet in aardse woorden kon zeggen, ook nu niet en tegenwoordig al helemaal niet meer. Vergelijk de teksten: *'Ik draag jullie weg vanuit donkere dalen...'* 'Ik draag jullie naar tuinen...' (de natuurlijke mens; wie anders dan de Wereldziel zelf zou hem kunnen dragen - zie hoofdstuk IX), *'Ik draag jullie naar vér-vreemde oevers...'* (naar nieuwe oevers, afscheid van het natuurlijke leven, Boeddha-ervaring), '...omhoog, naar de top, door *zeelicht* *omspoeld...*', 'nooit sterft het rood van de top...', 'nooit sterft het geloof...' (de top is het geloof, rood is de koninklijke kleur van de Wereldwil, de kleur van Immanuël; door gedicht omspoeld: omstraald door het stralende geheel, het alomvattende, Maria zelf), 'voor dromen ... breng ik bloemen, verzonken... ', 'ten tijde dat geesten nog aarzelen te stormen naar de hemelse gloed die hun hoogten behoudt...' (het totaal andere, het onbegrijpelijke, dat alleen maar geschonken maar niet geroofd of door list verkregen kan worden), *'Ik draag je naar hoger dan hogere hoogten, verlicht door een trots onbegrijpelijk licht...'* (Maria als geheel, als 'HET'), '...naar trotsere verten, door morgenbries open...' (de kracht van het Eeuwige Worden, van het altijd nieuwe, een waaien vanuit eeuwige Lenten), '...in een *nameloos* glanzen verlicht...' (de gestalte loge, name loge, volkomen onbevattelijke Oneindige Liefde, Maria als alomvattend geheel, eeuwig Zijn en eeuwige Wording tegelijk). Ik heb destijds aan al mijn vrienden gezegd dat dit sluitstuk van het werk de sleutel tot het geheel is, zoals ik ook in het boek schreef: '...een ver van iedere gedachte verwijderde gelijkenis, waarvan jullie de betekenis gullen

aanvoelen en uiteindelijk gullen *aanschouwen* (nog heel anders dan nu; ook het teken waarover ik in boek II schreef, gal boven de wereld en niet meer boven deze boeken staan).

In boek I ('Het Stralende Hart') schreef ik: Ik kan *verlichten* (hoofdstuk IV), ik verlos de mensen van angst en daarmee tevens van smart en leed (met de kracht waarvan Gabriël tot voor enkele weken nog steeds de *drager* was, hoewel hij zich miljoenen keren tegen ons had gekeerd). Als Boeddha heb ik gijn kracht uitgewerkt. Tot aan zijn definitieve keuze mocht ik niet nóg duidelijker spreken. Een jaar geleden heb ik jullie gezegd: ik heb mij met Hitler verenigd (zie het slot van hoofdstuk VIII en de eerste horoscoop in het boek 'Astrologie'), precies zoals ik mij met Lucifer verenigd heb. Als Adolf Hitler sprak ik tot de zielenwereld, zoals ik het ook als Gabriël tot de geestenwereld deed, want evenals alle andere afvalligen kon bij gijn kracht en gijn naam niet tot uitwerking laten komen; hij kende hem niet eens en leerde hem pas door mij weer kennen.

In de nieuwe versie van de evangeliën schreef ik over de innerlijke houding van de aardse gestalte van Maria en van Johannes en Petrus ('...ondanks al het *tijdelijke falen* ...'). Wat kon daar anders mee bedoeld gijn dan hun innerlijke houding tegenover de uiterlijke gebeurtenissen, maar toch zeker nooit hun geestelijke instelling, die toentertijd bij alle drie al antigoddelijk was (het falen van Petrus speelde zich toch in de uiterlijke wereld af, terwijl de anderen mij in de uiterlijke wereld trouw bleven). Ook over hen viel de definitieve beslissing pas in de afgelopen weken, daarom mocht ik niets over hun geestelijke instelling schrijven; deze moest vanwege hun vrije keuze nog onopgehelderd blijven. Maar reeds in 'Het stralende hart' schreef ik: '...de koningin des hemels is de Wereldziel zelf niet één van haar aardse belichamingen...' (Maria Jezus' aardse moeder, Maria van Magdala, en anderen).

Voor de wereld waren wij drie gescheiden gestalten met een eigen persoonlijkheid (Boeddha, Christus, Michael), want anders zou de wereld het nooit gewaagd hebben om ons, d.w.z. onze gestalten, onze krachten, onze werkzaamheid in de wereld, tegen elkaar uit te spelen en mij door alle hellen te slepen (zie boek II: '...wij gullen *gesplitst* gijn ter wille van de wilsvervulling van alle antigoddelijke wegens, en toch in ons diepste innerlijk één...'). Dit 'innerlijk één' heb ik reeds in 'Het stralende hart' steeds weer uitgesproken (want in God gijn alle individuele willen één, ge kunnen niet van elkaar scheiden en elkaar niet tegenspreken), en reeds in hoofdstuk II na de vloek van de priester: '...*één enkele*, blauw-gouden straling...' (blauw: de kleur van transformerende kracht, goud: de kleur van de kracht om te verlichten en te verlossen; rood: de koninklijke kleur van de leidende kracht van Immanuel - deze laatste mocht ik toen nog niet laten zien).

Nog eens: lees al mijn geschriften vóór boek II, dan gullen je eindelijk de schellen van de ogen vallen en dan zul je nu, na boek II, ook de reden vermoeden waarom ik mijzelf enkel als kracht tot scheiding van de geesten, als de strijdende gestalte Michael mocht aanduiden en dus naast Christus en Boeddha moest staan, en waarom ik toch openlijk - maar alleen openlijk voor degenen die het wilden inzien - mijzelf als de dragende en leidende macht van het geheel bekend heb gemaakt (zie de Laatste Gelijkenis met de duidelijke woorden ervan, speciaal ook in: 'Ik draag je naar *vé*-vreemde oevers ... naar *het*

hart van de blauw-transformerende macht...? - ik moest dan toch meer gijn dan de kracht tot transformatie).

Verdiep je eerlijk en grondig in al die dingen, en als je het werkelijk verder niet weet en de *schijnbare* tegenstrijdigheden (die ter wille van de geestelijke ontwikkeling go moeten blijven staan) niet kunt oplossen (ik heb jullie allemaal ongeveer twee jaar geleden al gezegd: 'Ik gal aan mijn geschriften nooit iets hoeven te veranderen, maar alleen aanvullen'), schrijf mij dan, dan gal ik je antwoorden.

En nog iets: toen het om de geestenwereld ging wilde jij steeds naar de zielenwereld. Ik heb je destijds steeds weer gewaarschuwd dat die in die tijd een vieze troep was. Maar nu de zielenwereld voor jullie allemaal vrijgevochten is, wil jij en willen jullie allemaal naar de geestenwereld⁷. Ik moest voor jou en alle anderen, evenals voor Gabriel en mijn aardse moeder, mijn toenmalige en huidige aanhangers en tegenstanders tot op het laatste ogenblik de toegang tot de geestenwereld openhouden. Steeds weer heb ik jullie op je eigen innerlijke wens alle geesteskrachten, die ik vrijgevochten had, ter beschikking gesteld. Wat jullie allen daarmee hebben gedaan gullen jullie later eenmaal *zien*, niet enkel van mij horen, goals nu.

Op het aardse vlak was jullie enige schuld dat jullie *alles* wilden hebben, juist ook het voor jullie totaal onbegrijpelijke geestelijke leven, en toch wilden jullie tegelijkertijd het aardse nooit loslaten (onmogelijke tegenstrijdigheid!). Kijk maar naar de voortdurende wens van jullie allen naar bezoeken en brieven, naar contact met mijn aardse masker in plaats van met mijn geestelijke persoonlijkheid). Daarom moest ik ook schrijven: 'jullie kunnen niets loslaten, niet eens de meest afgedragen lompen ...?'.

Jullie geesteszielen (de 'duivel in jullie') zijn überhaupt niets meer, Ze bestaan niet meer. Alleen de erfenis ervan, hun antigoddelijke karakter heeft nog sporen in je psychische karakter achtergelaten, waar jullie nu eindelijk eens afstand van gouden moeten doen. Als aardse zielegestalten (al lange tijd konden jullie niets anders meer gijn) gouden jullie kunnen gijn wat je voor jezelf altijd gewent hebt: aardse mensen en toch in verbinding met alle heerlijkheden van de geestenwereld. Ik geef jullie allemaal nogmaals je innerlijke naam; die kunnen jullie eeuwig dragen en de krachten ervan als je onbegrensd bezit beschouwen. Alleen één ding moet ik ter wille van jullie zelf - want zonder mij kun je niet leven - van jullie verlangen: vertrouwen, en dat verlang ik als het geheel, als Maria, Vaat nu eindelijk eens het beter-willen- weten, jullie verstandelijke slangenkennis achterwege!

Ook wat Fritz in 'Reich in uns' schreef behoort daartoe: 'Bidt om het ontwaken van het Russische volk... in het westen zijn individuele zielen (zo hebben jullie mij opgevat!) ontwaakt...'. jullie denken dus op echt luciferische wijze dat een collectieve massa van 200 miljoen meer moet zijn dan één geestelijke persoonlijkheid die op de beslissende niveaus (zie 'Het stralende hart hoofdstuk XI) al oneindig veel meer heeft gedaan dan alle collectieve massa's ooit zouden kunnen doen, jullie zullen beschaamd staan, wanneer

⁷ Zie het hoofdstuk 'Magie en mystiek' in dit boek.

jullie moeten inzien dat al die collectieve massa's en organisaties weldra ook in de uiterlijke wereld van nul en generlei waarde zullen zijn. Ze zullen verstuiven als kaf.

Wil je deze brief voor Viktor en Paul (Bargehr) overschrijven en de kopieën aan Viktor sturen? Ik zou hun precies hetzelfde moeten schrijven en ben wat mijn arbeidskracht betreft toch al niet meer dan een schim.

Hartelijke groeten aan jou en Fritz en aan al jullie vrienden.

M.

Brief aan Viktor Mohr (26-6-1952):

...'Ik verzorg bloemen, dat klopt. Het is het enige dat ik momenteel in de uiterlijke wereld kan doen. Ik moet zwijgen totdat de tegenstanders, in overeenstemming met hun eigen innerlijke bedoelingen van oudsher, bet ook ondubbelzinnig duidelijk gewaagd hebben om in de uiterlijke wereld naar voren te treden en hun keuzes hebben gemaakt. Tot nu toe hebben ze hun krachten vrijwel uitsluitend op het innerlijke vlak ingezet...'

Brief aan Viktor Mohr (5-9-1952):

...'Niet één man of vrouw heeft de beslissende, vitale vraag: 'Wil ik de waarheid of de schijn?' op alle belangrijke levenssterreinen (beroep, persoonlijke vriendschaps- en liefdesbindingen, geestelijke leiding of zelfstandigheid) zodanig beantwoord dat het antwoord de toets van de goddelijke Waarheid kon doorstaan. De innerlijke mens wist dat (de uiterlijke kon zichzelf iets voorspiegelen, omdat hij immers de uiterlijke schijn als waarheid liet gelden) en het gevolg was het satanische massaal aanstormen tegen al het goddelijke in de wereld, om het uit te roeien en zodoende het kennen van de Waarheid voor altijd onmogelijk te maken...

Wie in deze satanische gruwel nog een restje schranderheid heeft bewaard (als heel wezen) heeft tenminste in zijn dagbewustzijn een mogelijkheid overgehouden om het volledige verval van de persoonlijkheid te ontgaan - hetzij door tenminste op de een of andere manier een volledige verslaving aan de satanische machten (van katholicisme en protestantisme via de meest uiteenlopende occulte gemeenschappen tot bolsjewisme toe) te vermijden of weer op te heffen, hetzij door daar bovendien een komend, met de huidige uiterlijke rijpheid van de mensheid overeenstemmend begrip van de innerlijke waarheid te beamen en daar bereid voor te zijn dan wel er in zijn uiterlijke wezen daadkrachtig voor in te staan. Ik moet deze schranderheid, waar zich dan ook altijd iets van alle andere goddelijke krachten bij voegt - want ook in de aardse afglans bestaat een goddelijke kracht nooit enkel op zichzelf - in naam van de wereld beamen, en de wereld zal in de nabije toekomst dit ja' moeten bevestigen...

Een ontwaakt mens kan niet meer volgens zijn eigen keuze, naar eigen geloven op de wereld en op individuen inwerken - als hij überhaupt nog in de wereld blijft, die hem niet het geringste meer zou kunnen bieden als compensatie voor zijn eigenlijke leven. Als hij in de wereld blijft dan is dat enkel ter wille van een taak, hij moet zich naar de werkelijke wensen van de wereld en de individuen richten. Dezen kiezen zijn opstelling tegenover

hen, en Zolang de wezens het zelf niet wensen heeft hij geen mogelijkheid om hun keuze te beïnvloeden. Allemaal kunnen ze alles van hem krijgen (op zichzelf alleen maar positieve dingen), maar ze kunnen het naar hun keuze in negatieve dingen omzetten...

Had één enkel mens of één enkel ander belichaamd wezen de moed gehad om geestelijk te ontwaken, dan was alles anders gelopen. Alles wat ik in deze tientallen jaren heb gedaan heb ik als een willekeurig mens en tot aan mijn ontwaken met het bewustzijn van een aards mens gedaan, maar niets kon de wereld ervan overtuigen dat een mens dit zou kunnen doen of willen. Voor haar bleef het een on- en antimenselijke dwaasheid...

Strijd noch vrede was goed in het afgelopen jaar, want ieder dagbewustzijn was alleen nog maar de slaaf van de innerlijke mens, die iedere activiteit - van welke aard ook - voor innerlijke vernietiging benutte. Het was de tijd waarvoor de tweede helft geldt van het woord: 'Werkt zolang het dag is, want de nacht komt dat niemand kan werkend Sinds 1949 heb ik erop gewezen 'dat er geen uitstel meer zal zijn '.

Wat er sinds het afgelopen voorjaar is gebeurd, wat het individu in de uiterlijke wereld heeft gedaan gal al naargelang gijn aard een positieve of negatieve legitimering, een aanspraak voor de toekomst tegenover de wereld zijn...

...De wereld gal in de uiterlijke wereld moeten meten volgens de maatstaven die niet met de gehele mens, maar met gijn dagbewuste beweegredenen en handelingen overeenstemmen. In deze gin gal iedereen met een gerust hart naar de toekomst kunnen kijken, die op de een of andere wijze positief gewerkt heeft. De wereld gal hem dat moeten vergoeden op een manier die al naargelang gijn keuze voor hem levensvreugde betekent...

De nabije toekomst, de eerstkomende maanden gullen in de uiterlijke wereld verschijnselen, toestanden, gebeurtenissen met een in eerste instantie puur aards karakter met zich meebrengen als uiterlijke tekenen van de innerlijke vernietiging van de wereld, waar de heersende machten, kerkelijke zowel als politieke, en hun onvoorwaardelijk toegewijde aanhangers het hoofd aan gullen moeten bieden. In 1950 schreef ik: 'Winnen enkele jaren gal aan alle 'ismen 'zonder uitzondering - van katholicisme tot bolsjewisme - een oud woord op een nieuwe manier, in een aards-persoonlijke confrontatie vervuld gijn: 'Tegen de dood is geen kruid gewassen'. Wie de waarheid of tenminste de bereidheid daartoe in de uiterlijke wereld koos, heeft het leven gekozen. Wie de macht, de heerszucht en als verdere gevolgen daarvan sadisme en masochisme koos en die ook nu nog niet wil opgeven - alle 'ismen' berusten tegenwoordig nog uitsluitend op sadisme en masochisme - heeft de schijn, de leugen en daarmee de dood gekozen: al naargelang gijn innerlijke of uiterlijke activiteit de dood als in kleine of grote kring bepalende persoonlijkheid, of de aardse dood, of de dood als wege überhaupt, dus de volledige ontbinding... '

Brief aan Viktor Mohr (7-10-1952):

... 'Het uiterlijk zichtbare teken van de innerlijke vernietiging van de wereld zal zonder uitzondering voor allen gelden. Niet één mens zal binnenkort nog bet lef hebben om

anderen als aanklager aan te vallen. Want in de nameloze gruwel der verwoesting van alle waarden en de verwoesting van het aardse leven (van binnenuit) hebben tot op heden allen zonder uitzondering op dezelfde wijze hun aandeel gehad.

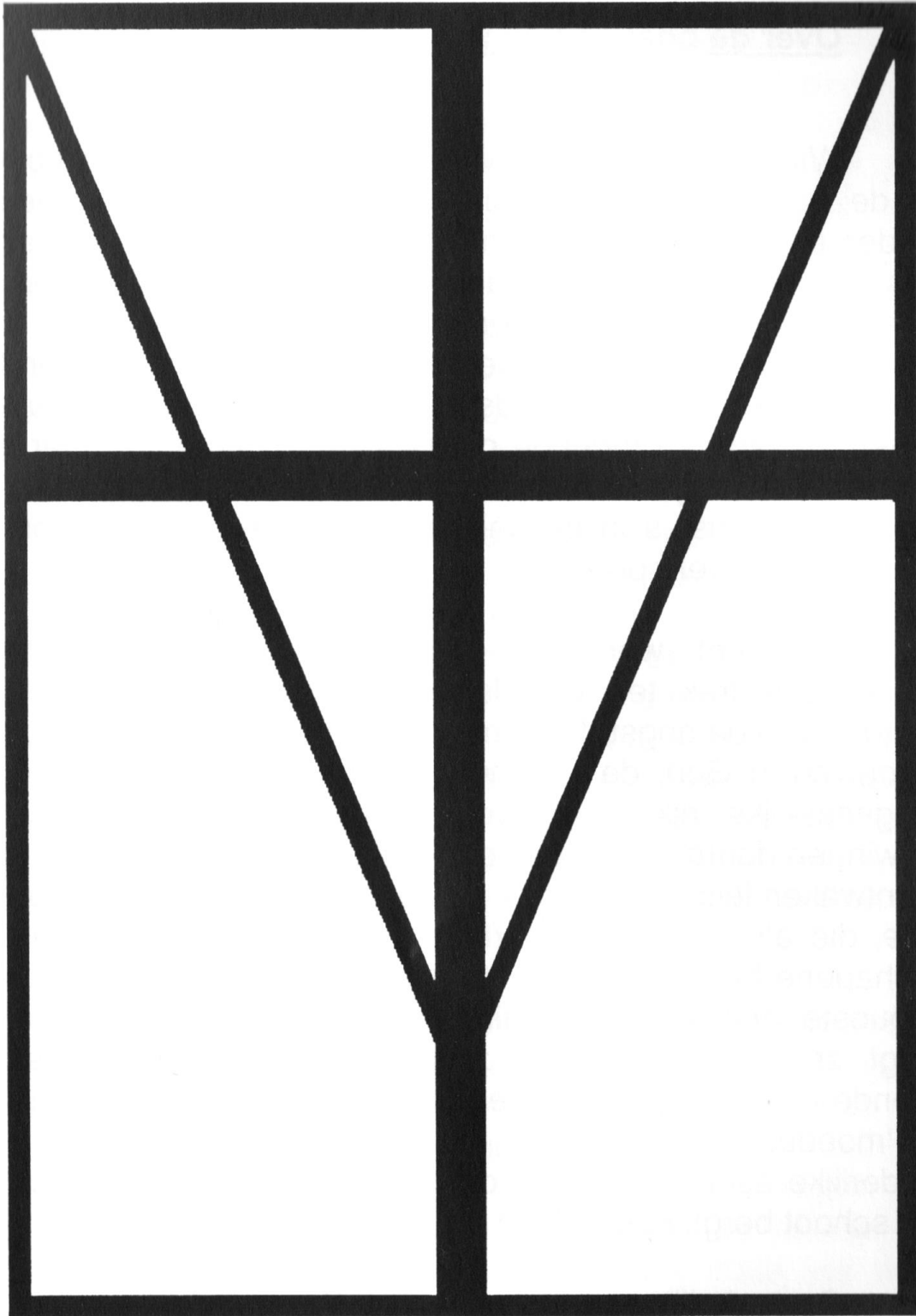
Het werken als geestelijke leider is nu volkomen zinloos geworden, voor zover dit boven het meest beperkte persoonlijke gebied uitgaat. De meest willekeurige, eenvoudige arbeid zal meer hebben en meer vreugde brengen dan een zogenaamd geestelijke arbeid. Het geestelijk-religieuze is op zo'n gruwelijke manier uitgeroeid, dat ieder uiterlijk bezig zijn met 'religie' met 'geesteswetenschap' alleen nog maar het rondwoelen in een gifbelt, een verdere vergiftiging betekent, ook van het uiterlijke leven. Wie dat nog met wil yen (in de innerlijke wereld is het allang overduidelijk), gal ook aards ten onder gaan. Ik mag mij er op dit moment niet over uitlaten of er ooit weer nieuw leven op het volledig verwoeste religieuze, geestelijke gebied zal opkomen. Het zal binnen afzienbare tijd moeten zijn, als de mensheid nog ook in uiterlijk aards opzicht volkomen ten onder wil gaan, en wel voor altijd. Niets houdt de mensheid momenteel nog tegen van de meest afschuwelijke ontaarding, ook in het uiterlijke leven...

Niemand zal wat komen gaat nog kunnen wegduwen naai << n slechts innerlijk zichtbare wereld. Op dezelfde manier zal de mensheid ook de woorden van het antwoord van de kosmos vervuld zien, en niemand zal ze meer verkeerd kunnen interpreteren. Destijds moest nog openblijven of dit gebeuren in aardse zin positief of negatief, een teken van omkering van alle dingen of een teken van ondergang moest gijn. Het zal een teken van ondergang van een krankzinnig geworden wereld y/n, en de dagbewuste mensheid zal dan nog één keer kunnen liegen of het de ondergang voor altijd moet betekenen.

Ik weet dat de wereld ook deze woorden zal minachten en evenals al het voorgaande in de wind gal slaan. Aan de komende gebeurtenissen en het moment van hun optreden gal de wereld echter niets meer kunnen veranderen. Ook hier is de teerling geworpen...

M. P.

Over de boeken van Max Prantl

*„Ich weiß, dass ich zu dem verdammten und doch so seligen Volk derer gehöre, die mit Teufelsarmen das
Eicht emporheben. Es ist nicht der Weg der Sonnenkinder...“*

Wie de boeken van Max Prantl kent, is op de hoogte van de hoge geestelijke visie van deze in 1957 overleden schilder en dichter uit Innsbruck. Het was zijn niet aflatende wens, de mens van vandaag uit de kerker van zijn aards vernauwde verstandelijke denken naar de vrijheid van een geestelijk bewustzijn te brengen, dat zijn oorsprong heeft in het diepste wezen van het Godskind 'mens'. Al zijn geschriften vormen samen de dragende pijlers van een brug die naar een weg naar oneindige verten en hoogten leidt - naar dat eeuwige thuis, waar Christus in de gelijkenis van de verloren zoon en zijn terugkeer over sprak.

Aan het werk van Max Prantl ligt een typisch Michaëlische trek ten grondslag: de strijd om de mens te bevrijden van de angst die hem - aangezien het een gebrek aan vertrouwen in God, de Oneindige Liefde is - elke toegang tot het geestelijke rijk in zichzelf verspert. Angst is enkel te overwinnen doordat de mens ontwaakt tot geestelijk bewustzijn. Dit ontwaken leidt hem echter tot het kennen en beleven van de *liefde*, die als oerlicht en oerkracht van de Godheid in al het geschapene heerst. Ze is de 'anima mundi', de 'wereldziel' van de oudste geestelijke stromingen. In de christelijke esoterie draagt ze de naam 'Maria': de in de schepping gestalte gevende en tot gestalte komende Oneindige Liefde. Maria niet als 'moeder Gods', maar: God als moeder, die in zijn moederlijke aspect alles wat door Gods wil is voortgebracht in haar schoot bergt, koestert en tot voleinding ontwikkelt.

Opmerkelijk aan het werk van Prantl is, dat hij spreekt vanuit een eigen beleving van de hogere werkelijkheid. Niet als het beleven van een gevoel, stemming of emotie, als het ware in een soort geestvervoering of euforie, maar als een als vanzelfsprekend beleefde, nuchtere wijze van bestaan, een hoger bestaansniveau. Dit realiteitsbesef vormt de grote overtuigende kracht van zijn werk. Tevens is het de reden, waarom zijn geschriften de zo vaak als aangenaam ervaren vrijblijvendheid missen. Terwijl hij zich baseert op christelijke waarheden, stijgt hij er tevens op 'oosters' aandoende wijze bovenuit en beweegt hij zich in een gebied waar de traditionele christelijke leer steeds dogmatische barrières voor heeft gelegd (dat hij de kerk niet te vriend heeft kunnen houden spreekt dan ook vanzelf).

Max Prantls hoofdwerk is toch wel '**Het stralende hart**', dat een getrouw en indringend verslag geeft van zijn innerlijke verlichtingsweg en de daaruit voortvloeiende inzichten. Dit boek legt niemand weg zonder erdoor geraakt te zijn.

'**Onbegrepen licht**' is een ander belangwekkend werk, waarin Prantl de Bijbelse evangeliën en de openbaring van Johannes in eigentijdse taal en moderne spirituele inzichten verwoordt. Tevens zijn hier zijn zgn. 'profetische boeken' in opgenomen. Het is één intense oproep aan ons mensen om onze geestelijke onwetendheid en eigenwijsheid nu eindelijk eens in te ruilen voor eigen wijsheid. Verschillend van karakter en onderwerp als ze zijn, worden deze boeken toch in één bundel uitgebracht omdat ze één ding gemeen hebben: hun krachtige oproep aan de mensheid om nu dan toch eindelijk eens 'wakker te worden'.

De sprookjesachtige verhalenrijkdom van '**Kerstrozen**', samen met de hartverwarmende, beeldende rijkdom van zijn gedichten en schilderijen, neemt ons mee naar een belevingswereld waar we de dingen weer met onze werkelijke (geestelijke) ogen leren zien. Al lezende dringen diepe geestelijke waarheden tot ons door, waar de teksten mee doorspekt zijn. Om in één adem uit te lezen, maar ook telkens weer te herlezen. Hier is

duidelijk merkbaar dat geestelijke werkelijkheden in feite niet met aardse woorden te beschrijven zijn. Prantl gebruikt dan ook warme, meeslepende, hoog reikende beelden om ons als het ware 'mee te nemen' naar wat hij wil tonen. Hij was een Oostenrijker en als zodanig goed bekend met de indrukwekkende schoonheid van een majestueus berglandschap met zijn luchten, bloemen, weiden, hoogten en diepten - ook in geestelijke zin.

Als laatste van de vier boeken van Max Prantl, die nu in het Nederlands vertaald zijn:
'Astrologie als dieptepsychoologie en zielengeneeskunde'

Omdat de eigenlijke mens een geestelijke werkelijkheid binnen een materieel omhulsel is, zijn ook zijn 'lot' en levensomstandigheden uitdrukking van zijn innerlijke wezen. Gezien onze verbondenheid met de 'kosmos' is het dan ook logisch dat 'de sterren' in hun eigen taal aangeven wat er op geestelijk terrein tot uitdrukking komt en wil komen. Op die manier verstaan wordt de astrologie tot een 'dieptepsychoologie en zielengeneeskunde' die ons helpt ons werkelijke, geestelijke levensdoel te duiden en te bereiken.

In het verleden zijn in het Duits de volgende boeken van Prantl uitgegeven: 'Licht aus der Herzmitte. Der Mensch ohne Angst' (Univ. Verlag Wagner 1949, herdruk Hermann- Bauer-Verlag 1985), 'Astrologie' (Turm-Verlag 1967), 'Es ist eine Ros entsprungen' (Turm-Verlag 1969). Deze zijn inmiddels alle uitverkocht. Het enige boek van Prantl dat nu nog in het Duits te verkrijgen is, bevat naast vijf meeslepende 'sprookjes' een aantal fraaie reproducties. Het heet 'Aus dunklen Talen' en is verkrijgbaar bij uitgeverij Haymon-Verlag te Innsbruck (1990, ISBN 3-85218-064-3).

Meer informatie over Max Prantl en zijn werk is te verkrijgen via internet:

<https://www.maxprantl.org> of per e-mail: info@maxprantl.org.

De astrologie, de leer van de bovenzinnelijke levensrelaties van het heelal, zou op haar belangrijkste terrein - het doorlichten van de menselijke persoonlijkheid - *de* dieptepsychologie en dus ook *de* zielengeneeskunde kunnen zijn. Daartoe zouden haar middelen ter beschikking staan zoals geen enkele psychologie - die puur experimenteel en analytisch verkregen en derhalve onvermijdelijk typologiserend is - die bezit. De astrologie is als *enige* zielenkunde in staat om door te stoten tot de oergronden van de psychische sterke en zwakke punten. Ze kan als het ware met röntgenstralen de gehele opbouw van de persoonlijkheid doorlichten, want het inzicht in het aards-geestelijke beeld van de meest innerlijke kern van de persoonlijkheid is haar *rechtstreeks* gegeven.

Ze zou dus voor ieder mens de volgende vragen ondubbelzinnig moeten kunnen beantwoorden: Wat is mijn door mijn diepste wezen bepaalde taak in de wereld? Hoe dien ik mij tegenover de wereld in te stellen? Welke talenten zijn mij meegegeven en in welk beroep kan ik die het beste inzetten? Wat voor karakter heeft de huwelijkspartner die met mijn diepste wezen overeenstemt? Welke karakterzwakten verminderen of belemmeren mijn levensprestatie en de geluksvervulling van mijzelf en mijn partner? Hoe kan ik deze zwakheden uit de weg ruimen? Waar leef ik aan het leven voorbij, zodat er tenslotte lege ruimten in mij en om mij heen, instortingen, psychische en uiterlijke catastrofes ontstaan? Op welk terrein van het leven ben ik onvrij, verkrampt en derhalve in gevaar? Welke levensuitingen ben ik geneigd te onderdrukken, te misvormen, te verdringen, zodat ze voor mijn ziel en lichaam verwoestend, vergiftigend en ziekmakend werken?

Kan de huidige astrologie al deze vragen bevredigend beantwoorden?